

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی

زنجیرەى رۆژشنبیری

*

خاوەنى ئیمتیاز: شەوكت شیخ یەزىن

سەرئووسەر: بەدران شەھمەد ھەبیب

***

ناوونیشان: دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، گەرەکی خانزاد، ھەولێر

نۆرینگ

نۆرىنگ

نووسىنى:

حسام بەرزنجى

كتىب: نۆرىنگ - رۆمان

نووسىنى: حسام بەرزنجى

بلاوگراۋەى ئاراس- ژمارە: ۴۸۰

دەرھىنانى ھونەرىيى ناۋەۋە و بەرگ: ئاراس ئەكرەم

ھەلەگرى: شېرزاد فەقى ئىسماعىل

سەرپەرشتىيى چاپ: ئاورەھمانى حاجى مەحمود

چاپى يەكەم، ھەۋلىر- ۲۰۰۶

لە كىتەبخانەى گىشتىيى ھەۋلىر ژمارە (۶۵۹) ى سالى ۲۰۰۶ ى دراۋەتى

لاپالتيك، چلتي هەر دارتيكي گهلا وهريو، چيلكهى هەر چهپهريك چيخانوكى هەر سهبردهيهكدا داخاوت...! ۸. بيناي سهرنجى رادهنا بو بست بهبستى دهووبهركههى خوئى، دئ بهدتي مهرز و بوومهكهى خوئى... ئه و شوپنهى هەر چهندى سهخت بووايه: بهقه د پال و بيتشهيهوه، بهنيهال و ليپيهوه، بهگهوه و كوئدر و بوودپيهوه، ئهگه رتي هات و نهاتيش بووايه، تهنه واش و بالداره گوشتخورهكان پهيان پي ببردبووايه...

نهيهشتبوو لتي ببسته هسهرت، يا برين و ناسوپيهكى بنيساو و نه يگه يشتبتي...! له ساته پر له ناستهنگ و نهسته مهدا، ئهوانهى ههموو دههاتنهوه بهرچاو.

داخ و هسهرتي خهلكهكesh زوير و زگارى كردبوو... بهلام لتي ببوون بهتفي سهرو ههراز، نهيدتوانى دهستبهرداريان بي... گهپان و سوورپاني "بهكراغه" و ههلسوكهوتى پياوهكاني، باريان قورستر كردبوو... ههردهم بيى لهمه دهكردهوه، كه خهلكهكه چيتر دهستي دهستي پي نهكرئ و ههموو بهيهك دهنگ و رهنگ و بهيهك گيان بهرهههستى لهم ههلسوكهوته نامويانه بكهن.

"بايچين گهپان و سوورپاني بهم شاخانه بكهين، ئهه جري و جانهوهري كه بوونهته شملي شهري و بوونهته بنيشته شينكهى سهه زاران... با لهناويان بهرين" كهس گوپي بو رانهدهداشت. "با وادابنين ئهههش ههر كاريكه، خهلكي گوند بهزباره بو يهكتري دهيكه" كهس ئاوري لي نهدهدايهوه. "خهلكينه ئيوه خوتان چهند كهسيكمان دهستنيشان كهن، چهند كهسيكمان ههلبيرن، لهجياتي ههمووتان دهچين ئهه ناوچانه كيتومال دهكهين" بهلي بهكتي دهلي...! كهس نهبوو لاي لي بكاتهوه... "دهچين، ههرچي بي، مار بي، ئهژديهها بي، ههر دهعبايهكي دهم بهخوين بي...، له ههر كوئ بي، لهتلهتي دهكهين، پيسستي دهگروينين... ئهه پهركهههتان لهسهه دل ههلههگرين، ئهه ترسههتان لهچاو دهكوئين... "نا... پياو، ئههه كاري

سروه بايهكي ئاونگ ههگرتوو، نهينييه ترسناكهكاني شهوي پي رادهههياند، وهك رۆژاني پيشوو بهر لهههموو گيانلهبهري ئاوايي و بهر لهههموو زيئ و زيندهوارتي دۆله كپ و لاپاله تيكلچرژاوهكان بيدار بووهوه. وهك بنكهيهكي كهشناسي، كهوته روانين و سهرنجداني نيگه ئاميز. لهگهله خيزهري گهلا رزيوهكان دههوا...! لهگهله شوپابهي كانيلهي گوند، كه بهداميني كهقره درز بردوهكانهوه، تووناوتوون دهچوهه خوارهوههدههوا...! لهگهلههستيره كهزههلهگهراوهكاني ئاسمان، ئهوانهي كه وهك خلتيهي لافاو شهپولتيكي هاروهاج تيكله بهئاومالكي دهم كهنارهكاني كرديدا دههوا...! لهگهلهتاته بهردى ههر دهراوتيك، ههلهههوتى ههر

نه فامانه... په رکه می چی و ترسی چی...؟!

پټکه نینټکی تټیکه ل بهرق و تووړه بی، روخساره سه رما بر دووه که ی لوج لوج کرد:

" نه ی خوایه!... نه م خه لکه هر هنده شتیکی چوه ناو می شک، راست و ناراست... ئیتر بپرای بپر له می شک دهرناچی...!".

که وتیوه ناو دهریا به کی پر له تم و مژ و نیگه رانی به وه...، سه ردانی "به کراغه"، بو گونده که ی نه وانیش، پرستی له بهر بری بوون. وری هم موویانی روو خاندیو. نه و خه لکانه ی که نانه ره قیان به سفره و خوانی چه و و رازوه نه ددها، نه وانیه که ره گ و ریشاله ی دیکه ی خو یان، به هم موو دوه نه جار و پیره دار ټکیه وه، له گه ل ره گ و ره گه مای با پیره ی هره هره گه وریان تټیکه لایوون و هیسک و پروسکیان له دوو تویی نه م خاکه دا پلټیسا بووه...!

له ناو سر و سه قه می نه و به یانی به که دا، شټوه و ره فتاری "به کراغه" و خه لکه سام گرتوو و سه رلی شټواوه که ی ده هاته وه به رچاو: "به رټزتان عه رز ده فهرموون من کیم، جه نابتان ده زانن، من کوری "سه لیم تاغا" ی "میره دی" م هر له با پیره ی هره هره گه وری مانه وه، گوندی "میره دی" م به هم موو دهشت و ناقار و به راوی به وه، به هم موو جو و جو بار ټکی به وه، به هم موو مه رزه و مه ردار ټکی به وه، به هم موو پنچه گیا و دار و دوه و نیکی به وه، به هم موو ره ز و باغ و سه وزه و میوه یه کی به وه... ئیمه خاوه نی بووین و خه لکه که ش هر له کونه وه تا ئیستا، هر له قه له مره ی ئیمه دا بوونه، ئیمه و مانانیان کردو ته براگه وری خو یان و ئیمه ش خو مان کردو ته خزمه تکار و برا بچو کی هره هره گه گچکه یان، منالی شیره خوره یان...!

هه نکه نا... پاشمله، که ینی نه من له وئ نه بووم، برونه "میره دی"، مال به مال بگه رټین، ده رگا به ده رگا بکه ن، له وردی هه تا درشتی، به کومه ل

بانگیان بکه ن، تاک تاکیان تی به که نه وه، ژنیان، پیایان، شوان و به رخوا نیان، گوان و گه دایان، جووتیار و سه پانیان، سواره و پیاده یان... کوره تاغهم به توو سه لامه تدار بی...، تهیر و توویان، سه و گو تالیان... پییان بلټین، نه ری "به کراغه" چونه له گه لټان؟... کووتان خزمهت ده کات...؟! نه نگو نه وتان داناوه به برا گه وری، نه دی نه و...؟! ده لی برای هره هره گچکه یانم، وایه!... خزمه تکار تانه... وایه!... خه م خورتانه... وایه!...؟

جا بزانه نه وان چون باگو تان دده نه وه، بزانه چتان پی ده لټین... بزانه چون سه رپاکی گوند، به دار و به ردیه وه، هم موو ده م ده که نه وه، به نه شه دهنیلا... نه شه دهنیلا... دهستم بو له سینگ دده ن و شایه تی دنیا و قیامه تم له بو دده ن.

"وهیه ده لټین نه وی فیلاره، نه وی مه کتومه له "سه ید به به ی" ده شار ټته وه...! به خو و به "که ریمه رووته" ی ولدا شپولسی، کوو دین نه وها ده گه رټنه وه...!...". خو به خو تان ناوی "سه ید به به" تان گو ی لی بووه، هه زار خو زگه به کفن دزه که ی پیشوو، نه وی قامچی ره ش. له پیری هه شتا سالی و له مردووی ناو قه برستانی، له منالی ناو لانکانیش ده پرس، کی به و کی نی به، کوره یان کی به، کوره خو ی به کی ژ ناو نووس کردوه، یا زیندوه به مردووی ناویان بر دووه...! له و هم موو شتانه ده توژ ټته وه... یهک یهک له بن و بنه چه ی دایک و داپیر و با پیره گه وریان ده کولټیته وه...!... نه منیش چ به رخی دونگ چه وری هه یه له بو ی سه رده برم، ده یکه م به قاورمه و له پیشی داده نیم، وه کی که گه راوه ش که له بابی سه ریه پو بیته و قاز و مراوی بال کور بال کور و تووره گه هیلکه ی دوو زه ردینه ی بو به ته که لتووی هیستری ره ش بو زدا شو ر ده که مه وه، ری و راست ده گه رټته وه، نه له وی نه لف و نه له من بی...!".

چه ند سه رنجی کی لابه لای ناراسته ی خه لکه که ی دهورو پشتی کرد، به رزتر

کهوته ئاخاوتن: "کوره خوتان له خوا مه کهن، ده بلین وا نییه، دهبا یه کیکتان بیتته ده ری، مندال و گه نجه کانتان نا، ئه وانى جوامیر و پیره ر دین سپییه نوورانییه کانتان بچ و بلن، "به کراغه" حاشا و مادوللا ئه و قسانهت هیچیان وا نین، مالم قه بره خیلاف له قسه که تدا هیه. "ئاخر وایه وا... دینی محمه د به ئاشکرا خوشه..."

"تومر ئاشه وان" هه ر پیتش ئه وهی "به کراغه" بگاته نا و ئاوی، ئه ویش له ئاسیا وه که ی خۆیه وه بۆ گوند سه رکه وتیرو، له ناو خه لکه که وه که وته جووله و دهنگ هه لپین: "ئه شه دن وایه، هیچ قسوورت نییه..." به دهم ئه م قسانه وه لای له خه لکه که کرده وه، درێزه ی به ئاخاوتنه که ی خۆی دا: "مالم قه بره قسه کانت خیلافی تیدا نییه، له گوێزی ساغ ساغتره..."

خه لکه کۆکراوه که ش، که وه ک پوره ی ههنگ به ده وری "به کراغه" دا شرغیان دابوو، ورد و درشتی ئاوی، به نیر و میتیه وه، سه بری ده میان ده کرد و گوێیان بۆ راداشتبوو.

"جاری پیتشو به خۆم نه متوانی بتم، دوو پیاوی خۆم نارده خزمه تتان. ئه و جاره ئه وا به پیتی خۆم هاتوم، مه عیه ن ده شانن که ئه من تابیل به شتیکم و دا وایه کم هیه، بۆیه شه هاتومه ته خزمه ت جه نابتان.

هه نکه ش هاتیمه پیتان رابگه یه نم، له سای خوا و پیتغه مبه ر و هه رچار یارانى، به هیمه تی پیر و ئه ولیا... "پیر که ره م" و "پیر شاسوار" و "ئه سحابه ره ش"... ها ها ها ها... هه نکه هه ر یه که یان، قوربانى خاک و خۆله که ی ده وری گوێبان بم... قوربانى لیکاو ی ئه سپ و عه با ی ره شیان بم... به به یده اخ و به به یه رقه وه ئه وا وا له قوژنگره و قه لاتى خوێبان... له به هه شتی... وا گوێبان لیحه و ئه رواحیان بوویته ته یر و تووی سه رکه ل و به نده نان، بوونه ته کۆتره کی شینی قه زوانى، به سه رماندا ده گه رپن و باله فره ده که ن...!... له بۆ شایه دی ئه و قسه یه شم هه ر مرید و "دیوانه مه مۆ" یه کمان

هیه، بیکه مه شایه د... به دهم ئه م قسانه وه، به ده ست ئاماژه ی بۆ کرد... "دیوانه مه مۆ" که ئه م قسه ی گوێ لى بوو، که وته که ف و کول. گوێاله که وه ته که ی چهن د جار یک سه ره وانده زه وى و به رزی کرده وه. له پر چوه په رگه ی قه ره بالغیه که وه و به رامبه ر "که پکی پیر که ره م" وه ستا و ده ستی به لووران وه و حایو حۆی کرد. چاوه کانی خسته نه سه ریه ک و له رزیکی گورچک بر هه موو جه سته ی داگرت، به شتیوه یه ک سه رنجی "به کراغه" و هه موو خه لکه که شی بۆ خۆ به کیش کرد.

- حه ی، حه ی، حه ی ی ی ی... به بیه، به، به، به... "به کراغه" وه ک بلتی گوئی له بانگ و سه لا راکرتبی، ئاوا... له شوینی خۆیا به بی جووله وه ستا، تا "دیوانه مه مۆ" سارد بووه وه... پاشان درێزه ی به قسه کانی خۆی دایه وه: "خه ونه که ی _ دیوانه _ تان... به ده ست ئاماژه یه کی تری بۆ "دیوانه مه مۆ" کرده وه، ئه ویش به رهنگ هه لپزکاو بییه وه سه بری به رپیتی خۆی ده کرد، جار جار بایه کی سارد و به ته وژم، پرچ و کاکۆلی دینایه سه ر ده م و چاوی... چاوه کانی زه ق بسوونه وه و پیتلوه کانی دینا و ده بردن... "هه ها ئه و دیوانه یه، ئه و به هه شتییه، ئه و په پوله یه، ئه و... تۆیه ئه سته غفیروللا... ئه و نازانم بلیم چیه... م، له بۆ مه لای "میره دی" که با و با پیریان هه ر مه لا و مه لازاده بووینه، منالیان هه ر له سی سالییه وه را فیری سپاره خویندن و ئه لفسه رئا و زالبه رزوو ده بی... گێرا یه وه و گووتم: مامۆستا "دیوانه مه مۆ" هه واره به رزه... خوا شاهیده، هه ر که ناویم هینا و نه هینا، مامۆستا له جیتی خۆی هه لسا یه وه، وه ک دارى قه مته رانئ قیت را وه ستا، ده ستی موپاره کی له نیچره وانى خۆی دایه وه و فه رمووی حه سوودی به دین و دینداریه که ی ده به م، خۆزگه م به چاریه کی ئه و ده بووم... گووتم: جا ئه و فریشته یه، ئه و پیاوه به دین و تاعه ته... له خه ونى دا دوو که له کی ره ش ره ش له "گه لیه جنه" دا به رز بۆته وه، به گرمه گرم و گو له گو له به ره و "که پکی پیر که ره م" و کوێستانه کانی ئه م دیوی رۆیشتوو و له وى بوویته ده عبا یه کی

رەش پەش، وەك پەشكەى كا، لەناو ئەو دۆل و شاخەدا نىشتۆتەوہ...".
"دېوانە مەمۆ" بەدەنگىتىكى بەرز، لەناخى دلىهەوہ ھەلىدايى: ئەمن ناتوانم بلىم چ بوو، دەعبا بوو دىو بوو درنج بوو... ئەوھام دەھاتە بەرچا، جانەوہرىتىكى كەتەى رەشى داخ داخ بوو.

- "بەلى بەلى خال خالىش بوو، رموزنەيەكى ورگەستورى پنتك پنتكى شاقەل درىزش بوو...!" بەدەم ئەم قسەيەوہ گورزە تىشكىتىكى پر لە سەرنج و سەرسورمانى ئاراستە كرد، ھەتا ھىزى تىابوو كەوتەوہ ئاخواتن: "نە نە پوور مىردىن" چىت وت؟! بۆ خۆت كىر كىردوہ! بۆ وا دوور وەستاويت؟..."

خەلكەكە، ھەر كە خەونى گۆرىنيان وەبەر گوئى كەوتەوہ، ھەموو بوون بەماسى مەيبو،... "پوور مىردىن" ىش، بەبى ھەست و خوست، بى ئەوہى خشپەى پىبى بى... دەستەكانى لەدواوہى خۆى گرتبوو، بەكۆرە كۆر، چەند ھەنگاويكى تىرش لە "بەكراغە" نىك كەوتەوہ: "گويم لىتە، دەى... دەمەوى بزەم كىتتەكەى مەلا چ دەلى...". بەھەنگاوە وردەكانى نەختىكى تىرشى لى نىك كەوتەوہ، بۆ ئەوہى قسەكانى مەلاى "مىرە دى"، ھەموو بەتەواوى بىپىكى...!

"مامۆستا" دواى پر ئاوا كردن و موتالەيەكى زۆر سەرى لەسەر كىتتەكە بلىند كرد و فەرمووى: دىوى گۆرىن سەندى شكاندووە و لەدەست" پىر كەرەم" ھەلاتووە، ئەوجە خوا دەزانى داخوا كەينى تۆق و زۆلانەى لەمل و دەست و پى يەكانى دەكرىتەوہ... "لەگەل ئەم قسەيەدا، ھەر كە چاوى خۆى لەسەر يەك دادەنا و ئەم دىمەنە ترسناكەى دىنايەوہ بەرچا، كىش و ماتىك ئەو ناوہى داگرت. ھەموو دەتووت پىرەدارى سەد سالىن، بى لق و پۆپ... كەسى سرتەى لىوہ نەدەھات. حاىو خۆى "دېوانە مەمۆ" نەبى، كە جار جار وەك ناوى كولاو بلىقىكى دەدا...؛ بەلام "بەكرناغە"، دواى چەند لىو

جولاندىن و دوعا خويندىتىك، رووى لە ھەشاماتە كرى و بىدەنگەكە كىردوہ و بەدەم و چا، بەدەست و پەنجە و بەھەموو ئەندامىتىكى لەش داخوات و دەيكىراند:

"ھاتىمە ئەوہو پى بلىم، ئەمن لەو باوہرەدا نەبووم كە ئىوہ بەداوايەكەم سەرگران دەبن. چونكە ئەنگۆ لەبىست لاوہ قازانچ دەكەن، قازانچى منىش ھەر ئەوئەندەيە... كە ئەوئەندە تەمەنەى ماومە لەخزمەتى ئىوہدا بەختى بكەم" ئەم قسەى دوايى بەگرىنەوہيەكى پر ناز و نوازشەوہ دەبرى. لەبەرەخۆيان كەوتنە بلىمە بلىمىك و دەم و لىو جولاندىن، وەك بلىتى دوعايە بخۆين... بەلام نەدەزانرا چى دەلىن. "ئۆمەر ئاشەوان" نەبى، بەدەنگىتىكى بەرز ھەلىدايى: "خوا لە ئىمەت نەكا. لەخوامان داوايە تەمەنت بەتەمەنى دار قسنى پىر و پىاو چاكان بى...".

بابى من، چاوى من، داىك و خوشكەكانم. گوئى لە بەكراغەى خزمەتكاران بگرن. دوور لەگۆرى پىر و پىاو چاكەكانتان، چ لىرە بەجى دىلن!... بەناشوكرى نەبى گوندەكتان ھەيە دەلىتى ھىلانە حاجى لەقلەقە. نە دەشت و بەراويكى زۆر، نە كانى و ئاويكى بەھەرپىن،... ئاخىر... ئەگەر ئەنگۆنە و ئەگەر خەلكى "لاكەچە" و "ژاژىلوك" و "زەنگەوار" و "چەمەرە بەفر"... ن، ھەتا ماون، دەبى ھەر ئاوا بەزگەك تىر و بەدەيان برسى بن... لەسەر بەردى رەق و تەق چ پەيدا نابى... زستانان ھەر دەبى ئەوھا، ھەرنان و ھەرزىن بخۆن... ئاخىر ھەر راو و ھەر راو...! ئەوہ ئەوئەيش نەما، پىاوم دەوى، ئەوسال خۆى لەم چىاو چۆلە پر لەجر و جانەوہرە بدا...!

ئەم قسەنە دەم و چاوى خەلكەكەى گرژ ھەلگەرىاند، بەلام ئەو بەبى وەستان گەرايەوہ سەر قسەكانى خۆى: "ئىستاش گوندى" "مىرە دى"، بەدەشت و ئاقارىوہ بەگەنج و رەنج و مەرەزەيەوہ بەپاوان و بەراويەوہ، بەئاغە و خزمەتكارىوہ بەئاغەژن و قەرەواشەيەوہ، بەكرمانچ و نۆبەتدارىوہ، بەمىر و گزىر و بەگلەريەوہ، بەفەقى و مەلا و سوختەيەوہ...

له خزمه تتان دایه. "میره دئی" به ئیوه وه پشت ئهستور و سه ره بهرز ده بی...
ئه من ده زانم، ده ست ره نگین و کاسبکاری وهک ئیوه بی و ئاو و به راوی
بدهیه و ئه سبابی کاسبی کردنی له بو ریگ بیخی... هه لالا هه لالا له خیر و
به ره که تی خوا...! گوند و جی هه واری گه لیک له "هه واره بهرز" خوشتر بو
خۆ پیک دین، که له خه ونیشا نه تاندیبی.

گوندی له سه ره ئه و قوتکه چیا یه، هه تا به سه ری ده که وی ئاره قه ی ره ش و
شینت پی ده کا. چۆره ئاو پیک و ئه و دوو لکه داره ی که ئه نگۆ به خۆتان
ناوتان لیناوه ره ز و باغ چیتان بو ده کا...! وه ره ئه گه ر ره زت ده وی، ئه گه ر
باغت ده وی، ئه گه ر ئاو و به راوت ده وی، کوره به شه و نۆیه ت نا، هه تا
مایت و کوری کورپشت، با جوگه ی لی هه لبه ستی و یهک ئامیزه ئاوی
پیدا پروا... ئه مان مه ردی مه ردانم ده وی، عه ردی له به ردا بچینی و به ناوی
بینی. ماشه لالا له به ره که تی خوی گه وره... له به یته شیخ فره و ستی یانم
گۆی لی بووه ده لی:

نه هه ورازت له بهر بی شه قاویک،

نه کۆلت پی بی گهزه جاویک،

نه پوول قهرزاری کهس بی، قۆشه دراویک

جا من با قسه کتان له گه ل بکه م، ئه مان قسه ی خزمه تکاریک له بو برای
هه ره هه ره گه وره ی خۆی، له بو کاکای هه ره هه ره خوشه و یستی خۆی.
"دهنگی خۆی بهرز هه لبری": له بو دایک و داپیری هه ره پیرۆز و گلینه ی
چاوی خۆی... به خوا به خوا، هه تا ئه نگۆ لیره بژین، نه گهزه جاویکی نویتان
به چاو ده که وی، نه قۆشه دراویکی شتان ده چیته گیرفان. له خدر و
ئه لیا سانه وه را، له چ مالتیک، مشک به مشکایه تی خۆی کلکی به توژی
ئارد نابی. ئه وجه زگه قورپت به سه ر ببه به له وده ی کا، هه ره هه رزن و
ترخینه ی تی هه لقورینه."

ژاوه ژاوی گوندی که و ته وه یاد. که دوای رویشتنی "به کراغه" هه موو
ده میان تیک نا. پارایی و دوو دلییه کی زۆریان له نیو پهیدا بوو. چه ند
بیربان له ئه گه ری ترس و ته له زگه کان ده کرده وه، ده هینده ش بیربان له کیتلگه
و به راو و گوندی ئاپووره و قه ره با لخ ده کرده وه.

"سالح مام شیخ" که یهک له پیاوه دیاره کانی گوند بوو، رووی
له خه لکه که کرد و به ده نگه نه رمه که یه وه خه لکه که ی هپور کرده وه: "راسته
گونده که مان زه وی و زاریکی زۆری نییه، هه ر ماله ئه و په ره که ی ئه و
په ره که ی با جیتی سی چوار ته نه که ده غلی هه بی، ئه وه ش له چاو هه ندی
گوندی تر به نه بووه داده نری... به لام ئه وه ی که مایه ی دلخۆشییه، ئیمه
هه موو با به لباب ئه لیره سه ری خۆمان پیکه وه ناوه و چ که شه و
گیره شپوتنیمان له نیواندا نه بووه و نیمانه، هه موومان بووین به خزم و که سی
یه کتر، نه ده وه له مه ندی هینده نه قۆلامان تیا یه که لووت له ئه ستی ران
بخشین، نه یه کیتی وا لات و هه ژاریشان هه یه خیری پی بشی...!"

- "له خوا به زیاد بی، ئیمه ش ئه وه نده مان به سه". "دپوانه مه مو" به دهم
ئه م قسانه وه لپی نزیک که و ته وه، له قسه کانی خۆیا هه ر به رده وام بوو:
"ئه ی گوا یه ئه و خه لکه چ له گه ل خۆی ده باته قه بر".

- "ئومهر ئاشه وان" به پاراییه که وه که و ته وه لامدانه وه یان: ترسی ده که م
ئیمه ش هه تا سه ری ئه وها نه مینینه وه. ته ماحی دنیا زۆر پیسه.
له کۆخه ره شه و تاعون و ماعوون گه لی پیس تره.

- "سالح مام شیخ" نه یه هیشته دریتزه به قسه کانی خۆی بدا: با وکه که ی
با وکم، بو له هیچ و خۆرای دی دم تیک بنین. جار ی با بزانی "به کراغه" بو
ده یه وی بمانباته لای خۆی...!؟

- "دپوانه مه مو" پرسیا ره که ی لی وه رگرت ه وه و به رز تر هه لیدای: بو
ده یه وی گوندمان پی چۆل بکا؟!...!

- "ئۆمەر ئاشهوان" رووی له ههر دووکیان کرد و وتی: ته نها له بهر نهوهیه ئیمه خۆش دهوئ و پیزمان لی دهگری... باوه پتان هه بی، گه لی دلی به ئیمه وهوهیه، دهیهوئ ژیا نمان خۆشتر بکا و گوزه رانمان باشتر بکا... نه دی به خۆتان گویتان لی نه بوو چی گووت...!

- گاوانی گوند به دهنگه زهق و زۆپه کهی، سه رنجی هه موویانی بو لای خۆی به کیش کرد: نه گهر نه ئیمه ی خۆش دهوئ، دهبا یه کو پارچه زهویان بداتی، تا بو خۆمان بیکهین به شکارته، با مالیشمان هه ر له جیتی خۆی بپیتتهوه.

- "ئۆمەر ئاشهوان": "وونه" نه وه له پاسییه بو تو نه هاتووه. خۆت له شتی وا هه لمه قورتینه!

- دهنگیکی تر بهرز بووهوه، قسه کانی "ئۆمەر"ی قوت دایهوه: چ زهوی چاک و به پیتته، هه مووی بو خۆی و بو عه شیره ته کهی داپریوه...! په یتا په یتا دهنگه کان زیاتر ده بوون، تاک تاک یان به کو مه ل بهرز ده بووهوه:

- هه ر چه ند سالیکی تره، وای داناوه نه وه مان هه مووی بینه خزمه تکار و ده رکه وانیان.

- به خوا مبه رده ی هه مووی له سه ر تا پۆ بکا، پتچکه م ناچیتته نهوئ، هه ر پتیشکه یه کی هه ندی کلۆیه که...!

- نه دی ناوه ناسازه کهی، له بهر مه ره زه که لکی خوار دنه وه ی نه ماوه، ده لیتی قورقوشمه، سال نییه ده پانزه که سیان، به گرانه تا لی نه مرئ...!

"پور میدین" له دوور خه لکه که راوه ستابوو، که خه ریک بوون به ده م نه م قسانه وه بلاوه یان لی ده کرد، به دهسته له رزۆکه کانی، ئاماره یه کی بو لای شاخ و دۆله دووره کانه وه رانا و، به دهنگه باریک و زیقه که یه وه، هاواریکی پر له جویتن و ته شه ره ی لی بهرز بووهوه:

- هه ی خۆل و دۆو به سه ر، نه دی نه وه هه موو ده عبا ده م به خۆینه که س نه دیتوانه...!... چیتان له گه لیان پی ده کری...!..

ده ست و قاچه کانی له رزیان که وتی. سپ و سه قه می نه وه به یانییه سارده ی به سه ردا باری، بوو به هۆی که وتنی ورده خوسار، له سه ر سمیل و برۆ درپژ و پره سپییه کانی و توپژتیکی سپییان له سه ر په یدا کرد. به ده م لرفه لرف و به دلنیک که پری له گلپه ی ناگریکی نه نگیز و هه رگیز دایساوه وه، خۆی کرده وه به ژووردا. رووی له ناگردانه سارد و سه ره که وه کرد... خیزانه که ی خه ریک بوو به ننگ و چلی و چه ند کوته ره داریک له سه ر یه ک دابنی تا خۆی بو نان کردن ناماده بکا. له م لاوه ش سیل و فه رشه و تیرۆگ و ناو برتیشکه هه لکرووزاوه که، هیشته ان هه ر له ته ک که ندووه که وه هه لپه سپردرابوون... ته شته هه ویره که ش، ده می بوو له شیلانی ببووه وه، به سه ری په نجه کانی به ده م بسمیلا لیکردنه وه، مۆری پیرۆزی له سه ر نه خشاندا.

نه وانی له خوار ناگردان و که ندووه قورینه که وه، هیشته ان هه ر پرخ و هۆری شیرینی خه ویان بوو. هه ر دوو تاژی جلکراو و تووله تیسکنه که ی، له ترسی وشکه سه ری نه م وه رزه وه هینا بووه ژووره وه و نه وانیش له نزیک سه ر شو رکه که وه لیتی وه رکه وتبوون. ته ویله ی ولاغانیش، که ده رگاکه ی یه کسه ر ده پروانییه نه م ژووره یانه وه، دیار بوو هیشته ان ولاغه به رزه کانی ناوی، هه ر له به رده م ناخوره که وه له جیتی خۆیان مۆل ببوون... نه پر مه ی نه سپه بو ر و نه لووشه لووشی ماینه ناوسه که ی ده که وته به رگوئ.

به چیلکه داریک، خرت خرت خۆله میتشی ناو ناگردانه که ی هه لگیترا یه وه و فوویه کی لی کرد، له گه لیا دوو په نگره ناگر چاویان گه شایه وه... هه ر دوو دهسته کانی خۆی لیتیان نزیک کرده وه، که تینی گه رمییان گه یشتی، ناوله پی له یه ک خشاندن و به ده موچاوی خۆی داهیتا. هه ر خیرا خیرا، جگه ره یه کی بو ده می برد، سه ری خۆی بو په نگره ناگری شو ر کرده وه و

سییه‌کانی پر له‌دووکه‌ل کرد. خیزانه‌که‌ی به‌په‌له‌پرووی هات، ده‌سکه پووشیتیکی له‌سهر په‌نگره‌کان دانا، وه‌ک مووشه‌ده‌مه، نه‌ویش که‌وته فوو کردن، تاکو‌ئاگریتیکی خو‌ش بکاته‌وه و بکه‌وپیته مشووری هه‌ویر پان کردنه‌وه و نان برژاندن...

به‌دهم جگه‌ره کی‌شانه‌وه، که‌وته‌وه وهره‌ورد و لی‌کدانه‌وه: که‌تنکه‌ر، ده‌زانیت منداله‌کانی "مینه‌به‌گ" پی‌راگه‌یشتوون و عه‌شیره‌ته‌که‌ی خو‌یان، هه‌موو کو‌کردۆته‌وه. هه‌موو رۆژی هه‌ره‌شه و گه‌ف و گو‌رت بو‌ده‌نیرن و خو‌ینی باوکیان له‌مل تو‌شه‌تاوه. داوای تو‌له و داوای به‌شه مولکی خو‌یان ده‌که‌نه‌وه، تو‌ش گه‌رای گه‌رای که‌ست نه‌دیته‌وه ئیمه‌ نه‌بی...! تو‌ش ده‌ته‌وی عه‌شیره‌ته‌که‌ت به‌ئیمه و مانان توند و ته‌یار بکه‌یته‌وه...! "به‌دهم سه‌ر هه‌لبینه‌وه مژیکی قوولی له‌جگه‌ره‌که‌ی ده‌ستی دا": پی‌اوم ده‌وی گو‌ندیکی ئاوا ساوتیلکه و به‌سته‌زمان له‌و نه‌ژدیه‌یاهه دم گه‌رمه رزگار بکات. مرخت له‌م خه‌لکه خو‌ش کردوه، ده‌ته‌وی خو‌ت بکه‌ی به‌خاوه‌نیان و بییته سه‌رۆک خیل‌یان، نه‌وانیش بینه‌چه‌کدار و پاسه‌وانت، به‌هه‌وه‌س و ئاره‌زووی خو‌ت ده‌ستی ده‌ستیان پی‌بکه‌یت...!... دنیا هه‌ر وا بووه و هه‌رواش ده‌بی،... خه‌لک هه‌موو خه‌لک یا راوکه‌رن یا‌راو ده‌کرتین... تا ئیستا جو‌ری سییه‌م نه‌گه‌ر هه‌شبی هه‌ر به‌قسه هه‌یه. له‌شوینی خو‌یا هه‌لسایه‌وه ده‌ستی بو‌ته‌شته‌که‌ درێژ کرد، به‌قه‌ده‌ر چوار نه‌نگوتکی گه‌وره، هه‌ویره‌که‌ی هه‌لگرت و رووی له‌ته‌ویله‌ی ولاغان کرد. بو‌ن و برینگی میز و ته‌رسی ولاغه به‌رزه‌کان، ویرای په‌رخو‌ر و کای کو‌ن و پووش و په‌لاش و به‌لمه برنجی رزیوی سه‌ر زه‌مینه‌ی ته‌ویله‌که، له‌گه‌ل دووکه‌لی په‌نگ خواردوودا تی‌که‌ل به‌یه‌ک بیوون. که سه‌ری به‌ژوو‌ره‌وه داگرت، وه‌ک جارن لووتی زوورایه‌وه، چاوه‌کانی پر ئاو بوون، له‌گه‌ل خشپه خشپی هه‌نگاوه‌کانی، ولاغه‌کان گو‌تیان مو‌چ کرده‌وه، به‌غه‌ریزه‌یه‌کی خواکرد به‌جووته سه‌یری لای ده‌رگایان کرد، که نه‌وساکه ده‌رگاکه له‌به‌ر چه‌ره

دووکه‌ل و وه‌نوزدانی سووتمانی نیو‌ئاگردانه‌که‌وه... که جارێ به‌رز و جارێ کپ ده‌بووه‌وه... هه‌روه‌ها له‌گه‌ل تیشکه له‌رزۆکه‌کانی چرا په‌شکه‌که‌ی ده‌ستیدا، دیمه‌نیکی ته‌ماوی سه‌یر هاتبووه ئاراوه، دوا‌ی هه‌نگاویتیکی تر، نه‌سپه بو‌ر پر مه‌یه‌کی بو‌ کرد و له‌سه‌ر هه‌ر چوار په‌لی هه‌لگیرسایه‌وه، که‌وته خو‌راته‌کاندن، نه‌و زله پووش و ورده‌کایه‌ی که به‌تووکیه‌وه وه‌نووسابوون هه‌مووی له‌خو‌ داوه‌شانند و خو‌رشتی له‌شی دامرکانده‌وه. دوا‌به‌دوا‌ی نه‌میشه‌وه ماینی که‌ویت، دوا‌ی چه‌ند ته‌کاندان و خو‌ به‌لادا‌هیتانه‌وه، له‌شوینی خو‌یا هه‌لسایه‌وه، زرم قاچه‌کانی دا به‌زه‌ویدا.

هه‌ویره‌که‌ی ده‌ستی وه‌ک لووله‌پ لی کرد و له‌لمووزی ماینه‌که‌ی نزیک خسته‌وه، له‌گه‌ل جووینی هه‌ویره‌که و خرمه‌خرمی ده‌می، لیکاویتیکی خه‌ستتر له‌ده‌ستاوی هه‌ویره‌کان به‌هه‌ردوولا لغاوه‌یدا ده‌هاته خواره‌وه، له‌جوولگی ده‌م و لمووزی ماینه‌ شخ‌ ورد ده‌بووه‌وه... به‌تام و بو‌ و ئیشتیه‌یاهه‌کی بی پایانه‌وه، هه‌ویره‌که‌ی ده‌جوی. وه‌ک وه‌ستایه‌کی ده‌ست په‌نگین، که سه‌یری هیلمه و گولی کاشانی بکا...، ئاوا له‌په‌نگ و روخساری ورد ده‌بووه‌وه. له‌گو‌ی مو‌وچه‌کانی، بژی درێژی، ته‌نگه و جیپالووی، گوانه په‌شه‌کانی که وه‌ک به‌روو ته‌قیله‌ی ورد خه‌ریک بوون پر شیر ده‌بوون... سه‌یری ته‌نگه و بن زگه په‌نماوه‌که‌ی کرد، تووکه سییه‌کانی هه‌موو گف بیوونه‌وه، ده‌ماره‌کانی وه‌ک خرینه‌ به‌نیکی نه‌ستوو له‌ژی‌ر پیسته پف دراوه‌که‌یدا درێژ بیوونه‌وه. ده‌ستیکی به‌ملا و به‌ولای ته‌نگه‌یدا هینا، به‌بزه‌یه‌که‌وه رووی خو‌ی بو‌لای نه‌سپه‌که‌وه وه‌رچه‌رخانده‌وه: "ره‌خشان" له‌خوا به‌زیاد بی‌ئاگردانت ئاوه‌دانه‌!". نه‌سپه بو‌ر، که هه‌ر به‌نازناوی "ره‌خشان" بانگ ده‌کرا، کر و کپ، به‌مه‌لوولی له‌شوین خو‌یا وه‌ک گه‌مییه‌کی سئدم کراو له‌نگه‌ری گرتبوو. سه‌ری نوازی بو‌ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌نواند. به‌هه‌مان بزه و خه‌نده‌ی جارانه‌وه، لیتی نزیک که‌وته‌وه، ده‌ستیکی به‌پشت و شوینی زین و ته‌که‌لتوو و که‌فه‌له قوتکانیه‌ خه‌ره‌که‌ی دا‌هیتا.

به‌ئەسپایی به‌پەنجە زەرەکانیەوه، که‌وته قەشاییش کردنی لامل و سەر و پۆتەلاکی، ئەویش لەخۆشییان سەری خۆی داخستبوو هەردوو گوتچکە خنجیلانەکانی رەپ راگرتبوون. تەزووێکی خۆش و لەش رچیتن، بەجەستەیدا دەهات و دەچوو، کلکە درێژ و تووکنەکی بەگەلۆزیدا شوێر کردبوو، هەندێ جاریش، ناوہ ناوہ بەراست و چەپی کەفەلە پانەکیدە دەکەوتە باوہشین کردن. ژێبی تار و کەمانچە ئاسا، نەرم نەرم سەرکە سەرک و ساز و ئاوازیکی خۆشی لێ هەلەسا. بژییەکانی داو داو شانە دەکرد، گەردنە خالدار و نیوچەوانە قەشەکی، بەسەری پەنجەکانی دەخوراند. سەبیریکی دەموچاو و کونە لووتەکانی کرد، کە ئەو دەم پڕ بەسییەکانیەوه هەناسەیی پێ وەرده‌گرت و دەری دەدایە دەرەوه،... وەک مرۆفیک کە خەم و پەژاری هەموو بەندیخانەیی جیہانی لێ بووبێ بەباریکی قورس و لەسەر پشتی ئەودا خەست بووبیتەوه، ئاوا دۆش دامابوو. یەک دوو دلۆپ فرمیتسکی روون لەچاوہ رەشە گەورەکانی قەتیس مابوون، بەچاوی بەفرمیتسکەوه سەبیریکی لێ خوار کردەوه و بەگورشمە تەماشای کرد. خێرا خێرا دەستی بۆ چاوہ‌کانی برد، فرمیتسکەکانی سەرییەوه،... بەجوولەیی دەست و پەنجە و سەرنجە کپەکانیەوه، دەبویست تییبگەپەنێ، کەوا ئەویش وەک ئەم نیگەرانی... ئەوہی زۆر لەناو جێ و بالینگانی خۆی بیتییتەوه پۆگەنی دەبێ... ئیمە و مانان عەشقی سروشت و سەریەخۆبێن... مال و گوند و شوینی ئاپۆرەمان، وەک بێشکەپەکی دیتەوه بەرچاو، کە بەدەسرازیەکی رەنگاورەنگ، دەست و قاچمانی پێ شەتەک درابێ.

سەبیریکی ئاخوہ درێژەکی کرد، کە بەقەد دیواری خانووە جەزیرییەکیدە درێژ ببووەوه. هەر لەنزیک ئاخویری و لاغەکانەوه رووی خۆی بۆلای دەرگاکە وەرچەرخانەوه، دەنگی خۆی هەلبێی:

– شاخۆ!...

بەدەنگی کە بێ ئارامی و بیتولەتی پێوہ دیاربوو، بانگی کوری گەورەیی

کرد. بەدەم ئەو بانگ کردنەشەوه، بەخۆ و بەچرا رەشکەکی دەستی هاتەوه دەرەوه. دواي هەناسە هەلکیشانیکی کورت، فووی لەچراکە کرد و چوو لەنیو دەلاقە هیس گرتووەکی داناپەوه. "شاخۆ" لەگەڵ ئەم بانگ کردنەدا، لەبنەبانی لەناو نۆینە گەرم و گورپەکی خۆیدا هەلسایەوه و وەک بەرزەکی بانان، لەناو چەرپە دووگەلەکیدە، بەشان و پیل و لامل خوراندنەوه، لە بەردەم باوکی ئامادە بوو. "ئاوہرە کورم جلی" قەلە بالدار و کرمان"یش بەرە لەناو تێرکەکیان دانێ" بەدەم ئەم قسانەوه جلی لەسەر پشتی هەردوو تازییەکان داکنەند، توولە تووک درێژەکەش لەخوار ئەمانەوه وەرکەوتبوو، بەدەم هانکە هانک و هەناسە وەرگرتنەوه‌دا، دلەکوتهی پێ کەوتبوو. بستنی زمانی خۆی دەرہینابوو، تک تک لیکاوێ پێدا دەهاتە خوارەوه. ئەویش دەبویست بەسەر بکرتیتەوه... هەردواي تۆزکاتی چەند سەبکە نازیکی کەپەک و ئارده‌جۆ خرایە بەردەمیان.

سەبیریکی بەدەرەوه داگرتەوه، تا ئەوساش هەر نرکە و یاھو یاھوی "دیوانە مەمۆ"ی دەهاتە بەرگویی. لەو ساوہی خەونەکی دیبوو، ماناکەشی لە "بەکراغە" بیستبوو، کە شەو دادەهات دەچوو لەسەر بستییەکی هەوراز گوند، هەتا خۆر هەلەهات، دەستی بەحالتگرتن و ستایش خۆتندن و دەف لێدان دەکرد.

"دیوی گەر گەر، لەهەرکوتیەکی بێ، دەبێ بەسندم کراوی بیہیتیتمەوه" گەلی جنە". کاتی خۆشی ناماقولییەکی وای کردووه، لەدەستی پیر و ئەولیایان هەلاتووه و سندمی شکاندووه... "دیوانە کەرەم" بەدەف و جەزبەیی زکر و تەھلیلە و حالگرتن گرتوویەتیەوه. لەبەر ئەوہ ئەویش پیلە و پایەیی گۆراوہ و بووہ بە"پیر"...!

هەواپەکی سازگاری هەلمژت. جوولە و جووکی بەلندە تازە لەخەو هەستاوہکان، بوون بەنمایندەیی گەشتە راوتیک و سەرنجی تیز و تامەزرۆکانی لەگەڵ شەبەقی بەیان و شاخە بالا بەرزەکانەوه تیک ئالان.

له گه ل وژه وژی "با" دا، دهنگی "پور میتردین" ی ده که و ته بهر گوئ. له کولانکه چکولانه که دا سهیری "دیوانه مه مو" ی ده کرد و سدان ستایش و دو عای نزا نامیزی بۆ ره وانه ده کرد: "بهراگیتی دهف و زیگری شه و انت بم، هه ره ئه وها دهنگت بچ، له سهه بستی "هه رمک" نییته خواره وه، چ شه ی تانه شینکه و دیو و درنج هه یه هه مووت قه له زراو کردینه... هه تا رۆژ به ته واری هه لنتی، نییته خواره وه..." زه رده خه نه یه کی ته نک ده موچاوی گه ش هه لگه پاند، به پانتایی ئاسمانا چاوی گپرا:

- ده لیتی پشیله لستیتی وه!

به ده م ئه م خۆ دواندنه وه به دلخۆشییه کی بچ پیا ن گه راپه وه ژووره وه، زانی تا وه بارانه که ی سه ره لئه یواره وه گه شته که ی پچ دوا ناخا. "تیمرۆ ده رۆم، نان و پیخوری هه فته هه شت رۆژمان بۆ دانئ". به م قسه یه رۆوی له خیزانه که ی کرد، ئه ویش له م کاته دا، به په له په ل ئه نگوتکی سه ره فه رشه که ی پان ده کرده وه و نانی سه ره سیله که شی هه لگپیر و وه رگپیر ده کرد.

- ئه دی ئه و ته شته هه ویره م بۆچی کردوه.

- بانگی "قومی" ش که به لکو زو له نان کردن ده بنه وه.

"به رده وامی به ناخا و تنه که ی خۆی دا و پرسى": ئه ی خوار دنی تاژییه کان...!؟

- نانی ساردمان زۆره. له دوینییه هه ئه وانم داناوه. "به تیرۆکه که ی دهستی ئامازه ی بۆ گۆزه که سه کونه سک په نماوه که کرد": هه ر بای دوو سچ رۆژ قاو رمه مان ماوه. هه ق وایه گه له ک خۆت گپیر نه که ی.

- چوونم به ده سه ته خۆمه به لام هاتنه وه م نا.

- به گۆته ی خه لک ئه م سا ل سا لیکى گه له ک به دیومه، مامز و نیبری هه موو په راگه نده بووینه...! هه ق وایه له جیاتى راو گیسکه نی ره که سه ر بپری.

- دل له دل مه ده، ئه وه ی خوا نه کا نابچ.

"قومی" ئه و کاته ناو برتیشه که ی له ده سه ت گرتبوو نانی ده برژاند، رۆوی له باوکی کرد و وتی:

- له سه ره کانی، کیژ و کالی ئاواپی هه موو ده مم لی ده که نه وه و ده لپین، ترسچ ده که ی ن ئه و سا ل زستان به سه ره بچچ و حه زره تمان زیو ئله گوشتیک بچ. "به ننگین" ی کیژی "زادۆ" هه مووی زا ره تره ک کردینه، هه ره ده لی: کچچ کر بن سه ره شینینه، ئه و سا ل سا لی راو و شه وراو نیه... هه ره که س له گوند دوور بکه ویته وه، دیو و درنج قووتی ده ده ن...

***

ئه سپه که ی به زین و رست و رکیب و لغاوه ده سه ته چنه که ی وا رازاند بۆ وه، وه ک دوری نه سه مراو که تازه له دور جه وه ده ره اتبچ ئاوا زاخی ده دایه وه. خۆشی وه ک جه نگا وه ریکى دپیرین وه ک ئه سپ سواریکى شاره زا و هه رده گه ر، ده یه نی ئه سپ و تاژییه رست کرا وه کانی جواتر کردبوو...! له په رژی نی ماله وه، که له درپو تووترک هه لچنرا بوودا ده رکه وت، ئیتر لغاوی بۆ شل کرد و یه ک دوو ئاوزه نگی له ته نگی ژه ند، چلپ و چۆپ که وته رینگا. به ناو گو میلکه و زه رداوی جوگه له باریکه که ی ناو ئاواپی، که به ناو سه ره نو ئیلک و زبلداندا رتچکه یه کی بۆ خۆ کردبوو وه دا ده چووه خواره وه.

شوینی نسا ر و په نا و په سیوی ناو ماله به یه کدا رووشا وه کان، سوانده ی خانوو گزه ی سه ره والا ی ته ک که له گی و به رسفکه کان...، تو ئیتریکى سپی له شه خته و خووسیان له سه ره که وتبوو. جچ سوولا وکه و ئاورتیژی سه ربانه کان، له هه ندی شو ئینا چلووره ی سه هۆلیان پیتدا شو ر ببووه وه. به لام ئه وانیه که له نزیک دوو که لکی شی سۆبه کانه وه بوون، هه ندیکیان تو ابوونه وه و هه ندیکیشیان دلۆپ دلۆپ ئاویان لی ده تکایه خواره وه.

قولفاتگه‌ی رستی تازییه مل به‌قه‌ریتته‌کانی به‌قه‌لپۆزی زینه‌که‌دا شه‌ته‌ک دابوو. چهند هه‌نگاوی تریش به‌ناو کۆلانه پر له‌قور و چلپاوه‌که‌دا داکشایه خواره‌وه. له‌هیتکرا لغاوی ئه‌سپه‌که‌ی گورج کرده‌وه و له‌شوتینی خۆیا سه‌نگرایه‌وه. ئاورپیکی له‌دواوه‌ی خۆی دایه‌وه، به‌ملا و به‌ولادا که‌وته چاوگیتران، بۆ لای ماله‌وه که‌وته سه‌رنجدان. دوا‌ی هه‌له‌سته‌یه‌ک ده‌ستی بۆ ده‌می خۆی برد:

"که‌چ، که‌چ، که‌چ... مه‌تان، مه‌تان، مه‌تان، مه‌تان... مه‌تۆ، ئه‌وه له‌کویتی؟! ". له‌گه‌ل ئه‌م ده‌نگه‌دا، به‌چاو قوچینیکی، تووله‌مل به‌زه‌نگوله‌که، وه‌ک تۆپه‌ ئارمووشی، به‌نووسکه‌ نووسک له‌پیشیا گلۆر بووه‌وه. ئه‌وسا هه‌موو به‌یه‌که‌وه ملی ریگیان گرته‌وه به‌ر؛ به‌لام تووله تیسکن، ئه‌وه‌نده بزۆز و به‌جوله‌جүүл بوو، له‌هیچ شوتینیکیا تۆتکه‌ی نه‌ده‌گرت. وه‌ک گۆله‌ستیره‌ به‌ده‌وربانا سووری ده‌دا، یان له‌سه‌ر کۆتیره‌ دار و په‌ردوو چه‌په‌ر و گیا وشک بووه‌کانه‌وه‌دا، هه‌لبه‌ز و دابه‌زی بوو. ده‌م نا ده‌م، لیبیان دوور ده‌که‌وته‌وه، له‌لاریدا، به‌ژیتر دیواریکدا ده‌رۆیشت، یاخود به‌سه‌ر که‌له‌که به‌رد و وشکه‌ چیله‌کانه‌وه‌دا هه‌لده‌زنا، قاچیکی بلن‌ده‌کرد و چۆر چۆر میزی پیدا ده‌کرد... که‌لپه‌ تیزه‌کانی له‌چۆله‌که‌یه‌کی ره‌ق هه‌لگه‌راو گیر ده‌کرد...، ده‌می له‌ په‌را مووچه‌ی په‌له‌ورپی ده‌ژهند، ریخه‌ چیلتیکی که‌ هیشتان هه‌ر هه‌لمه‌ دووکه‌ی لی هه‌لده‌ستا... لووتی پیا ده‌کرد، دوا‌یه به‌کلک بادانی به‌قورسکه‌ قورسک ده‌گه‌رایه‌وه بۆ راسته‌ ریگاکه‌وه...!

بۆنی له‌ته‌ نانی هه‌لکرووزاو و دووکه‌لی قه‌لاشکه‌ری و پووش و په‌لاشی ده‌م ناگردانه‌کان... له‌گه‌ل بۆنه‌ جه‌فتاوی و هه‌وا شیتداره‌که‌ی ناو کۆلانه‌ پر له‌زیل و کاوکۆته‌ رزیوه‌کانه‌وه تیکه‌ل به‌یه‌ک بیوون.

زێد و زینده‌واری ناوگوند، به‌ره‌ به‌ره‌ ده‌که‌وتنه‌وه جووله‌ جوول و ژاوه ژاوه...! مانگایه‌کی جیماو... به‌گاریتیکه‌وه کوتکوت راده‌درا و به‌گه‌ل گاران ده‌که‌وته‌وه... گویدریتیکی بی قه‌راسه‌ و کورتان، سه‌ره‌ گالۆکی تی ده‌ژهنرا

و له‌چیوه و چه‌په‌ری مالان دوور ده‌خرایه‌وه، به‌ره‌للا‌ی جی جۆخین و گیا سه‌رما بردووی لای "له‌وده" و "کاکۆ" کانه‌وه ده‌کرا...! هه‌موویان، به‌ئه‌سپایی به‌لیت و ته‌لانی گونددا ده‌چونه‌ خواره‌وه... زه‌ره‌ زه‌ری نیره‌ که‌ریک، ناو ئاوی شله‌ژاند، له‌م ساته‌دا، ده‌نگیتی به‌رزه‌فری که‌وته به‌رگۆی:

- ئوغرت خیر؟! ...

سه‌ری خۆی به‌رز کرده‌وه، بۆ لای تاکه‌ ماله‌که‌ی سه‌ر گرده‌که‌وه سه‌رنجی رانا... لغاوی ئه‌سپه‌ بۆری گورج کرده‌وه، به‌خۆ به‌تازییه‌ رستکراوه‌کانه‌وه له‌شوتینی خۆیا وه‌ستا. ده‌مامکی خۆی کرده‌وه، سه‌ره‌وه هه‌وراز سه‌رنجی رانا‌یه‌وه:

- جب، له‌گه‌ل منت بوو؟

به‌خۆ به‌ده‌ریتی سپی و سوخمه‌ شۆره‌ به‌ لۆکه‌که‌یه‌وه، هه‌ر له‌ بالنده‌یه‌کی سپی مل دریتی ده‌کرد، ته‌لیسه‌که‌ی ده‌ستی دانا، هات و له‌سه‌ر لیواری چه‌په‌ره‌که‌دا ئانیسکی دایه‌وه، بۆ خواره‌وه سه‌یری کرد:

- ده‌لیم دیاره‌ دوور ده‌رۆیت، وه‌ها سه‌ربار و بنبارت لی بارکردوو؟...

به‌ده‌ست ئامازه‌یه‌کی بۆ لای دۆنده‌ به‌رزه‌کانه‌وه کرد.

- "جب" سه‌یریکی ئاسمانی کرد و که‌وته‌وه قسان: به‌خوا منیش کیچم که‌وتۆته‌ که‌ول.

- تۆ نیازی کوینده‌ریت هه‌یه‌؟!

- ده‌چمه‌ شار.

له‌م کاته‌دا "تایشه‌ شه‌ل"، که‌ ئه‌ویش مالیان که‌وتبووه‌ په‌رگه‌ی ئاوی، ده‌رگای چه‌په‌ری ماله‌وه‌یانی له‌یه‌ک ترازاند، عه‌له‌شیش و قازه‌کانی به‌ره‌للا‌ی ده‌روه‌ ده‌کرد، سه‌ری خۆی بۆ هه‌وراز به‌رز کرده‌وه، پاشان به‌توورهبی و به‌لیتو کرۆشتنه‌وه سه‌ری خۆی داخسته‌وه.

- "جب" دهنگی خوی هه لبري و گوتی:

ئەو سال گۆشتی هەویانم نەخواردوو، گەلەک خۆت گیر نەکە. دەبی
گەلیک ئاگاداری خۆشت بی. ئەو سالە وەک سالان نیە... بۆ لای "پیر
کەرەم" و "ئاسمان درە" هەلنەکشیی...!

- هیشتان هەر لەشوینی خۆیا وەستابوو، توند لغاوی "رەخشان"ی
راکیشایەوه:

لەنیوچە و ئامان چ نووسرابی...

- قسەکە ی پێ بری: ئەتووش هەر شتیکت پێویست بی ئەوه
راوەستاوم! بۆ تۆ سەرم پێوه نیە...!

دوایە خۆشم دەچمە مالتان بەوانیش دەلیم، چییان ویست بۆیان دینم.
سەری خۆی بۆ لای "تایشە شەل" خوار کردوو، کە ئەو دەم خۆی خەریکی
مەرە زایەکان کردبوو، ئالیک و ئاوی بۆ دابین دەکردن، بەتەوسیکەوه وتی:
- بەجوان و پیرە دل تەرەکانی ئاوایشم گوتوو، ئیستاش دەیلیم...
کەوتی بیتلدار، قەسرە مەلیک، یەمەنی ژنان، پاپەجانی بێوژن و ژنە
عەلمۆدان، پارچە کوتالی جوان جوان سغ وەک بەری ماله شوانکاران تەنک
وەک بالی مێش... هەرچیتان ویست بەبی شەرم پیم بلین، لەبن پەری
هەوریش بی بۆتان پەیدا دەکەم...!

ئەسپە بۆر خەریک بوو، لمووزی خۆی بۆ جۆگە کە درێژ دەکرد، یەک دوو
جار لەقەوچە دایەوه، سەری پێ بلند کردوو... بەبزهیه کەوه سەرەو هەوراز
سەرنجی رانایەوه:

- جب، کێ ژن دینێ لەئاوایی؟!

- هیشتان نازانم!

- ئەی کوتال و موتال بەکەلکی چی دی. بەو زستانە هەر حەلوا و
شیرناتییمان بۆ بێنە.

- بەدەنگیکی بەرز و گەپ نامیژەوه وەلامی دایەوه :

بەلکو بەخۆم پێویستم پێی دەبی!

بەسەر سوپمانەوه سەیری کرد، بەلام ئەو درێژە ی بەقسەکانی خۆی دا...
دیارە لیم رانابینی...!

- بەلین بی گەر راست بکە، یەکیکی لەقەدرە خۆت بۆ بدۆزمەوه.

- قسە ی تۆ لەسەر سەرم، براگەرە ی هەموومان... بەلام لەئیستاوه
پیت بلیم، ئەمن ژنی سەرەخۆرم ناوی، بەدەم ئەم قسانەوه گوشە کایەکە ی
دایەوه بەئەرز، لەگۆیدرێژەکانی دوور کەوتەوه، رووی لەپەرژینە کە کردوو،
سەری خۆی زیاتر بۆ خوارەوه شوپ کردوو، بەهەمان دەنگی بەرزبێهوه
کەوتە قسە کردن:

- ئەگەر ئەمنیش کچە تیمەکم هەبوا، هەنکە زوو ژنەکم بۆ خۆم
سازاندبوو. ئە ی چۆن، پیرەژنی هەر دەبوو، کورەکە ی بۆ خۆی ژن بەژنی پێ
بکردایە.

"تایشە شەل" خۆی خەریکی بەرخە ساوا و ئازەلەکانی تر کردبوو... وردە
نانی دەرخواردی مەرەزاکان دەدا... لەشوین خۆیا هەلسایەوه بەدەنگیکی
نەختی بیستراوهوه، کەوتە تانە و تەشەرە لیدان:

- هە ی کویری نەعلەتی... شیت و شووری دەم دراو... بەپەلە دەستی
لەکارەکە ی خۆی هەلگرت. لەشەرمان رووی لەژووورەوه کردوو. بەلام "جب"
لەقسەکانی خۆیا هەر بەردەوام بوو:

- ئە ی "قادر حەمک" ی رەحمەتیش هەر لەتەمەنی من نەبوو، کچەکە ی
خۆی بۆ خۆی بەژن دا!!...؟

گویتی نەدا بەم قسەیه، خۆی لێ نەبان کرد. بەئەسپایی ئاوزهنگی
لەتەنگە ی "رەخشان" ژەند و لغاوی بۆ شل کرد.

دەنگە دەنگ و زەنا زەنای "جب"، "پوور میردین" ی بۆ لای خۆی بەکیش

کرد. هەردوو دەستەکانی لەپشتە خۆی گرت و بەکوورە کوورە، بەناو زڕ و زبڵ و چل و چیتوی نیوان کاکۆکانەویدا، هەنگاوی دەنا. لەم لاوەش سەرنجی دلتیایی بۆلای "بستی هەرمک" گواستەو. "دیوانە مەمۆ" ی کەوتە بەرچاو، بەهەنگاوە ورد و ناریکەکانی، لەهەورازەکەو سەرەو خوار دەهات، دەفەکە بەلاشانیکیدا هەلواسیبوو، شیرەکەشی بەلاشانەکە تری دا.

"دیوانۆکەم چەند هیلاک و دەنگ کەوتوو. دەلتی لەشەری سیاویش هاتووێهە، خەو لەچاوەکانت دەباری،... قوربانی زڕ و پۆلیهە دەسکی زەرگت بە...، قەی ناکە هەر ئەوھا بە، هەر ئەوھا بە... بەرۆژیش بادەستت هەر لەسەر زەرگت بە... نەکە لەگوند غافل بی...". هەنگاوەکانی زیاتر هەلتیایەو بەرزتر هەلتیای: "ئەوێ ئەوشۆ ئەمن دیومە رەبی کافر نەبیبینی؟!؛ بەلام "دیوانە مەمۆ" وەک بلتی گوتی لەقسەکانی نەبووبی، سەرنجەکانی بۆلایەکی ترەو راناوو، یەکسەر چوو لە چەقی رینگاکەو وەستا و ریک لەبەردەم ئەسپ و تازییهکاندا سەنگرایەو. وەک بلتی ئەویش قسەکانی خۆی بێر چوو بیتتەو، بەم دیمەنە کە کەوتە بەرچاوی ودم گرتیبیتی، بەسەر سورماوی لەئەسپ و تازییهکان راما، کەوتە پرسیار کردن: "کەس نەبیبینی خوايه، "شېخال" ئەو بۆ کوێ دەرۆی؟! وەختی هەندیبی؟!..." بەچاوە کزەلۆکەکانیەو سەیری زەرگاڵ و بەلەک پێچ و پوزەوانە و رەخت و خەنجەری بەر پشدینی کرد: "شېخال، لەگەڵ تۆمە، ئەو دنیا مان بەسەردا کاول دەبێ!... دەتەوێ بۆ کوێ برۆیت...؟".

- بەسەر دوژمنت کاول بێ پووڕی...

"دیوانە مەمۆ" دەستتیکى بەلاملی ئەسپەکیدامالی و قسەکەى پێ بپری:

- دەى "پوور مێردین" چیت دیوہ ئەمشەو، زووبە پێم بلتی.

- بۆ لای تۆ دەهاتم، هەى بەقوربانى ئەلقەرێزى دەفە و دەسکی زەرگت بەم. هاتووم خۆم باویمە سەر پیتاوەکانت، "بەکراغە" ی نەعلەتی، ئەوێ رۆژی هەر ناوی تۆی لەسەر زار بوو، کەم کەمە نەبێ، کەسى دى لەبیر نەبوو.

"شېخال" خۆی خستە ناویانەو: "ئەو بۆ خۆی وتوو، ئەتو داپیرەى هەموومانى، ئەتو قەرەواشی بەهەشتی...!". "دیوانە مەمۆ" بەتورپەى و بێست لى براپەوہ رووی لە "پوور مێردین" کرد: "دەى، خەونەکەى ئەوشۆتم بۆ بگێرەوہ... زووبە".

- "پوور مێردین" بەقوربانى داوداوى پەرچەمت بێ، کووت زانى خەونم دیوہ...! دەنا دەشزانى چیم دیوہ.

- دەمەوێ لەخۆتم گوێ لیبی.

- "هەوارە بەرزە" بـسوو کەلەکەکی وەک کەلەکی "زادۆ". وایان رادەهەژاند چرکە چرکیان پێخستبوو. چەند کفن لەبەرێ هەموو لەدوووررا سسپی دەچوونەوہ... کە چاووم پێ کەوتن زەندەقم چوو... تۆبە ئەستەغفیروللا... خوايه... یەکیکی نوورانیم لى نزیک کەوتەو، عەبايەکی رەشى قاقمیی لەخۆ لوول داوو، کەوشیکى شامى لەپێ بوو، دا ارەکی رەشى مارپێچى لەدەستی خۆی گرتوو، هات و بەتورپەى ئەمرى کرد و گوتی: مێردینە شیت، ها، ها...! ئەوہش خۆتان و خەلە و خەرمانتان...!..."

"دیوانە مەمۆ" بەزەرەخەنەپەکەو، بۆ زەویبەکەى بەرپیتی خۆی دەروانى، بەوردی گوتی راداشتبوو:

- جا بۆ زەندەقت چوو... ئی... دەى دەى... کبى تریشت دى؟!...

- گەلێ کەسى تریشم دى... بەلام نەمدەزانى کت بوون... چ بوون...! هەر

نەندەم زانى "هەوارە بەرزە" یان وەک دارەبازە لەسەر شانى خۆیان دانا...

- "دیوانە مەمۆ" بەپەلە پرسى: بۆ کوئیان برد؟!...

- چووزانم...! هەر بلتد دهبوین، هەر بلتد دهبوین، ههتا عاردمان لهپیتش چاو ههندی بیژینگیتی لیهات...

- بهزهردهخه نهیه کهوه سهری خۆی ههلبیری : دهی... دهی... ئیی... پیرتژنه چاو بهجیق، بیژنگ یان دهفه!!... ئیی؟... دواایی...؟!...

- دوایه، هه موو بهرگ سپییهکان، ههلقه یان بهستا، بوویه دهفه لیدان و زیکر کردن. ئهوی عهبا رهشیش، ههی بهقوربانی تۆزه کهی بهرپیتی بم... لهسه سهریان راوهستا بوو، ئیدی پاشان بهخه بهر هاتم... دیتم ئه تو لهسه "بستی ههرمک" زیکرهکت دابهستایه نه بیتهوه. "دیوانه مەمۆ" خنینهوه و زهردهخه نه کهی جارانی لهسه روخساری هەر ما بوو... بهدهم سه رهلقاندن و قژ و کاکۆلی کراوهوه... له بهردهم "شێخاڵ" و ئه سپه کهیدا لاکهوت، پرووی له "کهپکی پیر که رهه" کرد و دهستی کرد به لوورانهوه... پاشان بهرز ههلبیدا یی : "دهمزانئ ئه وشۆ به ته نهها نه بووم. گه لئ کهسی ترم له گه ل بوو، هه موو بریسکهی چاویان دههات، ههروات بکر دایه به دهست دهتگرتن...!" ئیتر بوو به سهکتی کوانوو، دهستی کردهوه به دهف لیدان. "پوور میردین" به هه مان سه رسورمان و هه په سانی جارانهوه سه رنجه ئاو ده ژۆکانی بۆ لای ئه سپ و تازییه کانهوه گواستهوه:

- "شێخاڵ" پیت نه وتم بۆ کوئ ده پۆی؟...

- گه لئ گیر نابم نا... زوو ده گه رتیمه وه.

- جا به و ناوه خته... به و قیامه ته...؟!...

- پووری خه مت نه بی ناچه جیی به ترس.

به دهه م ئه م قسانه وه لغاوی ئه سپه کهی بۆ شل کرد و که وته وه رتگا...

له م به یانییه روون و بیگه رده دا، دوا ی پادانی گا و گۆتال، منالی ئاوا یی رژا بوونه ئه م ده ورو به ره وه. گه ره کیان بوو هه رچی گۆشه گیری و خه م و په ژاره ی زستانی بنیسا و خه وک هه یه، له گه ل تیشکی خۆره تا ودا

بیتهوتنه وه... هه ندی له ته ک کاکۆ و له په نا له وده کاندای خۆیان مات کرد بوو، سه یری فاقه کانیان ده کرد، هه ندیکی تر یه ک و قونکه گوشیان نووشتا ندبووه وه و وه ک سه رکلا و به سه ر سه ری خۆیان داهینا بوو، له په نا به ردیکه وه، سه ره په تیکیان به ده سه ته وه گرت بوو، هه لقوت هه لقوتیان بوو، به نیگه رانی سه یری ته پکه کانیان ده کرد، ئاخۆ که ی چۆله که یه دئ و له ژتیریا چینه ده کا... چه ندانیکی تر له دامینی گوند و باخچه هه لوه ربوه کانه وه... به پای په تی، به دارلا ستیک و به رده قانییه وه، چۆله که و ته یر و توویان به ره وه هه لده سان، تا بچن له سه ر فاق و ته پکه کاندای بنیسه نه وه.

"شێخاڵ" به خۆ به ئه سپ و تاژی و تووله قووچره وه که یه وه، نه ختی خۆی لئ لاته ریک کردن، به لام کار له مه دا نه ما بوو، نرکه نرکی "دیوانه مەمۆ" و رمبه رمبی ده فه کهی ده ستی، دار و به ردی بیدار کرد بووه وه... مندالان، هه رکه سه له په نا به رد و که قه ره کاندای سه ربوون. به دلئیکی پر له نیگه رانییه وه، له چاوه روانییه کی بی هو وده دا بوون...!

هه ر له سه ر پشتی ئه سپه که ی، لای لئ کرد نه وه، به ده نگیکی نه رم ماندوو نه بوونی لئ کردن... هه رکه سه له په نا هه شارگه ی خۆی ده رپه ری... وه لامیان دایه وه... ئه وانی ئه و به ریش، له که لئین داره کانه وه، هاتن و له سه ر تاشه به رد و که قه ره کانه وه را وه ستان و سه یریان ده کرد... وه ک سه رکرده و خه مخۆرئیک مائئا وایی لئ کرا...!

خۆر خه ریک بوو، له نا و ده ریا وه نه وشه ییه که ی ئاسۆدا، ورده ورده چاوی ده پشکووت. ده موچا و روخساری مناله کان، له گه ل هه ر چله دار و میترگ و دامینی به رزاییه کی که هه تاوی ده گرت ه وه، سوور هه لگه رابوو...!

"شێخاڵ" ده یزانی، هه رجاری که ئه و ببینن، بۆن و به رامه و کزه کزی گۆشتی سه رسیل و هه لمی گۆشتاویان وه بیردیت ه وه، له تامه زرۆ بییان ده میان پر ئا و ده بی... دیسان ئا ورتیکی لئ دانه وه و وتی: "منیش ده چم

گۆشتتان بۆ دیتیم... "بەرزتر ھەلیدای: "دوعام بۆ بکەن...!". منالەکان ئەم قسەى دوایییەیان بەچاکى نەپێکا... یەكەم جار بوو ئەمەیان لى گوى لى بى...!

لەگەڵ بەرز بوونەوى خۆر، پەیتا پەیتا رەنگى دیمەنەکان دەگۆرا. ھەرچى گوند و نیھال و نەورایى و دۆلى ھەبوو، پراوپرى تیشكى خۆرەتاو ھەبوو. تاقگەى تیشک، ئاتەشفشان ئاسا، ئەم ناوہى کرد بەچراخان، خۆر وەك بووکیكى رازاوە، بەقەد بالای شاخەکان، بەئاسماندا بەرز ھەلدەچوو. منال و زید و زیندەوار و ھەرچى دیمەنى ھەبوو، وەك گولەباخ دەگەشانەوہ. دۆل و گەوہ شاخەکان، بەتەواوى كەوتنە بەرچاوە. كە ھەتاو تینى سەند، تەپ و تووشى زستان كۆتەل كۆتەل دەبوو بەتەم و مژ و بەقەد پالەكانەوہ دەلكان، یاخود دۆند و سمریتكەكانیان دەکرد بەجیھەوارى خویان. تا خۆرەتاو زیاتر بلاو دەبووہوہ، جوانى و قەشەنگى ئەم دەوروہەرە سحرئامیزە چاکتر دەكەوتە بەرچاوە.

پیش خۆر كەوتن، "ھەوارە بەرزە" ی لەبەرچاوا ھەر لە گۆرغەریبىكى دەکرد. ھیلانەى بايەقۆش ئاسا، لەشوتینىكى بەرز و دوور و دەرازوہ ھەلگىرسابوہوہ... بەلام ئیستا...! لەگەل گزنگى خۆرەتاو دا، جوانى و قەشەنگى ئەم گوندە و دەستە خوشكەكانى تریشى دەكەونە بەرچاوە.

ھەھا... لەخوار ئەم كۆزە ئەسپیندارانەوہ، بزە رێیەك دەتكا بەناو دێیەكى ئاپوورەترەوہ...، لەسەر كەقەرى زارگەلى، دى یەكى تر كە خانووەكانى ھەریەكى لە دوو نھۆم كەمتر نین، ھەندى بەرز و ھەندىكیان وەك قازمە نووشتوو قووت بوونەتەوہ...

ھەر لەسەر پشتى ئەسپەكەیدا... سەرنجى گواستەوہ بۆلای گوندەكانى بن گەوہ شاخ و شوپنە نساڕەكانەوہ، ھیشتان ھەتاویان تى نەكەوتبوو:... سەیركە سەیر... ئەوانى قەراخ رووبارەكە... دەمئاو و دەمئاو دەروا...

لەبىناى چاوە چوونەتە دەر... چاوە دى چاوە... ئەم قەراخ رووبارە ھەموو ھەر رەز و باخ و گوندى ئاپوورەوہ... پیدەشت و تەختاییبەكەى، لای كەنارەكەى تریش لەوان زیاتر... سەیركە "میرەدى و نوالە در و شیوہجان" و چەند گوندى گەورەترى گرتۆتە خۆى...!

بەم پێیە بەچاوە تامەزرۆكانى، دەكەوتە روانینى ئەم دیمەنە سەرنج راکیشانەوہ... ھەر وای دەزانى لەوہ پێشتر نەیدیوون...! "بەرەكەت دا... شیخال... دەبى بتوانى بى ئیرە بۆ...؟!". بەدەم ئەم سەرنجدان و قسانەوہ، رێگای گرتەوہ بەر، بەلام "پوورمىردین" ھیشتان گەلى پرسىارى ترى ماوو... لەناو ترس و تۆقین و سەرسورمانەوہ، بەتەنھا مایەوہ، بى ئەوہى وەلامى پرسىارەكانى بەریتەوہ...! زویر و دلشكاو، ھەر لەدواوہ سەیرى دەکرد و بەدەم تانە و تەشەرە لیدانەوہ، لەبەرخۆى كەوتە نارەزایى دەربرین: "ناچمە جى بەترس!... قەلەندەر دەزانى جى بەترس لەكوتیە و لەكوى نییە؟!... خەلكى ئاواى بەنیر و مێیەوہ، ئەوہى دەستى دار دەگرى، ناویرى سەدە ھېستەرەك لەگوند دووربەكەوتتەوہ... ئەوى رۆژى خۆت لە دار و بەرد دا، بزانی قەت بى ئەقل و كەمزانیكى وەك خۆت دیتەوہ، بەگەلت بكەوى!... قور بەسەر كە گوتت دىو براىەوہ، نەك چەكدارەك و دووان و سىیان... ھەموو چەكدار و راوچى دنیاىە بىن لەراست دىوى گەر گەر بەپووشكەپەك ناچن... دەچمە راو...! لەشەرمان ناشویرى بەخەلكەكە بلى... كورە ھۆدەر و دراوسى و خزمى ئاواى، ئەوا كەلەلە رەقى و مەزورویبەك منى گرتووە و ھەر بەو دەردەش دەچم...! كە سىكتان بەگەلم ناكەوى و ئەمنیش بى لە كەلى شەیتان نایەنمە خوارەوہ، ئەجەل دەمگىرئى، ئەوجا نازانم لە چ كونە شاخى كە لەواژ دەبەوہ...! ھەى لەخۆت بى خەبەرئى... چ كۆللارە و كوندەبۆ و خەرتەل و سىساركە كەچەلى دنیاىى ھەپە، ھەموویان، ھەر ھەموویان، گىیانە پىسەكەى دىوى گەر گەرپان پەریوہتى. ئەوجە بزانی ھەر سى و دوو رۆژىكى ترە... بزانی كوو دەكەوینە

بهره‌پیشی قه‌له‌ره‌شه‌کان. جارئ ئەو "شیخاڵ" لەو‌چەمی ئەوانت کوشتوو، قه‌له‌ره‌شه‌که هەر چاوت دەکوڵن، ئەدی... قەت ئەو لەبیر دەکەن... دویتێ پێران بوو، قه‌له‌ره‌شه‌که‌ی لەتاقی ئاسمانی را بەردایه‌وه... ئەمن دەمزانی، وه‌کی ئەوم دیت، دلم خه‌به‌ری دا... دەمزانی دیوی گه‌ر گه‌ر چ ئەزبه‌تیکی پی‌گه‌یشت. دەمزانی لەتاو روحی خووی نەک سەندم، زنجیری هەزار قه‌فیش دەپسینت... ئەوجا خوا هاوار و خوا تۆبه... خوا لەغه‌زه‌بی ئەو درندانە بانپاریزی... "نایشه‌شەل" خوڵ و دۆت وه‌سه‌ر... قه‌له‌ره‌ش چاوی تۆش دەردیتن. بەدەنووکە تیژەکانیان دین، دورچاوت دەکوڵن... گلێنەیی چاوه‌کانت دەخۆن... ئەتو ئەو‌هت بە "شیخاڵ" کرد. ئەگەر نا ئەو بەسته‌زمانە ناگای لەهیچ نەبوو... سەر بە‌گۆبه‌ند، با ئەو ساڵ جووچکەت نەبویه... نەدەبوو؟ وه‌ها ئاگرت تیبه‌ربوو...! "سەرنجە ئاوه‌ژۆکانی بۆ لای "شیخاڵ" راناویه: "هی هی، چەند قیت دەروا قیت!... لەکنه‌ وی نە بای دئ و نە باران...!"

ئەویش هەر بەدەم سەرنجدان و بێرکردنەوه‌ ملی رێگای گرتبوو بەر. وه‌ک لەشکرێکی توند و تیار بەیه‌که‌وه‌ هەنگاویان دەنا. لەنشیوی ئاوابی وه‌پشت کهوت، سەره‌خوار دەرۆیشت تا توله‌ رێگاگە بەره‌و ئاسیاوه‌که‌ی "ئۆمه‌ر"ی برد. "ئێستا ئۆمه‌ر، باراشه‌پێرێک لەئاسمان دەقۆزیتەوه‌. لەتەنهایی و لەبێکاریمان وه‌ک رێوی گه‌ری لێ هاتوو... " بەزەردەخەنەیه‌کی تەنکه‌وه‌ لەبەرە خووی که‌وته‌ بێر کردنەوه‌... " هەر لەدوو‌ره‌وه‌ بەپیرمه‌وه‌ دئ، بەدەورما کلکه‌سووتێ دەکا...، پایزان، لەپورزا و خوارزای که‌متر پی‌ بلێی ئاورت لێ ناداته‌وه‌. باراشه‌پێر دەمرن هەندی کوسکیشی لەبەر بکه‌ن... چ مت و مووری و سه‌یلاو و بنیشستی ئینگلیزی،... لەلای "جب" نەما، هه‌مووی بۆ خوۆت و بۆ مال و مالت هات... تەنها بۆ ئەوه‌ی بری زوویان به‌ری بکه‌یت...". گه‌یشتە راسته‌رێگاگە‌ی نزیک ئاسیاوه‌که‌وه‌، لغاوی ئەسپه‌که‌ی شوڕتر کرد، خیراتر هەنگاوی نا... "ئەگەر ئاشه‌وانی هه‌موو دنیا

بەهه‌شت ببینت، ئەو ئۆمه‌ره‌ گه‌ری خوومان، ئەو نیسه‌که‌ بی‌ به‌ر و پشتە، چاوی پێناکه‌وی...! ئەو کوۆتکه‌ی که‌، مزه‌ی ئاشی پی‌ وەرده‌گرئ، لەو سەر ده‌بیتە پەنگه‌ر ئاگرئ کز کز دۆنت ده‌تاوینیتەوه‌. سەد ساڵ بیته‌ه‌مجیوری مزگه‌وتانیش، لەئاه و ئوبالی باراشه‌پێران رزگارت نابێ...! هه‌ی بی‌ ئینساف، ئەو خواردن و تویشه‌ به‌ره‌ی که‌ باراشه‌پێری لاکه‌چه‌ و ژاژیلوک و که‌وره‌بان... لەگه‌ل خو‌بانا ده‌یه‌ین، ئەو سەرکه‌ خورمای لەناو ئارد... ئەو قاورمه‌، ئەو ژاژی و پەنیره‌ پر له‌ عه‌تر و ئەسپونه‌ی رده‌ندان... هه‌مووی ده‌بن به‌پارووی چه‌ور و به‌گه‌رووی خوۆت و مال و مندالتدا ده‌چنه‌ خواره‌وه‌...". بەدەم ئەم خه‌یال و خو‌دانده‌وه‌، لەگه‌ل جۆ و جۆباری ئاشگێره‌ وشک هه‌لاتووکه‌ سه‌رنشێو بووه‌وه‌... ئەو گۆمیلکه‌ ئاوانه‌ی که‌ له‌ پی‌چ و لوولی رێگای پەنا شاخه‌که‌وه‌ به‌ستا‌بوویان... خرچ خرچ... سمه‌ خره‌کانی "ره‌خشان" لەت و پارچه‌ی ده‌کردن و هه‌یمنی و تەنهایی ئەو شووتنه‌ نسا‌رانه‌ی ده‌شله‌قاند... تا لەئاسیاوه‌که‌ نزیک ده‌که‌وته‌وه‌، دهنگی سم و لۆقه‌ لۆقی ئەسپه‌ بۆر به‌رزتر ده‌بووه‌وه‌. لەراست به‌راستی دارکلۆره‌ شه‌ش حه‌وت گه‌زه‌که‌وه‌، ئەو داره‌ی هه‌موو جار ئاوی به‌خو‌ر پیا ده‌هاته‌ خوار بۆ سەرپه‌ری به‌رداشه‌ زل و زه‌به‌لاحه‌که‌وه‌دا... هه‌لپروانی... سەرنجی دا... هەر له‌دوو‌ره‌وه‌ به‌دەنگی‌کی به‌رز هه‌لیدای: "داروبه‌ردی ئاشه‌که‌ت که‌ پرووی ده‌رداوه‌، چاوی دئ چاوی... هه‌موو ده‌لێی سەریه‌ دۆنه‌ و گۆله‌ مه‌ندیلانه‌ی لێرواوه‌...!". "ئۆمه‌ر ئاشه‌وان"، لەم کاته‌دا سەیری ته‌خته‌ و ئاسن و په‌ره‌کانی تۆپه‌که‌ی ژێر به‌رداشه‌ گه‌وره‌که‌ی ده‌کرد، وه‌ک کوۆلاره‌ی برسی لەناو ر‌ه‌ه‌نی ئاسیاوه‌که‌دا ر‌اپسکایه‌ ده‌ره‌وه‌، توند و ته‌نگاو باگوۆی دایه‌وه‌: "ئە‌ی زستانان هه‌روا نبیه‌... هه‌روا به‌قو‌ر ناگیرئ...!!...؟... گه‌رمال و قو‌ناخپکی خانهدان و به‌میوانی وه‌ک ئیوه‌ و مانان نه‌بی، کئ هه‌یه‌ له‌ وه‌خته‌ی سالتی بیته‌ ئاش!...". دیمه‌نی کراس و ده‌رپێ سپیه‌که‌ی، خه‌نده‌یه‌کی سه‌رسو‌رما‌وانه‌ی له‌سه‌ر رو‌خساریدا په‌یدا کرد. به‌دده‌میکی

به پیتکه نینه وه لای لی کرده وه: "ئیستاش ههر بونی ئاردت لی دی". به دهم زرده خه نه بیه که وه نهختی خوی داوه شاندا و زیاتر خوی له ناو پالتۆکه بیه وه لوول دا... پاشان به رهو پرووی چوو، وهک فیشه که شیتته که وته ماندوو نه بوون و چاک و چۆنیه تی... به په له پهل و هه ناسه سواری که وته پرسیار کردن: "بارت جو به یان مزاش، ههر خۆتی یان هی تریش به دو او هن؟..." له گه له ئه م قسانه یدا، ههر دوو کوره گوین و زگ دهر په پیه کانی، وهک کوده له به رازی نیو گه و پان، له گورگه پشت و که لاره ی ناسیا وه که دا هاتن و له نزیک ئه وانه وه هه لگیرسانه وه، دیار بوو ده میتک بوو که سیان به لادا تیتنه په ری سوو، زۆر به سه رسورماوی سه یریان ده کرد. "تۆمه ر" در یژدی به قسه کانی خوی دا: "چابوو زوو هاتی، ههر سی و دوو رۆژتکی تره، منیش چۆلی ده کم، ده گه ریمه وه هه واره به رزه. خۆت ده زانی له جیه کی ئاوا سارد و سر بی و بیتکار و ده ست به تالیش بی، گه لی له شه ر ناخۆشتره." ئه وه نده تینوی قسه کردن بوو، وهک سواری دره یاخه و به رۆکی گرت، ده ستیککی بۆلای شاخه گه ردن که شه دووره کانه وه رانا: "ئه و زستانه، خه لکی ئه و بنا ره، هی گونده کانی لاکه چه و ژاژیلۆک و چه مه ره به فر و که و ره بان... له برسان ده مرن. ئه من ده زانم له پاییز چه ندیان هاتوون و ئیستاش چه ندیان ئارد ماوه. هه موو قه له زراو بووینه... ده لپی جه رده هاتوون لپی کردوون به ده وه ن به ئاش... جاری خه لکی "لاکه چه" م چه ند مانگی ده بی نه دیون... راوچی و چه کداره کانیان ههر ئازان له پیش خه لک سنگ دهر په پرتن، من ئه وه نده مامزهم راو کردوو، هینده و هینده شقری قۆچ در یژم له خرتۆلی و هردا ون... گورگ و که متیارم کوشتوو، هه رسم له کونی دهر هینا وه...! ئه دی کوا...! ئیستا له کۆین؟... بۆ وا بوون به به ردی بن گۆم...! بۆ ئیستا یه کیان دیار نین...! تفه نگه ره شکه و کچکچاپ و جامبیزاری سه رشانیان چی لی هات...! رهخت و فیشه کدان و پرتشمه و لغاوی ولاغه به رزه کانیان چی لی هات...! مشک خواردی، مۆرانه لپی

دا...!؟... نازانم ئه و خۆ هه لکی شانه بۆ وا شوونبزر بوون، "سه ید به به" قۆلبه ستی کردوون، یان "عه لی قامچی رهش" جو ماژۆی کردوون...! نازانم ئه و نیشانه شکین و راوچییه سمیل با پرانه ی که ناو و شو ره تیان به نو نیره که ره هه لته ده گیرا، بۆ وا بوون به فسی ناو رانک...! "خانه به گ و برام شه واره و میر مه حمل و له شکر" و... چه ندان و چه ندانی تریش، بۆ وا خۆیان بزر کرد...! مناله سه رکه و بنکه کانیان له برسانیشا بمرن چما ده و یرن له مال ده رکه ون، باراش بیننه ئاش؟... چما هه موو که س هه واره به رزه یین...!؟".

"شیحال" نهختی سه ری خوی به رز کرده وه، گه ره کی بوو شتی بلتی، به لام ئه و، ماوه ی پی نه دا، له گه له هه لکردنی کره با که دا، پالتۆکه ی دیسان له خۆ لوول دایه وه و که وته وه قسه کردن: "ئه و میر مه حمه له ی لاکه چه، حه رام و ته رام خۆر تیکه نه بیتته وه... ئه گه ر بۆی ریکه وه ی له سه ر گۆشتی سه گیش پاز نادا... ئه و ی سالی به هه زار درۆ و ده له سه و دهر ده سه ری، گو یچک و لووتی چه ند به رازیکی به ده ست که وتبوو، وهک به له چه ک هه مووی له ناو تووره گه یه ک دانا و به خۆ و به خانه به گی ئامۆزای، ها ئه لیره... له "جب" ده پارانه وه، ئیمه و مانان گه ر که ر بتر ی ده لپین به گونی "جب"... ئه وان که وته سه ر پیتا وه کانی که ده یانوت "کاک جبراییل" شه هد و شه که ریان له ده م ده باری...! تا له گه له خوی بیانباته شار، بیانباته لای قوم یسه ری پۆلیسان، تا هه ندی پاره به گو یچکه به رازه کان و هه ر بگرن...!

"شیحال" نه ده پرتا سلاوی لی بکا یان وه لامی پرسیاره کانی بداته وه. به ده نگیکی به رز که نا ره زایی پیوه دیار بوو، قسه کانی پی بری: "منیش نه باراشم پییه و نه دانا ش...!".

به م قسه یه له شوین خۆیا وشک هه لگه را، بووبه ئاوری ئاو پیتدا کراو... به چه ند قسه یه کی هه لبزرکا و و پچر پچره وه که وته وه قسان: "وات فیر کردبووین، هه موو جاری بیی و هه ر باراش و دانا شیکت هه یه، لیره جیی

بیتلی و منیش بکهی بهوه کیل و مزه وه رگری خۆت، ههتا لهراو و شکار دهگه پیتیهوه، بهخۆ به "هه بیبهت"، هه مووت بۆ تاوتوی بکهین...".

- "منیش که له شتیکی چهورتان بۆ جی بیلیم...!". به دهه ئه م قسانه وه دهستی کرده وه به پویشتن. ئه ویش وه ک ده می کلۆم درای، به پهنگیکی هه لبرکاو و په شوکاویه وه، سه رنجیکی پر له تیر و توانجی ئاراسته ی خه لوار و باروبنه له یه ک لوول دراوه که ی پاشکۆی زینه که کرد. پاشان سه ری خۆی له هه ردوو تاژییه رستکراو و تووله بزۆزه که خوار کرده وه، به چاوپیکی ئه بله قه وه په نجه کانی خۆی گهسته وه، به رز هه لیدای:

- کاکله گۆزه کمان هه یه به لپوان ده خوری!... "هه بیبهت" یش ده چی شه کر و چامان بۆ دین. چایه کی به تام و شام و قه نده هاریت بۆ لیده نین.

- پرسیا ریکی کتوپری ئاراسته کرد: "جب" ئیوه شی فیری چا خوار دهنه وه کرد؟؟؟...

- جا کئ ماوه ئه و سه گساره فیری چا خوار دهنه وه ی نه کرد بئ...! "دوای هه لوهسته یه ک گه راپیه وه سه ر قسه کانی خۆی: "تهستورکه به کسکه مان هه یه، ژاژی و په نیر، لۆری مه رزه او... هه ز ده که م گه وره مان که یه، نانیکمان له گه ل بخۆیت.

- هه ر له سه ر پشتی ئه سپه که یه وه ئاو پیکی لی دایه وه: نانی چ وه ختی؟!...

کزه بایه کی له ش رچین، له بنار گه وه شاخ و شوینه نساره کانه وه هه لی کرد، سینگ و به رۆکی سارد کرده وه، پالتۆکه ی زیاتر له خۆ لوول دایه وه... له به ر خۆی که وته ئاخاوتن:

- به گه وره بی و گچکه بی نیبه... ئیستاش هه ر به ته مه نی مندالی ده میزی...! چاو دئ چاو، ئه و هه موو هه یه و هووت و تره که له که ی له خۆ بار کرده وه...! "بزه یه کی پر له تان و ته شه ره، له سه ر روخساریا بلاو بووه وه، پاشان گه راپیه وه سه ر قسه کانی خۆی": به لئ باروبنه ی قۆچ

عوسمانه، هه مووی هه ر دراو و زپر بئ...! هه ی پیری ئاخو شه ر، راوچی و نیشانه شکینی و له و گوندانه هه ن، په نجای وه ک تو ده به نه سه ر ئاو و به تینوتی ده یه تینه وه، تازه تو چیت له چیدا ماوه...؟! کامه راوچی چاوتیژ و نیشانه شکینه...، ئه ورۆ ناویری خۆی له دار و دری ئه و شاخانه بدا، چ درنده ی خودا هه ن، و له و ناوه بلاو بوونه ته وه... "دهنگی خۆی به رز کرده وه": گورگ، به راز، هرس، که متیار... هه مووی به روه دیتراوه، له برسان شه وان دین، لمووزی خۆیان له سوانده ی گه ور و ته ویله و کۆزی کارو به رخان هه لده خرین، وه ک ئه وی سالی، ده لئین دیسان ئه و شقر و نیری و بزنه شامی... هه یه، یان خوراوون یا بۆ گه رمین هه وار گۆزیان کرده وه... "دوای ساتی کر بوون و دۆشدامان، له به ره خۆی که وته وه منگه منگ و تلمه و بۆله": ئه و سال وه ک چه ند ساله نیبه، که له شی نیری و مامزی قۆچ ره ش قۆچ ره ش بیینه وه "هه وار به رزه" له بۆ ئافه رینه کی "سالح مام شیخ" یان "خدر خندان" و به سه ر مالاندا دابه شی بکه ی...! هه تا بلین ئه وه چییه، وه لالا هیشتا هه ر خورته، پیره تی کاری لی نه کرده وه، توخوا هه ر له کۆتکه مزه ی من و هه ر له چه قۆ تیه که ی تو...؟! ئه و کۆتکه ی که هه قی خۆمی پی وهرده گرم، هه موو جارئ دی و به چاوم دا ده ده یته وه، دنیات لیم پر کرده وه، هه ندی بلتی زیاد وهرده گری. به وه ی باشه چ ئاسیاوی تر له و ده وره به ره نه ماوه، ئه گه ر نا منیشت وه ک "زادۆ" ده خسته سه ر ساجی عه لی،... ده ستخه رۆت ده کردم. قور به سه ری، له به ر گۆشتی به لاش، که س به پوولیک ماسی لینا کری...!"

ئه سپ و تاژییه کانی له به ر چاو ون بو، به ره به ره "شیخال" به ریگا سه رنشیه که دا ده چوه خواره وه. تا تینی تیا بو به ده نگیکی به رز هه لیدای:

- به خیرچی، ئینشاللا به سه لامه تی ده گه ریتیه وه. "دوای هه لوهسته یه ک دریشه ی به قسه کانی خۆی دا": ری گۆری نه که ی، هه تا ئه تو نه گه ریتیه وه،

ئەمن لىرە نابزووم. "زادۆ" شەم لەگەڵە، ھەندى شەو لای ئىمە دەمىنئىتەو، بەدووان چاوەروانت دەكەين....

"شىخال" بەدەم بەلمەبەلمىكەو ھاوئىكى لى داىهەو، بەلام نەيزانى چى وت. "ئۆمەر" ھەر بەدەم سەير کردىهەو لەشۆينى خۆبا ھاوئىتابوو. گوئ وشتەكانى دابوو بەر كزەبا ساردەكەو. ئەوئىش پەيتا پەيتا بەنشۆتەكەدا دەچوو خوارەو و لەبەرچاوى ون دەبوو... لەپۆدئىنى بەرەو خوار، پشت و شەپكەى پىلى، پاشان تەنھا سەرى وەكو خالىك لەناو دەون و دارە رووتاوەكاندا بەدى دەكرا، ئەوئىش پەيتا پەيتا بەرچاوان ون بوو. ھەتا زياتر لە ھەوارزەكەو دادەكشايە خوارەو، شوپ و ھۆرى ئاوى ئاشگىر و جۆگەى بەركانىيە بەھەرمىنەكەى "ھەوارە بەرزە" ى دەكەوتە بەرگوئ. بەخوڕ بەقەد پالەكەدا، بەقەلبەز شۆر دەبوونەو و تىكەل بەئاوى "خەرى دووبەندان" دەبوون. كە لە نشۆتە رىئى ھەوارزەكەو دەريازى بوو، كەوتە پىدەشتە رىن و سوورەبانەكەو. وەك پارچە ئارموشىك بەناو ئەم دۆلەدا درىژ بسووھەو، رووبارە لىتاوئىيەكە كەردبووى بەدوو بەشەو. ھەر جارئ "رەخشان" لە رىچكۆلەكەى لادابوايە، سەمەكانى لەناو خۆلە تەر و شى ھەلگرتووھەكەدا ختم دەبوو... بەزۆرە زۆر پىئى دەكرا بگەرتەو بەو راستە رىچكەو.

لەنزىك رووبارەكەو دەنگە دەنگى "زادۆ" ى كەوتە بەرگوئ. بەر لەوھى ماندوو نەبوونى لى بكا، بەدەم گلە و گازاندە كەردنەو رىچكەى پى گرت: "نازانم ئەوسال بۆ وا رسقمان سوار بوو. ھەھا تەماشاي، لە دوئىتەو داوم داناوئەتەو!" بەخۆ بەسەولەكەى دەستىهەو، لەتەك كەلەكە شەق و شەكەى كە لەچەند شەبەكە دار و كودىلەيەكى لەيەك بەستراودا دروست كرابوو، لەقەراخ رووبارەكەدا بەكىلئىژە دارىكەوھى گرىئ دابوو، دوو سوورە ماسى، تازە لەداوئەكەى كەردبوونەو،... لەناو دەپكەى كەلەكەكەدا ھىشتان ھەر ھەلبەز و دابەزيان بوو.

دىسان بەدەم پرتە و بۆلە و نارەزايى دەرپرېنەو، درىژەى بەقسەكانى خۆى دا: "قسەكانى ئۆمەرم گوئ لى بوو، لەكونى كالكە راستەر". بى ئەوھى ھىچ بەرەوئ بەقسەكانى بدا، ھەر تەنھا ماندوو نەبوونىكى لى كرد و، لىئى رابورد. بەلام "زادۆ" چەند ھەنگاوىكى تىرش، لەقسەراخ رووبارەكەو دوور كەوتەو، بەدەنگىكى بەرز و پرست لىبراو، كەوتەو قسە كردن: "كورە بەخوا نەك ھەرس و بەراز... دىوى گەر گەر و نازانم بلىم چى و چىترىش لەپىستى پلنگ دىتراو. ئەمن ئەورۆ سى رۆژە تەيراوئەم نەپەراندۆتەو... ئۆمەر...!... كورە بابە "سەيد بەبە" ى چى و "عەلى قامچى رەش" ى چى...؟ خەلك ھەر كەسە لەناو گوندەكەى خۆى، خۆيان لە بۆسەو نۆرېنگان ناو، ئەوشۆ نا شەوئىكى تر، ھەر دىتت ھەرس و بەراز و گورگى دەم بەخوئىن و پلئىنگى بالدار... بەناو ئاوايى وەرېوون... ئەگەر وانەبوو، بزائە من نەماسىگر و نە كەلەكوانم...! ئەدى باوكم، خەلك بۆ خۆى تازايە، وەك ھەوارە بەرزەيى نىن...!...!"

بۆلاى رووبارەكە وەرچەرخايەو، دەستى راستەى بۆ داوھەكە درىژ كرد، ماسىيەكى ترى لەچەشنى ئەوانى پىشوو، بەكلك كوتان و خۆ راپسكاندن ھىنايە دەر و شلپ فرەى داىە سەر ئەوانى ترەو. بەدەم بۆلە بۆل و خۆ دواندنەو كەوتەو ئاخاوتن: "تۆ پشتت شكاندووم، ئەگەرنا، توخوا ئەو ماسىيانە ھى ئەو، وا ھەرزانفرۆشى بكرىن...! دەزانى بە چ دەردەسەرىيەك راويان دەكەم?... بەخوا بەخوا ھەر يەكى بەرپە گەغەكى قەندەھارى كەمترى نادەم... ئاخ...! چ بكام بەخت و نىوچەوانىكى واىان ھەيە." بەدەم سەير كردنى "شىخال" ەو... "گۆشتىكى تەر و تازەبان، بەخۆپايى بۆ دىتە بەردەرگاي مالىيان... كى بىر لەگۆشتى ماسى دەكاتەو؟!... وەللاھى ئەگەر وانەبى، ئەو "جب" ە سەگسارە وا دەترىنم، لەباتى ھەر ماسىيەك دەبى قەندە شەكەك و دوو عوربە چاي لىتوەرېگرم." بەتوورەيى دەستى لەكارەكەى خۆى بەردا، بەپەلە سەركەوتەو قەراخ

رووباره که. هه تا هیزی تیا بو دهنگی خۆی هه لیری: "ئەم سال سالیکی گه لیک به دیومه، وهره ناوی خوای لی بینین، با به دووان بگه پینهوه ئاوی...". "شیخال" نهختی سهنگرایهوه، ئاورتیکی بو دواوه دایهوه و به دهنگیکی بهرز وتی:

- ئهوهی خوا نهیکا نابێ.

- به لێ به لێ وایه، هه موو شت به ئه مر و ئیرادهی ئهوه... به لام ئه و نه دهش نه با وهر مه به. "ئۆمه ر" مرد و سووتا، پروات پیتی نه کرد، ئی به خوا منیش راستییه کهت پی ده لیم.

- هه ر به ده م روشتنه وه، ده نگه به رزه که ی "شیخال" قسه کانی "زادۆ" ی قوت دایه وه: له لای هه موو که س وه سیه تم کردووه. با تۆش گویت لی بی، له کو ی مردم له و ی بمشار نه وه...!

- له کو ی ملت م له و یم بشالنه وه...! پیری ئاخر شه ر... له کو ی ملت م له و یم بشالنه وه...! بو چما پشکه گوشته کت، لولاقه کت ده مینی هه تا له بن گلی بنیین...! که برسیتی زۆری هینا، به خۆت و به ئه سپ و تازی و تووله که ته وه له ورگی ئه و درندانه دا ده خوسیتنه وه و ده بن به سه خور... هه ر بلێ پیر بووم، گوشت م ناجوور ی، تا ئیستا پارانه وه له گه ل بنیادهم دادی نه داوه، جا له گه ل درندان...!! له سالیکی ئه وها جینگه سالی ش...!! "به ده م هزر و بیر کردنه وه یه کی قوولدا به بیده نگ وهستا، پاشان له پیشه خۆی که ته وه قسه کردن: "وای کوو ده عبایه کت لی په یدا نابێ، له سه ر را بی و قه لاندۆشکانت بی...!" له پر ته په یه ک رایچه له کاند و له گه لیا ره وه که وی ژیر درخت و ته راشه کانی شی خسته فرین... ده نگیکی بهرز و به په له هه موو گیانی پر له ترس و له رز کرد: "خۆمانین خۆمانین، زادۆ... دل ت چ نه کا...!" به دل یکی پر له ترس و نیگه رانییه وه لای لی کرده وه:

- ئۆمه ر...!! ئه مالت به قور نه گیری، زراوت بر دم...

- لیم مه گره، له خه فه تان خه ریکه په ر و بال ده رکه م...!
"هه نگا وه کانی زیاتر هه لینییه وه": خوی به ری چاوی گرتووه، ده لیی گه ری، به لکو ئه و زستانه خۆی به په لیک داده دا... هه ینی ئیمه ش ئی سرحه ت ده که یین.

هه ر به ده م ئەم قسه نه وه له "زادۆ" نزیک ده که وه ته وه. پالتۆ شوڤه که ی به داوا ده خشا، هه ندی جاریش له خۆی لول دایه وه... "زادۆ" تا ئه وساش، هه ر له شوین خۆیا دل که وته ی بوو. به سه رسوور ماوی وه ستا بوو. چه ند جار ی تفی قورگ و ده می قوت دایه وه، به ره به ره بو باره ئاساییه که ی خۆی گه رایه وه. به چاوه کز و بچوو که کانییه وه لای له "ئۆمه ر" کرده وه:

- هه ر جار ی ئه وهای ده بینم سه رم زۆر لیی ئه ستوور ده بی.

- کوره هه ر ئه ستوور بوون، هه ر ئیش و ژان...!

- چ ئه و ئاخر شه ره بچیته راو...، چ له سه ر که پکی پیره که ره م هه ل دیرین...! له لام وه کو یه که.

- و تراوه که نگر و ماست به واده ی خۆی... ئه من بووم به شه ست و یه ک سال، ئه و دوو جوخینیش له من گه وره تره.

- "زادۆ" خه ریکی پیچانه وه ی جگه ره که ی بوو... دوا ی سات ی کر بوون و بیر کردنه وه...": خه تای گون دیشی تیا یه. هه تا "سال ح مام شیخ" و "خدر خه ندان" به خۆ به زمانی لوسیه وه به شان و باهویدا هه ل لیت و ئه و شی ته به ده فه و ناوران ه وه دو عای بو بکا و... خه ون و زینده خه ونی پر و پیره ژنه کانی ش هه ر هیچ...! به خوا له وه ش خرا پتر ده کا.

- جا ئه و پیره ژنه شی ت و شووره، خه ونی به کت نه دیوه...! دار، به رد، عارد، ئاسمان، باو باران، توخمی به شه ر... یه که کم بو بیینه وه، سه دان خه ونی که سک و سووری پیوه نه دی بی.

- هەر کاتى ھەزى لەگۆشت بى، کوت کوت دەچیتە لای، خەونىكى بۆ دەگىرپیتەو. پار ئەو کاتەى سال بوو، لەگەل "شېخال"، لەبەر دەرگای مالىيان پراوھستابووين، "پوور مېردىن" ھات... "بەدەم لاسکە کردنەو و قسەى گەپ ئامپزەو، کەوتە گىرانەوھى قسەکانى" : شېخالۆکەگەم، قوربانى زىن و سەرزىنە بەگول و ئەنگىزەکەى ئەسپە بۆرت بى، بەھەيرانى ئاوەزىنەى قايش و قوروشى بىرئۆى سەرشانت بى. ئەمشەو خەونىکەم پىتوھ دىبوويت. چوومە لای دىوانە شىتۆکەکەى خۆمان...

- "تۆمەر" لەجىتى خۆى، بەدەمىكى بەپىتکەننەوھ قسەکانى بۆتەواو کرد: مەمىلە سەر بەگولوازە و سمىل و ردىن ماشى و برنجەگەم... دەسکە زەرک بەزىر و پۆلىيەگەم. "دواى نەختى پىتکەنن، گەرايەوھ سەر قسەکانى خۆى": ئەدى ئەتۆش وھک ئەو پراوچى نى "زادۆ"...؟!... ئەدى ئەتۆش ئەو ھەموو ماسىيە پوولەک رەنگىنانە پراو ناکەى... زادۆ...؟!... ھەر يەکى ھەندى قەندە شەکرەکى عەجەمانە...! بۆرۆژىک خەونەکى بەتۆوھ نەدى...؟ بۆ جارئ سواری چەرخ و فەلەگەکى نەکردى!!... "ھەردوو بەدەنگىتى بەرز دایانە قاقاي پىتکەنن، "زادۆ" ھەر بەدەمى پىتکەننەوھ پەنجەکانى خۆى دەجوولاندن وھک بلئى پاره بژمىرئ، وھلامى دایەوھ":

- ئاخى ھى من وىرى تىدايە وىر... خالى خۆم...!...
- بەوھى باشە، ئەوسال پىرەژن خەونى خۆشى بىر چۆتەوھ. باوھرت ھەبئ، لەوھتى خەونەکەى "مەمۆ"ى گوئ لى بوو، ھەر بەيەكجارى زىلکى رژاوه.

- قسەکانى بەکراغەشى ھاتە سەر.
- تۆمەر بەدەمىكى پىتکەننەوھ، قسەى بەزادۆ پرى : نەک ھەر ھى ئەو، چۆکى خەلکەکەشى شکاندووه...! بەخوا ھەر سى و دوو رۆژىكى ترە، بزانە کوو ھەوارە بەرزەبى، دپنە لامان، مادەلايىمان لەبەر دەگەن، تا بچىن لە "مىرە دى" جىيان بۆ بکەينەوھ و لەوئ دایانەزىنن. ئەوجا با کەسانى

وھک "سالخ مام شىخ و خدر خەندان" و "مەمە شىتى" سەر بە رشک و ئەسپى، وھو قەل با ھەر لەوئ بقرن.

- يانى دلم ئيسراحت بکا...؟! کارەگەمان سەر دەگرئ...!؟

- سەرى گرتووه و زياتریش.

- دەى چاوى خپل کەينى فرميسکان دەکەى!...

- دواى کىر بوون و نەختى ورد بوونەوھ، "تۆمەر" چەند پرسىيارىكى لەدەم دەرڤرتايە دەرەوھ: ئەتۆ ناتەوئ بىيە مىراوى گونډەکى گەورەى وھک "مىرەدى" ...؟

- با...

- ئەتوو ناتەوئ سەد ئەوھندەى عارده خپلۆکەکەى ئەو کاول بووھ... ى ھەوارە بەرزە، زەوى و زارت ھەبئ و بەناوى بىنى...؟

- بەدەم زەردەخەنەيەکى بەردەوامەوھ : با...

- ئەتوو ناتەوئ لە "زەى مەندان" ئى کە بەحرە ئاوەکە بۆ خۆى... خوا دەزانئ لەکاتى گاقۆراندا، لەچللەى ھاوينى، دوو حوشتر لەسەر يەک دابنىي، ھەردووکى لى دەخنكى... ئائەلەوئ... بەخۆ بەکەلەک و داو و ھەموو سموتە دارکەگەوھ... راوى لى بکەى...؟

- بەخنىنەوھ و زەردەخەنەى پىر لە ھەوھس و ئارەزووھو، بەرز وھلامى دایەوھ: با... بەرئ وھللا... دەمەوئ...

- ئى، دە ھەمووى پىرۆز و موبارەكى خۆت بى...! کاکى من، بابى من... قسەى "بەکراغە" نەخشى سەر بەردە. نە لەشتان پەشىمان دەبىتەوھ و نە شىتىكى بەقەد زلەپووشنى لەبىر دەکا...!

- بەقولپى خەندە و پىتکەننىيى قوولەوھ، پرسىيارىكى کەل و شکاوى ئاراستە کرد: ئەدى، ئەدى... ئە ئەتوو... ئاشە عەنتىکەکەى دەتگۆت... ئەوت بۆ دادەنئ؟

- ناش چ ناش. ناشی ناگر، که له گه ل شیرهدی نیره کهر، ههر له کازبیهی به یانییه وه هه تا شه و راده شکن، ههر نرکه ی بی... به قسه ی ناغا، ههر بهک ناشی تر له و مارکه له شاری هه یه... باراشه پیری ههر چوار ئیقلمی دنیا بیین، هه موویان به چاوقوچینیک به پری ده کهم. جا ئاردی لی ده کا، چ ئارد...! های هو، کلی چی و زرومباتی چی...!؟

- من ده لیم، نه گهر به گوپی خزمه تکاری خۆت ده که ی، ههر له ئیستاوه با بار بکه یین...

- نا نا نا... زادو... نا... جاریکی تر قسه ی وات به سه ر زاریدا نه به ت...! ده لیتی له گوپی گادا نووستووی. هه تا هه واره به رزه یی له گه ل خۆمان رانه پتچین، ناغا جیتی بسته عارده کمان ناداتی. له کوپی نووستووی...!؟ "خانه به گ" ی "لاکه چه"، هه موو رۆژی ده چی خۆی داو پته سه ر پیتلاوه کانی؛ به لام نه و ده لی، نا... برۆ هه موو گوندی "لاکه چه" م بو رازی که له وئی بار که ن، نه و جا هه یین ده مت بکه وه و بخوازه مالی دنیا یین...! جا ئیشه که نه و هابه براله. نه گهر ئیشی "به کراغه" ههر به من و به تو، یان به خانه به گیتک پیک به اتابه، ئیستا هفت زه مان بوو پشتی خۆی لی کرد بووه...!

- جا ده بی چۆن نه و کاره مان بو مه یسه ر بیی؟...

- نه گهر بمانتوانیبوایه "مه مو" رازی بکه یین، گه لی شتمان پت ده کرا...! به و دوو سی ماله که ی تر... به و که ته و کوتانه، چ ناکری. له نه نجاما نه وانیش بو جیتی تر سه ری خۆیان هه لده گرن...

- زادو، قسه که ی پت بری : خه لکه که ی تریش هه مووی دینه ژیر بار.

- به خوا، هه موویان جو ما ژۆ ده که یین...!!

***

که نار و که نار داده کشیایه خواره وه، تا پیده شتایییه که ته ختر و به رینتر

ده بووه وه، خویره خویری رووباره که ی که متر ده که وته به ر گوئی... له نیتو هیمنا یی نه م ده ست و نه و رایبیه دا، ههستی به میتشک هه سانه وه یه کی بی پایان کرد. بینای سه رنجه کانی لکا به "گه لییه جنه" وه، له هه له مووت و په نا و په سیتو و زنجیره شاخه کانی نه ملا و نه ولایدا، ورد ورد ده پروانی... جوگه له ناو و کانیاهه چاو گه شه کان، نه وانیه که به قه د و بالای نه م گه لییه داشکا وه دا ده هاته خواره وه، زینده گانی به م گه لییه چرگه ن و دوور و ده رازه وه ده به خشی. نه مجاره بینای سه رنجه کانی بو پنگای "کوچه ریان" گواسته وه، که هندی جار مرۆف به هه زار ماندوو بوون و نکه نکه وه پیایا هه لده گه ری، هندی جاریش بالی پت ده گری...، تیشکی سه رنجه کانی له گه ل لوول و پتچی نه م رتگایه وه خستبووه جووله و لقلشین. زهنگی زهنگوله و کۆره کۆری نه سپ و جوانوه به ر هه لدراره کانی له گوپدا ده زینگیاهه وه. زهخته تیره نندی پیتاو و پوزوه وانه له پت و هه چه هه چه و لیخویرینی کاروانچییان، دهنگه دهنگ و هه را و زه نازه نای عیل و مه ردار ی ههرکی و حه یده رانی و خه یلانی... که وه ک رتچکه ی میروو لووتیان به به کتره وه ده ژه نند... ی ده هاته وه به رگوئی... نه مانه ده بوون به زه مزه مه یه ک، دار و به ردیان بیدار ده کرده وه، سه رراو و بن راویان له راوچییان تیکده دا.

له دوو پریانی "کوچه ریبان"، که به هاران هه مووی به گیاکه له و سی په ره ده پۆشری، هه له وهسته یه کی بو کرد. له جیتی لادانی کۆچهر و په وه نده کاند، پشوو یه کی دا. که وته وه روانینی ناو هه له مووت و گه وه شاخه کان. ورد ورد ده ست و جووم و کونه رتوییه کانی زارگه لی جنه ی دایه به ر تیشکی سه رنجدان. له به ر خۆیا که وته قسه کردن: "نه مسال له وه رتان خوش ده بی، گهر میتش و مه گهس هه راسانتان نه کا، هه تا حه وته یه ک ده توانن سووکه ده واری لی هه لده ن، به خو و به مالا ته کانتانه وه لیتی بپینه وه." به دهم نه م ناخاوتنه و تیشکی سه رنجه کانی که وته سه ر به رده زل و زه به للاحه که وه. وه ک که لله یه کی زلی کونجر کونجر و دارووشاو، له به رده م "گه لییه جنه" وه

قوت ببوووه. له گه ل ته راوېلکه ی تیشک و سهرنجه کانیوه، په یتا په یتا
 ئەم بهر دهی له بهر چاوا هه زل ده بوو هه ر پان و بهرین ده بوو هه ر ده په ما..."
 ده لئی قورقوشمی هه موو جیهانت به سه ردا تواوه ته وه... تو بوویت به چیرۆک
 و چیفانوکی دهم ناگردان، بوویت به لووره ی گورگ، بوویت به میاوه میاوی
 پشیلهی چاوسوور چاوسوور...! تو گرمه گرمی گه واله یت، قره قری کۆلاره ی
 جووجه له خوږیت، هاره ی رووباریت، خشپه ی مار و میروو زه رده واله یت،
 ورشه ورشی ره شه بایت، پلنگی دهم به خوینیت،...! تو بوویت به دیتی پر و
 پیره ژنان، ناویان لیت ناوه دیتی گه ر گه ر و بوویت به دایکه دیتو و چهند
 ناو نیشانی تریش...! له شه وه درتیه تاریک و نووته که کاندایه یتا ده بی،
 خه وه له چاوی جوان و منالان ده تاریتیت، پیر و په ککه وتان هه راسان
 ده که ی، دپوانه و ده رویشان ده خه یته هه له که سه ما، له نوږینگ و سپیران
 سه رما بر دوویان ده که یت... ؛ به لام من هه ستت پچ ناکه م و هه ست
 به بوونی توش ناکه م، نه گه ر هه شبیت ته نها له کلیشه ی که سانی وه ک
 "به کراغه" ت ده بینم...! پشتیوان به خوی مه زن، گه ر له هه ر شویتیکا بیت،
 له هه ر کلیشه یه کا بیت... گه ر بشیم، سه رراو و بن راویکت بو
 دادمه زرتیم، ده تکه م به نیچیریک و پیسته که ت ده گروینم، له سه ر "بستی
 هه رمک" داتده نیم... جا ئیتر باهه موو منال و خه لکی ناوایی بیوه ی بن.
 ئوخه ی بکه ن. شه وی زستان به خویشی به سه ر به رن... چیتر به نه ستوی
 خه لکدا نه بییت به ته وقی عه زازیل... چیتر له ناو دلیمان نه بییت به ترس و
 له رز، له به ر چاویان نه بییت به ته له سم...!" ورد ورد ئەم به رده زله ی دابو به ر
 بینای سهرنجه کانی، له هه موو لاو پانتاییبه که یتا ده روانی: "شه وان شملی
 شه ږیکیت، ئەم گه لیبه ت کردوه به ماله دیتو. هه موو که س زات ناکا
 به ته نها بیکات به ږیازگه ی خوئی... ده عبایه کت گرتوته خو، له نه زه له وه
 له گه ل چاک و پیران، هه ر شه ر و گه ری بووه. مرۆقی رفاندوه، له و گه لیبه
 جنه یه دا که ل و پارچه ی کردوه، ناسک و که رویشکی بنار شاخه کانی

کردوته قاوه لتی... زستانان ره نووه به فری به سه ر چهندان گوندا پماندوه.
 ده ماو دهم پشتاوپشت، له باپیره وه بو باوک، له باوکه وه بو نه وه... ئەم
 چیرۆکه هه ر ده گیتره وه و هه ر ده یلینه وه و هه ر به سه ربه وه ده نین...
 له سه رده می "پیرویس" وه شماره زای حال و باری دیتو... شه و سندی
 شکاندوه دایکیشاوه ته وه ناو شاخ و داخ، له دوا ی ئه ویشدا "پیر که رهم" ی
 سوخته و شاگردی، که له سه ره تاوه دپوانه یه کی هه رده گه ر و خه لوه تنشین
 بووه، له گه ل مامزان له وه راوه... دوا ی ئه وه ی دیتوه به ند کردوته وه،
 ده ستووری پیریه تی پچ دراوه... "سه ری خوئی بو لای" هه واره به رزه "
 وه رسوورانده وه: "دپوانه قور به سه ر و خه یال پلاوه که ی خویشان هه ر
 له هه ول و کوششیک ی وا دایه، ئه ویش به دوا ی پله و پایه یه کی وادا ویتل و
 سه رگه ردا نه ... " به دهم ئەم قسانه وه دیسان ملی ږیگای گرتوه به ر.

له بنار و هه وراز و نشیوی ئەم ده ورو به رده و هشت که وت، به ره و بری
 "گابه ر" که وتنه گورگه لوقه. "ره خشان" که گه یشته ناو رووباره که وه،
 له شوین خو یا چه قی. ده می به ئاوه که وه وه نا. ئه ویش وه ک کۆږبه ی ساوا
 به دهم فیکه فیک کردنه وه، که وت له لاواندنه وه ی. که سه ری خوئی به رز
 کرده وه، له گه ل پرمه یه ک، دهم و لمووزی خوئی پاک کرده وه، هه رچی
 پرووشکه ئاو و گه ر دیله یه ک هه بوو هه مووی ده رفرتانده ده ره وه...
 ئاوزه نگ ی لیتا، چلپ و چۆپ ئاوه که ی شیلوو ده کرد... ئیتر له به رده لانه
 لووس و خلیسک بر دووه کانه وه ده ربازیان بو...، "مه تان" نه بی، ماوه یه ک
 که وت به ر شه پوله خوږه کانه وه، چهند هه نگاوئ له دوور ئه مانه وه،
 به نووسکه نووسک و خوږاوه شاندن ده ربازی بو.

به هزر و خه یالیک ی جه نجاله وه، سه ږیک ی ده شتی سوورکان و ئاسو لیل
 و هه لیزرکاوه که ی کرد. تویتزه هه وریکی سپی بووه تارای بووک به سه ر
 روخساری ئاسمانه هه لیزرکاوه که وه هه لکشابوون... سیبه ر و هه تاو تیکه ل
 به یه ک ببوون، که وه روژتیک ی سووسارد و له شرچین، ده ست و په نجه و

پیتستی کورژ هه لگه پاندا. دهنگی له قوولایی ناخیه وه رایچه له کاند: "شیخال، چیت دهوی ئیتر، گه یشتیه راسته ری، پی هه لینه با دره ننگ به سهردا نهیه...! زستان جیتی متمانه نییه...!". له گه ل ناوزه ننگ لیدان، ئاورتیکی له تاژییه که ی دایه وه... به دهنگیکی بهرز لای له "ره خشان" کرده وه: "دهی شیرئ من، با برهک خویمان گهرم کهینه وه." له گه ل ئم دهنگه دا، "ره خشان" گوئ مووچه کانی خسته جووله، کلکی خوئی قیت کرده وه... تهویتی پیده شتایی و قه دپاله کانی دایه بهر چه پوکان. له گه ل شنه ی بادا، وهکو په لیک کهوته قوشمه و راکردن.

"ره خشان" به پرمه پرم و به خیتسه خیتسی لغاو و سهرکه له و زینی به سوورمه و ئاوریشمی نه خش کراویه وه... تاژی و تووله به هانکه هانک و نووسکه نووسکه وه... "شیخال" به هزر و بیبری جه نجاله وه... ته قله کوت، به و به یار و چه قین و هه راز و نشیوه دا هه لده به زینه وه، به ره و شاخه به رزه تیکچرژاوه کانه وه هه نگاویان دهنه. هه ندی جار سهر اوژیر، هه ندی جاریش سهرو ژوور، په یتا په یتا له گه ل زهوییه که ی دهووبه ریدا بهرز ده بوونه وه. تا ریگا که گه یاندنی به قه د لووتکه شاخیکی به رزه وه. له ویدا و چانیتی دا. ئاورپی له دۆل و دهشت و رووباری دواوهی خوئی دایه وه. گونده کانی وهک داشی شاخمات ده هاتنه بهرچاو. سهرنجی بۆلای "ههواره به رزه" گواسته وه، یهک یهک لووله دوو که لی سهریانه کانی ژماردن...!:" ئهی خوی مه زن، هه ر وا به سه ره رزی بیه یلیته وه...". بزیه کی کهوته سهر لیوه کانی: "ناو و ناویانگت ده ئه وهندهی خۆت گه وره به... مهرداری پسپو، نالبه ندی شاره زا و دهست ره نگی، راوچی چاوتیژ و ناودیر... هه موو ده لپی دهست پهروه دهی سیمرخن...! هه ی هه ی هه ی...! خوا به خیری بگپری... له چاو و زار و پیلانگی و ته له که بازان بیپاریزی...". کزه باکه دهنگ و زهنا زهنا ی دهفه ی "دیوانه مه موئی چریانده بن گوئی:" "ئه و جار هه ونه که ی _ پوور میردین _ یشی هاته سهر. به خوا ئه م خه ونه بگاته وه _ میرده ی،

به باریکان و به ئه سستووران ده پیتسن و ده یچنه وه. ئه وه ش هه ر له به خت ره شی ههواره به رزه بییانه... ئه گه رنا که ی خه ونی وا به کلک و گوئی دیتراوه...!" دوا ی ساتی کر بوون و دۆشدامان، سه ری خوئی بۆلای دۆل و رووبار و ده شته سووره بانه که ی ئه ملا و ئه ولا شو ر کرده وه، هه ر به م هه ست و جه نجالیه وه سواری "ره خشان" بووه وه و کهوته ریگا. له گه ل سرکه سرکی چه ولینگ و دار و ده ونه کانه وه دهنگیکی نه زمون ئامیز و پر له ورشه و ئواز ده هات و بهرز ده بووه وه: "شیخال... ئه م عاشقه، ئه م سه و دازه دهیه، ده بی چ کانیه کی چا وگه ش بشله قینتی و چ کهوییه به فری بکیلی...! ده بی له چ رووبار و بارانی ئاو بخواته وه، له بهر چ به ره برۆچکه یهک دا با ی بالی خوئی بدا... خوینی مه بیوی بخاته وه جووله... چ ئه شکه وتی بکا به هوگر و هه وار، چ نیهال و قوتکه شاخی، بکا به میل و نۆرینگ...!...! هۆ شیخالو...! ریفینگه تو لازه سالخورده که! ده یان سالانی گوئی ته مه نت لی و هریون، ئیستاش له گه ل خیزه ره ی هه ر گه لایه کدا، له گه ل هه ر پایزه هه ناسه یه کدا... تاله ره شه کانی خوژگه و خواسته کانت لی سپی ده بن...! به لام له گه ل پشکووتنی هه ر گو له نیرگری، له گه ل قاسپه قاسپی هه ر که وی، مرقه مرقی هه ر که له کیوییه کدا، ته مه نت نوئی ده بیته وه، ده بیته وه به مرۆ خورته سپی سالییه که ی جارانت...!".

نشپوه ره که که ی ریگا، دهنگه قوول و دهروونییه کانی کپ کرده وه. گه لیه شاخیکی وشک و برینگ خستیه ئامیزی خویه وه. قوتکه شاخ و به رزایییه کانی دواوه، بوون به دیواریک، دوو جیهانی دژی به کی له یه کتر جوئی کرده وه.

"ره خشان" چرچق، به سه ر به رد و ته موخی ئه م گه لیه دا ده ریشت. ده توت له سه ر ریگای پولا به نددا هه نگا و دهنی. تاوی به سه ر درزه کاندایازی ددها. تاوی شه خه له داره تاک و ته رایه کانی ده کرد به پیخوست. له گه ل هه ر هه نگا ویدا، له شوین خو یا وهک بزمار ده چه قییه وه، چرکه

و چانیکی ددها، خۆی بۆ ههنگاوی داهاتوو ناماده دهکردهوه. "قهله بالدار و کرمان"، که دوای ههلبه زین و دابه زینه که بیان، لهشیان وهک شه می و پۆنی لی هاتبوو... چاویان به ههر بۆراییه که دهکوت، گوپی خۆیان لی موج دهکردهوه، خه دهنگی تیشکی چاوه کانیان ناراسته دهکرد... دهتوت چاوه روانی پیشهاتیکن که رویدات... ئاوا... ههر بهم ئاویه رهفتاریان دهکرد...!

"مهتان" بگه یشتایه راست به راستی ههر بنه ته راشی، بنه روولکی، ههر دره ختیله یه کی په رتیش... ئهوانه ی له ناو زهندۆله شاخه کانه وه روابوون... ئهوانه ی که له دامینی گه لیه که وهک په ری سیخور ده ره په ریبوونه ده ره وه... دا... لووتی لی ده ژهند، له پر ره وه که ویک ده یان کرد به فیه فر و له شه قه ی بالیان ددها... وهک تاوی ته ورداس، قه له مازی جی ده نووک و کوکه نهرم و نۆله هه لوه ربه که ی ژیر سک و بالیان ده بو...! خشپه خشپی زه رده واله ی نیو به نکه رزبه کان، قاسپه یه کی دوور و به رزه فر، رنه ی چرنووی سوپسکه یه که که به که قه ره کانداه لده گه را، جووکه جووکی هه ویره یه کی سه رمابردوو، خپسه خپسی سمۆره یه کی تووکنهرم، که له سه ر تلۆفکی داریکی به رزی قه دپاله که ده هلبه ز و دابه زی بو... له گه ل قروسکه ی تاژی و نووسکه نووسکی تووله و چرجه چرقی سمی "رهخشان، تیکه ل به یه که ببوون...!... وهک ئاوازیکی بی کۆتایی، وهک سمفۆنیایه کی نهرم، له گوپی "شبخال" و ههر ریبواریکی تر که سه راسووی ئه م ده قه ره ی کردبویه... سه دایان ددهایه وه...!

تا که رینگاکه ی "گه لی ره وه زۆک" ی گرت به ر، له کۆتایی گه لیه که وه، ته ویتلی کرد به ته ویتلی هه وراره که ی "نکه ره" ... رینگایه کی خوار و خپچ، وهک مار، به سه ر قه د و بالایدایه که ی خوار ده بووه وه، وهک قالدرمه یه کی زل و زه به للاح ئاسا، ته لیشه شاخ و تاته به ردی ناریک ناریک، ببوون به په یسک و پایه... له "رهخشان" دابه زی، دهستیکی به سه ر بار و بنباری

سه ر پشتییه وه گرت و له گه ل هه ورازی "نکه ره" دا، که وتنه دهسته ویه خه. به گفتو زاریکی نهرم و شیرینه وه، دهنگی ئه سپه بۆری ددها و تانی لی ددها... هه ردووکیان به زۆره زۆر به سه ر ته لانه رکه که ده سه رده که وتن، ئاره قه ی ره شوشینیان ده ردا بوو، پشو و سوار و رهنگ هه لبرکا... له سه ربانه پان و پۆره که وه، که به یه کی سارد و له شریچین، ئاره قه ی جهسته ی لی وشک کرده وه. هه تا چاوه کانی هه ته ری ده کرد، له م بانه پان و پۆره دا ده پروانی. تاقلان و پانتاییه که ی سه ری، وهک پیده شتاییه که به سه ر زنجیره شاخه که ده درێژبووه وه، که ههر به درێژی ئه م شاخه دا، ههر هه لده کشی تا له نزیکی بی رمی "زه ل وزیل" ئادگار که ی ده گۆری و له نگ و لۆری ده که وتی...! سه بری په نا به رد و شوینه په نهانه کانی ده کرد... برکه وشک هه لگه راوه کانی نهرگزه جار و سه رنخوینی ته ک رپۆسه سه ر به گوپکه ره ق هه لاتووه کان، له گه ل هه ناسه ی شاخ لاره لاریان بوو، له گه ل ره شکه و پیشکه ی چاوه ماندوو هکانیدا ههر له جووله ی که رویشکیکی خه و خه پانی خه وزرپاویان ده کرد...!

ئبتر له ویتوه پیهه ل، پتویستی به زه خته تیسره وانندی "رهخشان" نه کرد. ههنگاوی هه لپنایه وه، لغاوه که ی گرت به دهسته وه. دوای ماوه یه که رهخشان، "رهخشان" ههنگاوه کانی خۆی گران کرد. ئه وهنده ی پی نه چوو له شوینی خویا وهستا، که فه ل و پاشی خۆی نه ختی نه وی کرد، کلکی خۆی له لاریانی دوورخسته وه: پلپ، پلپ... دوای ساتی بۆنی ته رسیکی ته ر و شیداری به لووتی "شبخال" دا پژانده... دوای ساتیکی تر، ههر دوو قاچه کانی خۆی له یه که کرده وه... میزیتیکی وهک زه رداوی کیمی رژانده سه ر درک و داله که وه و که فیکه سی پی په یدا کرد... ئه ویش له گه ل وهستانی ئه مـدا، وچانی دا و که هه وه چاوه روانکردن... هه تا ههر با و بژ و پاشه رۆکیکی ماب، هه مووی له گه ل ژان و برکی هه وراره رینگاکه دا باوئیرتته ده ره وه...!

ئىتەر ھەنگاويان ھەلتىنايەو، ئەم دەشت و بانەيان بېرى، تا لە ھەواری "قۆرتاسە دۆم" پشوو بەھەمىكى تریان دا. ئەم ھەورازەى وەك داشى دامە دەھاتە بەرچا، جى جىتى بەھەدەر پانتايى چادىرکەو بە دەست خۆش کرابوو، دەور بەرە کەشى ھەمووی پاشماو ھى پەرژىن و جوگەى بچووک بچووکى پىوھ دياربوو. دەيزانى كە ئەم شوتىنە خۆش کراوانە، زۆربەى زۆرى پرووكارى ئەم ھەوارەى گرتوتەو و تا چاوى ھەتەرى دەکرد، ھۆبە ھۆبە بەلا پالى بانە کەدا لىژ بىوونەو، ھەر بەم ئاوايە دەپۆيشت، تا دەگەيشتە ئەم شوتىنە نەپەن و پەنایانەى كە رەشەبا و تاوہ بارانى گەوالەى بەھاران نايانگرتتەو. كوچكە ئاگرە بەتەنيمۆك و شوتىنى ھەمبانە دەف و ماسيدرەى جى ئاگردانە ھيس گرتوہكان، ناخيان وروژاندەو، ياد و يادەو ەريەكانى ئەم ھەوار و كەلاوہ و پاشماوہكانى، ھزر و بىريان گەراندەو بە چەند سالى لەمەوبەر: ئەم بانە پان و پۆرە، وەك شارىكى جەنجال جمەى دەھات، لەلايەك چەقوتىژ دەكرايەو، لەلايەكى تر كىرد و دەمە داس دروست دەكرا... لە ھۆبە و ھەوارى ترەو چەند سەنەتكارىكى شارەزا و دەستپەرەنگىن، دەمە تەوشوو و بىور و گاسنيان دەمە زەرد دەكردەو... چەند تالە موويەك كە لە درك و دالەكانەو تالابوون... سەرنجى پراكىشا... لەگەل شەى كزە با كەدا دەجوولانەو... دوای نەختى كرپوون و قوولبوونەو، ھەتا ھىزى تىابوو، كرى بەچەپلە و تان لىدان: "دەى، كسكسكس... سەگە چا و پەش شەرمەزارم نەكەى... دەى سەگى من، وەك گورگ دەوگەرم بە، وەك پلنگ چەپۆك باوى...!". جىغزەى خەلك و ئاپۆراى خاوەن كەوہكانى ھاتەو بەر چا و:

- "كەو ئەو كەوہيە بەرامبەر كەو بخوتىنى.

- ئەو ئەم كەوى خۆم لە قەفەز دەرھىنا، دەيزانم ھى تۆچ دەكا؟!...

- شەرتە گەرم نەكردىن، ھۆباب!...

- قەوچە قەوچ... مەيكە بەر و بىانۆ، زووبە بىھىنە مەيدان، بەرەلای كە...
- كورە كو ئەوى من...!!"

بەدەم ئەم ھزر و بىرانەو، سەرنجەكانى بۆ دوور رانا، بۆ پەنا و پەستوى بنار و سەر كەويى بەفرەكان، بۆ شوتىنە چەقوتىن و ھەتا و گرەكان... بەلكو نىچىرىكى بکەوتتە بەرچا و بىكا بەبەر قەرەولى گەشتە راوہكەى...!

تا دەھات تىنى ھەتاوہ كە كەم دەبووہو. شەى با زياتر وە جوولە دەكەوت و دەشنايەو،... ئىتەر سەرما زۆرى بۆ ھىنان، ئەسپ و تازىيەكانى برد لە پەنايەكەو رايگرتن،... پاشان چو چەند چل و چىو و كۆلكە و كۆتەرە دارىكى ھىنا و لەنزىك ئەوانەو ئاگرىكى خۆشى كردهو... پىت و بلىسەى ھەموويانى بۆلای خۆى بەكىشى كرد و ھەموو بەدەور ياندا باز نەپەكيان دروست كرد.

پەيتا پەيتا تىنى گەرمى كارى لە جەستە شووشەيىيەكەى "رەخشان" دەكرد. مىلى خۆى بۆ گورپە ئاگرەكە درىژ كردهو، چاوەكانى خستبوونە سەر يەك. جار جار كلكى بەملا و بەولای گەلۆز و كەفەلىدا دىنا و دەبرد. ياخود گوتىيەكانى موچ دەكردنەو. "شىخال" ھەموو خورد و خەيالئىكى خۆى كۆ كردهو و لەقوولايى ناخىيا سەيرى دەكرد. سەرنجە ئەندىشاويىيەكانى، بەرە بەرە بوون بەچەند پەيقتىكى خەندە نامىز: "تۆم لەخۆم خۆشتر دەوى. برىا منىش بمتوانىيوايە تۆم ھەلگرتبا... ئەوئەندە چا و بەرە ژىر و شەرمەزارت نەبوومايە...!".

"مەتان" چەند ھەنگاوى لەدوور ئەمانەو ھەلقونجابوو، جار جار قروسكەيەكى لى بەرز دەبووہو... دوای ماوہيەك كرى بەچەقەلوولاننى، وەك دركە زەردە ھەدادانى نەدا... "شىخال" بەرزە پى لەشوتىن خۆبا ھەلسايەو، دىمانەى كاروانئىكى كەوتە بەرچا، ھەنگاوە پەلەكانيان بۆلای ئەو دەنا... ھەر سەيرى دەكردن... ھەموو ھەتا كلاوہى چۆكان، خۆيان

هاویشتبوه ناو زهرگال و گۆرهوی و بهلهکپیچان. دهتوت بهرینگاری لهگیزی ئهسکهندهر دهکهن، ههموو توند و تهیار و چهک لهشان بوون... له راست بهراستی ئهودا بههۆشه هۆش، ولاغهکانیان راگرت... دواى ماندوو نهبوون و چاک و چۆنى،... بهدهنگیكى بهرز پرسياریكى ئاراسته کردن:

- له "لاکهچه" بيم چ خه بهر؟!...

- بهم جينگه ساله زۆر ناگوزورين. کهوتووينه بن باریکی خه مان.

- به چى دهزانن؟... هيشتان زستانىكى دوور و دريژمان له پيش ماوه.

- مه بهستمان له تهر و وشكى سال نييه... ؛ باپيرانمان جه پانداوويانه، هه رسالى ده عبا له چيا زۆر بى، ساله که شووم و به ديۆم ده بى...

- جا کهى چيا بى ده عبا بووه؟!...

- به لى راسته، به لام مه بهستمان هه موو ده عبا يه که نييه... راو چييه کانی لای ئيمه به خويان ده لى، هه نده شه گويمان له نه ره نه پى که گوره ده بى، له دووره ده دى!...

دواى نهختى بیدهنگى، بهردهوامى به قسه کانی خۆى دا به وه: به قسه ی "برایم شه واره و خانه بهگ و مه جید بهیره م" و که سانی تر بى... ده بى دیسان ده عبا يه کى زۆر له "دۆلى واش" و ده ور به ريدا پيدا بوو بيه ته وه. "نهختى له _ شىخال _ ورد بووه وه، پاشان پرسيارىكى ئاراسته کرد": ناکا بچى بۆ راو...؟

- به ده مپىكى به پىکه نينه وه وه لامى دا به وه: ته دى چارچييه، که وهختى راو هات، ته گهر نه چم ليرم لى دى...

- ده نا راو چييه کانی لای ئيمه،... ته گهر "مير مه حمله" ه ته گهر "خانه بهگ" ه... ته گهر "برایم شه واره" يه... هه موو ئوميد بى بوو ينه. خويان له کونى ژووره وه په ستا وه، له و ساته وه دى ده عبا مى له ميگه لى گوند نا وه، هيچ ده رنه که وتوون. ده لى بشچين، هيچمان به ده ست ناکه وى. وه که ته وى

سالى، هه مان دوو بوونمان بۆ ده مي ني ته وه... "به ده م ته م قسه انه وه، ئا ما ژيه کى بۆ ها وړى جواميره کهى ته ني شتى کرد":

ته م سال وهک سالانى پيشوو نييه، تا چ قه وان و فيشه کى چرووک هه يه، هه مووى بيا بۆ شار، تا "وه ستا نه سو ده" بۆيان دا گر يته وه.

ها وړپى کهى به سه ر له قان دنه وه قسه کهى پشت راست کرده وه و گوتى:

- به لى "مير مه حل" و "خانه بهگ" و گه لى که سى تريس، پارديان بى

داوم، بۆ فيشه کى کارخانه را يان سپار دووم.

- شىخال: جا گهر سال واپروا، "وه ستا نه سو ده" يش نانى ده بى، که سى قه وانى بى دا نا گر يته وه... مه ردا ره کان شه و بين و شه و به کيو نه که ن و... "دواى نهختى کى بوون و بىر کردنه وه گه را يه وه سه ر قسه کانی خۆى":

ته و ته شکه وتانه ی که ده بيه زستانه هه وارى ماله شوانکاره و مه ردا ره کان... با وه ر ناکه م "وه ستا نه سو ده" بتوانى، وهک جار ان بۆ خۆى وه قفى بکا... سالان که هه وا ده گۆرا، له سه رو به ندى نه ور ژه وه، ته و پاشه رۆک و سه رو ته پاله ی ناو ته شکه وته کان، له گه رمان هه موو که رو ويان ده رده دا، ته و جه تۆزه سپيه کهى، هه موو به ژنان کو ده کرده وه. له گه ل گۆگرد و خه لووز شو پره ی لى دروست ده کرد...

- ده با له م زستانه رزگارمان بى، خوا که ريمه بۆ زستانىكى تر.

"شىخال" دواى نهختى وه ستان و بىر کردنه وه، پرسيارىكى ئاراسته کردن:

- جا نازانن چ ده عبا يه که، وه ها هه راسانى کردوون؟!

- به خوا سه ريان لى شىوا وه. يهک ده لى گورگه، يهک ده لى پلنگه...

- شوانه که به خۆى ديتبووى...؟

- ته و هه ر ته وه نده ی زانى بوو، شتى وهک بالى پيوه نووسابى، وهک برووسک هاتبوو، ميگه له کهى بىر کردبوو، هه ندىكى بردبوو، هه ندىكى که ل و کرۆم کردبوو... پاشان بزر ببوو...

- ئەدى شوانە؟!

- بەقسەى خۆى گوايە گەلەك چاوى گىتېراپوو، بەدوايدا گەراپوو،
نەيزانىبوو، عارد قووتى دا، عاسمان ھەلىكىتېشا...!

- ئەى ئىبوھ مانان چ دەلئىن؟

- چ بلئىن...!؟ ئىمە ھەر ئەوئەندە دەزانىن، كە ئەمسال وەك پارو پىرار
نې، پىدەچى سالىكى گەلى بەدىوم و بى خىر بى...!

- ئەى كەوايە، ئىستا بۆ كۆى دەپۆن؟

- باراشمان پىيە و ناچارىن... ھەموو دەستمان لەسەر دلمانە، ھەر
دەلئىن ماندوو بوونمان بەفپوئە چى.

- بەدەنگىكى بەرز پىكەنى. پاشان وتى: "ئۆمەر ئاشەوان"
باراشپىرىك لەدار دەتراشى...!

- كە ئەم قسەيان گۆى لىبوو، ھەموو خۆيان گورج كەدەو، پىش ئەوھى
ئارەقەى رىگايان لى وشك بىتەو، كەوتنەو رىگا و بەھەورازى
"نكەرۆ" دا سەرنشېو بوونەو.

***

توتىژالە ھەورىكى سىپى، زەردەپەرى خۆرى ھەلدەمژت... بەشېوھىك ھىچ
ھەست بەتىنى گەرمى نەدەكرا. كزە بايەكى سارد، لە سەھۆلبەندانى
سەمپىك و بەستەلەكى نەسەم و سىبەرەكانەو ھەلى كرد، ھەموو بالتەدى
ئەم شوئىنەوارەى گەراندەو بۆ ھىلانەى خۆيان و لەشوئىنى خۆيانا
ھەلگورمانەو. بەلام ئەم، ھەرەك راوچىيەكى كۆنەكار و شارەزا، ھەردەم
دلى سايد بو...، لەبنار و بن كەفر و نىو پىچك و قۆپەنە گىيا وشك
ھەلگەراوھەكانى دەروانى. ورد ورد سەيرى دەمبەست و پەناگە و
كۆندەرەكانى ئەملاو ئەولاي دەكرد، بەلكو خوا و راستان نىچىرىكى خىر و
خەپان... كەروئىشكىكى خەووك، لەپەنايەكا لىي نووستىيەى ياخۆى خەشار

دابى،... ياخود رىبەكى كلك درىژ، لەكونەكەى خۆپەو دەركەوئى و منەى
خواردنى مەلىكى پەكەوتە، يان كە لەشكى گەنىو بكا...! لە "رەخشان"
و تازىيەكانى دوور كەوتەو، ھەر بەدەم سەير كردن و پارىژ سەندەو
دەرۆشت، تا لەسەر قوتكە شاخىكا، لەنزيك بىرمەكەى "زەل و زىل" ھەو
سەنگرايەو. چەندى سەيرى دەوروبەرى خۆى كرد، ھىچى نەكەوتە بەرچاو،
سەرنجىكى ھەسەت ئامىزى بۆلای "رەخشان" رانا: "سال و ابروا، دەمان
بەزىوتلە گۆشتى ناكەوئى. بەخۆ بەقەلە بالدار و كرمان و توولە تىسكەنەو،
چۆن ھاتووين دەبى ئاوا بگەرتىنەو. قەت جىنگە سالى وا بى خىر و
بەدىوم نەدىو...!" وردە وردە بەدەم ئەم قسەئەو بەناخى خۆيدا قوول
بووھە: "ئەى چى بەمندا و كالى ئاوايى بلئىم...؟!... بلئىم منىش ترسام،
قەلەزراو بووم...؟!... ئەوھى وتراو ھەمووى راستە...؟!... ھەموو جارى
بەپىخواسى و زگى رووتەو، لەنىوھى رى بەرايىم لى دەگرن... باشە ئەگەر
من نەبم كى كالەك و پىتاويان لەپىستى شوور و كەلەكتىويان بۆ دروست
بكات...؟! ئىستا دەزانم، ھەموو رۆژى ھەتا خوار ئاسياوھەكى "ئۆمەر" ھەو
دېن و شوژ دەبنەو... تا بەپىرمەو بىن...!". لەم كاتەدا سالى بەفرە
زۆرەكەى ھاتەو بەرچاو، كە دوو شوورى قەلەو، ھەربەكە بەقەد گاجووتى
دەبوو،... نىرەكى قۆچ پەرىپەرى بەقەد گايەك راو كەردبوو... ئەوانەى
ھەموو لەسەر كىشەيەك دانابوو، لەسەر بەفرەكەدا رايدەكتىشا، بزنە
شامبەكى قۆچ رەشىشى بەتەكەلتووى "رەخشان" دا ھەلئاسى بوو، بەھەزار
نارى عەلى، گەيشتە دەم رووبارەكەو... كە منالان ھەستيان بەھانتى كرد،
ھەموو تىبىرووكان، نەيزانى چۆن ئەم كەلەش و دەستكۆژانە گەبەنرايەو
ئاوايى...!

لەگەل ئەم ھزر و بىر كەردنەو، دەستى چەپەى و پىك ھىنايەو و بۆ
دەمى خۆى برد، بەدەستى راستەشى شەق، شەق... لەدەستى چەپەى دەدا،
لەگەل ئەم دەنگەشىدا، ھەتا ھىزى تىابوو دەستى كرد بەھەلە ھەل و ھەيدى

لټکړدن... به دهم هم دنگ و چه پلّه کوتانه شهوه، به ههر چوار دهوری خوږیا خولی ده خواردهوه...!... هه لقتوت هه لقتوت و جووله و په فتاری تازیبه رست کراوه کانی... بووبه مایه ی سهرنج و رامانی... به دهم گوی موچ کردنه وه دهستیان کرد به قروسکه قروسک... وهک بلتی ههستیان به نیچیری کردب، خوږیان بو راوه دوونانی ناماده بکن... خیرا خیرا "مه تان" به رهو جو مایه که گلور بووه وه، چاوی دایه قوپه نه گیایه کی وشکه وه بوو... نیتر "شیخال" زیاتر که وته هات و هاوار و دنگه دنگ... کاتی، له پر که رویشکی کی گوی قیت، وهک تیزی تفهنگ له نیو پووش و په لاشه که دا در په ری... "مه تان" یش به هه مان گور و تینه وه، له شوینی خوږیا راپسکا، به ویره ویر به دوا ی که وت... "شیخال" له سهر قوتکه شاخه که وه به چه پلّه لیدان و دنگه دنگه وه، که وته تان لیدانی:

"به خولامی چاوی راوچیپانم پیی ده لټن دیاردی..." "دیا ا ردی،... دیا ا ا ا ا ردی..."

ههر به دهم چه پلّه کوتانه وه، دنگی خوږی به رزتر کرده وه... دولا و دولا هم دنگه دروږی و نواله و نواله دنگی ده دایه وه:

دیاردی... ددیا ا ا ا ا رددی...!

ئه هه ئه هه مه ته چاورهش باتلی نه که ی...!

که رویشکی ته نگه تاو و خورین، وهک توپیکي پر با به رهو هه واری "قور تاسه دؤم" به قه دپاله که دا هه لزننا... ده توت بالی گرتوه، له ته نگه تاو بیان، که میکی مابوو، خوږی بخاته بن لمووزی تازیه رستکراوه کانه وه،... ههر له دووره وه لټیان ده مراند و قهستیان ده کرد رست و قهریتیه ی ملیان هه لچرپین و به تووک و پوکه وه قووتی دن... که رویشکه بو، که چاوی به وان که وت، لټیان دوور که وته وه، به سهر گورابی پانه سهره که دا درویش و هه لده قوزیبه وه... له سهر قوتکه شاخه که ی نه ملا شه وه "شیخال"

ههر هه راو هوریا ی بوو، تانی له تووله تیسکن ده دا: "هه ها مالم... هه ها چاوم... شینکه ی ناوقه د باریکه قوتاری نه که ی... ده ی چا و ره شه که م... ده ی... دیاردی... دیا ا ا ردی... مه ته چاورهش دیا ا ا ردی... وهک بلتی به خو به ره خشان و تازیبه کانه وه، سهر راو و بنراویان لی گرتبی، تا له گوشه یه کی ته نگا ئابلوقه ی بدن...! که رویشکه بو وهک تیری ته هه متنه له میشی لادا، پرووی له چه ولینگ و شه خه لاتی بیرمی "زل و زیل" ان کرد... به لام "مه تان" وهک تیسکه ی تفهنگ ههر به دوا یه وه بوو... که به هه ورازه که دا سهر نشیو بووه وه، چه ند جاریک به سهر ده سته کورته کانی دا گلور بووه وه، تا له ئاکاما په کی که وت... "مه تان" کردی به گلوله موویه ک، به حاله حال چه قوی به سهر را که یشت.

***

هو موسلمانینه،... هو خه لکینه، منالینه... هه واره به رزه ی خوږتان تاجی سهر تانه، به یداخ و به یره قتانه، ئه سستیره ی سهر شانی پیر و ئه ولیا و پیاو چاکانه...! خه لکه که هه مووی ههر هه مووی بوینه په پوله و فر فر له سهر شان و ملی ئه ولیا یان فره فر ده کهن و بو به هه شت ده چن... با دهنک دهنکه ی زیوانیشی تیابی، ئه وانیش ههر له گه ل گوله گه نه روو سوور و پاکه کان، ئه وانیه ی بوئی به هه شتیان لی دی... ئاو ده خونه وه و ده ژین...! پازده شه و له وه پیش پیتم گوترا و به چاوی خو شم دیتم، دیوی گورین سندمی شکاندو ته وه و که له پیچه ی ده سته توکنه که ی به په نجه ئه ستور و نیونکه دریش و پر له قریش و چلکنه کانی، وهک داوه موو پسپس کردووه و له ده ست پیر و ئه ولیا یان هه لاتووه... ئه گهر باوهریش به که س ناکهن، خو باوهر به مه لا نورانییه دوا زده عیلمه که ی "میره دی" ده کهن...؟ ئه من له هه ینیوه له سهر بستی "ههر مک" روژم کردو ته وه، به دهره تان دا به ده ف لیدان و دوعا کردن، نوبه تان لی ده گرم و زیکر ده که م...!". "دیوانه مه مو" به ناو گوند دا ده هات و ده چوو، ئه م قسانه ی ده وت و ده وته وه. ده مناده مییش

وچانیکی ددها و دهستی بهدەف لیدان دەکردهوه، دوايهش دهگهرايهوه سەر قسهکانی خۆی.

"پوور میردین" که ئەوساکه، له بهر ده‌رگای ماله‌وه وه‌ستابوو، دەم و دوه پیتکداقوپاوه‌کانی ده‌جوولاندن، له بهر خۆی که‌وته قسه‌کردن: "هه‌ی به‌قوربانی چاوه‌ ره‌شه‌ گچکه‌ کانت ب‌م، هه‌نکه‌ چه‌ند حه‌زیان له‌ خه‌وه، به‌خوای وایه‌... له‌ رۆژ گیرانه‌ که‌ش ئەوه‌ات کرد... هه‌ر زکرت کرد هه‌ر ده‌فت لێ دا، هه‌ر ناو‌رایه‌وه هه‌ر ناو‌رایه‌وه... هه‌تا رۆژت هه‌تایه‌وه جی‌ی خۆی، رووناکی‌ت خسته‌ دلێ هه‌موومان...! له‌سالی به‌فری سوور، مندال و کالی گوندی، نیوه‌ی به‌کو‌خه‌ره‌شه‌ چوون، هه‌ب‌نیش ئەتوو به‌هانا‌مان هاتی، هه‌ر ئەوه‌ات ده‌کرد، خواش ست‌ری کردین...! هه‌ی به‌قوربانی ئاره‌قی بن هه‌نگل و هه‌لاوه‌ی ده‌مت ب‌م، که‌ بۆنی به‌هه‌شتیان لێ دێ...! مه‌میله‌که‌م، ده‌بی ئەوجاره‌ گوندت پ‌ن قورتار ب‌ک‌ری...! ئەوه‌ ته‌مه‌نم له‌ سه‌تی لاداوه، قه‌ت رۆژه‌ ره‌شیکی ئەوه‌ام به‌چاو نه‌دیوه. ده‌رویشه‌ که‌شکو‌ل له‌شان و به‌هه‌شتیه‌که‌م، هه‌ر له‌به‌ر خات‌ری من له‌بستی "هه‌رمک" مه‌یه‌ خواره‌وه، شه‌و بیری لێ مه‌که‌... به‌رامبه‌ر "پ‌یر که‌ره‌م" هه‌ر بلوورینه‌ و هه‌ر بناو‌رتیوه... ده‌فه‌ لیده‌ زکر ب‌که، دو‌عا و ن‌زایان ب‌که... هه‌تا به‌ئاگا دیت‌ه‌وه... پ‌یی بل‌ی : پ‌یره‌که‌م، ئەتوو هه‌واره‌به‌ره‌زیبت له‌ب‌یر کردن!... برۆ خ‌زمه‌تی، خۆت باو‌ی سەر یه‌مه‌نیبه‌ سووره‌کانی... ئەوجه‌ ده‌ستی مو‌باره‌کی ب‌گ‌ره و بب‌یه "گه‌لیه‌ جنه"، له‌پ‌یش به‌رده‌که‌ی را‌گ‌ره... قوربان ئەوه‌تا ماله‌ دێ... ئەوه‌تا دایکه‌ دێ... هه‌ها ئەلب‌یره، زنجیری ده‌ست و پ‌یی پس پس کردووه... هه‌ی، هه‌ی، هه‌ی... هه‌ی... به‌و ده‌ره‌زان‌ه‌دا هات‌وته‌ ده‌ره‌وه و ده‌زی کردووه...! ئەو کاته ئەویش گۆپاله‌که‌ی دوو جار‌ان له‌عاردی ددها... دێوی گه‌رگه‌ر، ئەگه‌ر له‌بن په‌ری هه‌وران ب‌ی، له‌بن عارد ب‌ی، له‌ناو به‌حران ب‌ی، حه‌ز ده‌کا خۆ له‌ناو چیک‌لدانه‌ی مه‌ل و مه‌لیچکه‌کانی "دۆله‌واش" ب‌ی، به‌شه‌په‌شه‌پ شاقه‌لی لیک ددها و به‌گۆله‌ گۆل دێ و، ده‌ستی به‌خۆب‌دا شو‌ر ده‌کاته‌وه... وه‌ک

کاره‌موو ب‌ئاخیه‌ ناو کونه‌ به‌ردێک...، ئەویش ئەوها دێ و ده‌گه‌رپ‌ته‌وه جی‌ی خۆی، داخوا بۆره‌یه‌کی لێ هه‌لده‌ستی یان نا...؟! ئەوجه‌ هه‌ینی "پ‌یر" ده‌چیت‌ه‌وه سەر که‌ل و باله‌خانه‌ی خۆی و دێوانه‌ی خۆشمان، مه‌میله‌ نورانیه‌که‌م، به‌دەف لیدان و یا‌هو یا‌هوی ره‌ببانی دیت‌ه‌وه ناو ئا‌ویی، دل‌ی هه‌موومان خۆش ده‌کا...! هه‌موو به‌ئیس‌راحت خه‌ومان لیده‌که‌وی...! ئەمنیش نه‌زرم له‌خۆم گرت‌وه، ئەو هه‌ردوو گۆزه‌ ته‌ره‌سازه‌ی که‌ له‌قوون ئا‌گردانه‌که‌دا، له‌بن سه‌وه‌شیره‌که‌م داناوه، چه‌ند رۆژه‌ هه‌تا ته‌نگه‌یان له‌عاردیم ختم کردوون، ده‌چم جل و جو‌ری سه‌ریان لاده‌ب‌م... سه‌ریان ده‌که‌مه‌وه، یه‌ک کو‌تک له‌و ته‌ره‌سازه‌ مزرت له‌بۆ دینم، هه‌ر بۆنی که‌ی له‌دووره‌وه ده‌وت پ‌ر ئا‌و ب‌ی... ها... دێوانه‌... ئەوه‌ به‌شی خۆت و به‌شی پ‌یرت...!". که‌میکی ما‌بوو ب‌گاته "پوور میردین"، دیسان هه‌له‌سته‌یه‌کی کرد، ده‌ستی به‌دەفه‌ لیدان کرده‌وه، له‌گه‌لیشیا ها‌واری ده‌کرد و ده‌یج‌ریکاند: "هۆ عاله‌مینه، به‌هه‌شتینه، پ‌یرو‌زباییتان لێ ده‌که‌م، مزگینی ب‌ی، ئەنگۆ هه‌موو پ‌یاو‌چاک و به‌رخو‌ردارن...! لایه‌کی له‌ "پوور میردین" کرده‌وه و پ‌اشان، به‌ده‌نگیکی به‌رز گه‌رايه‌وه سەر قسه‌کانی خۆی: "ئه‌وشۆ دا‌پیره‌ی تۆه‌کار و خه‌له‌وت نشینمان، که‌ دا‌پیره‌ی هو‌ورد و درشت‌مانه، ئیسقانی له‌سه‌ر به‌رمال ر‌زاوه‌ته‌وه، رووناکی چاوه‌کانی له‌سه‌ر رۆژووی ره‌مه‌زان و شه‌شه‌لان و نۆمینه و س‌ی مانگه‌ داناوه، ئەو نیوچه‌وان پاکه‌... ئەو ته‌زعیب سه‌ت و یه‌ک قله‌ مو‌باره‌که،... ئەوشۆ هه‌واره‌به‌ره‌زی دیت، بل‌ندیان کردبوو، له‌سه‌ر شانی مو‌باره‌کی خۆیان دانا‌بوو" له‌گه‌ل ئەم قسه‌یه‌دا چۆکی چه‌په‌ی گه‌یانده‌وه سەر زه‌وی و ده‌ستی راسته‌شی بۆ ئاسمان به‌رز کرده‌وه :

"ها، ها، ها، ها... هه‌ر بل‌ند ده‌بوون، هه‌ر هه‌لده‌کشان... های هو‌وو... کوره‌ حه‌فته‌وانه‌ی چی و له‌یله و مه‌جرومی چی و ر‌یی کاک‌یشانی چی...؟!". س‌ی چوار د‌لۆیه فرمی‌سکی روون، به‌چاوه‌ قو‌وله‌ ب‌ی

برژانگه کانی "پوور میردین" هوه دا بازاره قه یان به ستا:

"ههی به قوربانی دهو و زارت بم، نهو ها بوو... نه ری به خوای، کووم دیتووه نهوهای دهگیریتتهوه،... دهلیپی به خوئی له گه لیان بووه...! دیوانه شیتوکه کهم، به خوا ده زانم له خوته وه نهو قسانه ناکه... نهو ونده سر قایمی به ئیمه و مانانی نالیپی، نه گهر نا ناگات له هه موو شتیک هه یه...!.

***

قوناعی شهوی خسته نه شکهوتی "هولمه مه ر"، له بهردهم ده رگا پان و به رینه که ی نه شکهوته دا، له شوین خوئی سه نگرایه وه. به سه رسورماوی کهوته روانین و بیر کردنه وه "... نه شکهوته رتیبازگی کو مه له گوندیکی ئاپوره و مه رداره، یه کهم جاره و اچول و به تالی ببینم. له شه وه درتزه کانی پاییز و زستاندا، هه ر کاتی هاتیم مؤنجه ی هاتوه له مه ر و مالیات و شوانه ویله ی لاکه چه بی و که فرۆکی... یا بنکری کویتستان و گهرمیتن که ران... سه بیره ته نانه ت بو شه وین و شه و به کیویش، باوهر ناکه م ماله شوانه کاره یه ک هاتیب، شه وان خوئی تی ناخنیبی...!" به ده م نه م گومان و بوچوونانه وه، سه ری به ژووره وه داگرت. بوئی سه ر و ته پالنه ی پارو پیتراری لیوه ده هات. توند کونه لووتی خوئی گرت، ده ستیکی به چاوه فرمیتسک تیزاوه کانیه وه مالی: "خۆزگه م به خووت نه کا" وه ستا نه سوهد"...! و ابرانم نهو هاوینه بیتته وه، ناتوانی ئیتر چلله بری لی بکه یت...! نه مسال به سه ر ده چی و باوهر ناکه م میگه له مه ریکی تیدا موّل که ن... نهو هاوینه ده بی هه ر ئاسنی سارد بکوئی. چنگه شوپره یه کت ده ست ناکه وئ قه وانی پی داگریته وه...! مه گهر نهو ساله هه ر سه ودا به تفه نگی کچکچاپ و چه که و باسمه کان بکه یت...؟!". له و کاته دا قسه کانی "به کراغه" ی بیر کهوته وه، کاتی که "وه ستا نه سوهد" و هه موو قاچاخچییه کانی شاری راسپاردبوو "تفه نگی کی برنوی وه ک تفه نگی که ی نه می بو بکرن،... گولله نه خوا... خانه پان، ده رزی نیشان...!" لایه کی له تفه نگی که ی سه رشانی کرده وه،

زه رده خه نه یه کی ته نک کهوته سه ر لیوه کانی... سه ری "ره خشان" ی راکیتشا، به خو به تازی و تووله وه، بو هه وراز هه لکش...!

ناو نه شکهوته که نه و ونده به دل و داو مالرابوو، ده توت به زمان لیسراو ته وه، نه وه ی پاشماوه ی سه ر و پاشه روک و جی هه ویزی مه ر و مالیات بی، پیوه نه ما بوو...! به لام له بهر بو ن و برینگی گلماخا و شیداره که وه... و له بهر پندی سه ر دیوار و بن میچی نه شکهوته که وه... هه رسانی لیه له سا... خیرا خیرا چوو چه ند چل و چیتی کوته ره دار و گزیه کی هیتا، ناگریکی نه نگیز و بلتیه داری کرده وه. دوو که لیکتی چر وه کو هه ر، له ناو نه شکهوته که دا، به هه موو درز و کون و که له به ره کانیه وه په نگی دایه وه. وه ک له شکریکی چا و شکا و به زیو، له هه ر شویتنی ده رفه تی بوایه لیپی ده چوو ده ره وه... هه ندیکی به ده رگای نه شکهوته که دا، وه ک توژ و با تیکه ل به هه وا سارده که ی ده ره وه ده بوون، نهوی تریش وه کو ته م و مرثیکی خه ست، له گه ل له شکری پند و کیچه زهر وه شینه بی ده نگه کان، قویه ن قویه ن، بوته پانه ی بنی ده کشا و به لوول و پیچه کاندای ریگایه کی بو خوئی ده دژی وه... له هه ندی لای تریشا گیتزه نه ی ده خوارده وه، به ناو بوودر و درزه شاخه هه زار به هه زاریه که ی پشتیدا ده چوو ده ره وه...، له م کاته دا، له بنه بانی نه شکهوته که دا، بووبه جووکه جووک و فره فری پوله شه مشه مه کوپره یه ک، وه ک با هاتن و فر فری ده ره یه نه ده ره وه...

ناو نه شکهوت گهرم داها ت، باری سه ریشتی "ره خشان" ی داگرت... زین و به رزین و ریشمه و لغاوی لی دامالی... وه ک بووکی ده ریا، بای بالی خوئی دا، کهوته سمکول و مل بادان... ئیتر له ناو زه مینه ی نه شکهوته که دا، کهوته خو گه وزاندن.

هه موو هه ستیان به برسییه تی و ماندوو بوون ده کرد. "مه تان" و "کرمان" و "قه له بالدار" یش هه ر به م ناوایه، هه موو له شوین خو بانا به کری لیپی وه رکه و تن.

"شیخال" له گهڼ هېمنایې ټشکه و ته که دا ټیکه ل ببوو. جو وړه یه ک له بن هه ناویه وه هه لسا و له سه رو و تر وه بوو به قلیپتینه یه کی ترش، دهری فرتانده دهره وه... پرووی کرده هم جوگه ناوهی که له "بیرمی زل و زبل" هوه دهاته خواره وه و به بهردهم ټشکه و ته که دا دهر پویشته. که رویشکه که ی له سه ر تاته بهردی دانا، به چه قو ټیزه که ی، پیسته که ی دامالی. ریخو له و ناو هه ناوی... هه رچی هه بوو هه مووی فری دایه بهردهم "مه تان" هوه... پاشان هه موو گوشته له ت و پارچه کراوه کانی خسته نیو مه نجه لیکه وه و بو ناو ټشکه و ته که گه راپه وه... تووله تیسکن، به کلک بادان بهدوای که و ته وه. مه نجه له که ی خسته سه ر ناگره که وه، دهستی که ی بو سه ر سه ری که رویشکه که برد: "سه ر بو سه ر داره، "مه تان" ټو جار ه ټو بوویت به سه ر له شکر... سه ر حه لالی ټوبه... وه ک خرکه بهردی هاویشته بهردهمیه وه. هه ر له هه واوه ټه میشی قوسته وه. تاژیبه کانیس له شوین خویانه وه هه لسانه وه، که و تنه گوئی موچ کردنه وه، بهدنگی که ی نهرم و خنده نامیزه وه لای لی کردنه وه: "ترسی ده که م ټه مسال ده ست خه رۆ بین. ټه و قسه ی خه لک لی دها، ده بی به کلکه حوشر بلین جزه...!" بهدهم ټه م قسانه وه یه ک و لاپیل و چند ورده گوشت و ټیسقانی خسته بهردهمیان هوه... دهستی بو هه گبه که برد و چند سه بکه نانیشی بو دهرهینان... مه نجه لیکه که خه ربک بوو هه لمه دوو که ی لی هه لده ستا... بو ن و بهرامه و چزه چزی گوشت، په یتا په یتا به ناو ټشکه و ته که دا بلاو ده بووه، به راکه راکه چوو کتلیه ناویکی له جوگه که وه هینا و هیندی ناوی بو زیاد کرد... هه ر بهدهم کاره که یه وه لای له "ره خشان" کرده وه... دوا ی دامرکاندنه وه ی خروشت و خاری جهسته ی، لی پراکشابوو هه رچوار په لی به سه ر زه مینه ی ټشکه و ته که دا درپژ کرد بوو... نارقه ی هه ورازه ری و قوشمه و راکردنی لی وشک بیوونه وه... سه بری رهفتار و جووله جوولی "شیخال" ی ده کرد، بو هه ر لایه ک پریشته یه، سه رنجی بولای راده نا و گوپکانی موچ ده کردنه وه... "شیخال" له قوولایی

ناخیا که و ته خه نده و ناخاوتن: "ئی ئی... ټه وه دیم ټه وه دیم... ټوشم له بیره" بهدهمیکی به پیکه نینه وه، تووله گه ی کاو جو و هه ندی ورده نانی ره قیشی له گه ل ټیکه ل کرد و به سه ر سه ریدا هه لیکیشا... ټیتر ټه ویش که و ته کر مه کرم...

بهدهم جگه ره کیشانه وه، که و ته نیو دهریای هزر و بیر کردنه وه. له گه ل ته نهایی و کش و ماتی دهر و به ره که یدا، پرسیاریکی ناراسته ی خوی کرده وه: "ده بی چ نیچیرم پی راو بکریت؟ له گینه منال و کالی ناوایی، وه ک جار ان له چاوه روانی مندا بن تا ده ستکوژیان بو بهرمه وه... رهنگه وایی. چونکه ده زانم گه لی تامه زرۆی گوشتن... ټه ی خواجه چ نه پینیبه که ټه مه... ترس و نازایه تی، درۆ و راستی، خه ون و حه قیقه ت، هه موو ټیکه ل کراون، که س نازانی کامه ی کامه یه...! چ وه ستایه ک چ کابانیک هه یه ټه ونده کارامه و شاره زا بی، لیکیان هه لا ویری... سو ر ده زانم ټه وه ی ده وتری وانیه، سو ریش ده زانم ټه مسال سالیکی ناسایی نیبه... گه ر وانیه ټه ی کوا راو که رانی تر... بو وه ک چند ساله دیار نین...؟!?" مژیکی قوولی له جگه ره که ی دهستی دا، سه بریکی دهر و به ره که ی خوی کرد... "ره خشان"، قه له بالدار، کرمان، مه تان... هه مووی له جیی خویانا مو ل بیوون، خه و کردبوونی به جهسته ی بی گیان ناسا، وه ک په موی په ره کراو به سه ر رووکاری زه مینه که دا خا و بیوونه وه... به شیوه یه ک، نووستنیکی ته مه ن دوور و درپژی سه دان ساله بیان دینایه وه بیر مرۆف...!" سه ریکه هیناومه و نایبه مه وه. راوی ټه و جارم وه ک ده هو ل ده نگ ده داته وه. باراشه پیری "لاکه چه" بگه رینه وه...، "خانه به گ و برایم شه وار" ه و راوچیبه کانی تر... ټه و خه به ره بیان گوئی لی بی، شه و له خه فه تان خه و ناچیته چاویان... ټه و جار ه چ به و خه لکه ده لین...! پار و پیرار ده یانگوت "شیخال" کونه راوچیبه، وه ستایه، کاتی خوی وا و وا بووه...؛ به لام ټیستا به ناوسال که و توه، که لکی ټه م کاره ی نه ماوه، تاژیبه کانیس هه موو ده م

سارد و وهستۆك بووینه، بهو چاوی كه مبینا و دهستی له رژۆكیشهوه، نیشانه ناگیرئ، تا وهك جاران چ شوور و كه له كیتوی ههیه، یه كه و گولله له قهد چیارا سه ره نگوومی كا...!. ئه وه نه مردم ئه و جارهش ئه و هه نجه ته م برین. ئه نگووش ئه گهر پیاون ئه وه مهیدان!... كهس ریتگای لئ نه گرتوون" ئه م قسانه ی دوایی به پیکه نینه وه ده رپری "پشتا و پشت راوچی لیره ههر هه بووینه، هه نكه باس ههر باسی چه ند كه سیکیانه، ناو و ناوبانگییان بوته و یردی سه ر زمان. ئه وه "پیر كه ره م"، چیا یه کی به رزی به ناو كراوه ته وه، گۆره كه ی بووه به مه زارگه یه ك هه زاران دهر د و نه خووشی چاك ده كاته وه. ئه وی تریان ئه شكه وت و دۆله شاخیکی هه زار به هه زاری به ناو ئه و هه لده دن... كه وت ئه شكه وتی "گۆر بزر" ئیتر برایه وه، كهس نییه زیاره تی نه كردبئ، خه لك و ده ورو بهر هه موو ههر ده لئین و ده لئینه وه... قسنه، پیاو چاكه،... ههر له چۆل و به ریا ژیاوه، راوچییه ك بوو، به تیر و كه وان چۆته راو، ئه وه نده نیشانه ی راست بوو، دهرزی هه لگرتووه... دوایه ش نه زانراوه عهر د قوتی داوه، ئاسمان هه لیکیشاوه،... ههر له سه ر خه ونی چه ند پیر و پیاو چاكیك، له پتیش ئه شكه وته كه دا چه ند به ر دیان كوچك و كه له ك كرد و ناویان لئ نا "گۆر بزر"... به دهنگیکی به رز پیکه نی: "ئهدی - مه حمودی سه نان -، چونكه گورگه كویر خوار دوویانه، ئیستاش شایه ر و لاوك بیژ، حه یران و به سته ی به سه ردا هه لده لئین...!". به دهم ئه م هزر و بییرانه وه، كه وته چینی چه ند به نده لاوك و حه یرانوکی، به لام په یتا په یتا ده نگه كان ده توت به بهنج دهرزی ئازن ده کران، خه ونیکی قوول هه مووی قوت دایه وه...

***

هیشتان داوی رهش و سپی لیک نه ده کرایه وه، به دهم كزه بایه کی وهك گوێزانه وه... به په نهانی به خو به ئه سپ و تازییه وه چاوی دایه نوپینگه كه ی نزیک كانی "وه كازه" وه، كه له سه ر بستیییه کی به رز، به كوچك و كه له ك

هه لئرابوو، سواری به ولاغه وه تیا بزر ده بوو و له ناو درزه به رده كانه وه، كه وته خو دانووساندن و چاوگیتران. "ئه گهر چ مامز لیره مابن ده بی بینه سه ر ئه و كانیییه. له دیر زه مانه وه بیستراوه، "كانی وه كازه" سه راوای مامز و كه له كیتویانه. ئه گهر ویستت به دهستی خالی نه گه ریتیه وه برۆ سه ر "كانی وه كازه"، له وی پاریز بستینه...". سه ری بو ئاسمان به رز كرده وه، شلیپاوی چاوه فرمیسك تیا قه تیس ماوه كانی سپیه وه...! به یانییه کی سووسارد و شتیدار بوو، به ری ئاسمان به ره به ره رهنگی ده كرایه وه. میترا بی هه وره سپیییه لپرله كان، وهك كولیتره یه کی زیده برژ، په یتا په یتا سوور هه لده گه را. دیمه نی ئاسمان و نوپینگ و كانی وه كازه، رۆژانی زووی هه ره تی لاوی هینایه وه یاد.

ههر له ته مه نی "شاخۆ" ی كوری ده بوو، نیرینه ی به هار، كاتی كه له هه رزی ئاسكان، كه وییه به فر و سه وزه گیای قه دپاله كان تیکه له به یه ك ببوون...، ره وه ی مامز، تیپ تیپ ده هاتن و له پیده شتایییه كاندا ده له وه ران. هه تاوه قورسه كه ی به هار، خوینی وه جۆش هینا بوون، هه مووی خه والۆ و گبژ كرده بوو. نیو قۆیه نه گیایه ك، یان سه رشاره میرووله به کیان ده كرده شوینی نووستن و هه سانه وه ی خویمان، پاشانیش روویان له و كانیه ده كرد، كه ههر له كۆنه وه جی نه زه رگه و ریبازگه ی میگه لی كیتویان بووه... كه وله مامزه كه ی هاته وه به رچاو، كه باوكی پر كای كرده بوو، له سه ر كانی وه كازه ی دانابوو... ئه وانیش به خو به ماینی كه ویت و تازییه كانیانه وه، خویمان له نیو میل و نوپینگه كانه وه حه شار دابوو، ره وه ی مامز ده هاتن، كه چاویان به رهنگ و شییوه ی مامزه كه ده كه وت، به بی ترس داده ورینه سه ر كانیییه كه وه. باوكیشی رستی له ملی تازییه كان داده كند و به قریوه قریو، ده كه وته تان لیدان و دیاردی لیکردنیان... هه رجاری چه ند دانه یه کیان له میگه لی مامزان داده بری و له بن ده ست و پیی خویمان ده نان... ئه و رۆژی زیاتر له پازده كه له شیان برده وه "هه واره به رزه".

وهك باشووكه هات و خوځى له دووانتان سټيانتان... روو كرد و ، بهنوكه تيژهكهي ، هه ليگرتن... نهوچه ههينځ ههواره بهرزهي قهلهندهر چيمان پي بكري...! روو له كڅي كهين... هانا بهينه بهر كڅي...؟!..."

"نايشه شهل" كهوتبووه ژير تهوژمي ترس و تهلهزگهيهكي بي نهاندازهوه. دهيوخاست ههر دوو دهستهكاني "تومهر ناشهوان" لهسهر سهري خوځى دابنځ ، خوځى بهراگيري كات ، بهلكو چارهيهكيان بو دهوژيتهوه... نهو ناشهوانه ، دنيا ديتيهيه ، خهلكي زور بهسهرهوه دټين...! كچهكان لهو پهشوكاو و شيرزهتر بوون. بهدهستي لهرزوكهوه ، گوژهي سهرشانيان دانا و بههلهداوان ، ههر كهسه رووي لهمالي خوځى كردهوه... "تومهر" ههر بهم تاوايه ، بهناو گوندا دهوژيشت و نه م قسانه ي دهوت و دهوتهوه. هات و هاوار و دهنگه بهرزهكهي ، سهرنجي ههموو خهلكي بو خو راکيشا ، نهوهي گوټي لهدهنگي بوايه ، يهكسهه بو لاي دهچوو... كه گهيشته ناوهپراستي تاوايي ، لهنزېك مالي "ديوانه مهمو" سهنگرايهوه و خهلكهكش دوور و نزيك بهدهورېدا جغزهيان كردبوو.

"ديوانه مهمو" ههر لهزويهكهوه ، ههستي بههاتني كردبوو ، گوټي لهههموو قسهكاني ببوو. لهبهردهم دهركاي چهپهر و پهريژينهكهي مالهوه وهستاوو ، بهناز و فيزيكوه نهختي باي بالي خوځى دا ، وهك پهيكهري سهركردهيهكي براوه و سهركهوتوو پراوهستاوو. جارچار لاي لهملاو لهولاي خوځى دهكردهوه. گوټي بو قسهكان شل كردبوو. چاوهروان بوو شتي تريشي لهبارهوه بوټري.

"ديوانه" خهلك نهزبهتدان باش نيه. ئيمه ي قهلهندهر گوناحين... دهوجه بابسه بي... نهوهي لهلای خوا هاتووه خوځي هاتووه. ده پراستييهكه مان پي بلځي ، پيازهكي سپي كراومان لهدهستي ني ، كاكه پراستييهكهي نهوهيهو نهوهيه و نهوهيه... ها ا ا نه... نهوكاته ئيمهش ههر روو لهتو دهكهينهوه و دهليين ، ديوانه رووته سهرمان لهريته...! سهري خوټ بو لايهكي تر

ههلهدهگري ئيمهش بهگهلت دهكهوين ، نهخوازهلا بهگژ شاخ و داخ و عارد و عاسمان دادهچي ئيمهش لهدواتين" دهنگي خوځى زياتر ههلبري: "تهگهه گونديش بهجڅي ديلى ئيمهش لهگهلت تودا بهجڅي ديلىن و هيچ سي و دووي لي ناكهين...!".

نه م قسانه بوون بهسيخورمهيهك و سرهوايه "ديوانه مهمو" ، دلي لهگهليا راجفري. لهشوټين خوځيا كهوته كهف و كول ، تا هيڅي تياوو دهنگي خوځي ههلبري و "تومهر ناشهوان" ي ده مكوت كردهوه:

"ههچي بلځي دهلييم نا ، دهلييم وايه... ههموو قسهكانت پهسند دهكه م... نهوهيان نا...! " خهلكه سهه سوپماو و حهپهساوهكه ، ههموو بهسهرسامي لايان لي كردهوه ، نهويش دريژه ي بهقسهكاني خوځى دا: "باپيره گهوره ي ديوي گهه رپيش ، ئيره م پي چول ناك...!".

"تومهر" ، لهشوټين خوځيا ههلهستهيهكي كرد ، پهنگي ههلبزركا ، ههتا دهمي لهشوټين خوځيا دوش داما. وهك بلځي گوټي له م قسانه نهبووي ، هيچ خوځي لهگوره نهبرد ، ديسان رووي له "ديوانه مهمو" كردهوه و گهرايهوه سهه قسهكاني خوځي:

"كوره هو خهلكينه ، ههواره بهرزهبينه... نهمن بهناوي خوټ و بهناوي ههمووتان ، روو له "ديوانه" دهكه م و دهلييم: ديوانه ، ههندهم سوند و كهلامه ، نهگهه پهنگي دهعبايه ، پلنگه بالداره... نازانم چييه... كه مان پي نهليي ، نه ئيستا ديوانه يت و نه دهبيت بهپير و پياوچاكيش...!".

به م قسهيه "ديوانه" ، كهف و كول ي داکهوتهوه. لهشوټين خوځيا سارد بووهوه. دواي نهختي دوشدامان و بير كردهوه ، بي نهوهي سهيري خهلكهكه بكا ، بهدهنگيكي نزم وهلامي پرسيارهكهي دايهوه:

چهند جاره وتوومه ، ورگهستووريكي خالخال بوو ، بهلای بوړيدا دهپرواني ، نهوهنده زل و زهبله لاج بوو دهتگوت پهشكهي كايه. "تومهر"

دهنگی خوئی هه‌لبیری و بهرز هه‌لیدایی: "تووکه‌که‌میان پێ پیشان ده، هه‌تا به‌چاوی خویمان بیبیین، ده‌زانم کوو په‌لامارت دا و ئه‌ویش له‌بهر ده‌ستت هه‌لات... پیت به‌رز هه‌فت نه‌کرا..."

"پوور می‌ردین" وه‌ک بلایی له‌بیر کرابێ، چه‌ند هه‌نگاوێ له‌ئاپۆرای خه‌لکه‌که‌ هاته‌ ده‌ر و خوئی لێ نزیک کرده‌وه: "ئۆمه‌ره، کوورم، خیره‌ ئه‌وه... چ بووه، چ خه‌به‌رت گوئی لێ بووه...؟!".

"دایبیره‌ گوشت و ئیسقان له‌ئاگر هه‌رامه‌که‌م، ئه‌دی ئه‌گه‌ر شتی‌کم نه‌بیسستی... ئه‌وها له‌خۆمه‌وه ئاگر تیبهر ده‌بێ...! ئه‌گه‌ر نه‌زانم گونده‌ قشتی‌لانه‌ باه‌لباب رێک و پێک و هه‌وا سازگار هه‌که‌م له‌ناو چ ترس و ته‌له‌زگه‌یه‌که‌دا ده‌ژی، قه‌ت ئه‌وها شیت و شوور ده‌بم...!".

به‌ده‌م ئه‌م قسانه‌یه‌وه "پوور می‌ردین" سه‌ری په‌زامه‌ندی بو‌ده‌له‌قاند. ئه‌ویش ویرای خه‌لکه‌که‌ی تر، به‌سه‌رسوپماوی له‌شوینی خویا وه‌ستا بوو سه‌یری ده‌مودووی ده‌کرد و گویتی بو‌را داشتبوو. دواي پشوویه‌کی کورت و گه‌روو پاک کرده‌وه، دواي نه‌ختی سه‌رداخستن و ورد بوونه‌وه، گه‌رايه‌وه سه‌ر قسه‌کانی خوئی: "دوینی باراشه‌پیری لاکه‌چه‌یی، خویمان و ته‌نی گیانیان له‌سه‌ر ده‌ستیان دانا‌بوو، به‌ناچاری هاته‌نه‌ ئاش. خۆزگه‌ هه‌نکه‌ ئه‌وان به‌خویمان ئه‌لبیره‌ بوونایه، به‌زمانی خویمان رووداوه‌که‌یان بو‌تان بگێت‌را‌بوایه‌وه...! له‌گه‌ل ئه‌م قسانه‌دا، هه‌ندی جار به‌ده‌نگی‌کی نزم قسه‌ی ده‌کرد، هه‌ندی جاریش تا هێزی تیا‌بوو ده‌نگی خوئی به‌رز ده‌کرده‌وه؛ به‌لام ئاپۆرای خه‌لکه‌که‌ هه‌موو کړ و کپ له‌شوین خوینا وه‌ستا‌بوون. ترس و نیگه‌رانی، ناو دل و میتشکیان ده‌رزی ئاژن ده‌کرد: "داخی ئه‌وه‌م ناچن، هه‌تی‌وی‌کی ده‌م‌رووتی زلخیزیان له‌گه‌ل بوو... ده‌بینم ده‌لێ "مام ئۆمه‌ر" ئیمه‌ش به‌ئاگری ئیوه‌وه سووتا‌وین... و‌لداشه‌کانی گه‌لی‌کم لێ پارانه‌وه، ئه‌گه‌ر نا له‌سه‌رینی ئه‌و قسه‌یه، ده‌بوايه‌ سیکتری لێ بکه‌م، رێ و رێ به‌خۆ به‌باراشه‌وه بی‌نیرمه‌وه" ده‌نگی خوئی هه‌لبیری: "هه‌رام‌زاده، هه‌واره‌به‌رزه‌بی

چی‌یان کردووه؟! توخمه‌ سه، هه‌تا "هه‌واره‌ به‌رزه"، هه‌واره‌ به‌رزه‌ بوو ئیوه و مانان له‌کوئی دیار‌بوون... ده‌نگتان، په‌نگتان، گوندتان، جی و ریتان، ناو و ناتۆره‌تان، ده‌ست‌په‌نگینیتان...؟! ئاخ‌ به‌چیتان دا هه‌لبێتیم؟... ئاوا ده‌مت لێمان ده‌که‌یته‌وه... ئیمه و ئیوه‌ کوجا مه‌رحه‌با، عه‌رد و عاسمانان فه‌رقه، به‌لام چی له‌گه‌ل غه‌زه‌بی خوا ده‌کری...!!". خه‌لکه‌که‌ هه‌موو سه‌یری دو‌ر ده‌میان ده‌کرد، تا هه‌موو په‌یف و وشه‌کان بی‌یکن. هه‌موو ترس و تووره‌ بوون و بی‌زاریه‌کی زۆریان پێوه‌ دیار بوو. به‌ده‌م چرکه‌ چرکی ته‌زی‌یحی ده‌ستیان، مات و چه‌په‌ساو و دۆش دام‌بوون... به‌لام "شاخۆ" که‌ له‌ ریزی پێشه‌وه وه‌ستا‌بوو، له‌گه‌ل "باغۆ"ی برای... له‌هه‌موویان زیاتر نیگه‌ران و شپه‌زه‌تر ببوون. "ئۆمه‌ر" دواي سه‌رنج‌دان و سه‌یر کردنیان، به‌ره‌نگ و روخساری‌کی خه‌مناکه‌وه، لای لێ کردنه‌وه: "باوکتان، پیاوماقوولی گونده، گه‌وره‌ی هه‌موومانه... گه‌له‌ک لێی ده‌هری بوویه، گه‌لێ گازانده‌م لێی هه‌یه... به‌لام چه‌ندی ده‌که‌م، زارم هه‌لنا‌پچرێ چی له‌باره‌وه بلێم...! هه‌ی به‌خولامی زینی مورسه‌ت و رکی‌یی نالده‌ژی ئه‌سپه‌که‌ی بم، به‌قوربانی ریشمه و لغاوی چه‌ویزه‌ مرواری ئه‌سپه‌که‌ی بم...! له‌گه‌ل باراشه‌پیران لێک راست هات‌بوون، گو‌تیان "وه‌ستا" مر‌دین و سووتا‌ین به‌گو‌تی نه‌کردین و نه‌کردین... کوره‌ هه‌ی چاوه‌که‌م به‌ئاسمان و به‌فه‌ره‌ که‌مه‌که‌ی ئه‌وسال هه‌لمه‌خه‌له‌تی... کوره‌ هه‌ی باه‌که‌م ئه‌وسالی زستان وه‌ پاش بدات پیت په‌سند نه‌بێ، کوره‌ هه‌ی کاکی گه‌وره‌مان، وه‌ره‌ له‌گه‌ل ئیمه‌ که‌رم که‌ و بگه‌رپتوه‌ ناوما‌ل و منالی خۆت... ئه‌وه‌ ئیمه‌ و مانان برسیه‌تی ناچاری کردو‌وین، رپی هات و نه‌هات بگرین، ئه‌دی ئه‌توو...؟! هه‌ی ئیمه‌ له‌برسانه، که‌ وتت برسیه‌تی براه‌وه، رپیه‌کی له‌هاریه‌... ئه‌توو بو...؟! ئیمه‌ ده‌زانین چ راو‌چییه‌کی... چ ته‌ما‌ل و نی‌چیر گه‌ه‌کی...؟ خه‌لک و خواهی‌ش چ ئازیزه و پایزه‌یه‌کت به‌سه‌ردا هه‌لده‌لێن... چ سوار چاکی‌کی به‌کیرد و که‌مه‌ره و چه‌که‌م داری...؟!... به‌لام ئه‌و سال سالی راو و شکار

نییه... ئیمه ئه گهر له قوربه سه ری و له بیچاره بیمان نه بوایه، بیان کردباینه میر و ئاغه و به گیی مامهش و مهنگوران، کویتسانی "گاگهش" و "باوه مه ر" یان له قه به ل کردباین... له مال دهرده که وتین...! برا به کت ده لئی... هه رچه ندی هه ولمان دا، هه رچه ندی له به رمان خو تیند... پیتی له که لی شه یتان نه هی نایه خوار...!".

"شاخۆ و باغۆ" رهنگ و روخساریان وهک پیازی کوشراوی لی هات، مات و په شوکاوه... گو تیان گرتبوو. "پوورمیردین" یش به م قسانه وه، کو له گروویه ک قورگ و هه ناسه ی گرت... لای لی کردنه وه: "هه ی دایکتان بری...! من له پیشی بوومه کتکی خدری زنده، مردم و سووتام هه ندی له به ری بخو تینم... به گو تیی نه کردم و نه کردم..." "تۆمه ر" به ده نگیکی به رز گه رایه وه سه ر قسه کانی خو ی: "گو تیان... ئه وئ ئ رۆژئ ئ، شوانی گوندی، به هه ناسه برکتی و به ره نگی هه لبرکاوه وه، به هه له داوان له ئاقار گه رایه وه... تاک و ته را... به ته نه ها... سه رکۆت، پیخواس، نه که رکی، نه گو پالی، نه دووزله و نه شمشالی... نه هه گبه ی خواردن... هیچ هیچ هیچ... هه ممو ی له وئ جی هیشتبوو... ده ستی خو ی به رز کرده وه: "ئه وها، ئه وها... وهک په ره سیلکه به کی بی په ر و بال، هه ناو پر له ترس و له رز، لایه کی مردوو، لایه کی زیندوو...! لاکه چه بی هه مو هۆبه کیان له خو دیت، ده وریان لی دا... پاشی چه ند پر سیار و چ بوو چ بوو، چی رووی داوه، چ قه و ماوه، بو به ته نه یایی، بو وا شپرزه و شه پرئوی، بو نو تقت نییه، کی رووتی کردووی، کی راوی ناوی...؟!... پاش ماوه یه ک له هانکه هانک وهه ناسه برکتی... به هه زار ناری عه لی، ده می له یه ک کرده وه و که وته گپرانه وه ی به سه رهاته کانی: خه لکینه، له لای "دۆله واش" و "ته شکه وتی موراد" وه، هاشه هاشه کم که وته به ر گو ی، هاشه هاش، هه ر هات، هه ر هات، هه ر زیاد بوو، هه ر لیم نزیک که وته وه، تا وای لی هات، که ر و کاسی کردم. چیتر خو م پی رانه گیرا، له سه ر چینچکان دانیشتم، تووند

دهستم به گو تیی خو موه گرت... مه ره کانیش، به سه ته زمانانه هه موو پالیان به یه ک دا بوو، هه موو بسوون به تو په خو ربیه ک و به یه که وه دوورابوون. له دووره وه له عاسمانی ته به ر کم دیت، ته به ر چ ته به ر... نه فره جایه ک بوو بو خو ی، هه رهات هه رهات، هه ر گه و ره بوو، هه رهات، هه ر گه و ره بوو...! ته پ...! کاته ک وام هه ست کرد خو ی له نزیکم به عه ردی دادا... ئه به برا... روح له جییه کی قایمه نایه ته ده ری...!" به ره به ره باز نه ی قه ره بالغی خه لکه که بچووک ده بو وه، که میکی مابوو "تۆمه ر" له ناویان بزری، هه تا هیتی تیا بوو ده نگی خو ی هه لبری: "بو ن دئ بو نی بیگانان دئ... دوی که می وه ستان، درێژه ی به قسه کانی خو ی دایه وه: "توخمی عینسان، ئه وه چ ده که ی له و عارد و مه کانه...!؟ هه ر بیگانه یه ک بیته شان شینمان، هه ر له دووره وه بو نی ده که یین... بو جینه زه رگه ی با پیرانمان لی پیس ده که ن... ته مای چیتان هه یه، بو له هیچ و خو رایی سه ری خو تان له دیوار ده دن...؟!... چه ندی ده مکرد و تانم ده دایه خو م، نه ده و پیرام ته ماشای که م... هه ر هه نده م زانی نه ره نه ره کم گو ی لی بوو، ئه و ناوه ی، به دۆل و به شاخه وه له گه ل ده هه ژایه وه... پاشان بووه کش و ماتییه ک، ده توت فری تیان داومه ناو بی ریکی چل گه زه وه... که چاوم کرده وه، نه بالدار ما و نه نازانم چیه که، ما... فری، عارد قووتی دا، خو ی شارده وه، چوه پیستی مه ر و بزنان، بوو به به رد به دار نازانم...؟!... ئه نگۆش هه روون مه ره کانتان بی نه وه و به سه ریان بکه نه وه، بزنان چه ندی بزره چه ندی ماوه، چه ندی که ل و کرۆم کراوه...؟! ئه منیش، هاااا ئه... به س ئه و جاره خوا قوتاری کردیم نه شه رته شوانی و نه ده ستگرم لی تان ده وئ... له برسانیش بمرم جاریکی تر روو له ئاقار ناکه مه وه... کار له کار تازا، له قه وامی ئیمه و مانان دا نه ماوه...! شوانه ی به سه ته زمان، که ئیواره دا هات له رز و تیه کی پتوه نووسا، ئه مان له رز و تا...! ئیستاشی له گه ل دابی، له جیی خو ی ده بنیسی و هه ر و پینه ده کا، ئه وه ی زادی نه یخواردوو، به لۆکه ناوی له ده م ده که ن...! "خه لکه که

هه موو، وهك جهسته يه كي بېگيان، ده ميان كلوم درابوو، سرته يان ليوه نه ده هات. "تومهر ناشه وان" به ده ست هه لسه قانندن و سهر جوولاننده وه گه رايه وه سهر قسه كاني خوځي: "ئه وچه بزائن ئيشه كه چونه، چند گه وره يه... براي من، بابي من، به خولامي چاوه ره شه زهق و زبته كاني منداله كانتان بم، خودا بمكاته به راگير و خزمه تكاري داوه سپييه كاني نه نك و داپيروكه به هه شتييه كانم" له گوشه ي چاوا سهرنجيكي خيراى ئاراسته ي "پورميردين" كرد: "ئه وانه ي له بې گوناحي خوځيان، خودا ته مه نه ي دريځي پيداون، هه موو خه لك ده زاني پايه يان چند بلنده، جييان كوئنده ره... جي يان ناوه ندي به هه شته، ههر دور به هه شته..."

"پورميردين" ههر دوو ده سته له سهر نيكه كړچ و كال و قوپاوه كانيدا دانابوو، ههر دوو چاوه كاني خستبوونه سهر يهك. هيواش هيواش سهر ي خوځي له گه ل ته م قسانه دا ده له قانده وه.

"تومهر ناشه وان" له قسه كاني خوځيا ههر به رده وام بوو: "غه زه بي خوا، ئه گه ر له به ر يه كي بې يان له به ر سه د كه س بې، كه هات... كه باري به سهرمان دا... هه موومان ده گريته وه. ئه دي خو كاره بيشكه نييه، پتي بوترئ، هو: گوناحبار... له كوځي هه تا به سهرتدا ببارم...؟!... چرك، چرك، چرك... گوند، ئه وها چركه چركي بې...؟!... نهك وهك قايه غه كي خراپ و خه رپووشوكه ش، بلخي وهك كه له كه كه ي "زادو" ... ئه ي له وه زياتر... خواي ته عالان چيترمان بې پيشان دا...!"

"پورميردين" له ناكاو سهر ي خوځي هه لبري، به سهرنجي ورد ورد، له "تومهر ناشه وان" راما. زه رده خه نه يه كي ته م و مژاوي ده م و چاوي داگرت؛ به لام زور به چاكي هه سته ي بې نه كرا، له دلي خوځيا كه وه ته قسه كردن: "تومهره قوچرو، ئه ي هه تا ئيستا له كوځي بووي،...؟! له ئاسياوه كه ت ئاش و بوځستري، زوو زوو شتان له بېر ده كه ي... تو بلخي خه ونه كه ي منت بې گه يشتبيته وه... يان ههر له خوځته وه په رتاوان ده كه ي...؟! "

"تومهر ناشه وان" قسه كاني پيشووي ديسان دووباره كرده وه: "چرك، چرك، چرك... پير و ئه وليا هه لت گرن، بو كه شكه لاني ئاسمان بلتدت كه ن...! ئه ي چيتر، باوكم... ده بې ئه وه ماناي چي بې... پير و ئه وليا و پياو چاك، وا به باره بار پيمان ده لئين، كوره، هو گه لوځينه، نه فامينه... حال له مه و حيكايه ت له مه... ئه وچه زووبن، ده ستوبرد بكه ن، چاره يهك له خوځتان بكه ن...! ئيمه ي نه زان و خه مسارديش، هه موو ده ليني جادوومان لي كراوه، به و جتييه پر له شمروشه ر پر له ديو و درنجه وه دووراوين... به توځي كه لله ش ناچووليينه وه...".

"ديوانه مه مو" ههر به ده م گوځي را داشتن و بېر كرده وه وه، كه ف و كوځي ده هاتې... به ره به ره رق و تووره ييشي زياد ده بوو. له شوځين خوځيا گري سه ند، به ده م حال گرتنه وه، سهرنجي هه موو ده وروبه ره كه شي بولا ي خوځي راكيشا. چند ره تاريكي نا ئاسايي له جووله و هه لسوكه وه ته كانپه وه، هينا يه ئاراوه... شيره كه ي هه لكيشا، به ملاو به ولا ي خوځي دا ده بچوولانده وه... پاشان، هه تا تواني ده نكي خوځي به رز كرده وه و كه وه ته جه زيه و راچه نين: حه ي... حه ي ي ي، حه ي ي ي... "پور ميردين" يه كسه ر به ده سته له رزوك و بې هيزه كانپه وه، كه وه ته ئامازه كردن: چه قه چه ق... گوځي بگرن نه فامينه، بزائن "ديوانه" چ ده لي...!

- حه ي، حه ي، حه ي ي ي...

به ده م شير هه لسه قاننده وه، به ده نكيكي به رز هه ليدايين: باكه س خوځي له كاري وا هه لسه قورتيتي... هه واره به رزه يي به من گه يشتن... پلنگه بالدار بې، ديوي ده م به خوځين بې، ده عبا بې... هه رچي بې... ده بې تووق و زولا نه ي بخه مه وه مل... خوځي بكا به قوله شينشايه ري ئه چندانيش، ههر ده بې سنده ي بخه مه وه پتيه كاني، بيگيرمه وه ناو قه فزه به رده كه ي خوځي...!

***

ته په و تهلان و دؤند و سمریتکه کانی کرد به په یسک و پایه ی ژیر چه پوکه کانی "ره خشان". وهک با وهک په یژه ناوازیک که له ژیبی نامیریکه وه در بچی، ناوا به خو به که له شی مامزه که ی سهر پاشکوی زینی... له نه شکوه و قه دپاله کان و کانی "وه کازه" وه پشت کهوت. به ره وه هه وراز، به ره و زنجیره شاخه به رزتره کان، به ره و لووتکه سهر به هه وره کان... که و تنه هه نگاو هه لئینانه وه.

په یتا په یتا، له گهل هه نگاو خیرا کانیاندا، کهش و هه واکهش ده گؤرا، تاسمان چاوی ده کرایه وه، هه لئیده برینگاند، ئەم توپژه هه وروی که روخساره شینکاله که ی تاسمانی شار دبو وه، که و ته بهر با به رزه فرکه وه، هه به شیک ی بۆ لایه فراند، ته خشان و په خشان ی پی خستن. له گهل له نگ و لوری دیمه و هه و به رزه فرکه دا، په رهی دلی ده کرایه وه، گر و تینی زیاتر گه شه ی ده سه ند. وره به رز و دل پر له ئەوین... نیچیری چه ور و ناسک، تاژی خو ش به ز و دم گهرم، که ده توت که لبه کانیان تازه ده مه زهر د کراونه ته وه...! "چیتر له مه زیاتر... چ شتی هه یه له مه خوشتر...!" به خو به یاوهره کانیه وه... وهک کۆمه لگایه کی هه مه چه شنه و هه مه ره گه ز... شپواز و رهفتاریان له گهل سروشت و هه وای ئەم مه لبه نده دا ناو تته ی به کتر بیوون...

هه موویان به کۆمه ل ده رۆیشن، هه نگاویان دهن، هه لبه ز و دابه زیان بو، هه ره ئەوه نده مابوو بال بگرن... نه یانزانی چۆن ئەو هه له ت و په لته ته بیان بری...؟ گه لی له "ره خشان" خورتتر و به هورژمتر بو...! هه ره ده رۆیشن، هه ره سه رده که و تن... تا له سه ر قوتکه شاخی خو یان دۆزییه وه...! ئیتیر له و تپوه پیسه ل، تووله رتی رتیقینگ و ده واران، له ناو تووتپرک و گیاکه له و بنه گوینی و هه فرسه وشک هه لگه راوه کاند شون بز دهبی و ده که ویتته ژیر که و بیبه به فر و به سه ته له کی دؤند و قه دپاله کانه وه...! جار جار پاشماوه ی بز نه ری و جی سمی شوور و تاسک و جی چرنوکی گورگ و رتیوی و

که رویتشکه راو نراوه کان... له هه ندی شوین دا وهک ره گی دار بهم ده وره به رده بلاو ده بنه وه، له هه ندی قه دپالی پرک و به رزبشا، ره گاژویان بو سهر سمریتک و قوتکی سهر به به فر و به سه ته له ک ده روا... هه ره ده رۆن و ره گ داده کوتن، تا له بینای چاو وون ده بن... وهک بلتی له ویتوهش بو پانتایی تاسمانا درپژ ده بنه وه و ده بن به رتیارگی شینه شاهو و هه لئو و باز و بالنده به ورشه و ناورینگه کان، به لام له گهل ئەمه شدا، ئەم رووکاره سه خت و تیکچرژاوه، نه له م و نه له "ره خشان" شتیکی تازه کار و سهر سوپینه ر بو...! له م شوینه به رزه دا، هه ره له سه ر پشتی ئەسپه که یه وه، لایه کی له هه رچوار ده وری خو ی کرده وه، بۆنیکی هه و شیدار و مازووی کۆن و به روو و گه لا رزیوه کانی به لووتا پڑا: "تای که چه ند نازاد، چه ند تاسووده م...!" له گهل درکانندی ئەم په یشه دا، به رامبه ر "که پکی پیر که ره م" راوه ستا. ئەو دم خو ر ته وای به رز بیووه وه، تیشک و پریشکی هه تاو ئەم که پکه ی خستبووه ناو ناورینگان، وهک گۆمه زی بلور ده هاته به رچاو، وهک قه لایه کی به رز و باز نه بی پر له قولغ و سه نگر و سپیر، بیو به که لویه کی کر بستالی، له هه ره لایه به ته رزی خو ی ده روانی...!

هه ره به م ناوایه، له سه ر پشتی ئەسپه که یدا که و تپوه سه رنجدان و وردبوونه وه، جار جار هه ش سه ری بۆ لای که له شه که وه وهرده چه رخانه وه... ناخو هیشتان هه ر تکه ی خوینی لی ده چوپتته وه، یا وشکی کردووه... له پیودانگی ئەم وه ستانه یه وه، لایه کی له "کرمان" و "قه له بالدار" یش کرده وه. دی هه ر دوو کیان، له سه رمان خو یان کورژ کردو ته وه، هه ر دوو چاوه کانیان بیوونه کونی ده رزی و پیلسوه تووکنه کانیان به سه ردا هه لکی شابوو. ماندوو بوون و سپ و سه قه م کاری له پاشه ل و پایان کردبوو، هه موو ده توت که وهری بوینه... وا به له رزه له رز که و تپوون. هه ره خیرا خیرا، له پشتی ئەسپه که ی دابه زی. جله کانی له نیو باره که وه ده ره ینا و هه ر دوو کیانی جل کرد. ماوه یه کی تریش تیبه لچوونه وه، به قه دپاله که دا

هه‌لزان تا به‌ربه‌رۆچکه‌یه‌کی نه‌پهن و با نه‌گره‌وه‌ی دۆزبه‌وه و وچانیکی تریان دا، که‌وته روانین و سه‌رنج‌دانی دیمه‌نی ده‌وربه‌ره‌که‌ی خۆی، "دۆله‌واش" ی به‌ته‌واوی که‌وته به‌رچاو... روبراریکی ماریپێچ، لووزه‌وه ئاوێکی روونی به‌ناودا ده‌رۆیشته. له‌هه‌ندی شوینا خور و له‌هه‌ندی شۆینیشا قوول و مه‌ند، ئاوێکی زولال، وه‌ک چاوی مار، له‌گه‌ل ورده به‌رد و سووره‌ماسیه‌کانه‌وه گێژنه‌یان ده‌خوارده‌وه. گه‌وه‌شاخ و نسرم و سیبه‌ری قه‌راخ روبراره‌که‌ش، پر له‌به‌فر و به‌سته‌له‌ک ببوو، هه‌تا ئیرینه‌ی، به‌هاریش، هه‌ر ئاوا به‌م شیوه‌یه، ئه‌وه‌ی بباری به‌سه‌ریا ده‌بێ به‌سه‌هۆل و به‌سته‌له‌ک.

به‌ ئه‌سپایی به‌سه‌ر لیواره چرگه‌ن و به‌رزه‌که‌ی "دۆله‌واش" دا ده‌ستی به‌رۆیشته‌ن کرده‌وه... به‌ده‌م خۆ دواندنه‌وه سه‌یری ده‌کرد و لێی ورد ده‌بووه‌وه: "ئێره‌ رێبازگه‌ی ره‌وه‌ی گورگانه، له‌زستانی سارد و شه‌خته و به‌نده‌ردا، هه‌موو به‌م دۆله‌دا داده‌کێشنه لای گه‌رمینه‌وه و به‌ده‌وری که‌له‌کیوی و مامزانداندا ملوما ده‌که‌ن...". به‌دامینی قوتکه‌ شاخیدا رابوو، چهند بنه‌گوتینی و هه‌فرسی سه‌ر به‌گۆپکی رزاهه و دارووشاوی که‌وته به‌رچاو، ببوون به‌دارێکی ره‌ق و باریک، له‌ناو به‌فرا ختم ببوون و له‌سه‌ر پنجه‌کانی خۆیانوه وشک هه‌لگه‌را بوون. له‌سه‌ر رووکاری که‌ویه به‌فره‌که‌دا، چهند جێ پێیه‌کی که‌وته به‌رچاو و به‌فره‌که‌ی تێکشێلابوو...! لای له‌ده‌سته راستی خۆی کرده‌وه... که‌لاکیکی نیوه خوراوی گورگه‌ گه‌رۆلێکی که‌وته به‌رچاو. لاسه‌رێکی که‌وته‌بووه سه‌ر تاشه به‌ردێکه‌وه، ده‌م و که‌له‌ی و که‌له‌ی سه‌ری هه‌لا هه‌لا ببوو. خۆینی ووشک بووه‌وه‌ی، هێشستان هه‌ر به‌سه‌ر گابه‌رده‌کانه‌وه قه‌ماغه‌ی به‌ستابوو. "مه‌تان" به‌نووسکه‌ نووسک، بۆی دابه‌زی و به‌سه‌ر که‌لاکه‌که‌یدا که‌وته وه‌رین و حه‌په حه‌پ و هه‌دای نه‌ده‌دا... سه‌رنجی "کرمان" و "قه‌له‌ بالدار" یش بۆ خۆ به‌کێش کرد... ئه‌وانیش به‌قروسه‌که قروسک، له‌گه‌ل دیمه‌نه‌که‌دا که‌وته‌ن چاوازلکانی و خۆ

راته‌کاندن... ئه‌ویش، خێرا خێرا له‌سه‌ر پشتی ئه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی و به‌خواره پێچه‌ بۆی شۆر بۆوه، به‌سه‌ریا نووشتا به‌وه، دوو برینی گه‌وره‌ی به‌مل و لاگۆتچکه‌کانیه‌وه به‌دی کرد: "هه‌ر دواي هێرشکردنه سه‌ری، که‌وتۆته په‌لکوتان و لاقه‌ فرتی، یه‌کسه‌ر پێش ئه‌وه‌ی گیانی ده‌رچوو بێ ده‌ست کراوه به‌خواردنی...!" به‌ده‌م هزر و بیه‌ر کردنه‌وه، له‌برکه‌ گوتینی و به‌فری قه‌دپاله‌که‌ی ئه‌ملاوه‌ی روانی: "ده‌بێ که‌له‌کیویه‌کی قۆچ په‌رپه‌ری لێ په‌یدا بووبی، قۆچ تیر و هه‌ک سه‌ری نێزه... به‌گور و تاو هاتبێ و له‌هێکرا بروسه‌که زه‌بری خۆی وه‌شاندبێ...! له‌ترسی گیانی خۆی، قۆچی له‌ته‌نگه‌ی گیر کردوه، دوايه‌ش که‌له‌ی سه‌ری و قورگ و قورقوراگه‌ی داوه‌ته به‌ر سه‌ره‌قۆچان، هه‌ر به‌م هێز و گور و تینه‌وه‌ش بلندی کردوه و هه‌لیدتیراندوه...!"، به‌ملا و به‌ولایدا روانی، دیسان گه‌رايه‌وه سه‌ر بۆچوون و لیکدانه‌وه‌کانی خۆی: "گه‌ر وابی، ده‌بێ گورگه‌ که‌وتبیته‌ مل و مای نیتجیرتی تر و که‌له‌کیویه‌که‌ش له‌لایه‌کی تره‌وه هێرش بۆ هێنابێ، ئه‌گه‌ر نا گورگیکی وا خورت و به‌هه‌ست، ئه‌و پارێزه‌ی نه‌ده‌دا... وای به‌سه‌ر بێ...! سه‌یره!... ئه‌ی که‌ له‌شه‌که‌ی... چی خواردوویه‌تی... باز، هه‌لۆ، دالاش...؟! گه‌ر وایه‌ بۆ له‌هیچ شۆینێ جێی رنۆک و جێی چرنوکیان دیار نییه...؟ په‌رهمووچه‌یه‌ک، تووکی... هێچیان لێ هه‌لنه‌وه‌ریوه...!...".

دواي نه‌ختی لیکدانه‌وه و وردبوونه‌وه‌ی ئه‌زموون ئامێزه‌وه، ئه‌گه‌رێکی تری بۆ هات: "گه‌ر وا نه‌بێ... مانای وایه‌ ده‌عبایه‌کی زۆر له‌م درنده‌تر و به‌هێزتر په‌لاماری داوه...!" به‌ده‌م ئه‌م قسانه‌وه هه‌لئسایه‌وه سه‌ر پێ، به‌هه‌ر چوار ده‌وری خۆیدا روانی، بۆلای ئه‌سپ و تازییه‌کان گه‌رايه‌وه. له‌سه‌ر پشتی ئه‌سپه‌که‌ی دا به‌ده‌نگیکی به‌رز که‌وته قاقای پێکه‌نین... لای له‌توله و تازییه‌کان کرده‌وه: "به‌لێ وایه، ئه‌وه‌ی له‌دارستانا بژی ده‌بێ یاسایه‌که‌شی په‌یره‌و بکا... هێز و وربایی هه‌موو شتیکه، ده‌مخۆی یا ده‌تخۆم...!...".

ئىتتىر لەم ھەوراز بۆ ئەم ھەوراز، لەم تەلان بۆ ئەو تەلان... دەروېشتان... بۆ ھەر لايە بىناي سەرنجى شل دەکرد، ھەموو ھەر سېر و سەقەم و سەھۆلبەندان بوو، بەسەر رووکاری بەفر و بەستەلەكدا دەروېشتان، قىرپ و قۆپ لەژىر سەمەكانى "رەخشان" دا دەشكان و درزىان دەبرد.

"شىخال" پىر بەتېشىكى چاۋەكانى، سەيرى "ئەشكەوتە مراد" ى دەکرد، ۋەك كۈنە مېروولە بەقەد شاخەكەو ەش دەچوۋەو... لە ھەوراز ئەمىشەو، "كەپكى پىر كەرەم" لەبەر زەردەي ھەتاۋدا ببوۋە چلچىرايەكى تېشىك پىژىن. ۋەك بوۋكى ئارايىشكراۋ بەزىر و زىو، دەوروۋەرى خۆى ئەبلەق كىردبوو. لەسەير و روانىنى ئەم دېمەنە قەشەنگدارە تىر نەدەبوو. ھەموو ياد و يادەۋەرى... ئەۋەي خەلك و توۋبائە، ئەۋەي شاپەر و گۆبىندە بەلاۋك و ھەيران و توۋبائە... لەگەل ھەموۋبائەو تىكەل ببوۋ...!

"كەپكى پىر كەرەم" لەخەيالى خەلك و ئاكنجى بوۋانى شاخ نشىندا، لەقوۋلايى ھەست و نەست و دەروۋنىاندا... بروسكىكە لەگەل گروۋى خوتىياندا تىكەل بوو. تەزوۋىيەكە ھەموو گر و تىن و تاۋ و تابىستى لەگەل خۆيا ھەلگرتوۋە. ئەو پىياۋەي لەسەرەتاۋە دىۋانەيەكى خەرقە پۆش و ھەردەگەر بوو. مژوۋلى خواپەرستى و راۋ و شكار بوو، دوژمنى باۋە كوشتەي جىر و جانەۋەر و درندەكان بوو... دۆستى مامز و كەلەكىۋى و بالدارە بەۋورشە و كۆترى پەرشىن و تەيرە ھەبارە بوو. لەئاكاما بوو بە ئەشكەوت نشىن و شەو و رۆژى بەخەلۋەت و خواپەرستى بەسەر دەبرد. تا ۋاى لىھەت ۋازى لەھەموو جۆرە چەۋرايىيەك ھىناۋە، لەگەل مامزان لەۋەرپاۋە... كە مرد گىيانى بوۋبە كۆترە كىۋىلكەيەك، بەسەرچىياۋ دۆل و دەشت و گونداندا بالەفەي دەکرد و دەخولايەو. تەرمەكەشى، مامز و كەلەكىۋىيان ھەلىان گرت و بردىانە سەر ئەم كەلە بەرزەي كە ئىستا بەناۋى ئەو كراۋەتەو، نىرى و كەلەكىۋى، بەقۆچە دىرئەكانىان، گۆپىان بۆ ھەلكەند...! پىشتاۋ پىشتاۋ ھاتوون و لەھىت و تىن و دەسەلاتى ئەو پىرەيان

ھەر زىاد كىردوۋە و ھەر بەسەربائەو ە ناۋە. "پىر كەرەم" فەرھەنگىكى ھەمەپرەنگ و ھەمە چەشەنەيە...! دىۋانە و دەروېشى سەرگەرم، پىرەژنى كەنەفتە و كۆنە سال، ئافرەتى خاتوون و خانەدان، كچى قەيرەي ژىر و مېرناس يا تازە ھەلچوۋى روۋكەش و سەرەپۆ... ئاغا و مېر و خوا پىداۋ و خاۋەن بەرژەۋەند... كەسانى سەربە گۆبەند و شەرئەنگىز... خەلكى سادە و ساكارى دل و دەروون بى گەرد و... ھى تر و ھى تىرش... ھەر يەكە بەجۆرى دەيخوتىيەتەو و بەجۆرى واتاى لىك دەداتەو... ھەر يەكە بەگۆيرەي بۆچوون و بىروپراي خۆبەو، تىبىدەگا...!" تىشىكى سەرنجەكانى گواستەو بۆ زنجىرە شاخەكانى پىشت ئەم لوۋتەكە شاخەو، لەۋىدا كەلى "ئاسمان دىرە" ۋەك قازمە نوۋشتو، بەئاسمانا ھەلچوۋىو. لايە نساۋەكەي شىن شىن، لايەكەي تىشى سىپى دەپروانى. بەھىتۋاشى بەناۋ لەنگ و لۆر و ماسىدەرى ھەلەت و گىردۆلكە و تەپە و تەلانەكاندا دەروېشت... دەترسا لەۋەي كە ئەسپەكەي بەخۆ بەھەموو بارو بنەيەو، بگەۋىتە زەندۆلى، يا ھەلدېرئەتە ناۋ كەلەنە شاخىكى ژىر بەفر كەوتوۋەو... ھەتا چلەي ھاۋىنىش بەسەر بچى كەلەشەكەي نەدۆزىتەو. ھەر بەم شىۋەيە، بەپارىز دەروېشت، تا گەيشتە بانى "ورچە بۆر". ئەم بانە بەرامبەر "كەلى پىر كەرەم"، لەسەر زەۋىيەكى راستان، لەشىۋەي گىردۆلكەيەكى پان و بەرىن، ۋەك پىشتى ماسى دىرئە بۆتەو. كۈنە ۋرچىكى زل و زەبەلاح بەرەو خۆرەلەت دەمى كىردۆتەو،... سى چوار زەلام بەيەكەو بەستى، پىيەو دەپرا... بەقسەي راۋچىيان، ئەم كۈنە لەناۋەو، چەند لىقىكى تىر لى دەبىتەو ھەر دەپرا و ھەر روۋ دەچى، بەرەو روۋبارەكەو، تا لەژىرەو دەبىتە رۆخانەيەك و لەلايەكى ترەو، لەشوتىيەكى بزى كەنار روۋبارە ماريپچەكەو، لەسەر شىۋەي چەند كۈن و كەلەبەرىك سەر ھەلدەداتەو. ئەم دېمەنە سەرنجى بۆ رۆژانى رابردوۋ گىرايەو... ئەو كاتە لەھەرەتى لاۋىدا بوو... دېمەن و رەفتارى ئەوساكەي، بەدەنگ و رەنگى خۆبەو ھاتەو ياد:

" - نازانم بەم سەرۆبەندى پايزە، ئەو ھەموو مقومۇ ترسانكە چىيە سەرى ھەلداو؟... "

- باوكە، گوايە دەلەين، ورج پەيدا بۆتەو.

- زەرەرى داو؟

- دەلەين، ھەر شەو ەمل لە ميگەلە دەنى!

بەدەم ئەم يادەو، دەنگ و بۆلژنگى ورجەى دەھاتەو بەرگوى. رەنگ و شىتو و روخسارى، ھاتەو بەرچاو و شىتو ەى جىبا جىباى بەخۆو دەدیت. نەزىلە و مەتەلۇكى خەلكى ھاتەو ياد... ھەموو لە ترسان تۇقيبوون... شەو نۆبە تىيان لە گوند و مەر و مالاتە كانيان دەگرت: "ھرسى كىژ پەين و گار فەين پەيدا بوو... ھرس نىيە، لە شىتو ەى ھرسە، بالدار، نە بۆلژنگى ھەيە نە بۆرە بۆر... شەوان ھاشەى دى و بەسەر ئەم گوند و دىيانەدا دەفرى و ئارەزووى لە چى بى وادەكا... ھەزى لە چى شتى بى شەو بۆ خۆى دەييا. بەرشەو و پاش شەوى بەگۆشتى كەباب دەكاتەو، خورىنى خۆى بەكاكە گوتىز دەشكىتى. ئافرەتى لەنيو نوتىنى گەرم و گوردە فراندوون، بەچاو قوچىتىن بردوونى، لەناو كونىكى تارىك و بۆندردا ھەشارى داوون... دەستە و نەزەر لەخزمە تىيان رادەو ەستى، رۆژى سى جار بن پىيان دەلەيسىتەو، لەگەلىيان جووت دەبى، زاوژى دەكەن... ھەنگوبىنى پى لەشەمى و ھىزەى رۆن و گىسكە مەرەز لەمالان دەفرىتىن، تىشت و قاو ەلتى پى دەكاتەو. خۆى بەكەرە و فەرىكە رۆنى كەيبانوان چەور دەكا... كىلگە و دارى بەبەرە مشتاغى ميوژان تىكەدە شوتىن، كۆزە ئەسپىندار قىچ و بر دەكا...!"

ترس و تەلەزگە و ئەژنۆ لەرزىنى ئەم رۆژەى ھاتەو ياد. كە لەكونەكەو نەزىك كەوتەو، تەزوويەك سەراپاى جەستەى داگرت، لەشوتىنى خۆبا تاسا. واى دەزانى ھەر ئىستا نا ئىستا، ورجىكى بالدار، لەنيو كونەو ە لىي دەردەپەرى، ەك كۆللارە خۆى تى روودەكا. بەرنۆكە درىژەكانى

ھەلەدەگرى، دەييا بۆ بن ھەوران. بەلام قسەكانى باوكى كەوتەو ياد، گور و تىنى جارانى ەبەر ھىنايەو: "گەرمن" برايم سەيدۆك بىم... دەبى بۆ باپىرە گورەى ھەموو دەعبا و درندەيەكت ئاقل بكم، ەبى جارىكى تر نەچىيە ناو مېشك و خەيالى ھىچ كەسكەو، دەبى بىتكم بەكەولە رەقىكى وا، چاوى ھەموو خەلك و ئاوايىت پى بكمەو...!" خىرا خىرا، باوكى، بەدەم ئەم قسانەو، بەخۆ بەتفەنگە رەشكەكەى دەستىيەو، سەرىكى بەكونەكەو داگرت. پاشان چەند كۆتەرە دارىكى ھىناو لەگەل چل و چىوى وشكەو بوو، ئاگرى تىبەردان و فرىي دايە ناو كونەكەو... دواى ماو ەيەك... بلمەو بلم و بۆلژنگيان كەوتە بەر گوى... باوكى لەنەزىك كونەكە خۆى لى خستە بۆسەو: "شىخال، ھەشيارى خۆت بە... تۆ دووركەو...!" گورە ئاگرەكە، قىچ قىچ دەسووتا. زۆرەى زۆرى دووكەل و ھەلاو ەكەى بۆ ژوورەو دەچوو، ھەندىكىشى بۆ دەروە دەگەرايەو... ديسان باوكى چوو، چەند چل و چىو و كۆتەرە دارىكى تى ھىنا، بەدارىكى درىژ، بەئاگر و پشكۆكانەو بۆ ناو كونەكەى رەوانە كرد. دواى چاوەروانىيەكى پى لە نىگەرانى و مەترسىيەو، كاتى... چ سەركە بۆت و كۆتەرە دارى سەرىئەئاگر بوو، ھەموو دەرفرتايە دەروە، دوا ەدواى ئەمانىشەو، ورجە لموز چەورىكى تووكن، تەشك و دامان خۆلاوى، دەرپەرىيە دەروە. ھەندى پشكۆ و پۆليەى ئاگر، بەتووكە درىژ و چەورەكانىيەو لكا بوون... ەك جانەو ەرىكى فى لىھاتوو، كەوتە بۆلژن و بۆرە بۆر... بە ھەلىنگ دان رۆيشت، دەبوىست لەسەراپا خۆى ھەلدىر تىنە ناو رووبارەكەو، بەلام ئەو لەم بەدەست و رستتر بوو، گوللەيەكى نا بەتەختى نىچو ەانىيەو... ەك مىزراح لەشوتىن خۆبا دەسوورا و دەبىژاند... تا كۆل و كۆى دامرد ھەر سوور و داسوورى بوو...!

بۆنزورى پىستى ھەلكرووزا و بۆ چرووكى گۆشتى ھەلقراچا، ئەم دۆل و نوالەى پى لەبۆن و برىنگان كرد...". ویتە ویتە مەل و چىچكە ئىسك

سهوکهکان، لهم هزر و بېر و ياد و ياده و ره به يان بيدار کرده وه... هه موو له سهر تلؤفکى درهخت و لکه داره به ژن کورته کانه وه، باله فره يان بوو. له بهر تيشكى خوړه تاوه که دا له هه لبه زين و دابه زينىکى به رده وام دا بوون.

ههر له سهر پشتى ره خشانه وه، له راست به راستى "ته شکه و ته مراد" وه، سهوړىکى به ههر چواره وورى خوړى دا... بؤلاى "هه واره به رزه" و دؤل و پيډه شتايييه کانه وه سه رنجى رانا... يهک پارچه له تم و مژ و ته راويلکه ي که و ته بهرچاو. ناسمان و زهوى له يهک جوئى نه ده کرايه وه، هه مووى له بهر چاوان بېوو به دره يايه کى نوستوو.

***

هه موو به دوو دلى په رته يان ليکړد. شل و شپواو به هه نگووى ورد ورد و به سهر و که لله ي پر له تاسه و گومانه وه، ههر که سه رووى له مالى خوړى کرده وه. که و تېسونه نيو گيژه لووکه ي دلره اوکى و بى ناراميه وه. هه موو په روښ و نيگه رانى چاره نووسى گوند و دواړوژى خوځيان بوون. نه يانده زانى کار به کامه لا داده که وئ. نه وهى "نومهر تاشه وان" ده يلى و... گهر به قسه ي نه و بى... ئيمرو له سبه ي باشته، ههر که س بار و بنه ي تېک بنى و، گونده پر له شمر و شه يتانه که يان جى بيلن، به ده ستى خوځيان هه موو خانوبه ردى به سهر يهک داته پيښ و کاولى که ن، ههرچى ناگردان و چاويلکه و کانياوهک هه يه، هه مووى کوپر بکه نه وه...! نه وهى "دتيوانه مه مؤش" ده يلى و ده يکا، نه يانده زانى به کرده وه، سه رى به چ نه نجامى ده گاته وه...!

"شاخو و باغو به رهنكى هه لبرزکاو و به مات و مه لووليه وه،... زوړ و زگار... په يتا په يتا به ره و مال ده بوونه وه، بازار و بېزار بيه کى زوړيان پتوه ديار بوو. "پوور ميړدين" يش کوت کوت، له دواى نه مانه وه، هه مان هه وىلى گرتبوه بهر، پيى هه لينايه وه، خيراتر به دوايان کهوت لييان نزېک که و ته وه، ده ستى به ناخاوتن کرد: "چاوى دايکتان کوپر بى، هه ي کوره

به ورشه و نه نگيزه کانم...". ههر دوو ناوپان لى دايه وه... نه ختى هه نگاوه کانيان سست کرده وه... "گه لى تاگاتان له خو بى، زوړ هه شيارى خوځتان بن"... "شاخو" به زوړه زوړ زرده خه نه يه کى هينايه خوړى: "چ نابى پوورى، نه وه نده خوځ ته نگاوه مه که...!". "چ خوځ ته نگاوه نه که م؟!... پاشى چى؟!... نه وهى له قسه ي من بچيته دهر، نه وهى به سهر دى... ده زانى چند له بابتان پارامه وه، چندم پى وت...! چونکه خوا ئيراده ي له سهر بوو، دلى نه وه نده ره ق بوو، ههر ناوپيشى لى نه دامه وه...!... هه نکه ش چ نه بووه و چش نابى، خوا به خيړى ده گيړى ئينشاللا...!" ههر سه ريان به ژووره وه داگرت، نه وه نده ي نه خاياند، "سالح مام شېخ" و "خدر خه ندان" يش خوځيان کرد به ژورا. ههر دوو کيان دل توندى و تووړه بوونىکى زوړيان پتوه ديار بوو. خه ميان لهم خه لکه ساده و ساکاره ده خواره...! هينديکيان به ته واوى وره يان به ردا بوو، هاتبونه سهر نه م رايه ي، که وا ده بى چاره يه کى خوځيان بکه ن...

"نه بوونى باوکت، که ليناىکى زوړ گه وره ي په يدا کرده وه" _ "سالح مام شېخ" نه م قسه يه ي ناراسته ي "شاخو" کرد. "خدر خه ندان" يش ههر لهم باره يه وه، به چند قسه يه ک گزارشتى له بېر و بوچوونه کانى خوړى کرده وه: "به لى، بوته مايه ي نيگه رانييه کى زوړ گه وره. له روژتکى وادا، گهر ليتره بوايه، کار به لايه کى ترده که و ته وه". "سالح مام شېخ: "نه و ده زانى له سونگه ي چييه واهم خه لکه ده کرى، دارو ده سته کانيش باش ده ناسى". "خدر خه ندان: "بئمه ش ده يان ناسين". "سالح مام شېخ: به لام خه لکه که زياتر به قسه ي نه و قنبا تيان دى...". به ده م نه م قسانه وه، رووى له هه موويان کرد. سه يرى دايکى "شاخو" ي کرد، که له نزېک کوانوکه وه به کزى دانېشتبوو. پاشان سه رنجى بيناى گواسته وه لاي "قومرى"، ههر دوو ده ستى خستبووه ژير چه ناگه يه وه، چند ورده فرميسکيک له چاوه کانيا قه تيس مابوون. نه م جاره به سه رنج و روانينه تيژ و پر

له نیگه رانییه کانییه وه، پرووی له "شاخۆ" کردهوه: "من نازانم قسه کانی "تۆمه ر"، ئه وهی که له دهمی "لاکه چه" بییان ده یگه راپیه وه، چه ندی راست بوون و چه ندی به سه ره وه نابوو... ئه وه گرنه گ نیسه... ئه وهی گرنه گ بئ ئه مه یه که وه پلانن له ئارادایه و خه ریکه بگات به ئه نجام...!" دوا ی نه ختن کر بوون و وردبوونه وه، گه راپیه وه سه ر قسه کانی خۆی: "من وای به باش ده زانم، له م چه ند رۆژه ی داها توودا، گه ر خۆی نه گه راپیه وه، ئیمه به دوا یدا بچین...". "خدر خه ندان" زوو قسه که ی په سند کرد: "منیش وام پئی باشه، شه ش سه وت که سی خورت و چه کدار بچن...". "شاخۆ" به په له وه لامی دانه وه: "ئه وهی ئه من بزانه م، ئه و جا ره هه ر بۆ را و نه چوو ه...". "پوور میتردین، تا ئه وساش هه ر به پیتوه را وه ستابوو، هیچ خۆی له گووره نه ده برد، به لام ئه م قسه ی "شاخۆ" راپچه له کاند... وه ک فیشه که شیتته پرسیار پیک توند و شله ژاوی له دهم ده رفرتایه ده ره وه: "ئه دی بۆچی چوو ه، ئه و هه شبه...؟ پرسیاره که ی پئی ته وا و نه کرا، چ هه وای نیو سیبه کورژ و سینگه په نما وه که ی هه بوو، په نگه ی خوارده وه و لپی کرد به کۆخه یه کی توند، ده نده له ی سینگه ره ق و ته فه که ی خسته جووله و لث لقین. وه ک بلپی تووشی سنگه کوشیبه کی گورچک بر بوو بئ...! ده ستو برد "باغۆ" چوو جامه ئاویکی بۆ هینا، دوا بیه ده ستی بۆ خه روا له به تاله که ی سه ر که ندوو ه که وه دریژ کرد، کردیه سی چوار قه د و "پوور میتردین" ی له سه ر دانیشان د. دوا ی پشوودان و چه ند هه ناسه دانه وه و هه ناسه وه رگرتنیک، گه راپیه وه سه ر باره ئاساییه که ی خۆی... له جا ران تووره و ته نگاوتر، پرووی له "شاخۆ" کرده وه، پاشان ئاویکی زه ق و زۆپی له دایکی دایه وه، به چاوه سووره بئ برژانگ و پرووتا وه کانی، توند توند تیبیروانی: "کچئ ئه توو بۆ قسه نا که ی...؟... هئ ی له گه ل توومه، ئه دی له بۆچی چوو ه، له را و زیاتر چی تر هه یه ؟...".

"دایکی شاخۆ" هه ر به مات و مه لوولی و دۆش داماییه وه، به ساردی وه لامی دایه وه: "هه ر بۆ را و چوو ه، ئه دی بۆچی چوو ه؟...". "سالم مام

شیخ" له شوینی خۆیا هه لسا یه وه، له گو شه ی چاوا لای له "شاخۆ" کرده وه: "ئیمه وا ده رۆین، هه رو هک و تمان وا ده که یین". "خدر خه ندان" یش له گه ل ئه ودا پرووی له ده ره وه کرد و "شاخۆ" ش هه ر له گه لیانا، هه تا ده ره وه به پئی کردن. "سالم مام شیخ" چه ند قسه یه کی تری چرپانده بن گوئی: "تۆمه ر ئاشه وان و زادۆ، ما وه یه که پیتییه کیان لیته یه و پیتییه کیان له "میره دی" یه، جا نازانم چییان له بن سه ره...!؟". "خدر خه ندان": "ئه وهی ئاموشۆی" به کراغه "بکا پیتت په سند نه بئ...!".

ئه م رۆژه له "هه وا ره به رزه" بوو به قه ره چوا شه م. هیتشتان زه رده ی خۆر له که ل و یالان ئاوا نه بیوو، خه لکی ئاوییه هه موو پروویان له ماله وه کردبووه وه، له ده وری ئاورگ و په نگه ی داری قه لاشکه ریدا جغزیان به ستابوو. که ر و کاس دانیشتبوون شه ویان لا ببوو ده یه زمه یه کی زل و زه به لاح، باگه ر و باهۆز و شم ر و شه ی تانی به سه ردا ده باراندن. به ره له وه ی خۆر ئاوا ببی، شه و له هه موویان داها تبوو، تیشک و پرووناکی له چاوه کانیانا مر دبوو... دلئ خۆیان، ته نها به حای و حۆ سه رگه رمانه که ی "دپوانه مه مۆ" و رنکه رنگی ده فه که ی ده دایه وه، که له دوا ی نوئیژی شه وان ه وه، ده چوو له سه ر بستی "هه رمک" ده ستی پئی ده کرد، هه تا گه ردی به یانی، له گه ل ئه ستیره و سپ و سه قه می زستان و شه خته و به نده ری هه لوه ر بو دا، ده که وته کیشه و مملانی.

وه ک ئه سپسواریکی بئ هاوتا، به ده فه و نیتزه و شیره ژه نگاوییه که یه وه، مه ی دانی ده خوا ست، بئ ئه وهی که س هه بئ شان له شان ی بدات... هه لبه ت شه وی ئاوا تاریک و نووته ک و پر له ترس و له رز، هه موو که س شل و خا و کالیوه ده کا... ته نها دپوانه و دلدار و راوچی کۆنه کار و هه ردان گه ر نه بئ...! تاریکی بالئ به سه ر گوندا کیشابوو، دوا ی نوئیژی خه وتنان، ده نگه خۆشه که ی "ونه" ی گاوان، هیمنایی گوندی شله قان د، زاد و زیده واری گوندی بیدار کرده وه، ده نگه به رزه فر و پر له ساز و ئاوازه که ی،

له گهل چراهی سهگان تیکهل بهیهک بوون:

میگهل و میگهل، تۆزی پاش باران
دهبۆری له دوور، ئاوه لهی گاران
خامی دهست دا دار: گاوانهی گوندی
ههی نمک حهرام، ههی نه دی و بدی

"پوور میتردین" له شوینی خویا راجفری: "ههی سندان له خۆت و له
دهنگیشت...، گهر له بهخت رهشیمان نه بئ، گاوانی چ گوندهک، هه تا ئه
وهختی شهوی ههر له کۆلانا ده گهری...؟! سهر به گۆبه ند، نابی شهو بیتری
لی بکهی؟... دهبا ئه وشۆ له ته نیشته که رهی دایکت دانیشتهای...!... خوو
پیتوه گرتووه، هه موو شهوی ده بی ئه وها له گهل سهگان بکهویه چهقه
لوولانی...؟!... وه لالا بابه باش، ههر ئه و بهیت و بالۆره مان که م بوو!...";
به لام، دهنگه بهرز و زولاله کهی "ونه"، پرته و بۆله و بلمه بلمی "پوور
میتردین" ی قووت دایه وه:

ناد بی بۆت نیمه پهنا و په سیوان
تا چیله بازی و گۆلهی سمت پان
له بۆم نه یینه وه، له کهند و جۆمان

هه تا زیاتر داده کشایه ناو ئاوی، چه په چهپ و چهقه لوولانی
سه گه کانیشت زیاتر ده بوو،... به لام ئه و ده رهست به هیچ نه بوو، ئه م
گۆرانییهی ههر دهوت و دهوته وه:

میگهل و میگهل، ههی گورگان خواردو
ناشقه گۆجه کهی، مال بی ئاور و دوو

ههر به م ئاویه، ورده ورده ههنگاوی دهنا و، به ئاوازیکی خوش، ئه م
به ندانهی دهوت، که کۆتایی پی دههینا، دیسان تیهه لده چوو وه.
دهرگای هه موو مالتی له "ونه" ئاوه لای بوو، ده م و جه می بۆ نه بوو، پرووی

له ههر مالتی کردبوایه، وهک ئه ندامیتیکی خیزانه که جیگای خوی هه بوو،...
نیگاداشتیان ده کرد. ئه و نه بوایه کهس نه یده توانی، بیته گاوانی گوند و
به دهرامه تیکی که م قنیاتی پی بکات...! ههر له منالییه وه دلته ریتیکی قسه
خوش و روو به پیکه نین بوو. له منالییه وه را خووی به م کاره وه گرتبوو.
هیشتان به ته وای دهستی داری نه ده گرت، ههر له پیشه خۆیه وه دهستی
ده کرد به هر پرده. و... و... ه س س... لیکردن... وای داده نا، که پانه
مه ریتیکی گه وره، یا گا و گۆتالیکی زۆری پیش خوی داوه و بۆ ئاقار رای
ده دا...! هه ندی جاریش له گهری یاری و زه نانهی منالانی ئاوه رانی خوی،
دوور ده که وته وه و ده چوو له سه ره به ردی داده نیشته، شوور که داره کهی بۆ
ده می خوی ده برد و ده یکرد به بلویر... دهنگی خۆشی وهک دهنگی بلویر
باریک ده کرده وه، هه ندی جار بهرز و هه ندی جار نزم... له م ئاکامه شه وه،
له گهل ژه ندنی داره بلویر ئاساکه یدا، چ تف و لیکاوی ده م و دووی
هه بوو،... تک تک پیایا ده هاته خواره وه...! له ههر شوینیکیش بوایه، گهر
بۆی هه لکه و تبا، چه ند گرمته خۆلیکی خاوتنی له سوور که لانی رۆخ ئاوی
داده رنی و وهک ترش و شیرین ده یکرۆشت...! هه لبهت که سانی واره فتار
سه یر، لای هه موو کهس گه لی روه پهره و خۆشه ویست ده بی... له گه لی
گومان و رق و توور په یشت دوور ده که ویتته وه...!

له گهل کر بوونی "ونه"، سه گه کان له ژاوه ژاوه که وتن... گوندیش په یته
په یته له ناو ده رای تاریکیدا، کر و کپ... نقوم ده بوو...!... به ئه سپایی،
له ژیر بالی ئه و بی دهنگییه دا، بۆلای مالتی "خدر خه ندان" خزی... دوی
هه لوه سته به ک، به په نادزه، خوی له چه په ره که وه ئاودیو کرد، له په نا گه وری
ره شان کاند، که وته دلته کوتی و چاوه روان کردن...! ئه گه رچی شه ویتیکی
ئه وهنده سارد بوو، گلینهی چاو جامی ده کرد...! به لام ئاگری ناو خوتن و
ده ساره کانی، ئاره کهی رهش و شینیان پی کردبوو. هه ندی بلتی یه ک و
دوو، خشپه یه ک هات، ئیتر دوی تۆز کاتن، له هه مان جیژوانا، ههر دوو،

وهك شه تله لاولاو تيك تالان... ماچ و موچ و كهف و كول جوش
سه ندنه كهيان، له گهل پسكه پسك و شهرمه خه تيلكه ي ژوان ناميزه وه
تيكه ل به يه ك ببون:

- بو وا زوو هاتي؟ خو زووش جيم ناهيتلي؟!

- پيش نه وه ي مانگ هه لبي، ده بي برؤم.

- سه ي شه ويش ديتته وه؟

- نازانم... ته گهر هاتم ديسان داوه به نه كه به ملي جوانه گاهه تانه وه
ده به ستم... ته گهر نه شه اتم له ملي مانگا ره شه كه ي ده كه م.

- چهند دلخوش ده بم، كه داوه به نه كه به ملي جوانه گايه كه وه ده بينم...
نه و ئيواره له خو شيبان نام پي ناخوري... "توند خو يان ناخيه وه باوه شي
يه كتر... سه ري خو ي له سه ر شاني دانا، درتزه ي به قسه كاني خو ي دايه وه":
دويني شه و درهنگ گويم له دننگت بوو. هه تا گهردي به ياني ههر نه وديو
نه و ديوم كرد، نه وه ي خه و بي نه چوه چاوم...!

"ده مي خو ي له ده مي نزيك كرده وه": ... باشه... بو ني خو لت له ده م نايه.

- نا، نا... سي مانگيش ده بي ده مم پيي نه كه وتوه...

نه دي نه توو... هيشتان ههر بو ني جغاره ت لي دي... نه دي ههر يت پي
نه دام...؟!.

- له و شووه را ههر يت پي ده ده م، ئاد بي، هه تا ماوم ده وي بو نه به م...

ئاره زوو و ئالوشي سالاني قات و قري ته مه ن، خو ي له نو يره ري جيتروان
و جوش و خروشي په يوه ندييه كي ساده و دوزه خ ناميزدا ده دوزيبه وه...!

ههر دوو وهك هه لووژهي سه رما بردوو، كورژ هه لگه رابوون، به زور له خو
كرده وه توانيبان له يه ك جو ي ببنه وه... "ونه" ري و ري به شوين خويدا بو
ماله وه گه رايه وه، ده توت قورقوشمي لي بار كراوه... گو د ده رويشت، خه و
له چاوه كاني ده باري، ده بورژا، راده چه ني... شل و شيواو به لاي راست و

چه پدا رهي ده برد... لاهي ليوه ده هات... وهك ئاوري كهف و كول دامريو،
سارد و سر و سه رما بردوو... به رپيگادا ده رويشت... تازه مانگي ته به ش
پان، له پشت شاخه كانه وه، تيشكي زه ردباوي بلاو ده كرده وه، په يتا په يتا
وهك پاپورتيكي بي گيان، به رز ده بووه وه... لووره لووري سه گه بيداره كاني
ده كه وته به رگو ي...!

له نزيك ماله چكو لانه كه ي "پوور مي ردين" وه، سه گي دراوسيكه يان
له سه ر پاي پاشي هه لقونجا بوو... به رامبه ر مانگدا ههر لووره لووري بوو...
كه دننگه زيقه كه ي "پوور مي ردين" ي كه وته به رگو ي، سلي له هه نگاوه كاني
خو ي كرده وه، يه كسه ر خو ي خزنده په نا ديواره كه وه... له ملاوه، به ده م
ئاخاوتنه وه به رديك به گور هه لدر، سه گه كه ي له لوورانه وه خست: "هه ي
سندا ان...! نه عله ت له خو ت و له لووره شت بدا. چيت ديتوه به م شه وه،
مانگه و بو خو ي هه لدي. ده عبايه، جانه وهره، خوانه كره اني ديوه... چيبه
ئاخر...؟! وا خه وت له چاوم سه رام كرده وه؟!...". له رزه له رزي شه وبا
سارده كه، خه ريك بوو پرستي لي بي ري... دواي خو مه لاسدان و
چاوه رواني، ده رفته ي بو خو ره خساند و ئبتر وهك پشيله، رووي له ماله وه
كرده وه، به نه سپايي خو ي خزنده نيو نوينه شه ق و شه كه په وه.

***

به ر له وه ي مانگ هه لبي، جيهاني كه ل و به نده ن و دول و قه دپاله كاني
ده وروبه ري "ئه شكه وته مراد"، وهك كونه زه رده واله تاريخ هه لگه رابوو.
مه ل و مه ليچكه و بالداره گوشت خو ره كان...، ههر يه كه رووي له هيتلانه ي
خو ي كرده بووه و تيايا هه لكورما بوون. پيت و بليسه ي ئاگري نيو
"ئه شكه وته مراد" سه رنجي گه لي له كو تره كيتوبلكه و مه ليچكه ده نگ
زيقه كاني نيو گه لي و شوينه په نه انه كاني بو خو به كيش ده كرد. نه واني كه
له نزيك نه شكه وته كه وه بوون، له گه ل بليسه به هه لبه ز و دابه زه كه وه
ده كه وتنه جوو له جوو... خش خش... له سه ر سنگه كولكن و كلكه گو ي

له گه ل جگه گۆشه يه كى خۆيا بكه ويته گفتوگو: "كيوه... كيوه... بهم به فر و بهسته له كه، بهو شه خسته و بهنده ره، بۆ كووى ده رۆى...؟! " به په نجبه هه ل شه قاننده وه گه رايه وه سه ر قسه كانى خۆى: "ئه گه ر ئازاى ناگه ر پيسته وه، بزانه چۆن ده بيت به چلووره؟!...". به دهم ئه م قسه يه وه شيشكه ي تفه نكه كى له دهمى خۆى نزيك خسته وه، پشكه گۆشتيكي لى دارنى... كه سه رى خۆى بۆ هه وراز هه ل بپيه وه، هه مان شه مشه مه كو پره ي كه وه ته وه به رچاو، به له رزه له رز گه رايه وه، به گوپ خۆى كوتايه نيو ئه شكه وه ته كه وه...! قاقا پيئكه نى، به رز هه ليدياى:

"... ها... ها... گه رايته وه. نه موت هه وچه مان ده بيته وه...! له شوتنى وادا، له ئيمه دۆستتر و هه مخۆرتتر ده ست ناكه وى... ها وپى، خانه خييه كى چه ند خراپيت...!"

هيشتان قسه كانى ته و او نه كردبوو ديسان له بهر چاوى ون بووه وه... يه كسه ر بۆ ساريجه و پشتيري ئه شكه وه ته كه وه هه ل فرى، به گه ل ره وه كه ي خۆى كه وه ته وه و چوو له ته كيانا هه ل كورمايه وه... ئه م شوتنه كر و نه په نه، كه وه ك ژوو رپيكي گه و ره و فراوان به ناو زگى شاخه كه دا روو چوو بوو، كردبوو يانه هيلانه و هه وارى خۆيان... ژوو رپيكي كون كون و نارپك... پر له ستوونى گه چى هه مه چه شنه و هه مه قه باره بوو، هه ندئ سه ره و ژوو ر، هه ندئ سه ره و ژير، وه ك ميخ داكو ترابوون، هه ر به كه ببوون به تۆماروهرى هه زاران هه زار سالى له مه و پيش، هه ر به كه بيان باسى جو ره ها ته مه ن و ميژووى ئۆقيانووسى وشكه وه بووى "تشى" و كيشوهرى "گۆندوانالاند" و كو نترين مرۆقى بۆ ده گي رايته وه...! ئه و پۆله بالنده يه، ئه م شوتنه يان بۆ خۆ كردبوو به هيلانه و هه وار... وه ك بلپيى خۆيان كردبوو به مه ير اتگرى داينا سو ره بالداره كان و هه موو رۆژئ گوپ راداشتى تۆماروهره ميژووييه كان ده بوون.

گورى ئاگر هه ر ني له نيلى بوو... ناو ئه شكه وه ته كه رووناك ببووه وه، زاد

و زي ده وارى ده ورو به ره كه ي، جه سته يان گه رم داها تبوو، زۆر به يان كه وه تبوونه خه ويكي قووله وه. كتليه ره ش داگه رايه كه ي ده م ئاگره كه، پر به لووله بار بكه كه يه وه هه ل مه دو كه ي لى هه ل ده سا... خيرا خيرا ده ركه وت، چوو تۆپه له به فر يكي تريشى هيتا و تيبى ئاخنى، تا پيش ئه وه ي له شكرى خه و هيرش بۆ ئه ويش بينى، چايه كى خه ست و خۆل و پر له بۆن و به رامه، گه ده پر گوشت و تير و ته سه له كه ي هيرور بكا ته وه، په يتا په يتا، مانگى رووگه ش، به ئاسمانا به رز ده بووه وه، تيشكه كپ و بيته نكه كه ي ده بارانده سه ر ده ست و دۆل و كيوه به رز هه لچوكانه وه... سه رپيكي به ده ره وه داگرت، هه ر ده توت سه روشت، كه وه تۆته قاقاى پيئكه نينيكي جاويدانى. قه دپالى زه ق و به فراوى و شوتنى راست و سه ر گابه رده تيشك گره كان... هه موو ده توت پيت و بلپسه ي ئه ستيره چاو گه شه كانيان په رپوه تى... سه رنجى خۆى بۆ لاي نسرم و سي به رى بنار "بانى ورچه بو ر" رانا. گردۆلكه سه ر تيژ و قوتكه شاخى زنجيره پيچا و پيچه كان... له پشت ئه مانيشه وه ئاسۆ روون و گه شاهه كه ي لاي "هه واره به رزه"، كه ده مي بوو مانگ له ويدا، پر شنگى زي بونى خۆى په خش و بلاو كردبووه وه... هه موو ئه م ديمه نانه ي كه ده كه و تنه به رچاو...!، ده توت كه لبه ي ديون به ئاسمانا گر بوونه ته وه...! فر يكي له نكي زى له چا شيرينه خه ست و خۆله كه دا... له گه ل هه ناسه دانه وه دا، بۆن و به رامه ي به نيو كونه لوو ته كانيه وه ده رفر تانده ده ره وه... دوا به دو اى ئه م يشه وه، دار جگه ره دريژه كه ي به ده سته وه گرت و ميژيكي قوولى له جگه ره بۆن داره كه دا... هه ر له بهر خۆيدا، به ده ميكي به پيئكه نينه وه كه وه ته قسه كردن: "ياخوا ده سته كانت خۆش بيى "جب"، له گه ل خۆت و چاى بۆن دارت، ليت رانا بينم، ئه گه ر نا نه مده هيشت، هه روا به ربه نيى بمينيته وه... به لآم ده زانم ئه و قسه انه ي ده يكه ي، هه مووى هه ر فشه فش و خۆ هه ل كيشانه، هيجى تر نييه...!". "كرمان" له گه ل ئه م قسه انه دا سه رى خۆى به رز كرده وه، مۆزه به كى لى كرد، "زه خشان"، سه رنجى بۆ بلمه بلم و

پیتکه نینه که ی رانا و ورده ورده چاوه خه والووه کانی ده تروو کاند.

"مه تان ی خه وزراویش، ههر بهم ئاوايه به کلک بادان هه لسا يه وه و له شوین خویا هه لقونجا... "شیتخال" وهک منالیتیکی روحپه ره و ناز پهروه ر بدوینتی، ئاوا لای لی کرده وه و له گه لیا که وته زارگه مه: "پ س س ت، پست، پست..." هه ردوو گوپچکه کانی لی مووچ کردنه وه، زمانه سووره که ی ته و اوئی ده رهینا و به ملا و به ولای شه ویلا که ی خویا سربیه وه... "جزه ده خوی؟ یان هیتشتا برسیت نه بووه...؟" ... له گه ل ئەم قسه یه دا، ئاماژه یه کی بو ئیسقانه توو ره لدراره کانی زار نه شکه وته که وه کرد. ئەمیش له قوولایی ورگه تیر و ته سه له که یه وه... پر به قورگی که وته مره مې و قروسکانه وه، پاشان سه ری خوی داخسته وه: "ده بنوو بنوو... ئە ی ئەم هه لقوت هه لقوته ت له چیه...؟ گوشت زور خواردن گه لی په سند نییه، زگتان پی ده چی...!". به دهم ئەم قسانه وه، هه موویانی به چاو دا بیژت "نازانم چونتان بدوینم، به چی زمانتی قسه تان له گه لا بکه م...!" لای له "ره خشان" و تازییه کانیش کرده وه: "کۆمه له پیتوار و هاوړتی یه کین، که س له گه ل که س قسان ناکه یین...!". دوا ی هه لوه سته یه ک به دهم یکی به زه رده خه نه وه درتیه ی به قسه کانی خوی دا: "لیره و پاش چ کارم پیتان نابی، هه تا لیره بین ماندووتان ناکه یین..." لایه کی تری له "ره خشان" و له تفهنگ و فیشه کدانه که ی کرده وه: من و "ره خشان" ده چین گوشتتان بو دینین. ئیوهش بو خوتان ههر بخون و بنون. ئە گه ر بو هه وه سی خوتان به گه لمان که وتن. ئە وه له چاکی خوتانه...!".

دوا ی چهند هزر و بیر کردنه وه یه ک، کتوپر، پیتکه نینه کی یادگار ئامیزی له دهمدا تریقایه وه: "ها ها ها..." پشتی خوی قیت کرده وه، نه ختی له ئاگره پر له سکل و پولییه چاو گه شه کان دوور که وته وه، ههر به دهم تریقه ی پیتکه نینه به رزه که یه وه، درتیه ی به ئاخاوتنه که ی خوی دا: "ئه دی" ونه گۆج... ها، ها، ها... ئەو شیت و شووره له سه ر ئاو و ئاگره...!"... ته نهایی

و بیدهنگی نه شکه وته که ی په وانده وه، بو ئاو کیشه و پروداو و کۆر و ئاپۆرای "هه واره به رزه" گه رایه وه...: "دیاره به ته وای مرخی له و نیره مووکه خوش کردوه...! سه ر له ئیواره، که زانی من نیازی ده رکه وتنم هه یه، ئۆقره ی لی هه لسا. سی جار هاته لام، یاخه و به رۆکی گرتم... ئەو جاره که گه رایته وه ده بی چاره یه کم بکه یت. هه تا هه رتی لی وه رنه گرتم وازی لی نه هینام. "سالح مام شیخ" یشی له سه رما کرد به شایه د... خوا پشتیوان بی ده بی هه تا مالوه ده رانی له یه کیان ماره بکه م..." دوا ی نه ختی بیدهنگی و بیر کردنه وه، پرسیارتیکی ئاراسته ی خوی کرده وه: "تو بلینی گوند راست بکا، نیره مووک بی؟!... به خوا باوه ر ناکه م... ههر له بهر ئە وه ی کاتی خوی جل و به رگی پیوانی له بهر کرده وه، بو به ئەم ناوه ی به دوا که وتوه... ئە گه رنا، ده میکه ده بیینم بو ته کچه عازه بیکی و لووس و پووس، ههر له ت و ابی ئە وه ی جارانیس نییه...! بو ته که سیکی تر...!" دیسان له بهر خویا که وته وه پیتکه نین، به دهم سه ریادانه وه گه رایه وه سه ر قسه کانی خوی: "ئه عه مه لت بزر بی گاوانه گۆج. ئە وه ی تو ده یکه یت، باوکی بزانی پهل په لت ده کا... ته ته ر و قاسییدیکی باشت بو خوت دۆزبوته وه...! خه لک با ی شه مال و گول و خونچه و بولبول و کارمامز... ده کا به په یکی خوشه ویستی، تو... جوانه گا...!... ها ها ها... به خوا ا زیره کیت...! خۆزگه م هه موو که س ئاو وهک تو له پیشه که ی خویا سه رکه وتوو با...!".

پیتکه نین و قروسکه قروسک و خرمه خرم و کاویژ کردنه وه... شه و و نه شکه وتیان بیدار کرده وه. ئاگردانی پر له پشکو و داری قه لاشکه ری دایسایه وه... ئەم دهنگانه هه موو له گه ده و هه ناوی تیر و پر گوشته وه سه ریان ده کرد... دیسان هه موو له شوین خویانا مو ل بوونه وه، که وتنه وه هه ولدان بو نه ختی خه و... ئەو نه بی، له و شه وه سارد و به سته له که دا، له دوو توپی دیواری ته نیاییدا گرکانی عه شقییک ده یسووتاند. شه به نگه

وینەى پوژانى رابردوى خووى و تريفه خه ماويه كانى چاوه ماندوو و خه والوه كانى منالانى له چاواندا ده برىسكايه وه...! له سه فهري ئه و جارهدا... هه موو هاتن... به كر و كاسى، به سه رنجه كش و ماته كانيان دايانبيژت، لىي ورد بوونه وه... به پريان كرد...! چاوى له چاوه سكل و پوله كان برى بوو، ئه وانيش خه والو بيوون، وهك بلئى تاره زوى سه رخواى بكه ن...! له بهر خويا دامابوو، كه وته وه نيو ته راويلكه ي هزر و بىر كردنه وه كان: "يه كه م جارمه ئاوا به نىگه رانى له گوند ده رچووبم و دللم لايان جى مابى...! ئه وهى ئاواقه "هه واره به رزه" هه روا به به رزى بىنئيه وه، له تر و تىتولئى ناپاك و دوورووان دووربى. "دواى هه ناسه يه كى قوول: "ئو "به كراغه" يه، گه رچى ناتوانم ده ستى بىرم، به لام هه رگىزاو هه رگىز ماچيشى ناكم. ئه گه ر بۆم هه لكه وئى به هه موو هيز و توانامه وه به رىنگارى ده به وه... زه لامىكى گه لئى ناپاك و دلره شه، خوا ده ستم بدا نايه لم بهر و بوومى درۆ و فر و فيله كانى بخوا...". په يتا په يتا ئاگره كه داده مريه وه، زۆرى به ي بشكوكان وهك ره ز ره زۆك، ده توت كه روويان ده رداوه... وهك لىوى بارله سه ركه وتوو، سىس و ژاكاو ده كه وتنه به رچاو. به شيشكه ي تفه نكه كه ي "خرت، خرت..." بشكوكانى سه راوبن كرد، له گه ل فوو لىكردندا، توپزاله سپىيه كان بوون به گه ردو توژ، به ملا و به ولادا نىشتنه وه. ئاوات و خه ونه كانى، دلئان خسته وه خوړيه و راجه نين: "گوندىكى ئاوه دان و رىكوپىك، ئاگردان گه رم، منالئى زيت و زيرهك... ده شت و كىو و ئاقارى بهر به ره لالا و سه ربه خو...!"... ئه م هزر و بىرانه ي هه موو لا تىكه ل به يهك بيوون، وهك په پوله پايبزه، ره شكه و پيشكه ي به چاوه كانى ده كرد.

له سوئى ئازار و ئه شكه نجه كانيه وه، له شوپن خويا هه لسايه وه، دوو كووته ره دارى ته ر و گه وراهى هينا و له سه ر پشكو ئاگره كانه وهى دانا، له گه لئا ناو ئه شكه وته كه تارىك هه لگه را... ته نها تيشكى مانگ وهك تا فگه يه كى خوړ، پر به ده رگا كه وه ده رژايه نيويه وه و پانتايىيه كى زۆرى

له ناو ئه شكه وته كه دا رووناك كردبووه.

ئه ميش وىراى ئه مانى تر، تاره زوى گورگه خه وىك به كيشى كرد. تفه نكه كه ي خسته باوه شى خووى، نه ختىكى تريف جىي خووى خوش كرد، تا به ته واوى پالى به باروبنه و شمه كه كانى پشتيه وه دا و جه مه دانىيه كه ي خسته سه ر چاوه كانى...! له ناخيدا مرۆقه كوئه ئه شكه وت نشينه كانى له گه ل راكشابوو. خه ون و زينده خه ونى هه ر له گه ل درنده و كه له كىوى و مه ل و مه لىچكه كان بوو...!.

***

تارىك و لىلئى ئاسو، په يتا په يتا روونى ده كه وتى و خووى سپىواژ ده روانى...! كه مىكى مابوو، زه رده ي هه تاو برژئيه ناو گوند و دۆل و قه دپاله كانه وه...! هه تا ئه وساش "ونه" وهك به رخی تىر شىر، له پرخ و هوپى شىرين خه وىكدا بوو نه بئته وه، خوشكه ئىفلىجه دژخه وه كه ي له زوويه كه وه به ئاگا بوون. هه ر له شوپن خوويه وه بانگى كاكى ده كرد؛ بى سوود بوو، هىچ خووى له گوره نه ده برد... ئه گه رچى بىدار ببووه وه، به لام وهك مارى قه سه ر هه ر له ناو نوپنه كه ي خويدا گىنگلئى ده خواردوه. ئه م جار ه دايكى به ده نگىكى به رز و تووره وه به سه ربا دابه زى: "ده لئى خه و په رچاوه ت گرتوو، ده زووبه هه لسه، به مى شكاووت"، "ئى ئى دايه، ئىستا هه لده ستم" له گه ل ئه م قسه شيا جووله ي له خووى برى، له سه ر زگ خووى به سه ر نوپنه شهق و شه كه يدا دايه وه.

- ئه وه نىوران داها، ئه دى كه ينى هه لده ستى؟! -

- ئه ورو كئى له خه مى گاران و گاوانه؟! بووه به ره شبگىرىك، خه لك هه موو خو ل و دۆيان به سه ردا بارىوه...

- دايكى بى ئه وهى گوتى له م قسانه بى، ديسان لاي لئى كرده وه: ئه وه

نىوران داها، ئه دى كه ينى گاران راده ده ي؟! گوت لئى نىيه ؟

- هه ر له سه ر زگ هه لسايه وه سه ر ده ست و قاچه كانى، بى ئه وهى

سهری خۆی هه‌لبێ، به‌تورپه‌یی وه‌لامی دایه‌وه: "با با، من گویم لێیه خۆ وه‌ک تو نایم" ... دیسان به‌گور خۆی به‌سه‌ر نوێنه‌که‌ی دادایه‌وه و جاجمه‌که‌ی به‌سه‌ر خۆیدا هه‌لکێشایه‌وه، له‌گه‌ڵیا بۆنێکی تیز و گرمخاوی به‌لووتا پێ. دایکی هه‌ستی به‌جووله و جموجۆله‌که‌ی کرد، به‌لام که‌ دیتی دیسان خۆی ناخنییه‌وه ناو جی، ... ده‌ستی دایه‌ دارجووته‌که و یه‌ک دوو سه‌ره‌داری سه‌ره‌وانده لا ته‌لۆکی. به‌ممل و لاشان هه‌لخراندنه‌وه، وه‌ک په‌لیک له‌شوین خۆیا ده‌رپه‌ری، نوێنه‌ شه‌ق و شه‌رکه‌ی، هه‌ر پارچه‌ی توور هه‌لدا به‌لایه‌که‌وه.

توێژه ئاره‌قه‌یه‌کی هه‌رزه‌کارانه هه‌موو جه‌سته‌ی داگرته‌بوو... که‌ ده‌رکه‌وت له‌رزیکێ گورچکبێ به‌جه‌سته‌یدا هات. ده‌ستیکێ بۆ ناو پیستیری درێژ کرد، خه‌ریک بوو شێبی به‌رده‌دا و له‌گه‌ڵ کزه با ساردکه‌، ورده ورده وه‌ک هه‌مبانه‌ کۆنی نه‌غاردراو ره‌ق هه‌لده‌هات، ده‌توت جه‌وی پێدا وشک بۆته‌وه...! به‌رامپه‌له‌ خماوییه‌که‌ی له‌ممل کرد و به‌به‌رزکی خۆیدا شوێری کرده‌وه. ده‌ستی دایه‌ دارجووته‌که و رووی له‌مالان کرد. کر و کپی ئەم به‌یانیه‌ دره‌نگ وه‌خته‌ی شله‌قاند. به‌ده‌نگه‌ به‌رزه‌که‌یه‌وه تا هێزی تیا بوو چه‌ند جارێ هاواری کرد: "نانی گاوان! نانی گاوان" ... که‌ ده‌گه‌یشه‌ به‌ر ده‌رگای هه‌ر ماله‌یکه‌وه، سه‌گه‌کان تێیده‌ووړووکان، ده‌یانکرد به‌چه‌قه‌لوولانێ... دوايه‌ش نانیکی گه‌رمی ده‌ناخنییه‌ نێو به‌رامپه‌له‌که‌وه. له‌به‌ر ده‌رگای ماله‌ی "خه‌ندنان"، دیسان به‌ده‌نگیکێ به‌رز و ده‌مارگرژییه‌که‌وه هاواریکی له‌ده‌م ده‌رچوو: " - نانی گاوانی!". دواي نه‌ختی چاوه‌روانکردن و خوگیڕکردن، سه‌گه‌که‌یان هات و یه‌کسه‌ر له‌به‌رده‌میا وه‌رکه‌وت. وه‌ک دۆست و هاوڕێیه‌کی گیانی به‌گیانی له‌یه‌کتر را‌ده‌مان...! لای له‌ملاو له‌ولای خۆی کرده‌وه، چه‌ره‌دووکه‌لی ناو ناندینه‌که‌ی که‌وته به‌رچاو به‌ناسمان هه‌لده‌چوو. ده‌نگی سیل و ناوڕێشکی ده‌که‌وته به‌رگوێ. کاتی له‌په‌ر نوردوووه نانیکی گه‌رم له‌گه‌ڵ چوار هێلکه‌ی برژاوی ناخرايه‌ نێو

به‌رانپه‌له‌که‌یه‌وه. ئەویش هه‌تا هێزی تیا بوو ره‌وانه‌ی خواره‌وه‌ی کرد، هه‌ر له‌ناو به‌رامپه‌له‌که‌وه، تاوێ ده‌ستی یه‌کتريان گۆشی و له‌گه‌ڵیا که‌وته زارگه‌مه:

- کۆچه‌ر خه‌ویکی خۆشت کرد؟
 - کر به‌ شپت و شوور، ده‌ستم به‌رده، ئابرووت بردم.
 - هه‌تا پێم نه‌لێی ده‌ستت به‌رناده‌م.
 کتوپر ده‌ستی خۆی له‌ده‌ستی راستاند و چه‌ند هه‌نگاوی لێی دوور که‌وته‌وه.

- ئەه‌ی ئەه‌ی کچی، هیتاش، بۆ وا لێم ره‌وییه‌وه؟
 - هیتسک گران، ته‌مای چیت هه‌یه؟!
 - چه‌ز ده‌که‌م بزاتم ئەوشۆ چۆن نووستی؟
 به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ته‌نک و چاوداخسته‌نه‌وه، ئاماژه‌ی بۆ خه‌ویکی قوول و فراهه‌م کرد. به‌لام خه‌میکێ گورچکبێ پێوه دیار بوو. خۆی لێ نزیکتر کرده‌وه، پرسیاړیکێ به‌په‌له‌ی ئاراسته‌ کرد:

- ئاگات له‌گوند نییه؟
 - با، بۆ... چی بووه؟
 - کار وابروا، ریسه‌که‌مان لێ ده‌بیته‌وه خوری، ئەوه‌ی به‌ته‌ما بووین له‌مال و ده‌درانی بۆمان بکری... ترسی ده‌که‌م نه‌بیینم.
 "ونه" به‌م قسه‌یه‌ دلێ داخوړیا. به‌ره به‌ره هه‌مان خه‌م و په‌ژاره و ترس و ته‌له‌زگه‌کان، له‌ناخی ئەویشدا سه‌ری هه‌لدا... زانی ئەو شه‌ر و گه‌رپه‌ی له‌ئارا‌دایه، ریشی ئەوانیش ده‌گرێته‌وه...!

به‌هه‌نگاوی دوو‌لێیه‌وه، له‌یه‌ک جوێ بوونه‌وه. ماله‌ی "تایشه‌ شه‌ل" ما‌بوو، که‌ که‌وتبووه په‌رگه‌ی ئاوابی، خه‌ریک بوو بیوێری... به‌دلێکی شکاو و به‌که‌ر و کاسییه‌وه رێ و رێ بۆ ماله‌وه بگه‌رپێته‌وه... له‌دووره‌وه

له گه ل زهردهی خۆره تاوا، "زادۆ"ی که له کوانی کهوته بهرچاو، به رهو ئاویی ده گه راپهوه، چوار کودیلهی بهسترای به ملامو به ولای شانێ خۆیدا شوێ کردبووه. چهند شه بکه دار و سهولتی له بن ههنگلی خۆی نابوو... وهک یه کێ کۆله گرویه کی توند قورگی گرتبێ... سههری خۆی بۆلای بستی "ههرمک" هه لبرێ، تا ئه وساش "دیوانه مه مو"، به قز و کاکۆلی سههری و به خۆ به زهرگی بهرپشتیهوه ده فهی ده کوتا... له گه ل سههر هه لسه قانندن و مل بادان، ریش و په رچه مه به گله وازه کی تیکه ل به یه ک ده بوون. هه موو ئه ندای جهسته ی، ههر له بنی پیتی تا ته وقی سههری، له گه ل ئاواز و نرمی ده فه کهیدا، ده له رزانه وه!... دووباره "زادۆ" سههری خۆی بهرز کرده وه، به دهنگ هه لبرینه وه که وته قسه کردن: "لیده با بم لیده، به خولامی خۆت و تۆبه کاری به کهت بم. له خوام داوایه هه روا بهو جهزیه و حالگرتنه وهت ببینم، جومگه و گرتنه ی ئیسه قاننه کانت له خرتکه نه چن... ده زانم ئه و کاره ی تۆ عیبادته، به للام چ له خه لکانی ده که ی، که به هیچ شتی که وه ده ره به ست نه بن... له به لاش نه وتراوه خوا هه تا کیو نه ببینی به فری ناویتی... دوا ی نه ختی کر بوون، به ده ست ئامازه یه کی بۆلای شاخه کانه وه کرد و گه راپه وه سههر قسه کانی خۆی: "خوا ده یکرد ئه و چیا و چۆله هه موو دارمال ده بوو له به فر، ته یراولی لی قورتار نه ده بوو... له به لاش نیه دیوی گه ر گه ر بۆته قاندرمان...!". ههر به ده م رۆیشه تنه وه سههرنجیکی بۆلای "ونه" رانا: "گاوانه گۆج... چیه وهک که له بابی ناوهخت، ئاوییت خستۆته زه قزه قه...!". پاشان رووی له چاقری و ره شاننه کان کرد، که وهک جارن له ده ور به یه له وده و کاکۆکاندا مۆل ببوون، چوو به نیتویان کهوت، ههر به یه که ی بۆ بهر ده رگای مالی خاونه کانیانه وه راونا: "ئیمرۆ رۆژی گاران رادانه...؟!..." خه لک بۆ ئه وه نده ده به نگ و به سه ته زمانن؟!...!". "ونه" ده می بوو به ته له ی ته قبو. به سههر سوپمای سههری جووله و په فتار و قسه کانی ده کرد. دیسان لای لی کرده وه و به توو په یی هه لی دای: "که ره گۆجه ی بی ئه قل و

نه زان، نه خۆت و نه خه لکیش به سوډره به ره. برۆوه مالی خۆت تۆش وهک ئه و خه لکه چاوه ری بکه، بزانه خوا به چی ئه نجام یگمان ده گه ینی...؟! ". تا ده هات به ده نگه گره که یه وه، کوشوماتی ئه و به یانییه سارد و سههری ده شله قانند و، ههر هات و هاواری بوو: "ئه دی ئه من له بهرچی که له ک و قایه غی خۆم دینه وه مالان... گوایه له خۆشی خۆمه؟!... یان له بیچاری و قوربه سههریه...!". بۆلای "ونه" وه رچه رخیه وه: "تۆ چیت، پیری، پیسو چاکی، شیخی سهنعانی، که شف و که رامه تت هه یه...! یان رۆسته می زالی وه ها مه یدان ده خوازی...! ئه وه ی به سههر شوان و گوانی گونده کانی دی هاتوو، نیو ئه وه نده به سههر تۆ بی، له ترسان شهروالت پر گوو ده که ی...! ئه وچه برۆوه به ملی شکاوت له ته نیشته که ره ی دایکت دانیشه...!". "ونه" ههر له وساو ده ی که قسه کانی "کۆچه ر"ی بیسته بوو پێ و قه ده می شکابوو، "زادۆ"ش ئه وه نده ی تر غه م و په ژاره و قههر و توو په یی هه لسان. به ده نگ یکی بهرز باگۆی "زادۆ"ی دایه وه: "زناحم له گه ل دایکی خۆم کردبێ، نه ترساوم و نه ده شترسم!...". "زادۆ" نه به یشت قسه کانی ته واوبکا، به توو په یی ده مکوتی کرده وه: "کر به هه ی که ری سههر شیت، ناگات له ده مت بی، ده زانی تۆچ ده لیتی...؟! ". "ونه" چیه تر ناخاوت. به خۆ به به رامپیلی پر له نانی گه رمه وه، به رهو مال بووه وه. به سارد و سههری هه نگا وه کانی هه لدینایه وه، به للام "زادۆ" هه تا ده هات، ده نگ ی خۆی زیاتر هه لده بری: "رۆژی هه شر جه ژنه له چاو ئه مرۆ. گوند پر بووه له شمەر و شه یتان. هه روا نیشان و عه لامه قمان پیشان ده درئ...! کوره باوکم با کهس سههری له مال نه ینیه ده ر، ههر کهس له لای خۆیه وه، بکه ویتته دوعا و ناوارانه وه. رهنگ نییه پیسو ده رکه وئ...! به لکو خوا مه رچه مه ته کمان پێ ده کا، ده رگایه کمان لی ده کاته وه... نه بادا تووشی رۆژه ره شیک ببین، حاکمی مه راغه ش به مه نگورانی نه کردبێ...!...". گوندی دوودل و قه له زراو، هه موو له گه ل هه را و زه نانه ی "زادۆ" بیدار بوونه وه... له ناوه راستی گوند هه لسه ته یه کی

کرد، قسه‌کانی پیتشووی "به‌کراغه" و "تۆمه‌ر ئاشه‌وان"ی ده‌وته‌وه...
به‌باریکان و به‌ئسته‌وران پیتیدا ده‌چوو و ده‌هاته‌وه!

***

سه‌ر له‌به‌یانیه‌کی ساف و سوو سارد و زه‌رده هه‌تاو و ده‌شت و راستان و
"هه‌واره به‌رزه" و هه‌موو گونده‌کانی تر، له‌گه‌ل هه‌لم و هه‌ناسه‌ی پیچ و
لوولی دۆله شاخ و ته‌راویله‌کی دارستان و بناره‌کاندا تیکه‌ل به‌یه‌ک
ببوون. "ئاسمان دره" و گه‌وه و گردۆلکه و "پیر که‌ره‌م" ... که‌وتبوونه ده‌ریای
پیشک و پشکۆی ئاورینگان. "دۆله واش" به‌دار و به‌ردیه‌وه، به‌بالداری
په‌ر په‌نگین و به‌رزه فریه‌وه، به‌مه‌ل و مه‌لیچکه‌ی ده‌نووک ئال و تووک
نه‌رمیه‌وه... هه‌موو به‌جاری که‌وتبوونه باله‌ فر و جووکه جووک... هه‌لۆیه‌کی
بال کوور، له‌نیو هه‌له‌مروت و شوینیکی سه‌ختا، وه‌ک ته‌شوینیه‌، به‌ره‌و
قوولایی "دۆله واش" رووچوو، په‌ره به‌له‌ک و سپییه‌کانی سه‌ر پشتی،
له‌گه‌ل که‌وییه به‌فری نیو که‌قران جوئ نه‌ده‌کرایه‌وه... هه‌ر به‌م گر و تینه‌وه
ژیهه‌ل چوو خواره‌وه، پاشان باله‌کانی له‌یه‌ک کرده‌وه و به‌ره‌و ئاسمان به‌رز
بووه‌وه. له‌به‌ر تیشکی خۆره‌تاودا. په‌ره‌کانی ده‌بریسکانه‌وه، وه‌ک
ده‌سه‌لاتداریکی بی په‌روا و دل‌ره‌ق، ده‌گه‌را و ده‌سوورا. سلئی له‌هیچ شتی
نه‌ده‌کرده‌وه. به‌چاوه تیه‌که‌کانی، له‌به‌رزایی ئاسمانه‌وه‌دا، بۆ قوولترین شوین
ده‌پروانی. جارچار له‌گه‌ل ته‌وژمی با سارده به‌رزه فریه‌که‌وه، خۆی
وه‌رده‌گیرایه سه‌ر ته‌نیش، وه‌ک بروسک فرته‌که‌یه‌کی ده‌کرد و له‌به‌رچاو و ن
ده‌بوو...! هزر و سه‌رنجی له‌گه‌ل ئەم دیمه‌نانه تیکه‌ل بیوو، به‌ده‌م سه‌رنج و
تیرامانه‌وه ورد ورد هه‌نگاوی ده‌نا و به‌ره به‌ره له "ئه‌شکه‌وته مراد" دوور
ده‌که‌وته‌وه... "قه‌له بالدار و کرمان" جارچار له‌شوینی خۆیان، ده‌رده‌که‌وتن
و ده‌که‌وتنه جلیتانی، یا له‌گۆره‌پانی به‌رده‌م ئەشکه‌وته‌که‌دا، به‌قروسکه
قروسک یه‌کتریان ده‌شیل... دوايه‌ش خیرا خیرا ده‌چوونه‌وه ژوووه‌وه،
"ره‌خشان" یش ناوه ناوه کۆرژنی شه‌ویکی خۆشی پر له‌خه‌و و خورشتی لئ

به‌رز ده‌بووه‌وه... به‌لام "مه‌تان"، پتی به‌پتی له‌گه‌لیا ده‌ریشته، یا له
ده‌وروبه‌ریا، وه‌ک گۆله‌ژهن هه‌ر هه‌لبه‌ز و دابه‌زی بوو.

سه‌رنجی ئاراسته‌ی "دۆله واش" کرده‌وه. سه‌یری ئاسمانی کرد، هه‌لۆکه
له‌تاقی ئاسمانه‌وه‌را، باله‌کانی جووت کردن، وه‌ک بروسک، تیزو تاو هات
و په‌لاماری ته‌یره سه‌باریه‌کی دا، به‌چرنوکه‌کانی گرتی، هه‌ر
له‌ئاسمانه‌وه‌را دایه به‌ر ده‌نوکه تیه‌که‌کانی، هه‌ر به‌م گر و تینه‌وه، به‌ره‌و
خواره‌وه هات، له‌ناو به‌فر و به‌سته‌له‌ک و هه‌له‌مووته هه‌زار به‌هه‌زاریه‌که‌دا
ون بوون... له‌ملاوه سه‌رنجه تینه‌وه‌کانی لکا به‌بازیکه‌وه... که‌وتبووه ملوما
کردن... نه‌وی نه‌وی ده‌فری، هه‌ر ئەوه‌ته سنگی به‌ته‌لیشه به‌رد و لقه
دره‌خته‌کانه‌وه زامار نه‌ده‌بوو. به‌ده‌نگیتی به‌رز که‌وته هاندانی:

"ده‌گه‌وره، ده‌گه‌وره، ده‌گه‌وره... ئە هه‌ ئە هه‌ ئە هه‌..." به‌رزتر
هه‌لیدای: "قه‌یسه‌ر قوو... هه‌یدی، هه‌یدی گه‌وری، قه‌یسه‌ر قوو...!"

له‌خوار ئەمه‌وه پۆری که‌وته جووله و خۆحه‌شاردان... ئەویش هه‌ر
له‌شوین خۆیا وه‌ک قوشچیبه‌کی شاره‌زا و خاوه‌ن ئەزمون ده‌نگی خۆی
به‌رزتر کرده‌وه: "ئه‌وه‌ته، ئەوه‌ته، ئەوه‌ته... قه‌یسه‌ر قوو، قه‌یسه‌ر قوو..."
ده‌ستی بۆ ده‌می خۆی برد: "ئه‌هه، ئەهه، ئەهه، ئەهه... ده‌گه‌وره، ده
گه‌وره... قه‌یسه‌ر قوو...!" له‌گه‌ل ئەم ده‌نگ و تان لیدانه‌دا، بازه‌که به‌رز
بووه‌وه... پاشان وه‌ک تاوی باران، سه‌ر به‌ره‌و خوار بووه‌وه و هیترشی بۆ
سه‌ر پۆره‌که هینا، ئەویش هه‌ر له‌گه‌ل ئەم تین هینانه‌دا که‌وته‌وه ده‌نگه
ده‌نگ و هاندانی: "ده‌گه‌وره، ده‌گه‌وره... قه‌یسه‌ر قوو... به‌چاو
قووچینی هه‌ر دووکی له‌به‌رچاو و ن بوو...!"

په‌یتا په‌یتا خۆر وه‌ک خه‌پله‌یه‌کی روون و تیشکدار، به‌رووی ئاسمانا
به‌رز ده‌بووه‌وه؛ به‌لام وه‌ک کولیره‌یه‌کی زیده برژ، له‌سه‌رمان که‌رووی
ده‌ردابوو، وه‌ک بلایی چلووروی سه‌هۆله‌ندان بووینت به‌په‌لپه‌ و به‌هه‌ر چوار
ده‌وری چیتوه خه‌پله‌ییسه‌که‌یدا شوێر بووینته‌وه...!... له‌گه‌ل هه‌ناسه

وهرگرتندا، بایهکی تهزیو ههر له لووته سوور هه لنگه پراوه کانیوه و تا قورگ و سییه و سیکلدا نوچکه کانی پر له له رز ده بوون... که هه ناسه ی ده دایه وه، هه لمه دووکه ی ناو ده می وه ک کادووی دووکه ل کیشه کان تیکه ل به سر و سه قه مه که وه ده بوو...

قره قری قه له ره شکه یه ک سه رنجی چاوه سه رما بردوو پر له فرمیسه که کانی راکیشا. چهند چاوی گپرا ری به دی پی نه برد. دوی چاوی گپران و خو دانووساندن، له هیکه وه مه لیکه گه وره ی بال ره ش هات، به سه ریا هاشه ی هات و رابرد، سه ری خو ی بو ناسمان هه لپری: "ره شی نه گریس، هپچ شتی وه ک تو هه راسانم ناکا..." ههر له ناسمانا سوور و داسوورپکی دا، دیسان به سه ر نه ودا گوزه ری کرده وه: "بو کو ی، بو کو ی، که ول ره قی په پاغ ره ش!... چاوت له چی چر کردو ته وه؟... جووجه له ی ناوایی نه ما نه یخون، نه مجاره روو له کو ی ده که یه ت؟..." له به رچاویا ون بوو، دوی ماوه یه ک، دیسان له په نا شاخیکا ده رکه وته وه. باله کانی خو ی خا و کرده وه، له سه ر به ردیکا هه لنیشته وه: "بو سپره گرتن به رماتی خو شه" به ماته ماته پاریزی لی سهند، په نجه وانه که ی له دهستی راستی داکه ند، لوله ی تفه نگی ئاراسته کرد... گرمه ی لیوه هپنا... له گه ل رقینی تفه نکه که یدا، بوو به جووله جوول و باله فره ی بالداره کان، ناو گه وه و قه دپال و ره وه زه ی تیشه شاخه کان پر له جووکه جووک و فره فری بوو. له ناو نه دیمه نه پر له جموجوله وه، به ره و "نه شکه وته مراد" گه راپه وه. "مه تان" یش ههر به ده وریا هه لبه ز و دابه زی بوو، به ره فتاره سه ریر و سه مه ره کانی گوزارشتی له رۆژتیکه خو ش و فراهه م ده کرده وه. وه ک خاوه نه که ی هه رده م له سه رکردن و له چاوه روانی پیشهات و رووداوه ناکاوه کان بوو...! له دووره وه دوو کوتره کتیبولکه ی خپ و خه پانی که وته به رچا و، دنووکیان له نیو دنووکی یه کتر نابوو، گوپه پانی به رده م نه شکه وته که یان کردبوو به جیژوانی خو یان، له م ناوه دا ره دووی یه کتر ده که وتن و قه له مبابزی یه کتر ده بوون... که له زارکی نه شکه وته که وه نزیک

که وتنه وه، "مه تان" بو یان که وته قروسکه قروسک، خه ربیک بوو په لاماریان بدا و خورینی خو یان پی بشکینی. به توندی تیبی راخوری: "گزز... به دهم ئاور دانه وه وه بو ی که وته مره مر و کلک بادان... "توله تیسکن، چلیس مه به". له گه ل نه م ئاخاوتنه یدا، دهستی بو تووره گه که درتیز کرد سه بکه نانیکه فری دایه به رده می... ته ویش به دهم سه ریر کردنی کوتره کتیبولکه کانه وه که وته خه یال و بیر کرده وه: "تا ئیستا دیله گورگ و گو له گورگیکم نه دیوه، ئاوا رامووسانی یه کتر بن...! بو چما گورگ و براگورگیکم دیوه به یه که وه هه لیان کردبی...؟! ته نها که له شی مردار و گوشتی گه نیو کو یان ده کاته وه، یاخود به فر و به سته له کی زستان ده یانکات به برابه شی یه کتر...!..."

هه تا دانگی نیوه رۆ، به خو به "ره خشان" هه موو قه دپال و هه له مووتی ده وره یه "نه شکه وته مراد" و "پیرکه ره م" یان کتیمال کرد... هپچ نیچیرتیکه نه که وته به رچا و: "تو بلتی شوور و که له کتیبی نه مابن، سه ریه... نه مسال نه وه ک پار به فرتیکه زور باربوه و نه وه ک پاریش ته ر و تووشه... پار نه م وه خته، پیش رۆژه لات، ههر له سه ر کانی "وه کازه" که له شی چهند نیری و گا کتیبم راو کردن و بو ئاوییم برده وه". به دهم نه م قسانه وه، "ره خشان" ی راکیشایه به ر به رۆچکه یه ک و میتخزنجیری لی داکوتا، خو شی دوور و نزیک، له په نایه کا وچانی ده دا، توله و تاژیه کان، جار جار له به رچاوی ون ده بوون، له قه دپالیکه تره وه ره دووی یه کتر ده که وتن و هه لبه ز و دابه زیان بوو، هه ندی جاریش بو زارکی "نه شکه وته مراد" ده گه رانه وه، له نیو که یه به فر و شوینه وشکانیه کان دا یه کتریان ده شپلا...!

هه موو هه ستیان به برسیتی ده کرد. "ره خشان" ده می بو ژیر که فر و گا به رده کانی ده وره یه ری درتیز کرد... تاژییه کان، لووتی خو یان به زه وییه که وه دنا و ده که وتنه بو نکردن و زمان لیدانی هه رشتی که سه رنجیانی به کیش

کردبویایه و دهچوونه بهردهم نهشکهوتهکهوه و دهکهوتنه بۆنکردنی ئیسقانه وشک هه‌لگه‌راوه‌کان، یاخود که‌لبه‌یان لێ گیر ده‌کرد... جار جاریش ده‌چوون نزه نیگایه‌کیان ئاراسته‌ی "شێخاڵ" ده‌کرد و گوێیان لێ موج ده‌کرده‌وه. ئه‌ویش هه‌ر به‌م ئاویه، له‌ جموجۆڵ و دیمه‌نه‌کان راده‌ما... په‌نا و په‌سیو و گه‌وه شاخه‌کانی به‌تیشکی سه‌رنجه‌کانی داغان داغان ده‌کرد... ئه‌ویش وێرایی ئه‌وان هه‌ستی به‌برسییه‌تی ده‌کرد، جار جار جوهره‌یه‌ک له‌بنی زگییه‌وه ده‌هات...! سه‌رنجه‌کانی لکا به‌شوینه‌ گه‌چراو و ره‌ش هه‌لگه‌راوه‌کانی به‌ردهم "نه‌شکه‌وته مراد" هه‌. هه‌ر جاری که‌ کۆمه‌لی راوچیان بگه‌یشتبانه‌ یه‌ک، له‌وئ کۆده‌بوونه‌وه، خواردن و چیشتی به‌تامیان دروست ده‌کرد... ئه‌و رۆژه‌ی هاته‌وه یاد که‌ له‌گه‌ڵ "خانه‌ به‌گ و برایم شه‌واره..." که‌له‌ کتوبه‌کی قه‌له‌ویان که‌ل و پارچه‌ کرد، ورگیان به‌دیوی ده‌روه‌ دا هه‌لگه‌یارییه‌وه و پر له‌ گوشت و به‌ز و پیازیان کرد و خوئی و بیبه‌ریان پێدا کرد، وه‌ک تووره‌گه‌یه‌ک ده‌مه‌که‌یان به‌ستا، هه‌ر له‌ناو پیسته‌که‌ی خۆیه‌وه قۆرتیکیان بۆ هه‌لکه‌ند و له‌نیویان دانا، دواپه‌ش به‌خۆڵ سه‌ریان پۆشی. چه‌ند کۆله‌ پشتی له‌ کۆته‌ره‌ دار و دره‌ختیان له‌سه‌ر دانا و ئاگرێکی گه‌وره‌یان له‌سه‌ر کرده‌وه، تا سه‌ری پرپو له‌ پۆلیه‌ ئاگر و سکتی چاوه‌گه‌ش چاوه‌گه‌ش... ئینجا خۆیان بۆ راووشکار ده‌رچوون، که‌ گه‌رانه‌وه سه‌ری قۆرتکه‌یان کرده‌وه، پیسته‌که‌ وه‌ک کووره‌ی ئاسنگه‌ر سوور بیه‌وه، که‌ خواردنه‌که‌یان له‌ناو ده‌ره‌ینا، هه‌موو گیانی ئه‌م ورگه‌ کولانه‌، ئاو و زلزله‌ و چه‌ورایی ده‌ردابوو. نان و خوانیان دانا، هه‌موو به‌زگی برسی و هه‌ناوی به‌تاله‌وه، کوزیلکه‌یان به‌هه‌ر چوار ده‌وری دابه‌ستا، به‌چه‌قۆیه شه‌قیان کرد، ئه‌م ناوه‌ پرپو له‌ بۆن و به‌رامه‌یه‌ک، ده‌می هه‌موویانی پر ئاو کرد.

چرکه‌ چرکی سمی ئازله‌ئیکێ قه‌له‌زراو و ته‌نگه‌تاو، که‌ له‌قه‌دیالی لووتکه‌ شاخه‌که‌ی به‌رامه‌ریه‌وه ده‌هات، له‌ زنجیره‌ی یاد و یادگارییه‌کانی

په‌چراند، تا ده‌می گوێی خۆی راداشت، هه‌ستی راگرت... ده‌نگه‌که‌ زیاتر لیتی نزیك كه‌وته‌وه، گورج خۆی خسته‌ سه‌ر چینه‌چکان، به‌ئه‌سپایی تفه‌نگه‌که‌ی ئاماده‌ کرد... سێ چوار خرپکه‌ به‌رد له‌سه‌ر را گلۆر بووه‌وه، به‌په‌له‌ خۆی خسته‌ په‌نا به‌ردیکه‌وه، سه‌ری خۆی نه‌وی کرد... به‌لام چه‌ند هه‌ستی راگرت هیچ ده‌نگیکێ تری نه‌که‌وته به‌رگوئی... سه‌ری خۆی بۆ ئاسمان هه‌لبه‌ری، سه‌یری خۆی کرد، له‌به‌ر خۆیا بلمه‌بلمیکێ لێ هه‌لسا: "ده‌بی هه‌له‌ته‌ بووبی، یا زۆر ماندوو و هیلاک بووبی، ئه‌گه‌ر نا به‌م وه‌خته‌ی رۆژی پاریز نادا..." به‌ماته‌ ماته‌ به‌مله‌که‌وه هه‌لگه‌را، بزنه‌ کتوبه‌کی له‌ هه‌وراز شاخه‌که‌وه که‌وته به‌ر چاو، کونه‌ لووته‌کانی فاش بیه‌بوونه‌وه، وه‌ک بلتی درنده‌یه‌ک په‌لاماری دابی و خوا و راستان لیتی قوتار بووبی... ئاو به‌م شپوه‌یه‌ هه‌ناوه‌ کوته‌ی پێ که‌وتبوو. ترسیکی کوشنده‌ له‌ چاوه‌کانی ده‌بریسکایه‌وه... خۆی لێ مشتومال کرد، باقه‌ نه‌جمه‌ی لێ وه‌رگیرا، سیره‌ی لێ گرت...: "گه‌ر له‌م قوتار بووبیت، چۆن له‌ده‌ستی من رزگارت ده‌بی ئاو ئاو، بۆم راوه‌سته..." به‌ئه‌سپایی په‌نجه‌ی خسته‌ سه‌ر په‌لاپیتکه‌ی... یه‌که‌ و گولله‌ له‌ په‌ل و پۆی خست... یه‌ک پێ بۆ لای رای کرد، پێش ئه‌وه‌ی مردار بیه‌ته‌وه، به‌خۆ به‌خه‌نجه‌ره‌که‌ی له‌سه‌ری ئاماده‌ بوو. چاوی له‌ چاوه‌ زه‌رد کاله‌ ته‌ماوییه‌کانی بری، "ئه‌ی ولداشه‌که‌ت، ده‌بی ئه‌و بۆ کوئی هه‌له‌ته‌ بووبی... یان هه‌ر به‌ته‌نه‌های؟!..." له‌ناو خوین و خیزاوی خۆی په‌لی ده‌کوتا، به‌ده‌م چاو گه‌یرانه‌وه به‌ملا و به‌ولا دا، چاوه‌روانی ده‌کرد... تا له‌ جووله‌ و قاچ کوتان که‌وت، ئیتر له‌ قاچه‌کانی را گرتی و به‌سه‌ر به‌فره‌که‌دا رایکیشا... "خوا ده‌یکرد ده‌ی تریشت به‌دوادا ده‌هات. له‌و چۆله‌وانیسه‌ گه‌ر مه‌رگی ئیوه‌ نه‌بی، چۆن ژیاومان بۆ مسۆگه‌ر ده‌بی...؟! " به‌حاله‌ حال خسته‌یه‌ پاشکۆی ئه‌سپه‌که‌یه‌وه،... به‌ده‌م رۆیشتنه‌وه لایه‌کی له‌ "ره‌خشان" کرده‌وه: "باش بوو ماندوو بوونمان به‌فیرۆ نه‌چوو... ئه‌م نیچیره‌ هه‌موو خه‌م و په‌ژاره‌ و

برسیه تیبیه کی له بیر بردمه وه...!" دهستیکی به بال و بژی داهیتنا، به ده میکی به پیکه نینه وه، دهنگی خوی هه لبری: "ره خشو، توش وهک من دلخوشی، یان هه روا به خورایی ملت با ده دهی...!?"

***

زستان و سړی و سه قه م، گوندی خسته وه ناو قه فزی گوشه گیری و بی کاربیه وه... له جموجول و هه لسوکه وتی رۆژانه ی خستن. ناو ناوایی چول و بی دهنگ، سارد و سړی... سه ربانه یهک له دوا یه که کان، وهک شه مه نده فزی سه ده کونه کان، پر به لو له ی سو به کانه وه، دوو که لیان لی به رز ده بو وه. هه ماله به ده وری ناگردانی گه رم و گوردا کوزیلکه یان به ستابوو... گاوان و شوان و خاوه ن پیشه کانی تر، چاوه پروانی وه رزتیکی خوشیان ده کرد... هه ندی بیزار و په ژموورده، هه ندی خه مبار و کالیوه... هه ندیکی تریش قه له زراو ببوون. "پوورمیردین" و چهند که سانیتیکی تر دل پر له ترس و له رز...

له سووری به یانییه وه را دیسان ناو ناوایی شله ژایه وه و پر بو له مقو مقو... "زادو" دیسان وهک برامیوکی سه رما بردوو، چهند که لوپهل و که ره سه یه کی تری راو و پاشماوه ی که له که هه لوه شاوه که ی له سه ر شانی خوی داناوو. وهک رۆژی پیشوو دیسان به ناو ناواییدا، به ره و مالی خویان رۆشسته وه. به دهنگه گر و به رزه که یه وه گوندی خسته وه زه قزه قه و داچه له کین.

"پوورمیردین" به دوا ی سو راغی دهنگه که دا بو ناو ناوایی داکشایه خواره وه. "تایشه شهل" که وته چاوه چاو. "پوورمیردین" هیشتا نه گه یشتبووه "زادو"، هویه کی له خوی زانی: "ویسمیللا،... بو به و شپ و ورپیه وه هاتوته وه...! بو به و قورگی پر گریان قسان دهکا...!?" "هم دیمه نه ی هینده ی شپ رزه کرد، به چ گروتینی هاتبوو، به هه مان شپوه بو کونجه که ی خوی گه راپیه وه. هه ر له دووره وه "تایشه شهل" به ربینیکی لی گرت و پرسیارتیکی شله ژاوی ناراسته کرد: "چییه دیسان بو وا ده لیتی راویان

ناو...?" "پوورمیردین" چه تیویکی له ده م ده رچوو، به در دۆنگی، هه ر به ده م رۆشسته وه لای لی کرده وه: "چاوت نابینی، هی هی بزانه کوو به خو به که له که که یه وه، خوی له مالی ده کوتیتته وه... له چی ده پرسی... چانییه نه خوراوه... کئی ده لی ئه ویش به گۆبه ندی شوانه ی "لاکه چه" نه چوو...!?" "تایشه شهل"، چهند پرسیارتیکی تریشی ناراسته کرد. به لام ئه ولای تری لی نه کرده وه... ورد هه نگاوی هه لئینایه وه، سه ری به ژوو ره که ی خوی داگرته وه، له به ر خویا که وته ترمه و بۆله بۆل: "رهنگ نیه له گوند دوور بکه ویتته وه، ده لعازی لرف ده کری...! هه ی له و رۆژه ره شه، هه ر سبه و دوو که، به ناو ناواییش وه رده بن...!". دهنگه دهنگی "ونه" قسه کانی پیبری، له دووره وه ده هات و به رز بووه وه: "که سیره ت کردم، هه ی سندانت لی بدا... بو ری داناگری...".

- "یا حافیز، ئه وه له پاسه چیتی دیسان...!?"

- "هه چه، هه چه ده ی، ده لیتی بزمنشکی سړ هه لگه رایت!". سړ چوار پشتته پی سهره وانده ته نگه ی، نه قیزه به کی له ملی را کرد: "هه چه،... له گه ل تۆمه، ده ی پی هه لئینه وه"... کوت کوت زه ی دایه به ر سمه خره کانی، چهند هه نگاویکی هه لئینایه وه، پاشان له شوین خویا وه ستایه وه... "ده لیتی رۆشستنت بیرچوته وه"... زویر و زگاری کردبوو،... له گه ل یه کتر دا که وتبوونه کیشه و رکابه ری. بگه یشتایه هه ر بنه بنچکی، هه ر گاشه به ردی، گویی بو ده له قانده، لموزی خوی بو درتژ ده کرد و... به توندی له قه وچه ی ده درایه وه. له به ر ده رگای مالی "پوورمیردین" چهند جاریکی تریش ئه م په فتاره ی دووباره کرده وه،... "ونه" ی داهیزراو و پرست لیبراو، له گویدریتژ و له خوی و له گونده که ی... سه رنجیکی ده ور به ره که ی خوی دا: "ئه ی خوی دیسان گوند مه رگه مووشیان که وته وه ناو،... ته ییر و توایش به ئاسمانه وه نابینری...! هه چه ده ی، پی هه لئینه، بو وا گود بووی...!". سړ چوار داری تری سهره وانده لاملی: "کافر مکه، بیتمه

خواره وه هه نجن هه نجت ده کم، هه ی دایکه که ی دایکی ماخۆت... ".
دهنگیکی زبکی پر له تانه و ته شه ره، قسه کانی پی بری: "ئه و پیتی عه یانه،
ئه مان ئه توو که ری تی ناگه ی... کیوه وه ها ده لیتی حالۆری بووی؟!... " هه ر
له سه ر پشتی گویدرێژه که یه وه، سه رنجیکی رانا، هیچی نه که وته به رچاو...
"هه چچه... ده برۆ ده ی، بجوولتی... با له بن داران نه تتوییم."

- "شیت و شووری نه دی و بدی، له گه ل تۆم نیه...! یان ئه تووش وه ک
دایکه سه ر شیته که ت گویت گران بووه...؟ ". به م ده نگه جوژه
سه رسورمانیک سه راپای ده موچاوه سه رما بر دووه که ی داگرت، سه ری خۆی
به کولانکه ی ژوو ره وه داگرت: "به لئی ئ...!! داپیره پوو، ئه وه تۆی؟!
له گه ل منت بوو؟... " نه ختیکی تریش له شوین خۆیا سه نگرایه وه: "پیره ژنی
وا زوو غه یب ده بن... که وت هه واره به رزه یی برایه وه، به و دوا ییه
هه ر به یه که جاری له تامیان بر دۆ ته ده ر...! ". لای له ملا و له و لای خۆی
کرده وه... "ئای... ده بی ده نگه ی ئه و بووی، یان شتی هه ر له خۆیه وه له ناو
میشکما ده زینگیته وه...! " دیسان که وته وه دار تیوه ژه ندن.

"دایکه که ره سه ر به هه شه که ت، دباره تۆی له سه ر گووفه ک هه لگر تۆته وه،
وا تۆی به ده ر ناوه...!" به ده م ئه م سه رزه نشت و جوینانه وه، هات و له به ر
ده رگای چه په ره که وه وه ستا، دوو ده رزی ئه ستووران و سچ چوار دانه
کو ترۆکه ی که سک و سووری به هه ر دوو لای خه ی خۆیدا شه ته ک دابوو...
کو توپر به م دیه نه وه که وته به رچاو.

هه ر له سه ر پشتی گویدرێژه که یه وه قا قا پیکه نی. به لام ئه و هه ر له قسه
جوینشامیزه کانی خۆیه وه نه که وت: "وه لاهی بگه مه ئه و دێله سه گه ده بی
چی خراپه ئه وی پی بکه م...! ئه و رۆ رۆژی ئه وه یه خه لک له مال بیته
ده ر!... ". هه ر به ده م قا قای پیکه نیه وه، له گویدرێژه که ی ده خووری و
زه خته ی لی ده ژه ند و نه قیزه ی لی ده دا: "ده لیتی مست لی بارکراوه."

- کوره هه ی سه ی له بابی سه گ، که ره که ت له تو ئاقل تره، بو و له و
به سه ته زمانه ده که ی؟!...

کوو نه غه زری... کوپێ من، بابی من، هۆشه ک بینه وه به ر خۆت، بزانه
دنیا چ به حسه، چ قه و مایه، چ ده قه و می...!

- ئی ئی داپیره ده زانم، ده زانم...! ئه وه بو ده ترسی... نه گورگ ده یخوا،
نه ئا و ده ییا، نه هه نده ش ئاقله بروا به هه موو شت بکا...!

- هه ی پ...!

به هه ر ده په نجه له رزۆکه کانی گه شکه ی پی گرت و به ده م و چاویکی مری
و موچه وه، سه ری خۆی بو ئاسمان به رز کرده وه: "تۆیه خواجه، تۆیه...
شه یتان که ر و کوپێ که ی... " سه ری خۆی داخسته وه، به مه لاشووه سواوه و
ده م و لێوه به یه کدا قویا وه کانییه وه تفیکی خوار و خپچی بو هه لدا: "...
له خۆت و له فه سالت، ده لیتی له تفنگی شه یتان به پاش که وتوو...!" هه ر
به م رق و کینه وه، به قوولایی چاوه سه وزه وردیله کانییه وه، لیبی ورد بووه وه،
سه یری راوییه ئاوه به تاله که ی کرد... ورد ورد، هه ر له سمی گویدرێژه که وه
تا ته وقه سه ری "ونه ی روانی و هه مووی به چاوان داپیژت: "ملی خۆت
بشکینه، لیره دوور که وه به دیۆم، غه زه بمان به سه ردا مه بارینه... تۆیه خواجه،
تۆیه... هه ر هه نده ی لی ده زانی...! ". به ده م ئه م قسانه وه بو ژوو ره وه
گه راپیه وه. جامه ئاویکی هینا به به ر ده رگای دا کرد: "س س میللا، غه زه ب
بچی و خیر و به ره که ت بی، س س میللا، به لا بروا خیر و خۆشی بی...".
ئه مسجاره وه رچه ر خایه وه، ده ستی بو گۆزه ئاوه که برد، ئه ویشی له به ر ده م
ده رگا که وه قه لپ کرده وه: "خودایه غه زه ب بروا، درد و به لا بروا، خیر و
به ره که ت و روناکیمان بو بیینی...! ". به ده م ئه م قسانه وه، به کووره کووره،
سه ری خۆی بو ئاسمان به رز کرده وه، به ده م ده ست هه لشه قانده وه، که وته
ویرد و سه لوات خوتندن.

"ونه ی ئه وه ی مه ته قی له ده م بیته ده ر، هه ر به م ئاوا یه به جیی هیشت.

به دهمی به پیکه نینه وه، به هه چه هه چه و زه خته لیدانی گویدریتزه بی ته نکه و پالوو کورتانه که یه وه، دایکیشایه ناو گوند... ئه و ندهی نه مابوو له ده رگا زله که ی مالی "خدر خه ندان" دا بچیتته ژووره وه، خیرا خیرا، قه راسه که ی توند راکیشایه وه: "هۆش... هۆ هۆ ش ش ش...!" له نیو پووش و په لاش و ته پاله کاندایا، به دهم ملوما کردنه وه، له سه ره هه ر چوار په لی راره ستا. ئه ویش قاچه باریک و دریتزه کانی، به ملا و بهو لای ته نکه یدا شو ر کردبو وه، ته که ته کیان بوو، سه ری خو ی بو ئاسمان هه لبری، به گروشمه سه بری خو ری کرد، که ئه ودهم تویتزه هه ورکی سپی رو خساری پو شیبوو، دوای ساتی له بی دنگی و کرپوون، به دهنگی که ی به رز تی ی هه لکردی:

ه ی ه ی ه ی ه ی ه ی ه ی ه ی
هه واره به رۆ ه ی

سه گه قووچه وه که ی مالی "خدر خه ندان" وه ک تیزی تفهنگ هات و سه گوهری که ی بو هیتا. ده توت سه د ساله نه که رسواری که دیوه و نه جاریکیش هه پیوه. که وته چاره روان کردن و سه یکردن... سه گه که ی وه ک په یکی پیتشه نگی ده هاته وه به رچاو... لیتی ورد ده بو وه، ئه ویش هات و لیتی نزیکتر که وته وه، له حه په که وت، به کلک بادان هات و له نزیکیا لیتی وه رکه وت... هه یچ که سیکی تری به دواوه نه هات... هه تا تینی تیا بوو که وته وه ئاواز چرین:

ه ی ه ی ه ی ه ی ه ی	ه ی ه ی ه ی ه ی ه ی
به رخه گو ی به لو	ه ی ه ی
کوره که چه لو	ه ی ه ی
گاوانه بی دۆ	ه ی ه ی ه ی ه ی
تالانه به رۆ	ه ی ه ی ه ی ه ی ه ی ه ی

به دهنکه به رز و تیژه که یه وه، هیمنا بی گوندی شله قاند، وه ک باگه پرکی به رزه فری، ته مومژی ترس و ناگه هانی دهره وانه وه.

"نایشه شهل" له کولانکه ی ژووره وه سه رنجی بو رانا، به ماته ماته چوو له پشت دهرگای چه په ره که یانه وه که وته سه بر کردن و گو ی راکرتن. "زادۆ" هه ره له به رده م ناگردانه نیوه مره که یاندا، به کووره کووره هه لسا یه وه، به زۆره زۆر برپه ی پشته له یه ک ترازوه کانی خو ی قیت کرده وه، سه ری خو ی له ده لاقه که ی ژووره وه دهره ینا، به دهنگی که ی به رز و گرینتامیژه وه هه لیدایین: "گاوانه گۆج، ئه گه ره له پتوغامی تو تووشی فه تاره تی نه بووین، بزانه ئه من کوری بابی خۆم نیم...! سه گ به سه گایه تی خو ی، ئیستا بچی گوشتی سووره ماسی له پیتش دابنیتی، نه ده یخوا و نه ده شوهری... ده وه ره بزانه ئه توو زیده له هه موو که س به و ناوه خته ئه و حه په حه پت له چیبه... نه گبه ت ئه ورۆ رۆژی ئه و هه له پاسیبه یه؟!...".

"نایشه شهل" به دلکی پر له ترس و له رز و ئه ملا و ئه ولا روانینه وه، وه ک یه کت که گیانی له سه ره دهستی خو ی دانای، به شه له شه ل هات و دوو کودیله ی به ملی یه کتره وه گریدراوی هیتا و خستیه پاشکو ی: "ونسۆکه که م، له ئیوارتیه چۆری ئاومان نه ماوه... "زادۆ" له و ی را، به دهنگی به رز قریواندی: "پله تایش ئه تووش...!! ئه وه گوتمان ئه وه شیتته، بی ته قله، ئه توو بو...؟! "ونه" به هه یچ کلو حتی خو ی شیلو نه کرد، له به ر ئازاره دهروونیه کانی خو یه وه، نه هه یچ شتیکی ده دی، نه گو یی له هه یچ شتی ده بوو، پرو ی له مالی "خدر خه ندان" کرده وه و زاری هه لپچری:

ه ی ه ی ه ی ه ی	ه ی ه ی ه ی ه ی
سه قاکیش	مالی بی ناو
کانیبه چاوگه شه که م	ه ی ه ی

به دهم چرینی گورانیه که یه وه، له شوین خو یا وه ستابوو... هه ره به ملاو

بهولادا دهپروانی و چاوی دهگیترا... دواى چاوه پروان کردنیکی بئ هودده، شیتوه په شیتو و زویر و زگار، ههر بهدهم ئاواز و گۆرانیه کانی خۆبهوه، ریتچکۆله کانی گرت بهر و ژبهه ل بوی داکشایه خواره وه. توند و تاو گویدریتزه که ی لئ دهخوری، بهدهنگیکی بهرز کهوته تانه و تهشهره و سه رکۆنه کردنی: "نازانم بۆ وات بهسه هاتوو؟ ههر بهیه کجاری دافه تاوی... "تهنگه ی دایه بهر پیله قان، زهخته ی تیتزهند... "لیم ببی به که ره دیزه، به خوا به خوا له سه ره ئه وه که فره هه لته ده دیرینم. " له گه ل لیتز و نشیوی ریتگاکه وه کهوته سم کوتان و هه لینگدان... وه که چند جاره دهستی به ره وه هانییه که ی خۆی کرده وه... هه ندی جار "ونه" ده خزایه سه ره ملی، دوایهش به زۆره زۆر ده گه رایه وه سه ره پشتی... ئیتر ئه ویش وه کو جار ان چرپ و چۆپ کهوته وه گورگه لۆقه: "ده ئه وها، ده ئه وها، گویدریتزه ژیکه له و خۆشبه زه که م، خه فته تخانت کردم... ده چینه سه رکانی، تۆش هه تا که یفت دئ ده می خۆتی پیتوه نئ... هئ ی هئ ی هئ ی هئ ی هئ ی هئ ی...".

شوره شورى ئاو و دهنگی کودیله و گۆزه پر کردن، له ئاخاوتن و گۆرانیه کانی خۆی پچراند، گویدریتزه که ی سه نگرانده وه، بهدهم گومان و نیگه رانییه وه، کهوته دلهره وکتی و دژشدا مان "دهنگه دهنگیکم ده که ویتته بهرگوى... ده بی چی بی...! تۆ بلتی به کیکی تر هه بی پیش من هاتیتته سه رکانی... نا نا... هیچ شتی نیه من وا تیکه یستم... ئه ی ئه وه چیه! ئه و ته په سه ره چیه، می شکم بۆ وا ته پ بو، بۆ بهر چاوم وا تاریک دادی، چاوم رهشکه و پیشکه دهکا یا تانه ی کهوته ته سه ره، یا ترسم لئ نیشتوو...! نا نا وانیه... که ی من ترساوم...!" هه نگاوی هیمانه ی هه لئینا یه وه، نه رم نه رم له په رژی نی کانییه که وه نزی که وته وه،: "ئه ی...!!" پشووی سوار بو، سنگه کوژی پی کهوت، خیرا خیرا له سه ره پشتی گویدریتزه که ی دابه زی. دواى ساتی، بهدهنگیکی بهرز و خه نده ئامیتزه وه کهوته وه ئاخاوتن: "هه ی دایکم به قوربانت بی، ئه وه لیره ی!!... گه رووم درا

هه ندی هاوار که م!...!... وهک تاوی باران خۆی کرد به ناو شووره ی کانییه که وه: "دهمزانى... که _ گۆمه _ دواى ئه وه هه موو چه په چه په که سی به دواوه نه هات... دلّم خه بهری دا...، چوزانم خۆ دهستی خۆم بۆن نه کردوه...!" بهدهم ئه م قسه پر له چه ز و ئاره زووانه وه، زیاتر لیتی نزی که کهوته وه: "کوچهر، هیشتان بر وا به چاوه کانم ناکه م...!"، ئه ویش له م خیرا تر کهوته جووله و جموجۆل... خیرا خیرا کودیله و گۆزه پر ئاوه کانی لادایه لایه ک، له شوین خۆیا هه لسا یه وه، له ش و لار و جهسته شووشه یییه که ی کهوته بهر تیشکی سه رنجه تینوو ه کانی: "گیان گیان! شه کر و شابات لئ دهباری". که مه ره و سنگی توند شه ته ک دابوو، جووته مه که کانی وه ک تۆپه ئارمووشیکی په ره کراو، له ژیر سوخمه یدا ده ره پر بیوون... بهدهسته سارد و سه ره کانییه وه توند ده م و دووی گرت، بههه رچوار ده وری خۆیدا روانی... "ونه" ی پشوو سوار کرد، به حاله حال چهند پرسیا ریکی نیگه ئامیتزی لهدهم ده رفرتایه ده ره وه:

- بۆ بۆ... کوچهر... بۆ وام لئ ده که ی! که سی ترت له گه لدا یه؟
- و س س س، دهنگت نئ!
- ئم ئم... ده ده. ده دستت لابه، هه ههه ناسه م چو!
- شیت و شوور کارمازان له ئاو مه که!

به دلی پر له خوریه و راجه نینه وه، سه ره ی به سنگی خۆبه وه نا، ئه وه نده به توند و تاو رایکوشی، پشتی قرچایه وه، خه ربیک بوو سه ره جو مگه کانی بریره ی پشتی هه موو له خرتکه بچن... دار جووته که ی له دهست کهوته خواره وه، به سه ری په نجه کانی، بهدهم زه رده خه نه یه کی کپ و بی دهنگه وه، سی چوار دلۆپه ئاوی پرووشانده سه ره روخساره هه لبرز پرکا وه کانییه وه، به ئه سپایی دهست و په نجه ته زبو ه کانی ره وانه ی بنهه نگله بۆ ندر نه که ی کرد... ئیتر ئاو یزانی یه کتر بوون...!

- من له خوښی توښه و کانبيهم خوښ دهوئ، گهر گرانه تاشم هه بئ، که گوله
ئاو ټيکم لټي خواردهوه، دهر د و بهلام لټي ناميټي.

- "کوچهر" زياتر به سنگي خوښه وه نووساند: بو خوښت ناوئ، نه گهر بئ
نه کی نه کهي، ده بئ قوراوه کهي وهک هه نگوين فرکهي...! به زوري
زورداره کی له سهر نه و کانبيهم سرت له سهر شوانيکی که مهر به پڙدين و
خه نجهري ده بان هه لمالئ، کردت به کچ...!

- هه بئنيش ههر کچ بووي، بهلام وا خوښت شار دبووه وه کهس نه ده ويرا
شان له شانته بدا.

- ناعه ندرای، چهن د چاو قايي... ري به کوني ماريش ده بهي...!

به ده م هم قسانه وه، له سهر تاته به رده که وه به کتريان ده گه وزاند. بايه کی
سوو سارد، وهک گيزان ده هات و ده شنايه وه، بهلام نه يده تواني ټاره قهي
جه سته يان لټي وشک بکاته وه... وهک بلټي له سهر سنگ و به روکی به کتر
سهر خه ويکی بو بکن، مات و بئ دهنگ... يادی هم پوژهيان ده کرده وه، که
به که م جار تاموچيڙيان له يهک وهر گرت: "ده ورو به ري کاني، هه موو به گوله
مه نديلانته و گياکه له راز ابو وه، دم جوگه و شوټنه زنه که کان پر له
کووز له و کوليکه نيسان و شيرنشاته ره بيوون... وهک مافووري کاشان
له ههر لايه به ته رزي خوښ ده رواني. "ونه" گاراني به ره لالاي ناو ټا قاره که
کر دبوو، "کوچهر" يش کوته مهره که ي له نه ورايبيهم که وه، له نيو قوږه نه
گيايه کی سهوز و ته ر موټ دابوو... ورده ورده بو خوښان ده له وه ران، کاويڙيان
ده کرده وه... نه وانيش به دوان خه ريکی کيله به ر داني بوون، پاشان ده ستيان
به ياري شنډر شنډراني کرد... "کوچهر" ناوه ناوه دنه ي "ونه" ي ددها،
تووره ي ده کرد، زوير و زگاري ده کرد، که داره که ي هه لدا، پرسيار يکی
به په له ي ټاراسته کرد:

- ها، نه و جار ه کټ برديبه وه؟

- من بر دمه وه.

- هه ي له دروټ!

- چيتر گه مهت له گه ل ناکه م، تو فيلم لټي ده که ي.

- توخوا به توښ ده لټين پياوا!...

- نه دي چيم! منيش بگه مه ته مه ني تو ده يم به پياويک سه تي وهک
خوښت له عارد ده دم.

- کر به هي ي!

ليتيان بوو به ده مه قالي، په لاماري به کتريان دا، ټاميڙيان تيک وهرينا،
که و تنه زور انبازي.

"ونه" له شه ريکی ده سته و يه خه دا، به هه موو هيڙ و توانايه کيه وه
ده بويست بهر پټنه ي بدا... دواي چهن ده هولدان و ماندوو بوون، "کوچهر"
خوښ دا به زه وي، ماوه يهک له ژيره وه بيده ننگ و هه ناسه سوار مایه وه،
پاشان که وه ته ټاخ و ټوف و ډاکوکی له خوښ کردن... به ناز و شه رمه
خه تيلکه يه که وه نه رم نه رم ده ننگي خوښ گوري... "ونه" له گه ل هم
ره فتاره يدا، وهک سهر خوښيکی سهر گهر م که وه ته حاله تي بئ ټاگايي،
به سهر سورماوي خوښي که وه ته که ف و کوټ...! پڙدين و خه نجهر و کيسه ي
تووتن و دار جووت و کلاشه درا دراوه کانيان، ههر يه که ي که وه ته
کلاوه يهک... ټاره قهي رهش و شينيان پيدا ده هاته خواره وه... تيشکی خوښ
وهک زهر گه ته ده يگه ستن، لامل و سنگ و به روکی دامالراوي ههر دوو کياني
هه تاو سوټ کرد... خوښيان زياتر که وه ته که ف و کوټ، ته زوويه کی گه رمي
لهش رچين له زين و زيماري ده ماره کانيانه وه هات، جه سته ي ههر دوو کياني
ده رزيانژن کرد... ههر به م ټاوايه، تا ده مي له حاله تي بئ هوښي و
سهر گهر مي دا مانه وه... ټيتر بوون به ټاوري ټاو پيدا کراو، ټاره زووي
سهر خه ويک ههر دوو کياني کپ و بئ دهنگ کرد...!"

کتوپر "ونه" سه‌ری خۆی هه‌لبێری، سه‌یری لای ئاواپی کرد: "ده هه‌ر ئاوا له‌قون ئاگردانا بترشین. ده‌لێنی به‌فری جه‌رده جابرئان لێ باربوه، دوور له هه‌ندیکتان، خۆی ده‌کرد یه‌کتان به‌پێوه نه‌ده‌مان...". "کوچه‌ر" به‌تین و تاو بۆ سه‌ر سنگ و به‌رۆکی خۆی ڕاکیشاییه‌وه، وه‌ک کۆرپه‌ی ساوا باوه‌شی پیا کرده‌وه، به‌ده‌میکی خه‌نده ئامیزه‌وه نوقرچه‌یه‌کی له‌شانی دا، هه‌ر به‌ده‌م یاد و یادگاریه‌کانی به‌هاری پاره‌وه، پرسیارێکی ئاراسته‌ کرد:

- نازانم بۆ ئه‌وه‌نده له‌گیاوگۆڵ ده‌ترسایت؟

- له‌ترسی داپیروم.

- پێکه‌نینیکی به‌رزنی له‌ ده‌م تریقایه‌وه: هه‌ی که‌سی، کا داپیروت ماوه؟!

- ئیستاش هه‌ر لێی ده‌ترسم.

- ترسان!!؟

- کاتی خۆی هه‌ر بچووبامایه ناو گیاوگۆڵ، ده‌یدامه به‌ر به‌ردان، ئه‌ی نه‌چی مارو میروو پیتوه ده‌دا، ئه‌ی زه‌رگه‌ته ده‌تگه‌زی... جارێ به‌گویم نه‌کرد، به‌دوای ڕه‌شۆله‌یه‌که‌دا چوومه ناو قۆپه‌نه گیایه‌ک، به‌ردێکی تیگرتم، گۆزینگی به‌خوین دا هینام، ئه‌وه‌نده ئیش و ئه‌زه‌تم پێ گه‌یشت، هه‌زار خۆزگه به‌ژه‌هری مار... ئیستاش، ئه‌وا بیست ساڵ زیاتری به‌سه‌ردا ڕابردوه، جیبی هه‌رماوه. له‌و ڕۆژی‌ه‌وه ڕا ڕقم له‌گیا و گۆڵ و له‌ به‌هاریش بووه‌وه. هه‌موو گۆڵ و گۆلزار و ڕه‌شه ڕه‌یحانه‌م لێ بوو به‌دوژمن.

- ئه‌ی ئیستا؟

له‌گه‌ل ئه‌م پرسیاره دا زیاتر به‌سنگی خۆیه‌وه گوێی.

- ئیستا درک و داله‌که‌یشیم له‌ لا وه‌ک په‌ری تاوسه. به‌ده‌م ئه‌م قسانه‌وه سه‌ری خۆی خسته‌وه سه‌ر سنگه نه‌رمه‌که‌یه‌وه، له‌گۆشه‌ی چاوا، سه‌یری چاوه خوماریه‌کانی "کوچه‌ر"ی کرد: "گه‌ر به‌هار نه‌بوايه، چۆن ئه‌و

گه‌نجینه‌م بۆ ده‌دۆزرایه‌وه!" به‌ده‌م ئه‌م قسانه‌وه لیتوه‌کانی خسته سه‌ر کولمه ئه‌سمه‌ر و گۆشته‌که‌یه‌وه، پێکه‌نینیکی گه‌پنامیتری له‌ده‌م تریقایه‌وه: "هه‌تا ماوی ده‌بی له‌چاکه‌م ده‌رنه‌چی، چونکه من تۆم ده‌مه زه‌رد کرده‌وه".

- قوور به‌سه‌ر ئه‌گه‌ر من نه‌بوومايه، هه‌ر گاوانه گۆجه سیس و ڕه‌نگزه‌رده‌که‌ی ئاواپی ده‌بووی. ده‌بوايه هه‌ر له‌بن که‌نده‌لانان دانیشی و خۆڵ به‌خۆی.

- ده‌زانم ده‌زانم...، ئاخ‌ر تۆ له‌من ئاقلتر و باخۆشتری.

- هه‌ی له‌وه... شیت و شوور، هه‌ز لێک‌کردن، به‌گه‌وره و گچکه‌یی نیه.

- دوای نه‌ختی بێ ده‌نگی و بی‌کردنه‌وه: گه‌ر منیش نه‌بوومايه، ده‌بوايه مه‌مه‌که‌کانت هه‌ر له‌ناو کورته‌ک و شه‌روالدا پووت بینه‌وه... وه‌ک دوری نه‌سمراو.

"کوچه‌ر" خیرا خیرا گه‌شکه‌یه‌کی پێ گرت... قسه‌که‌ی پێ بری، هه‌تا تینی تیاوو بۆلای خۆی ڕاکیشایه‌وه. چاوی له‌چاوه بچووه‌کانی بری، جووله‌یه‌کی بۆ کرد، زیاتر خۆی له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌دا مشتومال کرد. به‌ده‌م ماچ کردن و بۆن کردنی سه‌رو گه‌ردن و بناگوێ چلکنه‌که‌یه‌وه، له‌ساتی بێ هۆشیدا، په‌یتا په‌یتا جه‌سته و ده‌ماره‌کانی خاوه‌بوونه‌وه... ئاوقای له‌ش و لاره‌ باربکه‌که‌ی بوو، وه‌ک دوو جه‌سته‌ی تیکئاخراو، هه‌ردوو کولمیان که‌وته سه‌ر ده‌م و لیتوی یه‌کتر و مل‌چه‌یه‌کی به‌رزنی له‌ روومه‌تی هه‌لسان:

"به‌خوا راسته "ونسی" گه‌له‌ک قه‌رداری تۆم" توندتر له‌باوه‌شی خۆی گوێی: "گه‌ر تۆ نه‌بواي، ده‌بوايه له‌پاشمله هه‌ر پیم بل‌ین نیره‌مووک" ماچیکێ تری لێ کرد: "ئه‌وانه هه‌موو به‌لایه‌ک، ئه‌دی جگه‌ره کیشانه‌که...!" تاوێ ده‌می له‌سه‌ر ڕوخساری دانا: "ئیستا بۆته دوژمنم". دوای هه‌له‌سته‌یه‌ک: "چاوم ده‌ری، بابم گوێی "کوچه‌ر" به‌رخه‌وانیت کرد، بووی به‌شوانبیش، خه‌نجه‌ریشت له‌به‌ر پشتیبه، ئه‌گه‌ر جغاره‌ش بکیشی

به په كجاری ده بیت به پیاو...!" به ههردوو دهسته كانی كه و ته وه ئاو پیزان و راکوشین "هه ده خوشكم بمرن، ئه تووم له هه موو كهس خوشتر ده وئ. " ونه " وهك كو انووی جو شدر او، خو یتنی كه و ته وه كه ف و كو ل، سه رگه ردان و پشو و سوار گو یتی خو ی راداشتبوو. "كو چهر" یش به داخ و حه سره ت هه لكی تیشانه وه گه پرایه وه سه ر قسه كانی خو ی:

- گه لی له به ختی خو م ده ترسم، ترسی ده كه م قه ت ئوخه ی نه كه م.

- من له تو زیاتر له سه ر ئاو و ئاگرم... دل له دل مه ده ئه وهنده مان نه ماوه.

- حه یران له دو له گه رمی!

- بو... بو... تو بلیتی باوكت له قسه ی ئه م ده ریچی؟!

- هه تا ئه و ده گه ریته وه، وه ره م هه لدینم،... "شاخو"ت نه دیتوو؟!

- بگه ریتمه وه ده چمه مالیان.

- بابم و "سالح مام شیخ" و چهند كه سانیکي تر به ته مان دوای چهند روژیکی تر به دوایدا بچن. دهستم له سه ر دلمه، تا ئه و نه گه ریته وه ئیشمان په ته یه. شه و و روژ به په نجه لیک ده كه مه وه، هه ر ده لیم ده بی روژی خو مان به بووک و زاوا به ندی ببینیته وه!... غه وسه كه ی ما ل له به غدا وای ده كرد دوو كورم پیکه وه ده بوون، ئه وجه هه ینئ ئه وی چاوه لاتی پیم نایئ، له عه ژمه تان شه قی ببردایه...

- "ونه" خو ی خسته سه ر كلاوه ی چوکی، سه رشیتانه كه و ته گروگال:

هه نكه، هه ر هه نكه... ده چمه مالیان... ده لیم "شاخو" ئه من، ئه من له گه لئ دیم، هه ر ئه وشو، ئه وشو، بابت دینمه وه گوند، ها ا ا ا ا ئه هه ر ئه وشو، چ له وشو زووتر نییه...! ئی ئی باشه ده زانم ده زانم... ئه و جاره با شه یتان به نه عله ت كا، به لكو خه لکی ئاو اییش داده سه كنیته وه، ئه من نازانم ئه و خه لکه له چی ده ترسن... بو وایان به سه ر هاتوو... جارئ "زادو" و "تومه ر ئاشه وان" له هه موو كهس زیاتر قه له زراو بووینه، له گه ل خو یانا

خه لکه كه شیان سه رگه ردان كردوو... من نازانم نازانم بو... داپیره پووری، پلكه ئایش... ئه وانه قه یناكا، هه روا ترسنوك و قه له زراو بووینه، ئه دی ئه وانی تر بو...!

- بابم و ته نی، كئ ده ویری پروا به خه ونی "دیوانه مه مو" و به قسه كانی "به كراغا" نه كا....!

- ئه وا وتمان "دیوانه" قه یناكا، هه رچو ئی بی له خو ین و گوشتی خو مانه.

به لام سه یرم به "به كراغا" دئ، ئه وی روژی بتدبیتبوایه چو ن ماده لای بی له به ر خه لک ده كرد. چهند زمانی شیرین بوو شیرین...!

- كر به قه له نده ر، هه ر بزانه گوند چو ل بوو!

- هه لسا یه وه سه ر پیتان: زناحم له گه ل دایکی خو م كر دئ، هه تا روح

له به ده نم ما بی ئیره به چی نایه لم.

- روحی منیش له سه ر روحی تو... ناخ چ بکه م، هه تا له ماله باوان بم

کیوه بچن ناچارم به گه لیان كه وم.

- به ده م ئاو ردانه وه به ملاو به ولادا: ئه وشوش دیم له وی قسه كامان

ته واو ده كه ین.

- مپیبه چی ی دو ینی شه و. نه وهك ببینرین...

هه ستیان به جووله جوولی گوند كرد. ئاوایی كه و ته وه جموجو ل، ده نگ و

زه نا زه نای منال و كالیان كه و ته به رگوئ... خیرا خیرا جیژوانی شه ویان

دانا... "كو چهر" به لایه كا سه ره و هه وراز یوو وه و "ونه" ش به خو به گو یدرئ و

راویه كه ی سه ر پشتیه وه، شولق شولق... به هه ورازه كه وه هه لئنا. ده سستی

كرده وه به گورانی چرین و به یت و بالوره كانی خو یه وه...!

"ئایشه شه ل" به راکه راکه به دوای دهنگیه وه هات، كودیله ئاوه كانی لی

وه رگرته وه... هه ر به م ئاوایه هه نگاوی هه لئنا یه وه تا له ناوه راستی ئاوایی

سه نگرایه وه... "هئ هئ هئ هئ ی... مائی بی ئاو هئ ی... "كومه لی كچه

عازبه‌کان به‌خو به‌گۆزه‌ی سه‌رشانیانه‌وه تیی ورووکان، بگره و به‌رده و قیژه قیژیان ده‌گه‌یشتته هه‌موو مالتیک...

- "به‌نگین" هه‌ق وانییبه ئاوت بده‌می. بابت گه‌له‌کی جوتین پی داوم.
- هه‌ی قورۆکه‌ت... ئەمن چ بکه‌م... چیشم به‌سه‌ر دایه... "لای له‌ده‌سته خوشکه‌کانی کرده‌وه، کچی کچی ئی... بابان ویرانییه
- ونه: ئاگات لی بی، ئاوه‌که‌ت هه‌موو رژاند.
- هه‌ی دایی... "گۆزه‌که‌ی له‌ده‌می راویه‌که‌وه نزیك کرده‌وه... دیسان لای له‌ده‌سته خوشکه‌کانی کرده‌وه": هه‌ی ته‌ماشاکه‌ن! "هه‌موو هه‌لۆه‌سته‌یه‌کیان بو کرد و ئاورپان دایه‌وه" هه‌ی کتی هات!"
- سه‌رنجیان بو رانا: وه‌یش چاوم ده‌ری!

- به‌سته‌زمانه‌ی بوویته داوه ده‌زی، که‌پویی بگری روحی ده‌رده‌چی.
- به‌نگین: سه‌ر شینییه، ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر ئه‌وان هاتوو ره‌بی به‌سه‌ر گاور و مسقوفیش نئ...

- ده‌زانی بی بابی چهند ناخۆشه، هه‌ی چاوی کوو بوویته گۆمی خوتین؟!

- به‌نگین: ئه‌وه‌ی بابم و "ئۆمه‌ر ئاشه‌وان" ده‌گپرنه‌وه، کافری هه‌فت دینانی پی موسلمان ده‌بی. کچیکی منالکاری زیتنه‌له، به‌ده‌نگه باریکه‌که‌یه‌وه، له‌ناویانه‌وه به‌رز هه‌لیدایی: هه‌ی که‌سێ چ قه‌وماوه، ئه‌دی هه‌موو سالتی ناچیتته راو؟

- به‌نگین: وس کچی، دایکم که‌پووم ده‌بری.
- یه‌کیکی تر: بابانکویرینه، ئه‌وه‌ی ئەمه‌ گویمان لی بووه، ئه‌و بزانی، هه‌نکه هه‌ر لیره پرچی خۆی تیتک تیتک ده‌کا!
- له‌ باب کپوه!
- بابانکویرینه بو به‌منیش نالتین... ده‌ پیم بلتین چی بووه؟!

یه‌کیکیان خۆی لی نزیك کرده‌وه، به‌ده‌نگیکی نزم چرپاندییبه بن گوئی: خوشکۆله، بابی قومری، به‌خو به‌ئه‌سپ و تازی و تووله‌وه "ده‌ستی بو ده‌می خۆی برد، به‌ئامازه‌ کردنه‌وه تا سه‌ر زگی خۆی شوپی کرده‌وه": دیوه بالداره‌که، هه‌موویانی

- هه‌ییبه ر ر رۆ... ئی ئی
- لرف کرد
- ده‌وجه کر به‌ چیتر له‌سه‌ری مه‌رۆ، با گاوانه گۆج گوئی لی نه‌بی...
ئه‌و هه‌له‌پاسه هه‌موو دنیا تپده‌گه‌ینی...!
- به‌نگین: قه‌له‌نده‌رینه، هه‌ر دوعا بکه‌ن بلتین خوایه به‌سوډره‌مان نه‌به‌ی.

"ونه" هه‌تا هیتری تیابوو هاواریکی له‌سه‌ر کردن: ئه‌وه چ فسکه‌فسکتانه... وه‌رن گۆزه و کودیله‌کانتان پر که‌ن، دهنه به‌جیتان دیتم.
وه‌ک پۆلی په‌پوله، هه‌موو ده‌وره‌یان له "ونه" دایه‌وه، ئه‌وه‌نده ماندوو چه‌وانشه‌یان کرد، ده‌ستی به‌سه‌ری رانه‌ده‌گه‌یشت... دمکی راویه‌که‌ی له‌ده‌ست گرتبوو، گۆزه و کودیله و کونده‌ی پر ئاو ده‌کرد، یه‌کیکی به‌ری ده‌کرد، ده‌ی تر ریزی ده‌به‌ست... "به‌نگین" به‌هه‌له‌داوان گۆزه‌که‌ی له "قومری" وه‌رگرت و به‌پری بۆی برده‌وه.

"ونه" سه‌ری خۆی هه‌لپری، به‌ده‌نگیکی به‌رزوه هه‌لیدایی:
- "قومری" چیتر مه‌گه‌رپوه، هه‌نکه به‌خۆم راویه ئاوه‌کتان بو دینم. دیم "شاخو"ش ده‌بینم.

تا ده‌مه ده‌می چیشته‌نگاویکی دره‌نگ، هه‌ر به‌م ئاویه به‌خو به‌گوڤدیرتژ و راویه ئاوه‌وه له‌گه‌ل کچ و کالی ئاوایدا، کردبوویان به‌ده‌نگه دهنگ و هه‌رایه‌ک نه‌بیته‌وه. "ونه" سه‌رقال و مژوولی کاره‌که‌ی خۆی بوو، کچی لیی ده‌تورا، یه‌کی لیوی لی ده‌کروشت، یه‌کی له‌پشته‌وه‌را گه‌شکه‌ی پی

دهگرت، ... يا ئو، خۆي له يه كتيكيا نه وه توورپه ده كرد، يا سه ركۆنه ي ده كرد... به ده م ئه م كارانه وه، ناوه ناوه ئاوازيكي به رزه فريشي بو هه لده دا...، وهك هه رزه كارى رهفتارى ده كرد، كۆي له هيچ شتى نه ده كه ده وه، چى به اتايه سه ر زارى، به ئاواز و هه وايه كى خوشه وه، به رز بۆي ده چرى، به دلئىكى پر له گر و ئه وي نه وه، ده يچريكاند و ده يخرۆشانده ... ئه مجاره، گوئدرتزه كه ي به پيش خۆي دا و بو سه ركاني وه رچه رهاييه وه. وچانيكي دا، خۆي له ناو هه وري ته نهايى و ته مومژى خۆزگه كانيدا ده دۆزيبه وه. بيناي سه رنجه كانى بۆلاي ئه شكه وت و جيهه وارى راوچى و نۆرينگه كانه وه رانا. له سه ر تاته به ردى سه ركانييه كه وه تاوئى خۆي گه وزاند. گوئدرتزه كه شى به خۆ به راويه كه ي سه ر پشتيبه وه، جار جار فووشه يه كى بو ده كرد، لاقئىكى به رز ده كه ده وه و خيراخيرا، دهيدايه وه به زه وى... له گه ليشيا ئاوى ناو راويه كه وه شولقه شولقى ده كه وت. چكچكه ي ئا و به بن ته نگه يدا ده تكايه خواره وه.

خۆي وهك كه نگره بى كه سه يهك، تاك و ته را، ده هاته وه به رچا و... هه ر له و پيئودانگه وه، به ناخى خۆيدا قوول بووه وه: "كى ده توائى دهغه لئىكى دايك كه ريله ي خوشك ئيفليجيتكى وهك من بكا به خاوه ن ژن و مال...! باوكى چ كچى هه يه متمانم پى بكا...؟! ته گه ر بيشه م بو نه كرى، نه ختى ژن له كوئى بينم...؟! به نانه ره قه ي مالان يا به فينگه فينگى پر و پيرتزان... هه ي هه ي هه ي هه ي له كبه تان به زياد نه بى...!"

به ده م هه مان تاسه و بىر كرده وه وه، له شوئىن خۆيا هه لسايه وه، دواى ساتى وه ستان و دۆشدامان، بافره ي هاتى: "به خه ونيش بىرم له وه نه ده كه ده وه، كه رۆژى دى له باوه شى كچيدا ده نووم، سه ر به سنگ و مه مكى ده كه م... ها ها ها... به رزتر پيكنه نى: "ها ها ها...! سه يرم به خۆم دى، قه ت نه مده زانى من ئه و كورپه لاوه م...!". گه رايه وه شوئىن خۆي، له سه ر تاته به رده كه هه لقونجايه وه: "گرى كوئره ي من هه ر به و ده كرتيه وه، هه ر ئه و ده ردم تيمار ده كا... چ له ئيستاهه زووتر نيه... ده چمه لاي ئاو كووف و

براده ره كانى... هه ر له بنى پييان هه تا ته وقى سه ريان ماچ ده كه م. هه ر ئه و رۆ ده چمه مالىيان، ئه و راويه ئاوه شيان بو ده بم، هه رچى جه رپه و گۆزه و قه له وزتيكيان هه يه، هه مويان بو پر ده كه م... كوره "شاخۆ" هه تا ماوم گا و گوئالتان له سه ر چاوم داده نيتم، شه رته گاوانى و نانى به يانييان و شكارته و مكارته... هيچ هيچ... هيچم ناوئى ليتان... به س باوكتم بو په يدا كه!... ته گه ر ده لئى هه ر ئيستاهه گه لتان ده كه وم، له عاردا ن بى، له عاسمانان بى، هه رده بى به يه ئينيه وه، ئه و ئيشه م بو جيبه جى بكا. "مام سالىح" به قوربانى داوداوى سه ر و ردينه سپييه كه ت بم. كارى من كه وتۆته لاي ئيوه، به نگۆ نه بى چاره م ناكرى.

كوره ده برۆ ئه ولا سيسى گوئى ره ق، ده لئى كرمى بن عاردي، تو و ژن هينانيان گوتوه... گه ر گه وجيكيش هه بى له قسه مان ده رنه چى، كى مي ردت پى ده كا...!

"مام سالىح" بروام پى بكه ن. ده نگۆ برۆنه دوى، دلئى باوكيم بو رازى كه ن، بزانه ده بى يان نا؟... ئۆف ئۆف... "مام ديوانه"، ئه توو، ئه توو، هه ي به قوربانى رشك و ئه سپيى كه زى و په رچه مت بم، ده ئه توو قسه يه كى خي رم بو بكه،...

دايكه جنۆكه ئه توو و ژن؟!... ده لئى له تفنكى قووله شين شايه رى ئه جندۆكان په يدا بووى!...

به خوا سه يرم پييان دى... جارئى خۆ ئه گه ر ئه و قسه يه بگاته وه دا پيره پوورى له دين ده رده چى: ولى، ولى، ولى... گۆجه ي قوون خوار، به و ئاخۆران و باخۆرانه... وا دنيا مان به سه ردا كاول ده بى، له باتى زكرت، ته هليله ت، شه و نوئرت، بىر له چ ده كه يته وه، هه ي به قوربانى نينو كه كى پيئى ديوانه بى...!

له شوئىن خۆيا، ورده ورده له گه ل ئه م خۆ دواندنه دا ده ستى كرد به پيكنه نى:

"ههی چاوی چاوم بابی "شاخۆ". ئەگەر بۆلیم منی لە تازییەکانی خۆی خوشتر دەوی، درۆ نیە... هەر لە دوور را دێ و بە پیکەنینە بەرزە کە یەو دەلێ: گۆجە سەر شیت، دیارە لەبەنەو شتیکت بە شتی کردووە، هەمووت براندۆتەو... هەر پرسە خەسوانە کەت بۆ ئیمە هێشتۆتەو... بۆیە وا دەنگت لە تیری دێ...! بووی بە ئاگری بن کا. ئەتوو لە "جب" ئازاتری، یاخو لە بابی منت کەوی...! ئاورپک لە "سالح مام شیخ" دەداتەو، پاشان دەلێ: باوکم، لە سەر ئیمە هەر ئەو یە کە دلێ باوکیت بۆ رازی کەین و هەرتی لێ وەر بگرین... بەلام هی کچە، ئیمە ناتوانین هیچ قسە یەکی لێ بکەین" لە شوپن خۆیا هەلسایەو، دوایە بەگور لە جیتی خۆی دانیشتەو: "جا هەر وایە وا قوربان... ئەو قسە یەت لە گەل جووتە پیتاڵاوە کانت بەسەر سەر و بەسەر چا...!"

هەر بەم شیوێ، لە گەل خۆیا کەوتیووە وەرە ورد و بەخۆدا چوونەو. سەرنجی بۆلای شاخە دوور و جێ نەزەرگە مامز و کەلە کیتیویان رانایەو، هەموو ئەو خەم و پەژارە و دلەراوکییە، بوون بە شەپۆلی ئاوازیک و لە ناخی دل و دەروونییەو سەری هەلدا...

لە پڕ کزە بایەک، دەنگە دەنگ و هەرا و هۆریای خەلکی چرپاندا بن گوتی. لە شوپن خۆیا هەلسایەو، بە دەم هەست راگرتنەو سەیری لای ئاواپی کرد، گوتی خۆی را داشت: "تۆ بۆلێ ئەو نەبێ، هەموو جار کە کە لەشی کەلە کیتیوی و مامزان دینیتەو، ئاوا منال و کالێ گوند بەزاک و ماکیانەو دەوهری لێ دەدەن...!". خێرا خێرا بەرەو ئاواپی سەرکەوتەو... "بەلێ هەو، یاخو بە خێر بیتەو، ریتی دوورت لێ نزیک کردینەو... بەلێ دەق خۆیەتی... ئەو هەرا و هۆریایە هەمووی لە لای مائی ئەوانەو یە...،... ها!... سەیرە، سەیرە... ئەو هەموو ژن و پیاو بۆ وا خپ بوونینەو... ئەو هەموو خەلکە دەوریان لە چی داو... تۆ بۆلێ شتی پووی دا بێ!...".

هەتا لە قەرەباڵغییە کەو نزیك دەکەوتەو دەنگە دەنگ و هەراو

هۆریایەکی ئاواسایی، تیکەل بە جریو و جوو کە ی چۆلە کە و نووسکە نووسکی سەگە کان دەبوو... ئەوانە ی هەموو دەکەوتن بەرگوتی... بە هەلە داوان هەنگاوەکانی هەلێنایەو... هەموو وەک پوورە ی هەنگ کەرە سیسەیان کردبوو.

- کورە خۆ لە داری گیتی مە دەن، ماری چی و حالی چی؟!...

- "سەیرە دەنگی "زادۆ"م دەکەوتتە بەرگوتی، ئای،...! ئەو بەسی چی دەکا!..."

- بەخوا ئەو هەش هەر عەلاماتە کە پێشمان دەدری، ئەدی لەو هەشکراتر، لەو موعجیزە تر!...

وەک تاوی تەورداسی خۆی خستە ناو حەشاماتە کەو.

- "زادۆ" لە قسەکانی خۆیا هەر بەر دەوام بوو: دیوانە بوومە جوو لەسەر دەستت ئیسلا م بووم، ئەو نە کە ی، ئەو کە ی نە کردانە... کاری وا لەتوو ناو هشیتهو!..."

- ئەویش شیرە کە ی لە کالان دەر هینابوو، هەلێدە شە قاند و لە سەر گیندانە کە نزیك دەکەوتەو، دە یخروشان و دە یچربکاند: "با مار نە بێ، دیوی گەر گەر بێ،...! کورپنە لاکەون، ئەو هە ی لە سەر دوژمن پازدا، دە بێتە برا بە شی شە یان.

هەموو چاویان بریبوو کونە کەو، ماریکی جینجری سەر ما بردوو، بستێ سەری خۆی لە کونەو دەر هینابوو، لە بن ساییتە ی سەر گیندانە کەو سەری خۆی شوپ کردبوو، لە بەر فرە فرە و هەلبەز و دا بەزی چۆلە کە کان هەر ئەو تا دە بێنرا، هەموو بە جوو کە جوو ک و بال هەلشە قاندنەو تیبی و رووکا بوون... جەستە ی وا سڤ بێوو، بە زۆرە زۆر تەکانی دە دا یە خۆی، نە بێدە توانی بە تەواوی بیتە دەرەو یا بچیتە ژوورەو... جار جار زمانە دوو فلیقانییەکانی دەر دینا و سەرە نیو زیندوو کە ی دینا و دە برد... "ونە" وەک

تیری تههمتهن له شوین خوږیا ته کانی دا، کلکی دارجو ته که ی گرت و هیرشی بو برد. "زادو" لهو خیراتر که و ته جووله، په لاماری دا و هتا هیژی تیا بو هاوارتکی له سهر کرد:

"گوجیله به راز نه که ی" له گه لّ ئەم قسه یه دا خو ی پیدا شو پر کرده وه، له پشته وه را توند به رزه فتی کرد: "نهو گوو خوار دنه بو تو نه هاتووه،... خو ت له هه موو شت هه لّمه قور تینه...!".

"ونه" که و ته جووله و خو راته کاندن:

- بهرم ده، ئەدی له مار کپوه!

- "زادو" پرسیارتکی گه پ نامیژ و سهر سوپماوی ئاراسته کرد: مارا!...
ئوه ماره؟...

- ئەدی چیه؟

- ئوه قوزه لقورته له بو بن گویت، له بو بی ئەقلی و نه فامیت.

"پوور میردین" له شوین خوږیا چاوه کانی ته بله ق ببوون، ده توت بوور او ته وه، به بی ههست و جووله له شوین خوږیا دامابوو، چی گور کپیه کی به قاچه باریک و له رزۆکه کانی کرد. تووره و توند به چاویکی پر له رق و قینه وه له "ونه" ی روانی. له بهر خوږیا که و ته بلّمه بلّم: "ئه ری و ه لّلا هه ی دلّه درد، هه ی قوزه لقورت له خو ت و له تاجه رات...!". "زادو" به دهنگپکی به رز دیسان لای لی کرده وه: "ونه گوج، کوو ده زانی ئوه ماره...؟! مار و به و ده خته ی سال...! کی ده لی پیاوچاکی نیه، هاتیه ناموژگاریمان بکا، ریمان پی نیشان بدا... کی ده لی شتی نیه... کوره باوکم، کی ده لی...".
رووی له "دپوانه مه مو" کرد: "کی ده لی بهر قه ره و لی بالداره بو نیه، کی...". "پوور میردین" به دهنگه زیقه که یه وه هه لیدای: "هه ی سلاو له ئەقلتان، ئوه هه رچی بی... مار نیه... ئه و جه بی پر نه وه".

"دپوانه مه مو" وه ک گه والّه ی به هار گرماندی: "شهرعی مار به دار" به ده م

ئەم دهنگه وه به ره و ماره که وه هه نگاوی نا...

- زادو: نا ا ا ا ا. هیزه نه که ی... دپوانه ئه و هیان نا ا... به خو لامی خو ت و کهس و کارت بم ئه وه نه که ی. وه ره سهری من په ل ده، واز له و بیته...!

به لام ئه و کو ی لی نه کرده وه، چو ن شیره که ی به رز کرد بو وه و نا و ه شان دی... له گه لّیا "زادو" به کۆله گروو سهر و پۆته لاک داپلوسینه وه، که و ته گرو گال: "دپوانه ئه و هت نه کردایه، قهت نه مده زانی پی له ته خته ی چرووک ده نیی!... هه ی چاوه که م هه ی عه زیزه که م، ئیش وه ها نیه... ئه وه دوور و قووله دوور و قوول...! برۆ له مناله کی ناو لانکان بیرسه و بلّی، ئه ری سه بیلۆکه مار له زستانان له کون دپته در، سه بیلۆکه به سارد و سهرما و شه خته و به ندهر قهت مار ده بینری، سه بیلۆکه قهت ماری وه ها فه قیر حالّ هه یه، ئه وها به لاکه لاک بی و به رامبه رت را وه ستی، ئه تووش بچی سهری قه ل ده ی...! یان دپته دوور چاوت...؟!... یه ک جلیت لیده دا و خوینت پر ژه هر ده کا...؟! بزانه کوو به گغه گغ دی، تپت ده گه به نی و ده لی هه ی له خو تان بی ئەقل و نه زانی...! ماری چی و حالی چی...!?!".

"دپوانه مه مو" به بی گویدانه قسه که ی ئەم، بی په روا، وه ک سهر کرده یه کی خه مخو ر و له خو بایی، به ئەسپایی له ناو ئاپو رای قه ره بالغییه که وه هاته در، به ته ک "پوور میردین" دا رابورد، نه ختی شانی خو ی بو خوار کرده وه، به لام "پوور میردین" رق و قین و بی زاری له چاوه کانی دا ده باری. به دوو دلّیه وه رووی خو ی بو لاکه ی تره وه وه رچه رخانه وه، له بنی چاوه سه وزه کوو ژه که یه وه به تووره یی سهرنجی بو رانا... وه ک پیاو کووژتیک، تک تک خوینتی به ده ست و باسک و شم شیره که ی دا وشک بوو بیته وه... ئاوا به ترس و نیگه رانییه وه سهری ده کرد. به لام ئه و له تزیکیه وه هه لگیر سایه وه، به ئەسپایی لای لی کرده وه: نه نی ئه وه منم من... کو ری تو م بی ده لّین! له دپوانه شیتو مه ترسه، هیچ

کاری له خوځېدو ناکا...!". "پوور میړدین" بهم قسه یه، زرده خه نه یه کی ته نک به سهر ده موچاوه لوچ لوچه کانیه وده دا بلاو بووه وه، به هه ناسه سواری بووی خوار بووه وه، وهک جارن لاشانی ماچ کرد: "چوزانم، نه منیش ده لیم... دیتوانه ناتوانی، شستان له خوځېدو بکا...!". "زادو" دیسان باره که سی شله ژانده وه نه جار ده می قسه ی ناراسته ی "شاخو" کرد و بهرز هه لیدای: "نه من نه و قوربه سهری و داد و پرۆیه م بو ئیوه یه، نه وچه پاشان بو خو مان". ئاورپکی نیگه نامیزی له "پوور میړدین" دایه وه، پاشان گه راپه وه سهر قسه کانی خو ی: "ته دی نه ودهش هه نیشانه یه که نیه، هه ر عه لامات نیه...؟! بو له و هه موو ماله مار دیتته مالی ئیوه...؟! نه گبهت هه ر هه نده شانی یه کیکی گرت، نه وچه خوا هاوار و خوا تو یه...!

به خوا به خوا، هه ر سیتیکی ئورفی قه سه مه، نه گه ر هه تا ده پازده شه وی دی له و گونده بمینینه وه، هه موو ره قه ده بینه وه، هه موو که ل و کرۆم ده بین... هه ندیکیشمان هه ر هپچ، نه وانه ی که سهر نایه ننه به رو لاساری ده که ن... نه وانه وهک گه زو و مه زو لرف ده کرتین... نه ری وه لالا لرف ده کرتین و ده بن به سه خوړ. "به هه نگاوی نه رم نه رم بولا ی "شاخو" خزی، ده ستی له سه ر شانی دانا، وهک پیری سه دسالی، به قورپکی پر له گریانه وه، له ئاخواتنه که ی خو یا به رده وام بوو: "هه ی هاوار ته له من هه ییش... چه ند داماو و بی مرادن...! هه ر جار ی چاوم پیتان ده که وی ئاگرم تبه ر ده بی...!". "سالح مام شیخ" قسه کانی پی بری، به ده نگیتی گرز و تووره وه، لای لی کرده وه: "پیوا نه وده نده له سه ر شتان نه روا باشه، بو وا له هپچ و خو رپایی دل ی خو ت توند ده که ی...؟" "خدر خه ندان": پیوا قه د به قه رز نه ترسی... نه وه ی لای خوا هاتوو ه خو ش هاتوو ه...!".

تا ده هات کزه با سارده که تینی ده سه ند، تو ئیواله هه وره سپیبه که ی ره ش هه لده گه پاند و به ری خو ری ده گرت.

په یتا په یتا سارد و سه رما بلاوه ی به ئاپو رای خه لکه که وه کرد. ئیتر

هه موو به دوودلی و نیگه رانیسه وه په رته یان لی کرد و به ره و مال بوونه وه. نه و کچانه ی هاوته مه نی "قومری" بوون، سه رنجه نیگایه کی پر له سو ز و نوازشیان ئاراسته ده کرد و جیتیان ده هیشت. سه ره ژنه کانی ش هه ر به م ئاوا یه، به ده م مالئاوا یی کرده وه، له "دایکی قومری" یه وه جیا ده بوونه وه. هه ردوو که وتبوونه باریکی تازی به باری، روخسار په نماو و چاو وهک گو می خو تین... گه ر له بهر "شاخو و باغو" نه بوایه، پیازاویشیان وه سه ر نه ده نا، هه ر ئاوا له چوار ده وری ئاگردانیکی سارد و سپردا ده سته و نه ژنو دوش داده مان. "پوور میړدین" له وان سه رگه ردان و په شوکاوتر بوو، دل و ده روون و هزر و بیری ببوون به پارچه یه ک له گومان و نیگه رانی. دیمه نه کانی به شتیوه ی تر ده هاتوه به رچاو. که ل و به نده ن و دونه سهر به هه وره کانی... لا ببوو به دیتو یکی رموزنه ی شاقه ل دریت و چرنوک ژه هراوی، بزنه مه ره ز و چیتلی بازی لی ده بوون به پلنگیتیکی بالدار ی چاوسوور... گیانی پیسی و چه پهل ی و کرده وی مرۆخو ری به سه ردا باریبوو، هه راسانی لی هه لسا بوو، به لام دهنگی ده فه که ی "دیتوانه مه مو" فه راموشیبه کی زوری دیتایه وه بهر. گه ر نه و نه بوایه نه ویش نه ده بوو...! خرت خرت به سه ر به نگه چلیبه کاندان رویش ت و رووی له ناو ئاوا یی کرده وه. نه مسه ر و نه وسه رتیکی بو کرد، هه ندی جار وهک قومقو موک سه ری خو ی بو ئاسمان به رز ده کرده وه، دوا یه ش به ده سه ته چرچ و چه و پله کانیه وه ئامازه ی بو لایه ده کرد. یا سه رنجه نیگای ده گواسته وه بو بنه دره ختیکی رووت، بن به ردیکی زل و زه به للاح... ده می له لایه وه ده وه ستا، تاس ده بیرده وه...، له گو شه ی چاوه چکو له کانیه وه ده که وته سه رنجدان و روانین، ته زبجه دریته که ی به ملی خویدا شوړ کرده وه، که وته ده ست هه لسه قانندن و بلمه بلم: "هه ر به ردیکی له سه ر دان ی، نه و ئی شان هه ی ئیمه و مانان نین، کرده ی له ئیمه چاکترن... دیتوانه... نه و ئی شه ت بو کرد، کی له خشته ی بردی،... نازانم بلیم چی، هه ر چه ند سه ر دیتیم و ده به م چ قسه م بو نایین، ناشتوانم له تاریکی قسان بکه م...! بلیم

چی... دئیوانه، ده بی پیت گوترا بی!!... نانا... له خو به وه... نا نا... ناتوانی نانا توانی... " ... بهم نا وایه ده ریشست، سه رقآل و سه رگه ران ههنگای دهن، دیسان له ژیر دیواریکا یا له نزیك سه ره نو پلکیتدا هه لده گیر سایه وه، هه مان جووله و رهفتاری دوویات ده کرده وه... تا سر و سه قه م زوری بو نه هینا رووی له مال نه کرده وه.

***

و پرای سارد و سه رما، په پیتا په پیتا باگه ر و باهوز تینی ده سه ند و هه وره که ش تیر ده بو... هه ر دوی نو پژی شیوان گوند بو به گورستانیکی تاریک و نهنگوست له چاو. هه روات ده زانی نه مانگه ته به ش پانه ی که دوینی پیران نه م ناوه ی کرد بو به چراخان، کوژاوه ته وه، یا که وتوته خواره وه و هه پروون به هه پروون بووه. وه ک گلو له موو له نیو تیه نه هه وریتی چلکندا ون ببوو، به زوره زوریش که ر خه که ییت بو نه ده دوز رایه وه. "دئیوانه مه مو" له نیو نه م تاریکی و بی ده نگیه ده ههنگای دهن، ده فسه و شیره که ی، هه ریه کی به لاشانه کی خویدا شو ر کرد بو وه، به ناو گوندا راده بورد:

"دا ا د مه ده ده... به بیه به به به بیه...! نه وه ته نه وه ته، ته خت و تاراجی پاشای که ره می... به بیه به به... داد مه ده ده... حه ی ی ی...!". توند و ته یار به سه ر بستنی "هه رمک" که وت، به ده فه لیدان... ده توت سه د سو فی و مرید حه لقه ی زکریان له گه ل به سه تا وه. هه موو چا وه کان له ناو تاریکایی نه م شه وه دا خه و الو ببوو، یا که وت بو وه خه و یکی قو له وه، ته نه ا چاوی "ونه ی" شهیدا و دلپ له نه وین نه بی...!

که "دئیوانه مه مو" که ژاوه ی تاریکی خسته وه جووله و لقلقین، نه ویش له لای خو به وه، به ناو کو لانه کپ و بی ده نگه کانداز ده ی بو کرد. وه ک گورگی باران دیته به نیو په نا و په سیواندا به ره و جیژوانی نه م شه ویان رویشست. وه ک کرمی ژیر زهوی، به سه ر چل و چپو و کوته ره داره کانداز

ده خزی و ههنگای هه لده تینا یه وه... پلوو که به ردیکی ناو دیوی مالیان کرد، نیتر چوو له ژیر کاکوکاندا، له دوور ماله کانه وه، که وته چاوه روانی... نه وه له م کپ و بی ده نگه ر بو ی خزی، له ناو تاریکاییه که دا پهیدا بو...، سنگیان نا به سنگی یه کتره وه، وه ک شه تله لاو لاو تیک ئالان...

دوی ساتی له دلله راوکی و یه کتر کوشین، "کوچه ر" پرسیاریکی ناوه ژوی چرپانده بن گوی:

- چیت کرده وه؟

- هه تا پیش روژئاوا هه ر له گه ل "شاخو" بووم.

- ئی...؟!

- تا دوو روژی تر نه گه ر نه گه رایه وه، به دوی سو راغیدا ده چین.

- هه ر نه توو و نه ون؟

- نا نا... بابت و "سالح مام شیخ" و "سمایل گاهه ش"... هه تا "جب" و چه ند که سانیتیکی تریش خو بان تاماده کرده وه.

- بو نه وه هه موو خه لکه... تو بلایی نه و قسه و قسه لۆکه ی "تومه ر و زادو" و مادو... نه سللی هه بی.

- نا نا نه وان ئایرین... به لام گه لی ره وه گورگ و ده عبای دی دیترا وه... وایان پی باشه چه ند چه کداریک پی که وه بیچین...

- من ده لیم، بریا زووتر به ری که وتبان.

- منیش ده لیم، تا روژی زووتر به دوایدا بیچین باشتره.

- ئیشاللا، به مه رگی چ نابی. زوو ده گه رپته وه و ئیشه که ی ئیمه ش یه کلا ده کاته وه.

- به ته نه اش چوویم، من هه ر ده چم!

- جا بو هه ر نه توو... ئیسک گران... نه دی نه وانی دی... نه توو چوزانی چوته کوئی...?

- چوویته قولله ی قافیش، هەر ده بی بیهینمه وه.

- "زادۆ و ئۆمه ر" یش هیچ... باشتره نه زانن.

- ئه وانه هەر ئازان پر و پیره ژنان بترسیئن.

- دێوانه سه ر به کولکه که ی خو شمان هەر هیچ...! ئه و هەر...

- ها ئه و... ئه و! خوا دا ینا وه بۆ ده ف لیدان و زکر کردن... "دوای نه ختی

کر بوون و بییر کردنه وه دریشه ی به قسه کانی خو ی دا": با وه رت هه بی نه من زۆر بینم پیی دی.

- جا کئ هه یه "دێوانه ی خو ش نه وئ...!!

- هه ردوو به جووته به دهم ئه م قسه نانه وه سه رنجیان بۆ لای بستی

"هه رمک" رانا. ئه وده م هه و ره چلکنه که ی به ری ئاسمان، درزی ده که وتی و

په ی تا په ی تا له شکر ی تاریکی هه ره سی دینا...! "بستی هه رمک" که وتبو وه

به ر تاریک و روونی ئاسۆ وه. "دێوانه مه مۆ" زۆر به جوانی ده بینرا،

جووله جوولی ده ست و سه ربادانی به دی ده کرا. هه ندی جار سوورپکی ده دا،

به هه ر چوار ده وری خویدا خو لی ده خو ارده وه، دوایه ش به ره و "که پکی پییر

که ره م" ده که وته وه سه ر له قانده ن و زکر کردن...! هه ندی جار هه ردوو دهستی

خو ی به رز ده کرده وه و ده فه ی ده کوتا، که ده که وته به ر رووناک ی ئاسۆ وه،

وه ک په یکه ریکی به رونی ره ش ده که وته به رچاویان. سارد و سه رمای

ئه م شه وه به تره فه، به یه که وه ی دوور بیوون. له ئامیزی به کتر، خو یان به یه کتر

گه رم ده کرده وه. ده ست و په نجه سه ره کانی له سه ر ملی "کوچه ر" کیشایه وه و

بۆ گه ر فانه قولله که ی شهروالی شو ری کرده وه... ئاوینه یه کی خری ده ره ی تا:

"ئه و جاره _ جب _ چی وای له گه ل خو یا نه هینا بوو. نه وه ک به فر پیی لی

بگری، به په له گه ر ابو وه" به ئه سپایی ئاوینه که ی لی وه رگرت، هه ندیکی

خۆ لی مشتومال کرد، هه ر ئه وه ته تارمایی ده موچاوی خو ی ده دی، به دهم

ئاخاوتنه وه ئاوقای بوو:

"خۆت نه ینوکی... په نا به خوا دوای چه ند مانگیکی تر، به دوان ده چینه

لای کوتالی لی ده کرین...!". به دهم ئه م قسه کردنه وه خو ی نه ختی

چه مانده وه و ئاوینه که ی له سه ر گابه ردی دانا. په ی تا په ی تا سه رما و سۆ ل

به نا و هیسک و پرووسکیان ره گا ژوی داویشت. له به ر به کتر کوشین و خو

له یه ک نزیک خستنه وه، هه ر ئه وه ته ده نگی هه ناسه یان ده هات. سه ری

خو یان بۆ ئاسمان هه لبری، هه و ره چلکنه که، تا ده هات، زیاتر درزی

ده که وتی و هه لده بزرا... له هی کرا مانگی چوارده له بن هه و ران ده رکه وت و

تیشک و ئاویریگی به سه ردا بارانده ن، ده و رو به ریان بوو به چراخان... گورزه

تیشکی له ئاوینه که وه خرچکه ی کرد و له دور چاوی "دێوانه مه مۆ" بریسیکی

دایه وه، سه ری له گه ل تاسا. به دلله کوتی هه لوهسته یه کی بۆ کرد، سه ری خو ی

بۆ لای تیشکه که خو ار کرده وه، به سه رسامی له پیش خو یا که وته پرسیار

کردن: "ئه ی...! ئه و شه وه چه بو له چاوم چه قی...؟!، دیسان دهستی

کرده وه به ده ف لیدان، له باریکی شله ژاوو ئاسا ییدا، ده فه که ی وا ده کوتا

که میکی مابوو بیدریتی، دوای ماوه یه کی تر دیسان گورزه تیشکی

چاوه کانی پیکا... ئیتر نه ی توانی چیتر ئوقره بگری... هه تا هیزی تیابوو

ده نگی خو ی هه لبری: "ئه هه! ئه وه ته، ئه وه ته...، کافری کافریاب ئه وه

لیره ی...؟! بۆ کئ خۆت له بو سه ناوه...!!". به دهم هه راو زه نازنه ناوه، به گوپ

بۆ دابه زی، له گه ل پیی خو یا، چه ند به رد و کهسته کی رامالی، به تا و

به ره و روویان سه ر به ره و خو ار بو وه وه: "بالداره دم به خو ی نی، پلنگه

بالداری... هه رچی هه ی... دیوی، درنجی عه زبای... هه ر چیسه ک بی...؟

به غه وسی گه یلانی، ده بی سنده م که م... ده بی به ده ردی ماره سه رت به رم...

ده زانم ها تیسه دوای چی؟!...". هه ر به م ها توها واره وه بۆ لایان شو ری

ده بو وه وه، که میکی مابوو بیانگاتی. "ونه" هه ر هینده ی پی کرا. له دهستی

"کوچه ر" رووی، ته نگه تا و و هه ناسه سوار، به ره و که نده لانه که وه سه ر به ره و

خو ار بینه وه و بۆی ده رچن... "دێوانه مه مۆ"، وا به گوپ و تا و رای ده کرد،

خۆی پىن نەگەرپايەو... كەمىكى مابوو بەسەر ئەوان و بەسەر تەلپىشە بەرد و درېك و دالە وشك ھەلگەرپاوەكانەو توننا و تون روو بچى... كە تارمايى ئەوانى كەوتە بەرچا و لەبەردەميا كەوتنە پاكردن و بازدان، يەكسەر خۆى دا بەزەوى، توند چاوەكانى خۆى گرت، لەشويىن خۆيا كړ كەوت... زۆر ھەولئى دا بيكا بەھەرا و ژاوە ژا، بەلام نەيتوانى دەمى لىك بكاتەو... بەھەلەداوان، بەبچى خۆگيرکردن، ھەلسايەو و بەپاكردن گەرپايەو، پك و پك بەسەر "بستى ھەرمك" كەوتەو، لەتاو پاكە پاكە و سەرلپشيووى خۆيدا بەلاكەى تردا شۆر بوو، پاشان لەلايەكى ترەو پيايا ھەلگەرپايەو... ديسان لەديوپكى تردا بۆى دابەزىيەو... والپى شيوابوو، ھەموو ھەوتپل و كەرخەكانى لا تىكەل ببوو...

دواى ھەول و تەقەلا و ئەملا و ئەولا كەردنپكى زۆرەو، پىگاي لاي مالانى گرتەو بەر... بەھەناسە بركى، چەند ھات و ھاوارپكى ترس نامپز و پچر پچرى لە دەم دەرجوو: "كورپنە، بەچاوى خۆم دىتم، ئەگەر تازا بوايە ھەلنەدەھات، بزانه كوو ددانەكانىم بەگاز ھەلنەدەكيشا، پەر و بالىم ھەلنەپاچى...! ترحيو... خەلكە چا و نەترس و تازاكان... مالتان بەقوپر بگيرئ، دەبەس فسو ھۆرى خەوتان بى... "دەنگى خۆى زياتر ھەلپرى: "كەند و كەند، كەند و كەند... شاقەلى لە دوو خۆى پاكيشا و ھەلات... " ھەر بەدەم ئەم ھات و ھاوارەو، ھەنگاوە لەرزۆكەكانى ھەلديتايەو: "ئەرى و ئەلا، كەند و كەند، كەند و كەند... "بەناو تاريكى و ترس و تەلەزگەدا دەرپوشت... قوتكە سەرى كاكۆ و لەودەكانى كەوتە بەر چا... ھاكا دەتدى وەك پەپوولە پايە، بەرز دەبوونەو، لەلايەكى ترا دەنيشتنەو، سەر تىلەى خانويەكى لى دەبوو بە لەندەھۆرپك و بەرەو رووى دەھات... سەگى، وەك گورگىكى دەم بەخويىن لپى گر دەبوو و لپى دەمراند... پەيتا پەيتا، مووچرپكىكى تەزىو و لەشپچين، لە بنى پىيەو ھەلنەسا و لە تەپلى سەرى دەردەچوو... دلى كەوتە ليدان... لەبەر چرە

چرقى ددانەكانى، چەند ناخ و ئۆفپكى لەدەم دەرجوو... بەلەرزە لەرز و دلە راوكپو، بەلەز خۆى لە مالى كوتايەو.

ئپتر گوند بوو بەشەوتپكى نووستوو گۆرستانپكى دەبجوور. "پوورمپردين" لەبەردەم ئاگردانەكەو، نووشتابووو بەر يەك، لە جىھانا دابرابوو. ھەر سەر لە ئپوارەو لەگەل ئاوازى دەف و حاى و حۆلايە لايە ئامپزەكەى دپوانەدا كەوتبوو خەوتپكى قوولەو... دەنگى پرخە پرخى لە دوورەو دەببسترا. پشوو تەنگى و ھەناسە سوارى زۆرى بۆ ھپنا، كترپر لەشويىن خۆيا راجفرى... بپدار بوو... ھەستى خۆى پاكرت، گوى ي راداشت، شەوتپكى كړ و كپ، ئەنگوستلەچا، نە رىمبەرمى دەفە و نە دەنگى دپوانەى دەكەوتە بەر گوى. ھەراسانى لى ھەلگير... سەراسيما و سورسورماو، لەبەردەم ئاگردانەكەو ھەلسايەو و گوى ي خۆى لە دەلاقەكەو نرىك كەو: "خپرى خوايە... دپوانە، ئەو ھەمان لەگەل نەكەى!..." بەرەو دەرگا رپوشت، بەدەستە لەرزۆكەكانىەو، خرت خرت پشكەى شمشپرى لەيەك ترازاند، كە دەرگاي كەو، شەوتپكى دەبجوور و بەترەف... ھەوتپكى تارىك و چلكن ديسان روخسارە گەشەكەى مانگى پوئشبوو... چ ساردى و وەيشوومەيەك ھەبوو، ھەموو ھاشا و لپان بۆ ھپنا: "كەس نەبپن خوايە!..." شەق دەرگاەى داخستەو، تەزىحە درپزەكەى، كە دەمى بوو شەوانپش ھەر بەملى خۆيدا شۆر كەدبوو، كەردى بەسە چوار قەف و بەسەر سنگ و بەرۆكە پوچەلەكەى خۆيدا بەرى داہەو: "س س سميلا، مەمىلە سەر بەگتوازەكەم نە دەتپنم، نە گوىم لپتە...!". دەستى بۆ گيرفانە قوولەكەى برد، نووشتوويەكى لە شەمى و رۆن پپچراوى دەرپنا، ئەو پشى لەتەك قەفى تەزىح و دەرزى و كۆتروكەكاندا بەدەرزىلەيەك، بەياخەى خۆيدا ھەلپواسى: "چاك و پپرى زرى پوئش ھاوار... نەكەن مەمىلەى خۆتان لە بپر كەن... خوا نەكەرانى، تووشى چ بەلەت و ئۆلەگانى نەكەن". بەلەرزە لەرز ھەلسايەو، بۆلاى

دهلاقه كهوه ههنگاوى نايهوه، وژه وژ و سرته سرت، كهړ و كاسى كرد: "ويسسمللا، ديوانه!..." خيټرا خيټرا لټي دووركهوتهوه: "تهدى تهتوو له كوټي؟!...، كهس نه بښي خوايه، مه ميله سهر شان پر له فريشته كم، تهدى گوند... تهدى منالى بهر مه مكان، كيژه عازهب و پر و پيريژني ئاوايي...؟ تهدى نه نه سهر شيت و قهله ندره گجیلانه كهى خوت...؟ له كيى هه مووت له بير كرد...؟! كا زكرت، ته هليلهت، رنگه رنگي دهفت...؟! "سهرنجى بو دهلاقه كه رانايهوه، سهرنيكى زل و تووكن، گوي قيت... ددانه كانى لى دهسوين، له گهل لټلايي و تهراويلكهى چاوه كانيهوه تيكه ل بهيهك بوون...!" "س س ميللا، س سميللا... خواي گه وره، چوار يارى خو شه ويست، شيخ و مه شايه خ...؟! بيكهس و په ككهوتان له بير نه كهن...". بهله رزه له رز ههلسا، چ په رۆ و پاتالني هه بوو، هه مووى خسته ناو بوخچه يه كه وه، كردى به شاپلته يه كي توند، بولاي دهلاقه كه گه رايه وه: "تهه، تهه، تهه... تهوها... ته گه نه فهس بر نه بى، فايدهى نابى...". به ناو ژووره كه دا چاوى گيټرا، له بهر پيت و بلتسهى ناگردانه گه رم و گوره كه يه وه، بست به بستى ژووره كهى دايه بهر تيشكى سهرنج و تيرامان. كونه چكولانه يه كي به قهده ميرووستاني دى، به كسهر چوو گرمته خولتيكى تيتاخنى و شووبنزي كرد: "ته من ده زانم ديوى گه ر گه ر، جادوو كه ريشه، كووه هه نكه خوى كردوو به پلټينگه كي بالدار... سبهى خوى هه نده گه وره دهكا، هه نده گه وره دهكا... گاي چى و ره شكهى كاي چى... خوى ده كاته حووج...! دوايه خوى ته وه نده گچكه ده كاته وه، خوى دهكا به موثرانه يه ك، به كرمه كي با ا ا ريك، با ا ا ريك... ده ربه ستى هيچ شته ك نييه. ته نها به دهنكي دهفه و زكر كردن قه لس ده بى، كه گويى لى ده بى رۆژه رتيه ك لټي دوور ده كه وپته وه... ته وپش ته وه نازانم بو شيتوكهى خومان بوويته به ردى بن گومى...؟!...". سهرى خوى بولاي دهفه هه لئوسا روه كه وه هه لټيرى: "مه ميله كم، ته گه ر دهفه كهت شه هيد بووه، وهره ها... ته وهى من ببه...!" له جيتى خوى چيتر ئوقره ي نه گرت، به پرست

لټير او بيه وه، هه لئسايه وه و دهستى بو دهفه به تۆز و دوو كه له كه وه دريژ كرد. له ساتيكي بى ناگاييدا، كه وته زكر كردن و دهف كوتان...! هه تا كا زيوده به يانى دا، ته وه نده شپريزه و نيگه ران بوو، خه ريك بوو دلئى شهق به رى... به لام به بال هه لئشه قاندين و قووقه قووقى كه له شپره كه يه وه، فه راموشيه كي هاته وه بهر، زانى نوټيى به يانى نزيك بوته وه...

***

به هه له داوان خوى كو كرده وه. رووى له مالى "ديوانه مه مو كرد". هه ر كه ده ركه وت، تيشكه سپيه كانى به فره تازه كه له چاوى چه قين. له گوند راما، له سهر بستى و نه ورايى و سهره نوټلك و سهر سوانده و له وده و كاكوكاندا سهرنجى دا... هه موو وهك زيو سى ده يانروانى. بيناي سهرنجه خه والووه كانى ئاراسته ي سمرتيك و كپوه به رزه كان كرد، كرپوه و توف له نيو ته مو مژدا ونى كرد بوون: "ته گه ر مابى، داخوا كه وتوتته بهر چ رهنه به فريتك، به گرمه گرم هاتوو و رايما ليوه، به خو به تاژى و تووله و ته سپه كه يه وه بوينه گلۆله مو...!...! خوا بيكر دايه ته و جار هه ش بديبايته وه، تا بتبينم كوو زراوت رژاوه...! ته و جار ه، له جياتى ته وهى تو ده ستت ماچ بكرى، هه ر له دوور را دټي و دهسته كانم له سهر سهرى خوت داده نيى، پوورى: ته من كردم ته توو نه كهى...! پووره به هه شتبييه كم گه ردم نازاد كه، له دهستم چوو... له قسه ت ده رچووم... تو له من دو عا گوټرى...!". به دهم ته م بلمه بلم و خو دواندنه وه، خوى له نزيك چه پهره شهق و شپه كهى مالى "ديوانه" ديتته وه. وهك خه رقه كوټينه يه كي با برده له، له گهل با گه ر و باهوزه كه دا خوى كرد به ژوورا... هه ر له دووره و ئاخ و ئوفى "ديوانه" ي كه وته بهر گوى: "وهى بابيه ملم چهنه ديشى، ده لټيى ده ستارى پيدا شو ر كرايته وه. توف پشتم، تريقه ي پشتم بو وا ده چريكيتى... ئاخ بابيه سهرم چهنه ژان دهكا، وهى باوكه رۆ بو وا ده ساره كانى ده تريوتنى...". به په له ههنگاوه كانى هه لټينا يه وه، تا زياتر نزيك ده كه وته وه دهنكي "ديوانه" ي

باشتر ده‌که‌وته بهر گوئی: "وای بابا شام، باسک و به‌له‌کم، قوئنجم... نازانم ئەو قورساییییە چییە، دەئیی می‌رده جنۆکه باره خویانییە له‌سه‌ر ده‌که‌ن...!" له‌نیو دوو‌که‌ل و تاریکایییە‌که‌دا، له‌ناکا و په‌یدا بوو، پرووی له‌ ئاگردانه‌که‌ کرد، له‌زیبک جن و بالینگانی "دیوانه‌" دا هه‌له‌سته‌یه‌کی بو کرد. به‌هه‌ناسه‌سواری سه‌یریکی خیزانه‌که‌ی کرد، به‌ده‌ست و به‌سه‌ر هه‌له‌سه‌قاندنه‌وه، پرسپاریکی ئاراسته‌ کرد: "چ خیریته‌تی... ئەوه چی لێ قه‌وماوه؟" به‌ده‌م ئەم پرسپاره‌وه چوو له‌سه‌ر سه‌ری راوه‌ستا: "نوێژی سبیانیی کردوو؟!".

- "نوێژی چی، بو چما ده‌توانی دابنیشی؟!...". له‌م کاته‌دا باوشکیکی دوور و درێژی هاتی و سه‌راپای جه‌سته‌ی خا و کرده‌وه، له‌گه‌لیا چهند جاری ده‌ستی به‌پشمین کرد: "خیر نیشالالا...!" خۆشییە‌کی خه‌نده نامیز به‌سه‌ر روخساره‌ چرچ و چه‌ویله‌که‌ی "پوور می‌ردین" دا بلا و بووه‌وه، به‌رده‌وامی به‌قه‌سه‌کانی خۆی دا: "انا ئەوه خه‌ریکه به‌ری بدا،... هیچ نیه، سه‌رمای بووه، هه‌تا ئیوارێ به‌لای لێ نامینی...". ده‌ستی چه‌په‌ی گرت: "نچه تایه‌کی هه‌ر ماوه، چ نیه... زوو به‌ری ده‌دا...". هه‌ر دوای توژکاتی له‌رزیکێ کوشنده سه‌راپای جه‌سته‌ی داگرته‌وه، ئیتر که‌وته‌وه ناله و راجفرین.

- "س سمیلا، سمیلا، خوا به‌خیری بگێری...، دیوانۆکه‌که‌م ئەوه بو، ئەوه بو...!!"

- "چاو زه‌قه‌که، که‌ند و که‌ند، که‌ند و که‌ند... شلغم بغلم غلم... بلغات، به‌غ به‌غغال، به‌غال به‌غال لێ یدا، غه‌ل غه‌ل هه‌ له‌لات... ئەو چوو، ئەو جارەش چوو، به‌سه‌ری توو، غو غولتال بو..."

- "که‌س نه‌بیینی خوايه، دیوانه‌ ئەوه چ لوغه لوغته!"
- "غو غغغ و غوله ژین، غوله شین، ئەو جا له‌ش غت، ئەو جارەش فت...!"

- "وی سمیلا، دیوانه ئەوه‌مان له‌گه‌ل نه‌که‌ی... چ چاو پیسه‌ک وه‌ها کاری لێ کردی". خیزانه‌که‌ی به‌قورگیکی پر له‌ گریان و به‌چاوی خوین تیزاوه‌وه لای لێ کرده‌وه: "ئییستا باشتر بوه. ئەو شو، هه‌موو ئەو شو، له‌رز و تایه‌کی پیوه نووسابوو، به‌ئامان و زه‌مان به‌ری نه‌ده‌دا... هه‌ر ئەوها له‌به‌ره‌خۆی قسه‌ی هه‌له‌ق و به‌له‌قی ده‌کرد...". له‌م کاته‌دا نه‌ختی باری ئاسایی بووه‌وه، پشتی خۆی قیت کرده‌وه، به‌ملا و به‌ولادا روانی. "پوورمی‌ردین" یش هه‌موو تیشکی چاوه‌ لێر و وێره‌کانی ئاراسته‌ی جه‌سته پر له‌ ئیش و ژان و هه‌له‌سه‌که‌وته‌کانی کرد، ده‌ستی له‌سه‌ر نیوچه‌وانی دانا: "دیوانه‌ چ خیرته، ئەوه‌ی مه‌رامی بووبی غه‌ورت کا یان ده‌ستت لێ بوه‌شینی، بو خۆی گوتوو...، دیوانه... دیوانه، له‌گه‌ل توومه‌ ده‌ باگۆم ده‌وه، ئەوه منم من، نه‌نه پووری وا هاتیته‌ لات!..." دوای نه‌ختی جووله‌ جوول و که‌له‌که‌ گۆرین، به‌ره و جاجمه‌که‌ی به‌سه‌ر سه‌ری خۆیا هه‌له‌کیشاییه‌وه و کر که‌وت.

***

له‌گه‌ل ئافه‌رۆزی بایان دا... دوای خۆره‌له‌لات... به‌سه‌رهاتی "دیوانه‌ مه‌مۆ"، وه‌ک ده‌هۆل ده‌نگی دایه‌وه، گه‌یشته هه‌موو مالتیک، بووبه‌ وێردی سه‌ر زاری ورد و درشت، هه‌ریه‌ک به‌باری باسی ده‌کرد، هه‌ر یه‌ک به‌شپوه‌یه‌ک پملی خۆی لێ ده‌دا. بریسکه‌ی ئەو چاوه‌ زه‌قانه‌ی که‌ له‌ناو دلێ تاریکیییه‌وه ئاراسته‌ی "دیوانه‌" کرابوون، ترس و نیگه‌رانی و مانا و مه‌به‌ستی هه‌مه‌ جوور و هه‌مه‌ چه‌شنی لێ هه‌له‌ده‌کری‌ندرا... بوون به‌باگه‌ر و بارۆقی پێشهادی له‌نگیزه‌ به‌فر و بارانیکی خماوی.

"زادۆ" به‌ناو ئاواپییدا که‌وته‌وه، به‌ده‌نگه به‌رزه‌که‌یه‌وه راست و چه‌پ، ئەوه‌ی ده‌یوت نه‌یده‌گتیراییه‌وه: "عه‌لامات هه‌ی عه‌لامات... چه‌ند خۆم به‌راگتیری کرد، چه‌ند لێی پارامه‌وه، چه‌ندی له‌به‌ر ناورامه‌وه...، کوره‌ ئەو ئیشه‌ وانیییه هه‌ر وه‌ک ده‌بیینی، دوور و قووله... کوره هه‌ی چاوه‌که‌م، ئەوه

مار نیه، بیللا مار نیه، تیللا مار نیه... هەر مابوو سیبهردهی له پیتیش فری دەم،... برا به کچی ده لیتی...! کچی گویت لێ ده گری، کچی تیت ده گا...! ئه وه گونده یا خمخانە ی غەزەب و دەرد و به لایه؟!... خودا ئیمه ی گه لێ خوش ده وێ، به باره بار پیمان ده لێ، تیمان ده گه یه نێ... : هه ی بێ میتشک و که لله شه قینه تاکه ی تیناگه ن...!؟؟ ده برۆن ملی خۆتان بشکینن، هەر یه ک روو له لایه ک بکه ن، ئیتره جی بیلن... "هه لوه سته یه کی بۆ کرد. له نزیک "ونه" و چەند کەسیکی تری ئاو کوفی سه نگرایه وه، به دەم ئاخاوتنه وه لای لیکردنه وه: "ئه وه له لای "دێوانه" دیمه وه. به سته زمانه ی له ناو جی و بالینگانی خوشیا تۆتکه ناگری، ده لێ ئه جار هه ش له ده ستم هه لات و له ناو تاریکیه که دا غه ور بوو" دوا ی نه ختی کر بوون و بیر کردنه وه، به ده میکی به زه رده خه نه وه، گه رایه وه سه ر قسه کانی خۆیه وه: "دیاره هیشتان له رز و تا به ری نه داوه، ئه گه ر نا کوو قسه ی وا ده کا...!... ئه و وا له ده ورمانا دی و ده سووری، به سووره سوور گه فمان لێ ده کا و ده لێ که یکه م هه نکاوی که م...!... ئه دی له وه عه لاماتر له وه موعجیزه تر...!؟!"

- "ونه" که ئه م قسه ی گوێ لێ بوو، نه ختی لێ چووه پیتش و به توورده ی هه لیدایێ: نه عه لاماته و نه هه یچ!...

- چی چی...! ئه وه چیت گوته؟!!

- ده لیم ئه وه ی تۆ گوته وانییه، هه یچیان وانیین.

- هه ی له وه ده مرووته، کابرا به چاوی خۆی دیویه تی چۆن چاوی لێ زه ق کردۆته وه و چۆن خۆی لێ له بۆسه ناوه، چۆن بۆ ناو که نده که هه لاتوه... جه نابت ده لیتی وانییه، هه یچیان وانیین...!!

- نا... نا...! نالیم وانی... نالیم وانی...! نا... نا... به لێ... راسته بۆ که نده که شوێر بوونه وه.

- "زادۆ" به برست لێ بر او ییه وه قسه که ی پێ بری: چی چی...!؟ بۆ

که نده لانه که شوێر بوونه وه، راسته... به لام دێوه درۆیه، وه نییه...! ها...!... ئه وه مانای چیه، به خوشت نازانی چ ده لیتی...! چ گه وجیکی!

- به داخ و په ژاره و سۆزیکه ی زۆره وه، به دەم دا کوکیکردن له "دێوانه"... باگوێ دایه وه و وتی: با، به لێ... ده شبی وای هاتبیته به رچا و.

- کر به هه ی سه ر و چار په لت به گوێر ئه ژدادت... به خوشت نازانی چ

ده لیتی و چ...

- تووره و توند له ده می دایه وه، نه به پیتش جوینه که ی ته وا و بکا، هاواریکه له سه ر کرد و وتی: "ده مت تیک نێ" ئیتر دار جووته که ی لێ راست کرده وه و هیشی بۆ برد؛ به لام چەند کەسی که وتنه نیوانیانه وه و ناو بزیان کرد "زادۆ" له داخانا پشو و سواری و هانکه هانکی پێ که وت.

به ده نگیکی که ل و شکا وه لێ یان دوور که وته وه: "ئه وه ته وا وه! گه وجیکی وا له به ر ده مان راست بێته وه... دنیا چی به سه ر هاتوه!... بۆ وا گوێرا وه...!؟" به په شوکاوی و دلشکاوییه وه دایکیشایه ناو گوند، تا هیزی تیا بوو که وته وه ئاخاوتن: "ده با خه لک هه موو بچن به خۆیان "دێوانه" بیین و گوێی لێ بگرن. ئه وجه با گه وجیکی ده مرووت هه ی و بلی "دێوانه مه مو" راست ناکا، ئه وه ی ئه و دیویه تی و ئه و ده بلی، هه یچیان وانیین...!"

خه لکی ئاوی، تیه تیه ن به ره و مالی "دێوانه مه مو" ده ریشتن، "ئایشه شه ل" و کۆمه له که سانیکی تریش، هه تا ئیواره به کی دره نگ، دوو دوو سی سی، ده چوون، سه ریان لێ ده دا و ده یان پرسیاریان ئاراسته ده کرد... ئه ویش به گوێره ی خواست و ئاره زوی خۆیه وه، وه لامی ده دانه وه. که ده یان دی ته ندروستی با شتر بۆته وه، ترس و نیگه رانییان لا که م ده بووه وه و گر و تینیان ده هاته وه به ر... "پوور میردین" له هه موویان دلخۆشتر و وره به رتر بوو. هه ر له سووری به یانییه وه را لای سه رینگانی بۆ که س چۆل نه ده کرد. به دەم وێرد و دوعا خۆپندنه وه، جار جار نیوچه وانی ده گوشی، پشتی چه ور ده کرد... یا قۆلنجی ده شتیلا...، هه ر به م ئاوايه

ئيشكى بەدىيارەوہ گرتبوو... بەلام لەگەل داھاتنى تارىكى، ديسان لەرز و تايەكى گەرمى پيتوہ نووسايەوہ، لەشەوى پيشوو گەلج توندتر و بەتاوتر بوو. لەسەر فەرمایشتى "پوور مېردىن"، چ جاجمى دوو لا و بەرە ھەبوو، ھەموويان پيئادا... كەچى لەبەر لەرز و تا و چۆقە چۆقى ددانى ئۆقرەى نەمابوو... "پوور مېردىن" بەكش و ماتى لەشوتن خۆيا ھەلسايەوہ و پرووى لەمالەكەى خۆى كردهوہ. شلكينەيەكى پر لەدۆشاو و رۆنى بۆ ئامادە كرد. دەستى بۆ سندوقە بچكۆلەكە دريژ كرد، پرباسكەيەكى دەرتينا، پرى بوو لەخۆلى سەر مەزاري "پير كەرم" و "گۆر بزر"... لەگەل ھەوت جۆرە داو و دەرمانى گيراوہ و ھار دراو، لەگيا و گۆلى وشكەوہ بووى سۆتكە و ھەسمە و حاجيلە و زەنجەفيل و زەرەند... دروست كرابوو، بەسەرى پەنجە باربەكەكانەوہ چەند پتتيكى لەم دەرمانە تتيكرد: "س س سميللا... ھەر نۆشى كەيت شفات بى...!" بۆن و بەرامەى شلكينەى كولاو، بەم ناوہدا بلاو ببووہوہ... خيرا خيرا، بەكوورە كوور، دەسكى تاوہرەش و لەھيس و تەنيمۆك داگەراوہكەى گرت و بەرەو مالى "دپوانە" گەراپەوہ.

بەدەست و چاوہكانى ئاماژەيەكى بۆ خيژانەكەى كرد، ئەويش چمكى جاجمەكەى لەسەر لا دا و دەم و روخسارى والا كرد... "ونە" كەمى پيش گەرانەوہى "پوور مېردىن" ھاتبووہ لاي، گورج لەشوتن خۆيا ھەلسايەوہ و دەستى بەپشتبەوہ گرت... ئەويش بەكەوچكە دارينەكەوہ شلكينەكەى، كە ھەتا ئەوساش ھەر ھەلمە دووكەى لى ھەلدەسا... نەختى سەراوېنى كرد و تتيكى شيتلا، پاشان كەوچكيتكى بۆ ناو دەمەكول و پر لە پفكە و پۆرگەكەى برد... دوابەدوای ئەميش چەند كەوچكيتكى تريشى دەرخوارد دا. ئيتتر ھەر بەھەمان رەفتار و ئاماژەى جارائەوہ، جاجمەكەى بەسەردا ھەلكيشراپەوہ... ئەويش كەوتە چاوہروان كردن و سەير كردنى...! دواى ماوہبەك ديسان ئيش و ئازارەكانى سەريان ھەلداپەوہ: "وہى بابە ناو دەم بۆ ئەوہندە تالە، دەلتي ژەھرى سيسە مارم قووت داوہ... توخوا مەيەلن ژوور تاريك

دابى، چرام بۆ داگيرسيئن، ناتوانم چاوہكانم بنووقيتنم... چاو چاو...!! باھەر وابن... باھەر زەق بن...!" بەرە بەرە تايەكە لتي توندتر دەكرد، كەوتە جيهانتيكى ترەوہ، دەستى كردهوہ بەلوعە لوغ و نالە نال...!" "پوور مېردىن" نەيتوانى چيتر دان بەخۆيا بگري، سەرنجيتكى خيڤرا ئاراستەى "ونە" كرد، بەدەنگيتكى نزم بە سەر ھەلشەقاندنەوہ لتيوہكانى لەيەك ترازا: "بە شەو دەگرى تا، بەرۆژ بەر دەدا...!" ماوہبەك بەدەم ئەم قسەيەوہ، چاوہكانى خۆى دادەخست و دەيكردەوہ و سەرى خۆى لەگەل دەلەقاندەوہ... بەدەستە لەرزۆكەكانى، ئاماژەيەكى بۆ مال و خيژانە ھەويدارەكانى ناو ئاوابى كرد و دريژەى بەپەيشەكەى خۆى دا: "ماخۆى چار چاو چ دەرمان دەدا...!" "ونە" بەگورجى لەشوتن خۆيا ھەلسايەوہ، دەستى داپە دارجووتەكەى و بۆى دەرچوو...!

چەقەلوولانتي سەگان گوندى بيدار كردهوہ، لەناو دلتي تاريكيدا، دەنگ و زايلەى "ونە" تتيكەل بەكۆلە گروويەكى قوول و گورچكبەرەوہ، بەرەو ئاسمانا بەرز بووہوہ:

"ھۆى شەوتا ھۆى شەوتا..."

"پوور مېردىن" لەم ساتانەدا كړ و كپ دانيشتبوو جارجار خەو دەبيردەوہ، كە گوتى لەدەنگى بوو، شيتوہى دانيشتنەكەى گۆرى و كەوتە گوى راگرتن. "ونە" بەدەم بانگكردنى "شەوتا" وە دايكيشايە ناو گوند. ھەر بەدەم ھەلدانى ئەم بانگەوازەوہ، رويشت تا لەپيش مالى "خدر خەندان" سەنگراپەوہ... دواى ماوہبەكى كەم "خدر خەندان" سەرى خۆى لەدەرگاى چەپەرەكەوہ دەرھيتا، بەرز ھەلداپى: "گۆشت فرووج، گۆشت فرووج!". "پوور مېردىن" لەشوتن خۆيا راجفري، جوولەيەكى بەپەلەى بۆ كرد و بەدەنگيتكى بەرز ھەلداپى: ئە...! دەمخۆش "لاى لەخيژانەى" "دپوانە" كردهوہ: "تەوہ دەرمانى بۆ ھات...!" دواى كەمى چاوہروانى كردن، ديسان لاي لى كردهوہ: "ژنى... دە ھەلسە دەى بجوولتى... گويت لى نەبوو؟!..."

له گهل ئەم قسه يه دا ئەو ویش له شویتن خۆبا هه‌لسایه‌وه و پرووی له کۆلیتی مریشکان کرد. "ونه"ش به‌دهم هات و هاوار و ڕاکه ڕاکه‌وه، به‌ره‌و لایان گه‌رایه‌وه: "گوشت فرووج، گوشت فرووج... ئیتر بوو به‌قیه‌ قیری په‌رهلته خه‌و زراوه‌کان...!

***

له شه‌وه به‌فراوییه‌که‌ی "هه‌واره‌ به‌رزه"وه... چ ته‌م و مژ و کۆته‌له هه‌ورئ هه‌بوو، با و باهۆز، هه‌لی فراند و له‌ئاسمانه‌ گرینۆک و تنۆک تنۆکه‌که‌ی سه‌ر قوتکه‌ شاخ و که‌پکی "پیر که‌ره‌م" و "دۆله‌واش"دا... بوون به‌کۆله به‌فری په‌رهلته‌کراو. وه‌ک لیشاوی په‌پوله، به‌سه‌ر دار و به‌رد و لاپاله‌کاندا بارین. هه‌موو خۆیان له‌کونی ئەشکه‌وتا به‌ند کردبوو... تا تاریک و لیلی به‌یانی، وه‌ک کیسه‌ل سه‌ریان له‌قاوغی خۆیان نابوووه. به‌نیگه‌رانی چاوه‌روانی هه‌لبرینگاندنی ئاسمانیان ده‌کرد، که‌ جیهان به‌ته‌واوی رووناک بووه‌وه، سه‌ری خۆی به‌ده‌ره‌وه داگرت، رووکاریکی دارمالی له‌به‌فر و به‌سته‌له‌کی که‌وته به‌رچاو. ئەم ده‌روبه‌ره وه‌ک چوری شیر سپی ده‌چوووه. زه‌ندۆل و رووکاره‌ چال چاله‌کان، هه‌موو وه‌ک یه‌ک لووس ببوون. ره‌شاییه‌کی به‌قه‌د کونه زه‌رده‌واله‌به‌ک ئاسا چیه‌ به‌دی نه‌ده‌کرا. باگه‌ر و باهۆز به‌فری سه‌رچله‌ داره‌کانی هه‌لده‌وه‌ران. له‌سه‌ر تلو‌فکی داره باگه‌ره‌کانه‌وه‌دا، ده‌بوو به‌گه‌رداویک، تۆز و گه‌ردی به‌فره وه‌ریوه‌کان، به‌ئاسمانا به‌رز ده‌بووه‌وه و په‌یتا په‌یتا له‌نواله و نه‌ورایی و شویتنه نه‌په‌نه‌کاندا ده‌نیشتنه‌وه. "ره‌خشان"ی ته‌نگه و پالوو کرد، زین و رکیتی لئ به‌ستا. خۆشی هه‌تا چۆکان خسته نیتو گۆره‌وی و به‌له‌ک پیچه‌وه. به‌ده‌م هزر و ئاخاوتنه‌وه خۆی توند و ته‌یار کرد: "ده‌میکه گوشتی که‌رویتشک و په‌له‌ورم نه‌خواردوو، ترسی ده‌که‌م تووشی زگ چوون بێم...!". به‌ده‌م ئەم قسانه‌وه، لغاوی "ره‌خشان"ی گرتبوو. به‌ئه‌سپایی هه‌نگاوی ده‌نایه‌وه. هه‌ر له‌سه‌ر جئ شوینی رێچکۆله‌که‌وه به‌ره‌و دۆله "واش" دایکیشایه‌ خواره‌وه.

بو‌هه‌ر چوار ده‌وری خۆی، سه‌رنجی ڕانایه‌وه: "هه‌مووی له به‌فر دارمال بووه. به‌لام ڕاوی که‌رویتشک ئاسانه‌...!" لایه‌کی له‌ تووله سپیبه‌که‌ که‌ده‌وه، له‌گه‌ل تازییه‌کاندا له‌سه‌ر به‌فر و به‌سته‌له‌که‌که‌دا هه‌لبه‌ز و دابه‌زیان بوو، هه‌لمیان له‌ده‌م به‌رز ده‌بووه‌وه: "مه‌تان" له‌گه‌ل تۆمه، گویت لیم بێ، ئەگه‌ر چاوت به‌هه‌ر نیچیری که‌وت، به‌جیته ناو کونه ماریش هه‌ر ده‌بێ ده‌ری بیتی...!". له‌قه‌د پاله‌که‌ی به‌رامبه‌ریا، که‌وده‌ریه‌کی بال سړ له‌ره‌وه‌که‌ی خۆی دا‌برابوو، کردی به‌فره‌ فر، تۆزی له‌به‌فری سه‌ر دره‌خته‌کان هه‌لسان و چوو له‌سه‌ر به‌ردئ هه‌لکورمایه‌وه. خیرا خیرا لغاوی ئەسپه‌که‌ی به‌ردا، تفه‌نگه‌که‌ی له‌سه‌ر شانی خۆی داگرت، له‌سه‌ر چۆکان بۆی دانیشت و نیشانه‌ی لئ گرت. له‌گه‌ل گرمه‌ لێوه هینانیه‌وه هه‌لیدیاه ئاسمان... وه‌ک په‌ر مه‌روچه له‌نیتو دار و چه‌ولینگی ده‌م رووباره‌که‌وه که‌وته‌وه. بۆی سه‌ره‌و خوار بووه‌وه، به‌لام "مه‌تان" له‌و زووتر گه‌یشته سه‌ری، لمووزی نا به‌شه‌به‌قه برینه‌که‌ی سه‌ر سینگییه‌وه:

"توت، توت... گز... نه‌که‌ی..."

"مه‌تان" لیبی نه‌سه‌نگرایه‌وه، که‌له‌شی مرداری دایه به‌ر که‌له تیزه‌کانی و خورینی خۆی پێ شکاند...! "گز... گز... چهند چاو ته‌نگی به‌شی که‌سی لئ ناده‌ی" قروسکه قروسکی تازییه‌کان قسه‌یان پێ بری، سه‌رنجیان بۆ لای خۆیان به‌کیش کرد: "نیتوه جیتانه... ده‌ی ده‌ بزانه جیتان دیوه؟!...". به‌په‌له هه‌نگاوی هه‌لینایه‌وه، بۆ لایان رۆیشت، له‌ پیر گا کیتیبه‌کی قۆچ په‌ر په‌ری له‌ دووره‌وه که‌وته به‌ر چاو. تازییه‌کان به‌ده‌وریدا ده‌هاتن و ده‌چوون و لیبی مسور ده‌بوونه‌وه. ده‌نگی به‌رز و به‌په‌له‌ی ئاراسته‌ کردن: "به‌دووان، به‌دووان... ده‌ی ده‌ی، چاوه‌روانی چی ده‌که‌ن... خڕج خڕج به‌سه‌ر به‌فره‌که‌دا هه‌نگاوی نا: "خیراکه‌ن تا له‌خه‌و هه‌لنه‌ساوه په‌لاماری ده‌ن، ده‌ی، که‌ی وا ده‌مسارد بوینه، زوبن تا له‌شی گه‌رم دانه‌هاتۆته‌وه... ده‌ی زووبن ده‌ستوید بکه‌ن..."

به دەم ئەم قسانەوه، ئارامی لێ هەلسا... ناچار لەسەر چۆک بۆی دابەزی و سێرە لێ گرت؛ بەلام هەر لەشوێن خۆیا، بە دەم ئاخواتن و بێرکردنەوه هەلۆستەیهکی بۆ کرد: "سەر...! کەلە کیتی و وا فەقیر حال... تۆ بۆ بۆی سەر بووی...!"... لۆولە تەسەنگە کە بەرز کردەوه، لە شوێن خۆیا هەلسایەوه، هەنگاوی بەپەلە هەلێناوە، لەسەر سەری ئامادە بوو: "ئەئە بەستە زمان...! چ دەعبایەک پەلاماری داویت...!" تەنها سەرکە زل و قۆچە پەر پەرەکانی کەوتە بەرچاو، لەنیو کەلەنە دارەکاندا گیرى خواردبوو. زۆری هەول دابوو خۆی رزگار کات، قەدی دارەکانی هەموو بریندار کردبوو، جیتی سمەکانی هەموو قۆرت قۆرت ببوون،... لە سەریهوه بەرەو خوار، جگە لە هیندێ هێسک و پرووسک و سمە رەشەکانی، کە لێرە و لێو پەرش و بلاو ببوونەوه و لەگەڵ قور و لیته و جێرنۆکی تێژ تێژ تیکەل بەیەک ببوون و بەفرە هەلۆریهوه کە سەر دارەکانیان بەسەردا باری بوو... هێچی تری نەمابوو...! کەوتە چاو گێران لە جێ پێ و پەنجەکان... هەمووی بەبەفر داپۆشرا، هەلەندێ شوێنا بەئاستەم جێشوێنیان بەدی دەکرا: "عەلی شونەه لگر لەکوێ بێنم، تا ئەو جێ پێیانەم بۆ لەیەک جوێ بکاتەوه...! ئەم چۆل و هۆلێبە بەخۆرایى نییە... چەند سالە هاتە هاتی راوچییان گوێی کەر و کاس دەکردین...!". لەنزیك سەرکە زلەکەوه هەلۆستەیهکی بۆ کرد، بە دەم چاوگێران و بەدلیکی پر لە گومان و نیگەرانییەوه، کەوتە لێکدانەوه و بێرکردنەوه: "نەخیر بەخۆرایى نییە...! دەبێ چ درێندەیهکی بەهێز و پەلاماری دابێ، برووسکە زەبری خۆی لێ وەشانەبێ...! ئەئە دەبێ چەند برسی بووی... ئەو گایە و کەل و پارچە کردو...!". لە قۆچە درێژە پەر پەرەکانی ورد بوو، دەستی لەچلە تێژەکانی دا، هەموو وەک سەرە نێزە درێژ ببوونەوه: "بێ سوودە، مادام لەوچە قەلە زراوانن، دەبێ چارەنووستان هەر وای... یا دەبن بەخۆراکی درێندەیهک، یا لەپەنایەکا دەزێنەوه...!". کۆرژنی ئەسپە بۆر هەنگاوی پێ هەلێناوە بەهەمان

هەوێلی جارنەوه کەر و کاس، ملی رێگیان گرتەوه بەر. لەبەر دەم چەند قۆلکە و کەندەلانیکیدا، هەلۆستەیهکی بۆ کرد. ئاورپکی لە "تەشکەوتە مراد" دایەوه، بەفر و بەستەلەکە دارمەلەکە، ئەوەندە لەبەر چاو نزیك کردبوو، هەلاوەی پشکۆ چاو گەشەکانی بۆ دەهات. "خۆزگە لیانم لەپێ کردبا" لەگەڵ ئەم قەسەیه سەری خۆی بۆ سمە رەشەکانی "رەخشان" خوار کردەوه: "ئەئە تۆ...؟ تۆ بۆ بۆی پەکت بکەو...؟" هەتا دەم لێ ورد بوو: "دەبا هیندێکی تریش برۆین، بای پێی خۆمان بەدین، گۆد بووین هەندی دانیشین...!".

قەرپ و قۆپ بەسەر رووکەر بەفراوییە کەدا رۆیشتن. "رەخشان" ملی بەملا و بەولادا بادەدا، وەک بۆی کۆلە گروویەکی پر لەترس و تەلەزگە قورگی گرتبێ، ئاوا جار جار لەناکاو، بەهەناسەسواری کۆرژنیکی لێ هەلەسا، پاشان زرم قاچەکانی لەعاردی دەدا، وەک بۆی لەقەوچە دی دەرایەوه، بەفرە کە گێرە دەکرد و دەرەویبەوه... دواي چەند هەنگاوی تر، دیسان لەرۆیشتنە کەیا سەلمییەوه، لەسەر قاچی پشتهوهی سوورا، نەیتوانی چیتەر لەنگەر بگرێ، لغاوی لەدەست راپسکا، بەهەلەداوان بۆی گەرایەوه: "عێ ی، عێ ی... رەخشۆ ئەوه چیبە، ئەوه چیبە... چیت بەسەر هاتوو...؟ چ مافە تەیهکە؟... نازانم هەست بە چی دەکە، دەلێی پەلامارت دەدەن...؟!" چیتەر نەیتوانی بەرزەفتی بکا، هەلەدیرایە ناو کۆندەرە شاخیکەوه، هەتا بن تەنگە لێ ناو بەفر ختم بوو....

هەئە مەلە کەم، ئەو هەموو مل بادان و کۆرە کۆرەت لە چی بوو، تۆ بۆی، شتی خۆی پێ پیشان داویت و تۆی رەواندبیتەوه...!؟" بە دەم چاوگێران بەملا و بەولادا: "دەبواوە تیتگەیشتبام، گەلێ بانگت کردم، بەلام من فریادەرست نەبووم...". هەردوو گۆتچەکانی موچ کردبوونەوه، ملی خۆی لەسەر بەفرە کەدا درێژ کرد، هەموو ئەندامی جەستە ی ئارەقە ی ئیش و ئازاری لێ دەچۆرایەوه: "رەخشان، غەدریکی گەرەم لێ کردی،

خه تاي من بوو... ده زانم گه لئ نازارت پئ گه يشتوووه... " به په له به فره كهي ده ورو به رى به ملاو به ولادا، فرئ دايه ده روه، خوئ خسته ژير ته نگه، ده ستي بو قاچى دواوه برد و دهنكي دا... هه تا تيني تيا بو قاچه كاني بلند كرد... به پشتيشى هيزى دايه خوئ و به رزى كرده وه: " دهئ، دهئ، توش ته كان بده ره خوئ... هيشتان هيشتان، به رزتر به رزتر، قاچت بلند كه... دهئ "ره خشو" ته كان، ته كان...!" به ده م ئه م دهنگان و رينماييانه وه له قورته كه ده ربازيان بوو. ئيتر به كلكي هه لكر او لاقى سكه ته وه، به گيانيكي پر له ئيش و نازاره وه هه ناوه كوته ي پئ كه وتبوو... به حاله حال رتي گه رانه ويان گرته وه بهر.

ئه مپيش وهك ئه م هه ستي به ئيش و نازار ده كرد، هه تا گه يانديه وه جى گاي خوئ، قاچه شكسته كهي هه لگرت و له گه ل ئه ودا به شه له شه ل تا ناو ئه شكه وت هه نكاوى نايه وه. هه ولى دا له شوين خويا بيهه سنيته وه: "تهس، تهس س... ده ستي به لامل و بژيدا مالى: "تهس س... ته نيشت، ته نيشت...!" ورده ورده رووى وهر سوورپانده وه، به ئه سپاي ئه ژنوكانى نووشتانده وه و له زه مينه ي ئه شكه وت ته كه دا نواندى. "ره خشان" ي پرست ليبراو و گيان پر له شه شكه نجه و نازار...، په ژموورده يى و بيزار بيه كى زورى پيوه ديار بو، تووكى وهك گياكه له ي ئاو ليبراو پووت بسووه وه. وهك مرؤفتيك كه به ره و پاييزى ته مه نى برا، هه ر ده بنيسا و دوش ده بيرده وه. ئه وپيش له به رامبه ربا دانيشتبوو، سات به سات له جووله و ره فتارى ورد ده بووه وه. هه ر دوو چاوه كاني فرميسكيان تئ زابوو. جئى زين و ته كه لتووى شال و رنهك ده كرد، به ده سته زيره كانييه وه نيو چه وانه قه شه كهي ده خوراند: "غه درئكي گه وrehم لئ كردي!" له گه ل ئه م قسه يه دا، ديسان قورگى پر له كوئله گروويه كى گورچكبر بوو: "هه ر دلويه فرميسكيكي له چاوه كانت ده بينم، له سه ر دلئم گه لئ له كه پكه شاخى قورستره!". به ده سته كاني كه وته شيلانى قاچه به نازار و شكسته كهي،

به ته واوى شوينه شكاهه كهي به رجه سته كرد... به به زى تواوه چه ورى كرد...، كه به په نجه كاني شوينه شكسته كهي راده كوشى، له بهر نازارى گيانيا، ده كه وته راجه له كين و سه رى خوئ به ملا و به و لادا ده له قانده وه. له تاوان سمه كاني ده دا به ئه رزا. به قه له مبه ركه ي، چه ند شووركه دارئكي خوش كرد، سئ چوار قه فى له پزدينه كهي كرده وه و دراندى... شووركه داره كاني له قاچى پيچايه وه و توند شه ته كى دا...! ئه وپيش له گه ل ژان و نازاره كاني ئه مدا، به ده م هه مان ئيش و نازاره وه تلئ ده دايه وه. پارووه نانئ، له ته گوشتئ... چيه، نه چووه زارى... هه ر سه يرى ده كرد و به ده وريددا ده هات و ده چوو... نزبك بانگى ئيواره، ورده ورده گوئچكه كاني كه وتنه وه جووله... نه رم نه رم كرمه كرمى جو خواردن و كاويژ كرده وه ي كه وته بهر گوئ: "گيان گيان... ده ئه وها... كزى و مات و مه لوولى له تو ناوه شيته وه". فه راموشئيه كى زورى پئ هاته وه. ديسان چو له به رامبه ربا دانيشته وه: "خه جاله تت كردم، زمان كورت و شه رمه زارم، هه رچه ندى تيدة فكرم، نازانم چون بتگه ينمه وه "هه واره به رزه" له سه ر كيشه يه كت دابنيم، له تهك كه له شى بزنه كئويه كانه وه، به سه ر به فرا راتكيشم...،! تو بلئى به ته نها، ئه و كارم پئ بكرئ؟!... با بلئين ئه وا توانيم، هه ر هه تا "هه وارى قور تاسه دوئم" و "گه لى ره وه زوك"...! ئه دى له ويوه ژيهه ل...؟! تو بلئى لاقت عارد بكرئ... به خوئ بتوانى برؤى...!" له م كاته دا هزر و خه يالى برديه وه بو ده راويكى تره وه... سه ر و كاپيلكى گا كئويه خوراوه كهي هاته وه بهر چاو. قوچه په ر په ركه كاني، برووسكه وينه ي سه دان ترس و ته له زگه و رووداوى پر له كاره ساتى هينايه وه خه يال و وهك ته زووى كاره با، له ناو ميشكيا چه خماخه ي دا...: "نه خير، نه خير...، نه ئه وه م پيدة كرئ، نه ده ستوانم جيت بيتم...!". لايه كى له تفه نكه برنه وه كهي كرده وه: "به خوئ هه ر ليبره ده مينم، ده زانم هه واره به رزه يى، گوئيان قولاغه، بيريان هه ر لاي منه...، هه ر له گه ل ته قهى يه كه م به رئ ده كه ون و به ده نگمانه وه دين...!". ته په سپه كى توندى

پیتوه نووسابوو، به دیار ناگره کوهه خۆی لێ مشتومال کرد، گهرهکی بوو پیش ئهوهی شهو رابشکێ سهر خهوتیکی ئیشکچییانهی بۆ بکات.

وهک مرۆفیتیکی تههمهن ههزار سالی، ژيانی خۆی له راو و شکار و دهشت و کێو بهسهه بردهی... ئهوهيش بهم ئاوايه، ههسوو نهزموون و خورد و خهياڵی، ههر له گهه ئاسک و كهله کێوی و درندان بوو... "جوانووه ئهسپیکی خالخال، وهک کویتسانی بهفر و سههۆلبه ندان، خالبه له کی تی كهوتبوو، به کۆره کۆر به رهو پرووی هات. به گور و تاو باوهشی خۆی بۆ کردهوه... کاتی لهشکری كه له کێوی و گاقۆچ په ره کان، وهک خۆله سات هاتن و له دووره وه چرقه چرقي سمیان دههات... به مرقه مرق و بۆره بۆر بۆی هاتن، خواو راستان، له ژیر بنه دارێکی ئهستور، ههتا چاوپر بکا بهرز و پر له لق و پۆپ بوو، به خۆ به جوانووه كه وه پێیدا هه لگه ران. لهشکری قۆچ درێژان، له ههر چوار دهوره یدا داورین، سه یریان ده کردن... چهند ههنگاوێ پاشه و پاش ده گه رانه وه دواوه، له سهه قاچی پاشی راده وه ستان، دوايه شه به گور دههاتن و داره كه یان ده دا به ره قۆچان. هه نده ی پێ نه چوو، ره وه گورگیکی ده م به خوین و كه له به درێژ هاتن، په رته یان به لهشکری كه له کێویان کرد. ئه مجاره ئه وان به لووره لوور به ده وری داره كه دا جغه زیان به ستا... به خه نجه ره تیه كه ی، په نجه یه کی خۆی بری، تنۆک تنۆک خوینی به سه ردا به ردا نه وه... دوا ی ساتێ ئیتر به ناو یه ک كه وتن... په لاماری یه کتریان دا، كه تنه هه لدرانی قورگی یه کتر، ئه وه ی مرد و ئه وه ی كه ل و کرۆم بوو، ئه وانێ تریش به شه له شه ل و به لاته لۆکی هه لژرا وه وه، ههر یه كه رووی له لایه کرد... قرووسکه قروسکی تازییه کان بیداریان کردهوه.

به خیرایی جه مه دانیه كه ی له سهه ر چاوه کانی خۆی لادا. سه رنجیکی خیرای ئاراسته ی "ره خشان" کرد... "مه تان" له نزیک ده رگای ئه شه وته كه وه، به جاری کردبوویه نووسکه نووسک و حه په حه پیک هه دای نه ده دا.

له سۆنگه ی ئه مانه وه، به په له له شوین خۆیا هه لسا یه وه، تیشکی سه رنجه

سه رسورما وه کانی، ئاراسته ی ده ره وه کرد. له جیهانی سه ر و سه قه م و به فر و به سه ته له كه كه دا راما...، رووناکییه کی بێ گیان و مه رگنمیزی كه وته به رچاو. مێرووله ئاسا بجوولایه ده بینرا... چیا ی به فراوی و دۆلی هه زار به هه زاری پر له سه ر و سه قه می ده كه وته به رچاو. خو ره ی رووباره تاک وته را و په شوکا وه كه ی ناو دۆله واشی ده كه وته به رگویی، له بۆشایی شه ویتکی ئاوس و فی لیهاتوودا دهنگی ده دا یه وه...! ژانه سه ره كه ی هیشتان هه ر به ری نه دا بوو. به ئه سپایی چوو قۆریه چا که ی پر له به فر کرد و له سه ر کوچکه ناگره کانی دانا. جگه ره یه کی داگیرساند و گه راپه وه جیگای خۆی. تووله و تازییه کان وه رکه وتبوونه وه، ده یانویست ببۆرژتین. له هیکرا به کلک بادان هه لسانه وه سه ر پێیان. به ده م شه ویلاک بادان و گویی مووچ کردنه وه وه، دیسان كه وته وه نووسکه نووسک و قرووسکا نه وه. "ره خشان" یش، سه ری خۆی هه لبرێ و كه وته کلک کوتان... وهک مرۆفیتیکی قورگ پر له گریان... له گه ل جووله ی هه ناسه یدا، هه نسک و گریانی ده بیسترا. لووته کانی فش ببوونه وه، گو تچکه کانی قولاغ کردبوو... چاوه کانی لیر و ویریان كه وتبوو و به ملاو به ولادا ده پروانی: "نازانم چیتان به سهه ر هاتووه، بۆ ئه وه نده نازارم ده دن...؟!". به هه شتاوی دهستی دا یه تفه نگه که ی، دیسان هه لسا یه وه، دهستی به ته ویتلی خۆیه وه نا، ده ره وه ی دا یه وه به ر تیشکی سه رنجه خه والوو و پر له گومانه کانی. به نیگه رانی رووی له تووله و تازییه کان کردهوه: "چیتانه، ئه وه چ ترسیکه، چ ئۆله گانیکه... نازانم بۆ وا سوخه تتان گۆرا وه... ده لێی با و بارشی مه رگتان به سه ردا باربوه...!" دیسان سه رنجی بۆ ده ره وه رانایه وه: "تی پیم بلتین، چی بووه؟ تیم بگه یین چ رووی داوه، چیتان دیوه؟!... وا خه ریکه هه مووتان له پێستی خۆتان ده رچن...!".

"ره خشان" به جووله و ره فتاره سه یره کانیه وه، زیاتری و پروژاند. به ئه سپایی لای لیکرده وه: "یه که م جار، له چاوه کانی تۆدا ترس و نیگه رانی به دی بکه م...!" ههنگاوی هه لپنایه وه، خۆی به سه ریدا خوار کردهوه، نیچه وانه

قه‌شه‌که‌ی ماچ کرد: "نازانم چیمان به‌سەر هاتوو، ماوه‌یه‌که من و تو له‌یه‌ک حالی نابین، تو بانگم ده‌که‌ی من تیتناگم، من پرسپارت لی ده‌که‌م و تو باگوم ناده‌یتسه‌وه؟!... به‌س تو چیت به‌سەر نی، هەرچی ده‌بی بابیی...!". کپ و کپ له‌یه‌کتر راده‌مان. به‌چوار قوشمی له‌ته‌کیا لیی هه‌لقونج‌ابوو، ده‌ستی به‌بال و بژی داده‌هیتنا... له‌دوو‌روه‌ه غه‌لبه‌ه‌لبی‌کی که‌وته به‌ر گوی، وه‌ک بلیی هزار ته‌سپ سوار یه‌ک رکیب به‌روه‌ه ته‌وانه‌وه بین. به‌هه‌له‌داوان له‌شوتین خویا هه‌لسایه‌وه، ده‌ستی دایه‌ه‌تفه‌نگه‌که‌ی،... تا ته‌و که‌وته خوی، زه‌وی که‌وته ریمبه‌ریمب و شه‌پۆلدان. دوا‌ی ساتی دیوار و ساپیتیه‌ی ته‌شکه‌وته‌که، چرک و هۆر که‌وته له‌رزین، قۆریه‌چایه‌که‌قلپ بووه‌وه، پۆل و پشکۆکان که‌وته‌نه‌کرفه‌کرف و کوزانه‌وه... ده‌روبه‌ری تاریک داهات. شه‌پۆلی پر له‌له‌رز و راجله‌کین، یه‌ک دوو تللی دا و لییان ره‌ت بو...!

به‌ر له‌وه‌ی "هه‌ییته" ده‌رگا بکاته‌وه، ته‌و هه‌ر له‌به‌رده‌م ئاگردانه‌که‌وه سنگی خوی دابوو به‌ر تینی ئاگره‌که‌وه. ده‌ست و پچ سهرما بردوو‌ه‌کانی گهرم ده‌کرده‌وه. هه‌ر له‌شوتین خویا سهری هه‌لبیری:

- ته‌وه‌هات، ته‌وه‌هات... کتیبه‌وه‌ها به‌وه‌شه‌وه، به‌وه‌ناوه‌خته‌!!...

- منم من. زادۆم، زووبه‌قه‌سیریم!

که‌ده‌رگا‌که‌له‌یه‌ک تراز، وه‌ک چۆله‌که‌ی بال ته‌ر خوی له‌ژوو‌روه‌ه کوتا...!

- میراو ته‌وه‌تۆی...!

- ته‌دی کتی تره‌یه‌له‌من زیاتر، ته‌نگۆی له‌بیر بی.

- یاخو‌ا به‌خیر بیی، ده‌هه‌لکش، وه‌ره‌هه‌وراز، وه‌ره‌ئیره، وه‌ره‌ئیره... ته‌و لرفه‌لرفه‌چییه، دیاره‌سهرما زۆری ته‌نگاوتی، ماله‌که‌ت، ده‌لی له‌کانی "خومارۆ" یان وه‌رداوی... خو‌بی به‌لا بوون...؟

به‌له‌رزه‌له‌رز خوی نزیک خسته‌وه. سنگ و به‌رۆکی دایه‌به‌ر تینی ئاگره‌که‌وه. هه‌شتان تو‌یژالی کپتوه‌به‌سهر شانه‌کانیدا سپی ده‌یروانی... به‌ده‌نگیکی به‌رز هه‌لبیدی:

- ئاش وه‌ستا...!! باشه‌له‌سایه‌ی خواوه‌سه‌لامه‌تن. دل‌م هه‌ر له‌لاتان بو... "به‌ده‌م بزه‌و تیرامانه‌وه، ئاماژه‌ی بو‌ده‌نگ و باسیکی گرنگ کرد، که‌بو‌ی هیناوه... هه‌ر به‌م ئاویه‌وه‌دریژه‌ی به‌قسه‌کانی خوی دا": دیسان گوند قریه‌ی که‌وتی، ژاوه‌ژاو و هه‌رایه‌که، که‌س به‌که‌س نییه...

- سه‌رنجیکی خنده‌ئامیزی ئاراسته‌کرد: ئی، ئی... دیاره‌شتی خۆشت لایه... ده‌ی... ته‌وجه...؟ "دوا‌ی ساتی کپ بوون": خانوو‌ه‌شه‌ق و شه‌رکان کوو چرکه‌چرکیان ده‌هات؟!...

- هه‌ر باسی ناکری، به‌زاک و ماکه‌وه‌له‌مال ده‌رکه‌وتن... بووبه‌هه‌للایه‌ک نه‌بیته‌وه... ته‌دی ئیوه...؟

- سه‌ری خوی بو‌ساپیتیه‌ی ژوو‌ره‌که‌وه‌هه‌لبیری، له‌دینگه‌و دیواره‌کانی روانی: ئیمه‌ش هه‌ر پیتش پیتی تو‌هاتینه‌ژوو‌روه‌ه، چه‌ند له‌میژه‌هه‌ر له‌ده‌روه‌ه‌بووین... وتم نه‌وه‌ک دیسان

- زوو قسه‌که‌ی پتی پری و هه‌لبیدی: هه‌ی ماله‌که‌ت...! به‌وه‌سهرمایه‌هه‌ر له‌ده‌روه‌ه‌بوون؟!...

- ته‌دی چ بکه‌ین...! ته‌و کاوله‌مان به‌سهردا برووخا‌بوایه، یه‌کمان پرگار نه‌ده‌بووین.

- دوور له‌ئیه‌وه، گوايه‌گه‌له‌ک چاوت له‌دوا‌یتی، کاوله‌ئاساویکی وا ته‌مه‌ن سه‌د سالی؟!...

- کوره‌نه‌وه‌للا بۆم ریک که‌وی، هه‌زار به‌ردی به‌دوادا داویم.

- ئاماژه‌یه‌کی بۆلای "میره‌دی" کرد، به‌ده‌میکی به‌پیتکه‌نینه‌وه‌هه‌لبیدی: "تۆمه‌ر" دیاره‌یه‌که‌کی چاکترت ره‌چاو کردوو، بۆیه‌وا ده‌نگت له‌تیری دی!

- ئەى گوايە ئەو پېشەم لەبەر هەتاو سىپى کردوو!...؟ "دواى نەختى كرى بوون و بېدەنگى، گەرايەو سەر قسەكانى خۆى": ئەورۆش قاسىدىكى تىرى ناردبوو، گەلى شتى پى راسپاردبوو،... منىش سەبردەى مارى گۆزىن و چاوه زەقەكانى دىو و "بە دەمى بەپىكەننەو، ئەم شتانهى دەژماردن و پەنجەيەكى لەگەل دەنووشتاندنەو":... ئىي بەكاكى خۆم بلېم، نەخۆش كەوتنى "دىوانە" شىت و شوورەكە و كەلەك بردنەو مالانەكەى تۆ و...
- ئى ئى!...

- ئەوانەم هەمسوى بۆ باس كرد. ئەویش هەر ئەودەم بەپەلەپرووزى و بەدلئىكى خۆش گەرايەو "مىرە دى"... چاك بوو بەخۆت هاتى، سبەى دەمىست بېم مزگىنىت بدەمى.

- مزگىنى!!

- تۆ لەهەمسومان باشتىرت بۆ هاتوو. لەخوا بەزىاد بى، بەخت و نىوچەوانىكى باشت هەيە... "بەكراغە" پىبوستى بە "مىراو" يىكى تىرش هەيە و زۆرىش بۆى عەبدالە... خانوبەرەيەكى خۆشت بۆ نامادە كراو لە "مىرەدى"... هەر كەينى "هەوارە بەرزە" ت جى هېشت، يەكسەر دەچىيە ناو جى و پى خۆت!...

- پى دەچى "بەكراغە" زۆر تەنگاو بووى!...

- بەلى ناخەزەكانى سەريان لەجەرگى ناو. بەرە بەرە خۆيان كۆ دەكەنەو و خەلك دەورەيان لى دەدا. رۆژ بەرۆژ بەهېتزر دەبن. گوايە دەلئىن بوون بەعەشیرەتېك، وەك خۆلە ساتن... مندالەكانيان پى راگەيشتون... نەك هەر داواى مولكەكەى باوك و باپيرانيان دەكەنەو... گوايە هېسكىشيان لەنېوان شكاو...! ناچار ئەویش كەوتۆتە خۆى. هەروا خەلك لەدەورەيەرى خۆى كۆ دەكاتەو... "دەنگى خۆى زياتر هەلېرى":... "مىرە دى" لەوهدا نەماو، بۆتە شارېك!...

- "زادۆ" لەشۆين خۆيا، بەدەم دۆشدامان و بىر كردنەووە كەوتە جوولە و لقلقن، بەدەنگىكى كەل و شكاووە كەوتەو تاخاوتن:
ئاخر، "تۆمەر"، دەلئىم... ئەگەر "بەكراغە" دوزمنى واى هەبى!!...
- ئى؟!...

- دەلئىم، بۆ ئىمە و مانان چەندى بەچەندى؟!...
- هاا! ئەووووو...! بەقەرەز مەترسە مە... ئىمىرۆ ئەوى بەدەستت كەوت، بىكە بەمال، بۆ سبەش خوا كەرىمە، "دەستىكى بەشانه شىدارەكانىو مالى": "مىراو، مىراو... لەگەل تۆمە... فەقىرحال مەبە!...
- "زادۆ" بەراپىيەكەو باگۆى داىو: ئاخر دەلئىم... ئەوان ئەو، ئەو خۆلە ساتە بن و ئەو هەموو غەدرەشيان لى كرابى... "بەكراغە" يش... "دواى نەختى كرى بوون و بىر كردنەو": هەلبەت ئەویش دەيەوى وەك ئەوان خۆى بەهېزى بكا و عەشیرەتېكى لەوان گەورەتر...

- "تۆمەر" قسەكەى پى بىرى: هە ئەووو... هەمزە لە هەباسى چى و تىرە لەتەورداسى چى!!... ئەوئەندە ورد و بارىك لى مەكە... مە... چا نەبوو ئاشەوان نەبووى!... فەلاحە كوێرە خۆش بن... بۆ سەرى خۆت بەو شتانهو دېشىنى!... كلالش خوارىكى وەك ئىمە و مانان، چ كارمان بەسەر ئەو شتانهو هەيە... ئىمە هەر خەرىكى كاسى خۆمان دەبن... فەلاحە كوێرە هەند زۆرن، هەند زۆرن... ئەگەر خۆمان تېهەلنەقورتىن، كەس حەقى بەسەر ئىمەو نابى...

- "زادۆ" بەدەم بىر كردنەووە، بزەى دلئىيى لەسەر روخسارا بلاو بوو، دواى نەختى كرى بوون و قولبەونەو، سەرى خۆى هەلېرى: زىي بادىنان چ هارە هارە?...
- دەمخۆش... لىت نەدەم نامبەى.

"دەم و چاو و روخسار و رەفتارى "زادۆ"ى بەسەرئەجە كرى و كپەكان

- بيم به "ميراو" يش... "ئەوېش پر بەدەمى دايە قاقاي پيڭكەنين".
 لەپر "ئۆمەر" پيڭكەنينى خۆى قوت دايەو، تاوۋ بېدەنگ بوو،
 بەروويەكى گرز و تالەو لاي ليڭكردەو:
 زادۆ، زادۆ... سەگباب!
 - "زادۆ" بوويە ئاوري ئا و پيداكر او، ئەوې پاشماوې پيڭكەنين بى
 لەسەر روخساريا نەما. بەسەر سوورماوييەو لاي ليڭ كردهو: ئۆمەر!...
 چيئە، چ دەليئي؟!...
 - زادۆ... ھەى كلک شين، نامەرد، ھيچ و پوچ
 - كورە كورە... ئۆمەر!... دەستيان لي وەشانووي، دوور بى بەدەردى
 "دېوانە" چووي!!!... بو و گوراي!...؟!
 - زادۆ، ھۆ زادۆ... سەى لەبابى سە، قەحبەباب...
 - بسميلا بسميلا، "ئۆمەر، ئۆمەر"... چيئ بەسەر ھاتوو؟ ئەو قسە
 ھەلق و بەلەقانە چيئە دەكەى؟!
 "بەدەم ئەم قسانو و بەرزە پى لەشويڭ خۆيا ھەلسايەو پەنجەكانى لي
 ھەلشەقاند": وەللأھى چيئر ليئت قبول ناكەم. "لايەكى لە خيزانى
 كردهو": "ھەيبەت"... ئەو پياويڭگەت چى بەسەر ھاتوو، بو و گورا!...؟!
 - بليئم چى... ديارە تۆ دەستت لي وەشانوو!
 - "ئۆمەر" كەوتە پرمە پرم و ھەنيسكى پيڭكەنين... پاشان دەستى
 لەسەر دەمى خۆى لادا و ئيتر وەك لافاو زنجيرەى پيڭكەنينى بەرھەلدا...
 كەفەزگ بوو ئەو ھەندەى پيڭكەنى. بەدەنگيڭى بەرز لاي لي كردهو:
 - بى يەغبار دانيشەو دانيشەو، ئەو ھەش ھەر سەرمە شقيڭ بوو
 سەرمە شق... بەدبەخت كيڭا لەببىرت كرد؟!... دەتجەريڭ، دەبى بزاني كاتي
 جويني وات پى دەدرى چۆن رەفتار بکەى...! بەدبەخت نابى و لىي زىت
 بيئەو...!

- ئە مالت، زراوت بردم...!
 - خانە خراو بو زراوت دەچى...، ئەو جوينا نە ھەرميشك و ناسكە
 نانى دوا رۆژن...! بەخۆت و بەمال و مندالەو... پارووتان دەكەويئە رۆن...!
 - ئى دەى دەى... جا چۆن رەفتار بکەم؟!...
 بەدەم ئەم قسانو و لەشويڭ خۆيا دانيشتەو.
 - نەكەى بەم جوينا نە قەلس بى و رووي خۆت گرز كەى و پيى سەرگران
 بى...! يا توورەيى و مې و مۆجيت پيوە ديار بى... نەكەى ھا!...
 - ئەدى چ بکەم؟!
 - ئاخەر ئەو پيئ دەليئم، نەكەى خۆت ترش و تال پيشان دەى.
 - ئەدى چۆن بىم؟!... دەى پيئ بليئ.
 - دەبى بەبارتەقاي جوينا نە كان دلخۆشى و رەزامەندى خۆت پشان دەى.
 - يانى چۆن؟ چۆنى پيشان دەم؟!...
 - دەبى لەگەليانا پى بکەنى و دەموچاوى خۆت گەش پيشان دەى...
 سەرى بو بەلەقيئى...! ئەو ھەندى زەحمەتە، ھەتا فيئى دەبى و لىي رادپى
 كاتيڭى دەوى. بەلام دەبى زوو خۆتى لەگەل بگونجينيئى.
 - دەى ئەوجارە، ئەو جارە، با دەست پى بکەينەو، ديسان
 بچەريئەو، بزائە چۆن دەبم؟!...
 - "دواى كەمى پشوودان و بىر كورنەو" ئۆمەر" لاي لي كردهو: زادۆ...
 سەگباب!
 - ھە، ھە، ھە، ھە
 - نا وانا... گەر مەر گەر مەر، وا سارد و سې پيئەكەنە، دەمت بەتەواوى
 بکەو
 - ھا، ھا، ھا، ھا.
 - زادۆ... سەگى لە بابى سەگ، نامەرد، ھيچ و پوچ

به جه مېبور...". پاشان گه پرايه وه سهر قسه كاني خوځي: "ته وچه، تاغه له تهنېشت خوځېم داده نې، هه ها ته وها، ته وها..." نه ختېكي تر خوځي مشتومال كرد: "ته وها ته وها..." به دهم هم تاخاوتنانه وه، گه پرايه وه جتيگه ځي خوځي و دانېشته وه، چوكي له چوكي "زادو" نزيك خسته وه: "ته وها، ته وها... چوكم به چوكييه وه دهنو سي، له لاي سهرې له ته كيا داده نېشم..." "زادو" زنجيره پيكيه نېنيكي به رزي له دهم تر يقايه وه، پاشان به رز هه ليدايي: "هه ځي له و روزه، هه ځي له و خوځييه،... ده بي به چاو بېبېنين...؟! ده بي بيگه يني...؟!".

- "تومهر" خيرا خيرا قسه كه ځي لي ودرگرتوه و وتي:

به خوا ده بگه يني و زياترېش!... "به په نجه هه لسه قاننده وه درېزه ځي به قسه كاني خوځي دا": وه لاهي وه بېلاهي وه تېلاهي، قېته سوار نه بي، چونكه ته و ځاي بي لغاوي خوار دونه وه... هه واره به رزه بي، هه له هوردي هه تا درشتي، ده كه به نه نگو سته بېك و له په نجه ځي خوځي هه لده كېشم... ته وان ته ورنده به دركېتې نېن، زو دېنه بن بار... به لام چ بكم قېته سوار، قېته سوار...!! "ده ستي له كه ميري خوځي وهرينا" كه س دا يكي مني نه گاو قېته سوار نه بي...!

- ده توش ته ورنده ميتشكي خوځي پيوه خهريك مه كه، خوا باشي بو هيناوين... به لكو ته وېش، ئيه...! زستانه و به فره و... ده عبايه ك، په نوه به فرېك... ئيه...!

- ها!!... به يني خوځي بې دلگه ليك ده ترسي، ترسي ده كه م ته و كابرايه رېسمان لي بكا ته وه به خوري.

- ته وې روزه ځي كه "شاخو" م دي، وام نه گوت... به لام هه ندي شتم له بن گوتي ترېنگانده وه، زنده قم برد...

- تا... چاكت كرد. با هېچ شتيك له زماني ئيمه وه بلاو نه بېته وه...

- هه لېهت، هه لېهت... كاري وا هه له زماني ژن و كالي ځايييه وه بېبېستري باشته. ئيستا له ناو گوندي په نكاوي داوه ته وه، به خو به نه سپ و تاژي و تووله كه ييه وه خوراوون...

- به لي به لي... خوراوون هه لديراون، په نوه به فر راياليون... هه موو شت ده بي.

- "شاخو و باغو" به خو به دا يك و خوشكيانه وه، هه موو چاويان هه لاي ساوه، پر خوځي و كېم بووه، ته ورنده ځي بگرېن و بېر بكه نه وه، چاو ورواني و نېگه راني هه مووي به جاري كوشتوون.

- چاك هاتووه، ته و شتانه ځي كه روويان داوه، تا ئيستا هه مووي له به رزه ورندي ئيمه دا يه... له دوو سي روزه ته گه ر ليمان په يدا نه بېته وه، "هه واره به رزه" له توره گه يه ك ده كم و به ده ستي دېبېم له پېش "به كراغه" ي داده نيم و به ده سته كه ځي ترېش "له م كا ته دا ده ستي چه په ي پان كرده وه" ته وهاي لي ده كم و ده ليم قوربان بده هه قمان.

- ده ست خوځ ش ش!

- ده ستيكي له سهر شاني "زادو" دانا، له قولايي چاوا لاي لي كرده وه: كوتر كوځيه هه ر ته وروځيه... باش هاتووه ته گه ر لي بې بزاني. چ له سبه ي به ياني زووتر نيه، برؤ به ناو گوند بكه وه... ديسان به دنكي به رز بيكه به دنكه دنگ و گېله وه ژه... هه ځي گه لورينه، كار له عه لامات و مه لاماتا نه ماوه...! "تامارزه يه كي بولا ي" كه پكي پير كه رم" كرد: "بلي مانگا مرد و دؤ بر!... هه ر هه موويان قوله پېچ كه، گونديان پي جې بېله، ته وې تر ئاسانه...!

- دويني له سهر ته و قسانه وه خهريك بوو له گه ل ته و سوورته كه دهمووته تيك بگيرين... بي ته دهبېيه كي زوري به رامبهرم كرد.

- كي؟؟!

- گاوانه گۆج.

- ئۇوھا! ونه!!... جا تو له كوئى... ئو ئيسقاداره له كوئى؟!...

- له دوای نه خووش كه وتنى "دئوانه" خه لکم هم مو ئاگادار کرده وه، خوٹ وتنه نى کردم به ده ننگه دهنگ و قهره بالغيه ک... گپله وه ژه يه ک... باسى نيشانه و علامات و ديوه و گوند چۆلکردنم کرد... ده بينم زیده له هه موو كهس، ئو له بهرده مم راست ده بیته وه و دارم لی هه لده شه قیته...!

- ئۇوھا! | | |...؟ جوئینی به "به کراغه" نه دا؟

- نا نا. حه ددی چیه گوی وه ها ده خوا...!

- بریا جوئینیکی پی دابوایه.

- جوئن؟ چۆن؟ یانی چۆن جوئینی پیدا بوایه؟!

- گهر قسه يه کی پی وتبا، بگه یشتیا یه وه "میره دی"، ئو وه نده ی بهس بوو... به خوا به خوا جارئیکی تر چاوی به پرووناکى نه ده كه وت وه. وا گورگانخواردوو ده کرا، ههر په لئیکی له كه ندئ هه لده گپرا یه وه! بی نه وا و بی كه سیکی وا، به په ندئیکی ده برد، چاوی سه د كه سی دیشی پی ده شکاند...!

- خو ههر ئو نیه. ئو گۆجه پیسه هه بی چیه نه بی چیه! گه لئیکی تر ههن سه ر نایه ننه بهر.

- بۆ چما به ده ست خو یانه؟!

- هه ندئیکیان به هیچ کل و با به تی بیر له مال بارکردن ناکه نه وه.

- ملیان بشکی... جارئ با ئیمه ئه وانیه دلئیان نهرم بووه، ئه وان هه لقه نینین، جئ و رتیان بۆ بکه ینه وه... ئه وانى تر، با ههر له و هیلانه حاجی له ق له قه سه رمابردوو و هه تاو سۆت بن "پیکه نینئیکی به رزی به ره لدا، پاشان سه ری خو ی له بن گوئی "زادۆ" برده پیش": ئیمه هرس و گورگمان لی کردن به دئو و درنده ی بالدار... ئه وه مان پی ناکرئ!

- میره دئیی خو ش بن، ده توانین می شیشیان لی بکه ین به گامیش... "به ده م ئم قسانه وه، زهرده خه نه یه ک له سه ر ده موچاویدا بلا و بووه": ئه من دلّم ههر به و شیتته ده سووتی،... نازانم چی لی قه و ما وه...؟ چاوی ره شکه و پی شکه ی کردوو، یه کی ترساندوو یه تی، یا ههر خو ی ترسا وه؟!... وا به جارئ زهنده قی چوو...! لهرز و تایه کی وای گرتوو... ههر مرد هه ندی دۆشا و رۆنی ده رخوارد بدن، شه وتای بۆ بانگ که ن... ئه گهر "ئه حمه د ته بیب" نزیکه ده ست بوایه، له میتر بوو بر دبوویانه لای... به سته زمانه ی، ورتنه ده کا، قسه ی حه له ق و به له ق ده کا... ناله نالیه تی...! فه قیره ی خو ی له سه ر قنگ ناگرئ، چوره ئاوئیکی بده نی، ده بی وه ک مه لۆتکه ده ست به پشتییه وه بگرن، ئه گه رنا

- "تۆمه ر" دهنگی خو ی هه لبری و قسه که ی پی بری: ته پ به رده بیته وه... ها ها ها... "له بهر ته وژم و تاوی قاقای پیکه نینیان، ژوو ره که یان پر کرد له ده ننگه دهنگ... ههر دوو که فه زگ بوون ئه وه نده ی پیکه نن...!".

***

"زادۆ" به ناو ئا واییدا ده رۆیشت. له م به یانیه سارده دا، هه ور و هیل وا گوئی گه یان دبووه عارد،... ها کا ئاسمانی تنۆک تنۆک کردی به کپتوه و تۆف... هه لاه ی ده م و لووتی، یه کسه ر له سه ر سمیله سیس و باریکه که یدا خه ست ده بووه وه. ناوه ناوه شتیکی له ده م ده رده چوو... یا چند قسه یه کی ده درکاند، ئیتر له سه ری ده رۆیشت و ده ستی ده کرد به درئیز داری...! دوا ی چند هه نگا و هه لئینانه وه یه ک به نئو ئاپۆره ی ماله که دا، له شوین خو یا سه نگرایه وه، سه ری خو ی بۆ ئاسمان هه لبری... دهنگیکی که ل و شکا و... هه لئولا و له کپۆکی ترس و سامی ناگه هانه وه ی لی به رز بووه وه: "خودایه ئه و خو ل و دۆیه چیه به سه رماندا ده بارئینی...؟! "له به رامبه ر کۆمه له ژن و پیاوئیکه وه، هه لوه سته یه کی بۆ کرد: "خزمینه که س گازانده م

لئى نەكا، ئىش لەقەوامى ئىمە و ماناندا نەماوہ. دوژمنىك ئەوھا بىن مەكان و بىن ئەمان بىن، ئەوھاش گېناگەت لئى دابگرئ... سەرھەدەت لەسەر ھەلنەگرئ و ھىچىشت لەگەلى بىن نەكرئ...! پىتم بلىن، ئەدى پىياو چى بكا باشە؟!..."

پەيتا پەيتا جموجۆلى گوند پەرەى دەسەند، دوو دوو و سى سى، لەگەل يەكتەر رادەوہستان و داخاوتن... پرس و راي يەكتريان وەردەگرت... دۆش دادەمان، يان دەكەوتنە ھزر و بىر كەرنەوہ، ھەموو جوولە و رەفتارەكان، گوزارشتيان لەراريى و نىگەرانييە چارەنوس سازەكان دەكرەوہ. ھەندى كەس روويان لەمالئى "دېوانە مەمۆ" دەكرد، ھەندىكى تريان دەچوونە لاي پىر و دەمراستەكان: "ئىمە لەدېو نادويين، نەبووہ و نە ھەبە، بەلام ناشتوانين فيل لەچاوى خۆمان بکەين... كەسانئ ھەن بابەلباب خەلكى ئېرەن، ئىستا وا دەيانينين، لېرە بار دەكەن، گوند جى ديلن...! چ نالۆزى و گېرەشپۆتينيەكە،... چ پلانئ لەئارادايە و سەرى لئى شپواندووين؟ ئاراميان لئى ھەلگرتووين... چۆن شتەكان يەكلا بکەينەوہ...؟ چۆن داوہكان لەبەك جوئ بکەينەوہ... ئەوانەى بەدەردى پىرى خەلەفاون، ئەوہ ھەر ھىچ، ھىچ لاريمان لئيان نىبە... بەلام ئەوانى تر بو...؟! چ پاساويك بو سەرلئ شپواوييەكەيان بئينەوہ؟!..."

"ئىمە گەلى سەراو و دەراومان ديوہ... بەو شتانه تەنگا و مەين. پشوى خۆتان دريژ كەن، گەلى شت پىويستى بەكات و بە ئارامگرتنەوہ ھەبە..."

"زادۆ" گەيشتە راست بەراستى "پوور مېردىن"، وەك ئەوہى كە چوويپتە سەر قسنىك، لەشويئ خۆبا سەنگرايەوہ. بەچمكى جەمەدانىيەكەى، كەوتە سربىنەوہى چاوە فرمىسك تىزاوہكانى. "پوور مېردىن" لەگۆشەى چاوا سەبرى كەرد. وەك بلىيى لانكىكى لەبەر دەم بى،... دەستى كەرد بەراھەژاندنى و چاوى لەچاوەكانى "زادۆ" بى:

"تك، تك، تك، تك... دىتت كوو وەك لانك رايپەژاند.؟!".

"زادۆ"، وەك بلىيى كۆلە گروويەكى توند قورگى گرتبى، خۆى لئى نزيك كەردەوہ: "ئەرى وەئلا پوورى، دىتم و گوئشم لئى بوو زراويشى برەم...!"

لەگەل ئەم قسەيەدا زياتر لئى نزيك كەوتەوہ، ھەردوو دەستە چرچ و چەويلەكانى ماچ كەرد و لەسەر سەرى خۆى دانا. "پوور مېردىن" بەھەناسە ھەلكيشانەوہ، ئاماژەيەكى بو لاي مالئى "دېوانە مەمۆ" كەرد، بەدەنگىكى نزم و لەسەر خۆ، ھەر ئەوہتە دەبىسترا، لەژىر لئوہكانىيەوہ كەوتە ئاخاوتن:

"ھەموو خەتاي ئەوہ، ئەو...!" دەستەكانى خۆى بو ئاسمان بەرز كەردەوہ:

"دوعاي بو بکەن خوا زوو شفای بو بنيرئ، نەوہك ئەوجارە..."

"زادۆ" وەك فيشەكە شپتە بەروويدا تەقسيەوہ: "ئەو جارەى چى "پوورى"... تەماي چىت ھەبە...؟! دەتەويئ ھەر لېرە بمانزىنيتەوہ...؟!".

"پوور مېردىن" وەكو لالېك، بەئاماژە كەرنەوہ، "دەستەكانى خۆى خستە جوولە و گوندى خستە سەر دەستەكانى خۆى، بەرزى كەردەوہ، ھەر بەھەمان ئاماژەى جارائەوہ، دېوتكى لەئاسمانا دروست كەرد،... ھىرشى ھينا... پاشان دەستى خۆى قلپ كەردەوہ و سەرەو خوار وەرى گىرا... گوندى بەردايەوہ خوارەوہ و ھەلېدېراند...! ئىنجا دەستى راستەى تەخت كەرد، وەك دار رپە، بەسەر زەويدا پايەمالئى كەرد و گوندى نغرو كەرد...!"

حەبى توتكە سەگەكەى نزيكى لەجوولە و ئاماژە كەردنى خست. ھەر چوار پەلى لەناو قور و چلپا و ختم بىو. "زادۆ" خيرا خيرا دەنگى خۆى بەسەردا ھەلبىرى، بەتوورەيى چەغەى لئى كەرد... كە لئى دەرچوو كەوتە خۆ راتەكاندن "توت، توت، توت... ھەى ماخو مردوو، سەگىت چىت...؟" دەستى دايە پلوو كە بەردى. لەوترا "پوور مېردىن" دەستى بو دەمى خۆى برد، پاشان دەنگى خۆى ھەلبىرى: "نەكەى شەرمەزار...، دەست بيئە خوارئ، چەند كەمزاني چەند گەلۆرى..."

- "بەلى گەورەم، بەلى سەرورەم... ھاھا ھا"

- "هیپ... ولی ولی ولی لهو پوژزه و ئەو قسانه...! ئەو پیتکه نینه...!... تۆ، تۆ... زادۆیت یان شتیکی تریت...؟! چیت گوت، له گەل کێ قسان دەکە، کێ ئەو شتانهی هینایه سەر زمانت...! له بهرامبەر کێ راوهستاویت؟! نازانم نازانم... چیت گوت، تینه گه یشتم... بۆ وا پیتکه نی...".

- وهک بلیتی گهرهکی بێ ههله که ی راست کاتهوه، بهر زتر هه لیدایێ: "به لێ پوورم، به لێ نه نکم... قوربانی تۆیه لوی سهرت بم...!".

- "دهم دراو، بهرده که ی دهستت فری ده... کێ ده لێ ئەوه توتوکه سه گه...؟! ئە ی کێ ده لێ تۆ زادۆیت...؟! به ده م ئەم قسانه وه، به له رزه له رز به کوورپه کوور، لێی دوور که وته وه... ده م ده وه ستا، ده م به ئاسمانیدا ده روانی،... له پنچه گیایه کی وشک هه لگه راو، پارچه که فری، قۆلکه و چالایی، له نگ و لۆری ریتکه کانه... لا ونیو تیی ده روانی... پشیله یی، گوجیله یی، په ره ولێ... که لێی نزیک بکه وتایه وه، له شوین خویا ده وه ستا...، له قوولایی چاوا سه بری رویشتن و ره فتاری ده کرد و له سه ر شیوه ی جووله و بززی ئەودا، په نجبه باریکه کانی ده بزاوت، تا ته واوی دوور ده که وته وه هه ر لێی راده ما... تا ده بوو به پنتکیکی ره ش و له گه ل لیلی چاویا تیکه ل ده بوو... به م پیه هه ر سه بری ده کرد و هه ر لێی ورد ده بووه وه، له سوپی ئەم حاله تانه وه، هه ر له قسه کردن و بلمه بلمی خویا به رده وام بوو، تا ته ویلی نا به چه په ره که ی مالی "تایشه شهل" وه... پاشان وچانی دا، سه ره و هه وراز که وته روانینی "بستی هه رمک": "چ ودمیکی،... بۆ وات لێ هات؟!...". سه رنجه کانی بهر زتر هه لدا، بۆ مالی "جب" بۆ گویدرێزه ره نگ وهک فستق تیر ئاوه کان، چوار په ل قه وی، خۆرت و چاو زیت: "هی، هی، جووله ی گوپییه درێزه کانیان، شه ر و شه ی تانیان لێ ده بارێ، شه ر و شه ی تان... خیرا خیرا، سه ری خۆی داخسته وه... کاکۆ و له وده کان که وته بهر چاو...: "هه ی مه لعونینه، بهر زیش هه ر به دیو ده چن... چهنده سه من؟!... " دهسته کانی که وته جووله

و ئامازه کردن، درنده یه کی گه وره و چاویکی زهق و پر له مه ترسی دروست ده کرد... به جووله ی دهسته کانیه وه که وته هیمه رانان و بهرچه کردن: "که خۆی پیشان دا، چاوه کانی لێ زهق کردنه وه، بۆی هاته خوار، هیرشی بۆ برد، ئەویش هه لات، هه لات، هه لا ات، هه لا ات... " زه رده خه نه یه ک به زۆره زۆر هات و سه رایه وه، له خه ویکی قوول بوو به لام هه نگاوه کانی بیداریان ده کرده وه،... به کویدا هاتبوو به ویدا ریتکه کی کوتایه وه... ده نگه دهنگی کۆمه له پیاویک رایچه کاند:

- "هه ر بلین خویه نه بی به را گه وره ی گاوریش".

- "پیاوم ده وی له قسه ی ده رچی"

- "جۆو جۆیارمان لێ وشک ده کا... ئاومان له سه ر ده بری"

- "کهسانی و امان له سه ر ده کا به کار به ده ست، له په رۆی بن مندال بێ به هاتر بێ...!".

- "پوورمیردین" ده توت که وتۆته ناو کایه ی موگناتیسسه وه، که چاوی به ئاپوره ی خه لکه که که وت، ته کانیکی ناریک و لاسهنگی دایه خۆی... هه نگاوه کانی گه لێ قورس ببوون، قاچه کانی خوار و خیتتر ببوون... خیرا خیرا له ده نگه کان دوور که وته وه، دهستی کرده وه به سه ر بادان و ده ست هه لسه قانن، به پانتایی ئاسمانا روانی... که وته ویزه ی گۆرانییه کی وریته ئامیزه وه: "له قووجان قووجی قه زه ن...، له که ندان زه ندۆلی زه رزا..." چاوه کانی خۆی داخستن، پاشان سه ری هه لبریه وه، به ده ست ئامازه ی بۆ ئاسمانیکی دوور و ده راز کرد: "سه ری ته شویتله، که پکی ناو ته مه تم، قووجی قه زه ن...". هه ر به م ئاوايه، هه نگاوی ده نا، گه لێ جار تارماییه کی سه پی به سه ر چاوه کانی هه لده کشا،... ریتگا و کۆلان و خانوو به ره و ته واوی ئاوی به هه موو زید و زیده وار تکیه وه، له بهر چاوان ده سه رایه وه... وهک بهر ره شه بایه کی هار و هاج که وتبی، هه مووی خاپوور

دەبوو...! ھەر دەروویی و ھەنگاوی دەنا... کتوپر قارە قاری گیسکە مەرەزێک راپچلەکاندەو، "یخ... یخ... یخ... ھەمی دایکەکەیی دایکتان... دار جووتی لێ ھەلەدەشەقاندن و پەدوویمان دەکەوت، "پوورمیتیردین" لە پشتمووەرا توند دارەکەیی گرت. لیتی نزیکتەر کەوتەو، ئەویش دەستەکانی بەخۆیدا شۆر کردەو و بچ دەنگ وەستا... دەستە لەرزۆکەکانی لەسەر دەمی دانا، بەروویەکی گرژ و تالەو ھەبەری دور چاوی کرد: "شیت و شور بۆ وا خویتن لە چاوت دەباری؟!...". بەدەست ئامازەیی بۆ کرد و تییگەیانند: "دارەکەت فری دە، کاری وا کاری نەکردانە... جارێکی تر ناماقولتی وا نەکەیی..." کزە بایەکی سووسارد و تەزیو، لەش و لارە پەریووتەکەیی پڕ لە لەرز و راپچلەکین کرد، وەک داھۆل لەگەڵیا دەھەژایەو... بەپرست لیبزای و شلەژاویبەو ملی رینگای گرتەو بەر... ھەنگاوە خیرایەکانی راستەوخۆ گەیانندیەو مائی "دیوانە مەمۆ"... چوو لە نزیک ئاگردانەکەو لەلای سەربنگانی دانیشتمووە؛ بەلام "ونە"ی توورە و توند و پڕ ھەلماو، گوندی لە لا ببوو بەگۆرستانیکی پڕ لە ترس و نیگەرانی، ھەموو ساتی گۆرە و شار دەدرا... ھەر بەھەمان نیگەرانی و گرژی جارانی، بزن و گیسکە مەرەزەکەیی بەپیش خۆی دا، تا گەیانندیەو مالەو... پاشان چوو سەرتیکی بەمائی "شاخۆ" داگرت، لەلای مائی "سالح مام شیخ"یش سەنگرایەو، تا ئەوساش پەرس و خواستەکانی ھەر لەناو تابووتی چاوەروانیدا، بچ وەلام ماپوونەو...! ئەمجارە بۆ لای "جب" و گویدرێژەکانیەو سەرکەوت، دوایە ژێھەل بەرەو "بستی ھەرمک" رویشتم... تا چاوی پری کرد لە شاخە بەفراوی و لووتکە بەرزەکانی روانی... دیسان سەرنجی بەقسە قوورس و نیگە ئامبەزەکانی "زادۆ" وە لکایەو... گوئی بۆ راداشت...:

- "خۆلبارانە خۆلباران... بەو زستانە، بەو بەفر و بەستەلەکە،... بەلێن گەردەلوولە، پەشە بایە، رۆژ گیرانە رۆژگیران...، تک، تک، تک... راتھەژتین... دەبی چی بی ئەو... لانکە جۆلانەییە... بەدەم ئەم قسانەو

رووی لە مائی خۆیان کردەو. سوورپێکی بەدەوری خانوو شەق و شپەکەو دا... چەند جارێکی تریش بەھەر چوار دەورەیدا خولی خواردەو و دایە بەر سەرنج و تیشکی چاوە ئاوەژۆکانی... : "توخوا تو خانووی یا کۆلیتە مریشکی... قسەیی "ئۆمەر"ە من و ئەو کونە سەییە... تف ف ف...!! خۆزگەم ھەر پاش پێی من بەگوندەو نغرو بوبوایت...! لە گوندەکانی تر..."

بەدەستیکی ئامازەیی بۆ لای "میرەدی" و گوندە قەرەبالغەکانەو رانا: "خانووی وا ناکەن بە سەرگیندانی...!" بەدەم ئەم قسانەو سەری خۆی بەژوورەو داگرت، خیزان و منالەکانی ئاگادار کردەو... ئیتەر ھەرچی نویتن و پریسکەییەک ھەبوو، ھەموویان پێچایەو، لەگەڵ شتومەکەکانی ترەو، لەپشتی گویدرێژەکانیانەو شەتەک دا... ئیتەر بەناو ئاوییدا سەر بەرەو خوار بوونەو: "خزمی ئاوی گەردنم ئازاد کەن، دنیا مەرگ و مردنە، نەوێک چیتەر یەکدی نەبیینەو" "نایشەشەل" لە مالەو دەرکەوت، بەدوای دەنگە دەنگی "زادۆ" دا ھەنگاوی ھەلینایەو:

- ئەییە پ ر پ ر و... کردت بە راستی!؟

- پلە ئایش ھەتا ئیستا درۆم لەگەڵ کەس کردووە؟

- بەیە کجاری جیمان دیلی؟!؟

- لەوی چاوەروانتان دەکەم.

بەدەم ئەم قسانەو، بەبەردەم مائی "شیخال" ھو رابورد. "شاخۆ" و "باغۆ" لەگەڵ "سالح مام شیخ" و "خدر خەندان" وەستا بوون... لەجیتی خۆییەو ھەلۆستەییەکی بۆ کرد، بەدەم مالتاوی و خواحافیزی لیکردنەو ھەنگاوی ھەلینایەو: "گەردنم ئازاد کەن، پشتا و پشت لەگەڵ یەک ژیاوین... ھەز ناکەم کەس گازاندەیی لیم ھەبی و...!". "سالح مام شیخ" ماوەی نەدا قسەیی تر بدرکینتی، بەساردی وەلامی دایەو: "ئازادە ئازاد... کەسیش گازاندەیی نیە...!". "شاخۆ" دوای دەمی لە سەیرکردن و بیبرکردنەو، دەمی

ئاخاوتنى لەوانى ترهه كرد: "تا ئىستا گويم لى نه بووه، له ترسى مردن كەس جى و پىي خۆى جى هيشتىن...!". "سالىح مامشىخ": "گويايه مردن لهوئ نيه...!... نا نا... ئىشسه كه وا نيه... پى دهچن له بن گوپى خوئىرايى...، ئەگەر وا نه بى، دەبى ئەو كابرليه چى رهچاو كرديى، وا له سەر هيچ و خوئرايى ئيره جى دىلتى، تو بلتتى تا ئەو رادهيه تەماح شىتتى كرديى؟!..." "خدر خەندان" تا ئەوساش هەر سەرى خۆى داخستبوو، بەرەنگ و روويهكى هەلبزركاوهوه، هەلبدايى: "ئەى ئەوانەى ليره دەمىن، چىيان رهچاو كر دووه؟! "شاخو" له گوشهى چاوا لايهكى له "خدر خەندان" كر دووه، گەرەكى بوو قسەيه بدركىتى، بەلام زوو قووتى دايهوه. دوای ساتى ورد بوونهوه و سەير كردنى "زادۆ"، كه بهدوای گوئدرتيرهكاندا دهرويشت و منالهكانيشى هەندى سوار و هەندى پياده، لهگەل دايكيان مى ريگايان گرتبووه بەر، بەباريكه ريگاكهدا، ژتیهل دادەكشانه خوارهوه... هەر بەدەم سەير كردنيانەوه، كهوتەوه ئاخاوتن:

- دەبوايه پەله له رويشتنهكهى نهكا، هەرنا هەرنا، بيوتبا چەند رۆژه خزمىكى ئاوايى دەرکهوتوو، هيچ سەر و سۆراغى نيه، له سالىكى وا بەديووم و پر له پروپاگەنده...!

- سالىح مام شىخ: دل له دل مەدەن، نه تەنهان و نه بەتەنھاش دەمىننەوه "دوای هەلۆهسته كردنى دەنگى خۆى هەلبى": ئەوى تەنھا بى هەر "زادۆ"يه. "بەرتر هەلبدايى": "باوەر ناکەم كەسى تری بەدواوهدا بچى...!".

"جب" له تەك گوئدرتيرهكانيهوه راوستابوو، سەيرى خوارهوى دەکرد، كه ئەم قسەى گوئ لى بوو، بەدەنگىكى بەرز هەلبدايى:

- با با... هەن... هيتريش هەن. "لاى له مالى" ئايشه شەل "كردهوه": هەيه ئەگەر باريش بكا له بەر هيچى نيه، هەر لەبەر ئەوهيتى، ميترديكى تريش بكا تەوه.

- دەنگى ئايشه شەل لەناو چەپەرەكهوه بەرز بووهوه: كى بههيتى!

- كى بم و كى نەبم وايه.

- خپل و خواری دەم دراو، خوشت بەپياو دادەنيتى... هەر ئازای دەم لەدەمى ژنان بنيتى!

- بەدەست ئامازەبهكى بو مالهوهيان كرد و كهوتەوه قسە كردن، : ئەى بو مالى خوٹ وا پيچاوه تەوه؟

- نەمردبام خواى گەوره چى و چاوى تۆى له بەر چاوى بزر كرديام... چيترم نەدەويست...!

- بزر دەبى، دەبى... يارەبى نۆى تريشت دەکرد.

"ونە" وهك با هات و بەخۆ بەدارجووتەكهى دەستىيهوه گەيشته لايان، كردى بەدەنگە دەنگ و هەرا: "هەر ئىستا دەچم ئەو "زادۆ"يه له بن داران شەت و پەت دەكەم... چاوى دى چاوى كوو مى خۆى حيز كر دۆتەوه... "گەرەكى بوو هەر بەو گور و تينهوه هيتريش بو بەرى، بەلام "شاخو" زوو بەربىنگى لى گرت:

- ئازا بە مەرۆ، توش وهك ئەو مەكه. "ونە" خۆى نووشتاندهوه، دارىكى بەزەوييهكهى بەر دەمى خۆى دامالى، هەناسە سوار و پەشوكاو وهلامى دايهوه:

- ناوه لالا ئەگەر ئەنگۆ ئازا و نەترسن، نەك هەر نەرۆين، با ئىستا، هەر ئىستا بەدوای سۆراغى باوكتدا بچين.

- "سالىح مام شىخ" زەرەخەنەيهكى تەنكى بەسەر روخسارىدا بلاو بووهوه:

هيتستان نەفامى، بار كردن له كوئى؟ نەهاتنەوهى ئەو له كوئى...!؟

- ونە: بەخوا دەنا راستيه كه تان بى بلیم، ئەو خەلكه هەموو له بەر ئەوه، و هەها چۆكيان شكاو!

- "خدر خندان" زوو قسه که ی په سندن کرد و وتی: وایه. کار وا پروا په ننگه گه لئ که سی تریش سه ری خو یان هه لبرگن...!

- "سالخ مام شیخ": بو خه لک سه ری خو ی هه لده گری... له بهر چی...؟
- خو من نالیم له ترسان، یان له بهر قسه کانی نه وی رژی بی "به کراغه" که بلیم خه لک ته ماحگیر بوون... "دوای نه ختی کرپوون، به ده نگی کی که ل و شکاوه ده درپژه ی به قسه کانی خو ی دایه وه":

که گوند نه وها چول بی و هه ر بابایه بار بکا و سه ری خو ی بو لایه ک هه لگری... نه وانی تر چ بکه ن لیره...! که س هه ر شوانی و گاو انیشمان بو ناکا.

- "ونه" خو ی له "خدر خندان" نزیک خسته وه، که مپکی مابوو خو ی بخاته سه ر پیلاره کانی و ده سته کانی ماچ بکا:
"مام خدر" شه رتی پیاوان بی، به ر خه وانیشمان بو بکه م!

***

شه وپکی پر له هه ور و سه رما و سو ل... په یتا په یتا گوندی پر له شم ر و شه یتان و زیلک رژاوی نوقمی ده ربای تاریکیه کی گورچک پر وه ده کرد و له گه لیا دلّه کرچ و کال و لاوازه کانی ده خسته نیو و هیشوومه ی شه سته بارانی ترس و رچه نین. دل و ده روونی "پوور میردین" و گه لئ که سی تریش... مۆته که ی ترس و نیگه رانی، ده بوو به مسی تواوه، سه دان تارمایی و دیو و درنجی گوی مووچ گوی مووچی دینایه وه به رچا و...، وه ک میمل به ده م و لیوه درکا و بیبه کانیانه وه، له خوین و خیزاوی گه ده و مه میله کانیان ده مزی... له قوولایی هه ناوا ژانیک کی توند و زه یستانانه، ته پ و تلئ پی ده دان...!

هه ر له ژوو سه ری "دیوانه مه مۆ" وه دانیشتیوو و لپی ورد ده بووه وه، ناوه ناوه له بهر خو یا ده یترماند: "به قوربانی ده فه و زه رگی هه ویزیت بم. که ینی به سه ر پیتان ده که ویته وه...؟ دیوی گه ر هه روا به ده ورماندا چه ر خه ده کا

و ده خو لیسته وه...!" لای له ده فه چلکنه که کرده وه: "چ گوی له ده نگی ده فه که ی تو بی، چ به بهر تو بی که لله بکه وی...!" سه ری خو ی داخسته وه، له بنی چاوه کره کانیه وه لپی راده ما و گوی له پر خ و هوی ر اگرتبوو... به ده م زه رده خه نه یه کی ته نکه وه، ورته ورتیکی له ده م ده رچوو: "ئیشاللا چه لا و و گوشت فرووجه که ی دوینئ کاری خو ی کرده وه...! ده رمانی نه و و جاغ کویره یه کا و یه که... له ناویلکه ی مردن بی، مادام "خدر خندان" باگوی شه وتای دایه وه... ئیدی نه خو شه نه له می لئ نامینئ...!" دوای نه ختی دوشدامان و بی ده نگی گه رپایه وه سه ر قسه کانی خو ی: "هه تا به ده ف و عه له مه وه به سه ر بستئ هه رمک نه که و بیبه وه، دلّم ئوخه ی ناکا...، ئیشاللا، سبه ی نه و هخته گویم له زیکر و له ده نگی ده فه ت ده بی". ته زوو یه کی سارد له بنی هه ناوه به یه کدا قویا وه که یه وه هه لسا و باوشکی کی دوور و درپژی هاتی... له گه لیا ده مه چکولانه که ی له یه ک کرده وه، ریزه فرمی سکی کی باریک به ملا و به ولای روخساره چرچ و چه ویله کانیدا باز ره قه یان به ستا، په یتا په یتا سه ر خه وپک جه سته ی خا و ده کرده وه...

"هئ ی هئ ی هئ ی، کوپ گه لو، خزمی گوندینۆ هئ ی ی..."
له گه ل ئەم ده نگه دا، له شوین خو یا رچله کی: "و یسمیلا...!" له گۆشه ی چاوه خه و الووه کانیه وه، سه بری خیزانی دیوانه ی کرد... نه ویش هه ر له شوین خو یا، خه وه کوتکه ی ده برده وه، هه سته به نیگه رانی "پوور میردین" کرد... خیرا سه ری خو ی هه لبری: "ونه" یه.

- هه یکه سئ، به و شه وه و "ونه"...!؟

- نه دی هه ر وا نه بووه...! "دوای نه ختی کرپوون و بیسر کردنه وه"... هه واره به رزه، به دوو که س ئاوه دانه، یه کیان دیوانه یه و نه وی دیشیان "ونه" ی گاوانه... "له گه ل ئەم قسه یه دا چاوه کانی پر له تا و بوون... که به م شیوه په شیوه یه وه له جئ و بالینگانی راده ما... گه لئ وینه ی یه کتر پر و شیواوی دیوانه ی به دی ده کرد...!"

"پور میترین" بلهز هه لیدای: "وا ئه ووووو... دپوانه له کئی ئی و ئه و ئه و جکسنه هه له پاسه له کئی ئی...!"

هه مان دهنگ و ئاواز قسه کانی پێ بری:

له بن هه ووران بریسکه و باسکه

هیبی هه وری من

به فران بارین به تیلماسکه

هیبی به فری من

ورچان هاتن به هه لینگدان

هۆ پراوچیبی من

گوند بوو به هیلانهی قه لان

هۆ شه وگه ری من...

"پور میترین" دهنگی خۆی هه لیری و به تووری هه لیدای:

"کئی ده لئی ئه و شیت و شووره یه؟!!"

به دهم ئه م قسانه وه، هه ره له شوین خۆیا له سۆبه که راده ما. هه ندی جار گری لئی به رز ده بووه وه و دهم و چاویان سوور هه لده گه را، دواي کپ بوونه وه شی ناو ژوو ره که تاریک ده بووه وه...! به م پێیه ئه وان و هه موو گوندیش، گوپیان له ورشه ورشی باو باهۆز و شلۆقه و دهنگه زولاله که ی "ونه" راداشتبوو، ته سکینی دلێ خۆیان پێ ده دایه وه.

"ونه" ش بۆلای "که پکی پیر که ره م" ی ده روانی و به نیو ئاوا پیدای ده رویشت... به سه ر "بستی هه رمک" ده که وت... و ده هاته خواره وه... رووی له لایه کی تره وه ده کرد... که گۆرانییه که ی ته واو ده بوو، دیسان تیه لده چوو وه و له قورگیکی پر له گریان و له دلێکی پر له جه خاره وه... دووباره و سیباره ده یچییه وه...!"

نوێزیان... پۆشکۆ و پۆلوه گه شه کانی ش چاویان که وته خه و، توێژاله

خۆله میشیکی سپی له گری و گلپه ی خستن. په یتا په یتا ناو ئه شکه وت سارد هه لگه راپه وه، تا ئه وساش "شیتخال" که وت بووه خه ویککی قووله وه: "که له کیتیویه کی قۆچ په ر په ر به دهم گه فکر دن و هه ره شه لیکر دنه وه هیرشی دینا، قۆچه کانی وه ک تیری ته هه مته ن راده وه شان د، به ره ورووی ده چوو... ئه ویش له سه ر قاچه شکسته که ی سوور و داسووری بوو"، له هیکرا بیدار بووه وه، سه رنجه خه و الووه کانی بۆلای "ره خشان" وه رانا... وه ک پاله وانێ جهنگه لستانێ، به ئه و په ری له خۆبایی بوونه وه، خه ویککی قوول و سازگار ده مار و ماسولکه کانی جهسته ی خا و کرد بووه وه: "ئه م سه ره خۆزه یه چی بوو... بۆ وا گه فی لئ ده کردی...؟!!" به دهم ئه م که لکه له وه، هه نگا وه کپه کانی هه لئینایه وه، سه ری به ده ره وه داگرت، هه موو کۆنر و کهنده لانه کان، له به فر دارمال بیوون...: "دیسان به فریکی زۆر باربوه ته وه، تۆ بلێی ریگا" زرمه ی قاچه کانی "ره خشان" قسه که ی پێ بری، به په له پرووژی سه رنجه کتوپره کانی بۆ ناو ئه شکه وته که وه رانا په وه، وه ک جهنگا وه ری ناو قه لاه به قولغ و سپیره کانه وه، چه پۆکی له زه وی گیر کرد، سه رنجی بۆ دوور رانا... به کسه ر بۆلای گه راپه وه، ده ستیکی به لا مل و بال و بژی داهینا، که وته دلدانه وه ی: "ده زانم نیگه رانی چیت، تۆش بیه ره له هاوژیانه که ت ده که یته وه، مزگینیت پێ بده م، ئیمرۆ سبه یه ک جوانو وه کی جوان و قشستیه تان ده ی... من له تۆ به په له ترم، به لام ئه و به فره ی ئه مشه ویشی هاته سه ر، ریگای گه رانه وه ی لئ سه ختتر کردوین...!"

"ره خشو" منی تاقه بال... به ته نها تۆم پێ ناگه یه نریتته وه مالان، ئاخ خ... خۆزگه بمتوانیویه هه تا "هه واره به رزه" له پشتیم کردبای!...! به دهم ئه م قسانه وه که وته را و ته گبیر و دلهر اوکی: "تۆ بلێی گه ر جیتان بیللم شتیکتان به سه ری؟!... دلنیا بن گه لی گیر نابم..." دواي نه ختی بیه ر کردنه وه و به خۆدا چوونه وه: "نا نا نه خیر نا... هه رگیز ناتوانم بئ ئیوه ری داگرم...!" ده ستی دایه وه تفه نگه که ی له ئه شکه وته که ده رکه وته وه: "به لام

دهبى دەستەو سانىش نەوەستەم! بەدەم ئەم قسانەو، تەفەنگەكەى خستە ناو مشتى و باقەنەجمەى ھەلبچىرى، بەرەو "ھەوارە بەرزە" لوولەى بەرزە كەردەو و گرمەى لىتو ھىنا، دوایى ساتى قەوانەكەى فرى دایەو، دىسان فیشەكىكى تری لى خورپە بەرى و دەستى پىدا ھىنا... رووی تەفەنگەكەى وەرچەرخانەدەو لای "لاکەچە" و "ژاژیلۆك"، يەك و گوللەى قورخانى بەسەردا ھاویشتن. رەقزنى تەقەكان دۆلاو دۆل دەرىشت و دەنگیان دەدايەو، قەدپال و ترۆپكە بەفراویبەكانى ھەژاندەو، بەشیتوہەك چىن و پاتە بەفرە باربوەكانىش، پەیتا پەیتا لەباربەك دەچوون...! "رەخشان" كەوتە پرمە پرم و قاچ كوتان، توولە و تاژیبەكانىش بەحەپەساوى كەوتنە نووسكە نووسك و گوئ مووچ كەردەو... ھەموویان وەك كۆمەلگایەكى ئەشكەوتنشین كەوتنە جوولە و ھەلقوت ھەلقوت...! بەئەسپایى رووی لەژوورەو كەردەو، دەستى دایە كتلیەكە، بۆ دەستنوئىژ شوشتن كەوتە خو ئامادە كەردن. بەلام بەدەم كارەكەپەو ھەر لە خەمى ئەودا بوو كە چۆن "رەخشان" لەو بېتوئەتیبە پرگار بكات: "دەبى چارەى بكەم، ئەدى خو ھەروا بەو ئىش و نازارەو نامىنیتەو...". دەنگى تەقە دوورەكانى لای "ھەوارە بەرزە" لەھزر و بىرەكەى خوئى پچراند... زەردەخەنەپەك بەسەر دەموچاویا گۆزەرى كەرد: "ئەو بەرى كەوتن" دوای دەمىكى تر، دەنگى تەقەى نزیكترى كەوتە بەرگوئ: "بەلئ، ئەو لاکەچەبى و ژاژلۆكیش بەرى كەوتن... بەبازنە پەك لە دوایەكەكانى پىكەنەنەو، لەشوتن خوئبا ھەلسایەو، رووی لە "رەخشان" كەرد: "پالەوان...! ئەو ھىمدادمان بۆ ھات... وا بەرپوئەن، ئىمىرۆ ئىوارى لەمالەو ھىن...!". ھىشتان سەلاوى نەدابووەو، ھەرەسى كىوہەكانى كەوتە بەر گوئ، شاخ و قەدپالە پىر لە بەفرەكان فىبان ھاتى، تۆپەل تۆپەل چىن و توئىژى بەفرە باربوەكە لەپەك ترازان... ئىتەر بووبە گرمە گرمى رەنەو بەفرىكى ھارو ھاج... لەسەر ترۆپكى "ئاسماندەرە" وە ھات و بەرەو "دۆلەواش" و زىم و زەمەندەرانى دۆلەكەو

گلۆر بووہو...: "خوا بەخىرى بگىرى، دەبى كوئندەرى گرتبیتەو!... ئەگەر چ درندە و دەعبایەك لەبنار شاخ و دارستانەكانى ئەو دەووروبەرەو ھەبووبن، ئىستا یا رەنەو بەفر لوولى داو، یا ھەلەتە بووبنە...!". دىسان رووی لەدەرەو كەردەو... كرىتو و تۆف تىكەل بەتەم و مژى ئەم بەیانىبەو ھەبوو، باگەر و باھۆزى ناو دۆل و قەدپالەكان، ناخى وروژاندەو: "لە جىھانىكا دەژى، بى ناو و نىشان و بى پىناسەیت، بەئىش و نازار و بەمەنەتیبەكانتا دەناسریتەو...!". سەبرى دىمەنى بەفر و قەدپال و تاوئیرە شاخەكانى كەرد. وەك تابووتىكى جاويدانى، تەرمى سەدان خوژگە و خەونى چەندان راوچى و ھەردەگەریان تیا قەتیس ماہوو. بەناخى خوئبا چووبووە خوارەو، كەوتبوو ناو تەم و مژى سالانى تەمەن، تىشكى چاوە بەساللا چووەكانى لەگەل تەراويلكەى سەر بەفرەكاندا تىكەتەنگاوتن و بەلاپەرە زەرد و رىزبوەكانى رابردووى دا دەھات و دەچووەو، رۆژى لەرۆژان وەك زادە و فەرزەندەپەكى ئەو شاخ و كىوہە، پەپوولەپەكى بەختەوەر ئاسا لەشیلە و شاباتى ئەو مەرز و بوومەى ھەلدەمژت، ئىستاش دووچارى ھەلوئىستىك بوئەو... جەورى رۆژگار واى لى كەردووە كە بىر لە ھەموو ئەگەرەك بکاتەو... سى و سەقەم زۆرى بۆ ھىنا، لەو ھزر و بىر و بەخوئا چوونەو پچراند. بەناچارى رووی لە ئاگردانەكە كەردەو، كۆتەرە دارى وشك و گزرە و چل و چىوہەكانى سەر پشكوئ ئاگرەكان گریان گرتەو. ئەویش چوو وىراى ئەوانى تر لەسەر جىبو بەلینگانى خوئبەو و چانى دا. پەیتا پەیتا لەگەل گرە مەشخەلەكەو جەستەى خاوەبوو، ئەوانى تریش لەگەل كرى و بى دەنگى ناو ئەشكەوتەكە و ھەلگىرسانى ئاگرەكەو، لەشوتن خوئبا مۆل بوونەو...! لەپىر "رەخشان" سەرى خوئى ھەلبىرى، بەملا و بەولادا سەرنجى رانا، پاشان كەوتە خوئراوہشاندىن و تەكاندان، بەگور ھەلسایەو، چەپۆكەكانى دا بەئەرز، كرى و كىبى ناو ئەشكەوتى وروژاند... ھەتا تىنى تىبابوو

کۆرژنیکی بهرزی لئ هه‌لسا... تازژی و تووله خه‌و زراوه‌کان، له‌شوین خۆیا‌نا که‌وته‌نووسکه‌ نووسک و مراندن... به‌هه‌له‌داوان له‌جیی خۆی هه‌لسایه‌وه، ده‌ستی دایه‌ تهنه‌نگه‌که و رووی له‌ده‌روه‌وه کرد. که‌وته‌ چاو‌گی‌پان و سه‌یر کردن:

"بۆ... چما... جئ پیتی که‌رویشکی له‌سه‌ر به‌فرا ده‌بیرئ،... ته‌یر و توالی به‌ئاسمانه‌وه دیاره...!" به‌ده‌م ئه‌م قسانه‌وه گه‌رایه‌وه لایان، له "ره‌خشان" راما، تا ئه‌وساش گو‌یچه‌که‌کانی خۆی مووچ کردبوونه‌وه، چاو‌که‌کانی ئه‌بله‌ق راگرتیون، به‌حه‌په‌ساوی سه‌یری ده‌روه‌وه‌ی ده‌کرد. ده‌توت سنگه‌ کۆژی پیه‌و نووساوه به‌زۆره‌ زۆر هه‌ناسه‌ی بۆ ده‌درا...! به‌ده‌نگی‌کی به‌رزه‌وه به‌قورگی‌کی دووکه‌لا‌وییه‌وه لای لئ کردنه‌وه:

"ئه‌و جاره چی بووه... چیتان لئ قه‌وماوه؟ شتیکتان دیوه برسیتانه؟... خۆزگه‌م به‌زمانی یه‌کترمان بزانیبویه، نازانم بۆ ئیستا له‌یه‌ک ناگه‌ین...!!!" به‌ده‌م ئه‌م قسانه‌وه تووله‌گه‌ی کا و جۆی به‌سه‌ر ده‌م و لمووژیدا هه‌لکیشا، خه‌نجه‌ره ده‌بانه‌که‌ی له‌به‌ر پشتی خۆی راگرد، به‌ده‌ستی به‌تفه‌نگیه‌وه له‌ئه‌شکه‌وت ده‌رکه‌وته‌وه. به‌دلێکی پر له‌نیگه‌رانییه‌وه خولێکی دا، هه‌نگاوه‌کانی هه‌لپینایه‌وه و به‌ملاو به‌ولادا گه‌را و سوورا، دیسان بۆ ناو ئه‌شکه‌وته‌که‌وه گه‌رایه‌وه، له‌نیوچه‌وانه قه‌شه‌که‌ی "ره‌خشان" راما... خرم خرم کاویژی ده‌کرده‌وه، وه‌ک پالنه‌وانی زۆرخانه‌یه‌ک سنگی خۆی ده‌ریه‌راندبوو. له‌قوولایی چاوا لیبی ورد ده‌بووه‌وه، دوا‌ی وچاندانیکی کورت، دیسان به‌ په‌له‌پرووژی بۆ ده‌روه‌وه هه‌نگاوی نایه‌وه. خه‌م و خه‌فت و نیگه‌رانی خه‌ریک بوو ته‌پ و تلئ پئی ده‌دا، هه‌ستی به‌ته‌نه‌هاییه‌کی گورچکپ ده‌کرد. په‌یتا په‌یتا بازنه‌ی گه‌ردوونی لئ ویک ده‌هاته‌وه. له‌گه‌ل ئه‌م هه‌سته‌ دژاره‌دا ناخی که‌وته‌ وروژان: "به‌ر له‌وه‌ی تۆق و زنجیری رۆژگارت به‌خیرته‌ ئه‌ستۆ...، به‌ر له‌وه‌ی بکه‌ویته‌ خه‌ویکی قوول و بی کۆتایییه‌وه... زووبه‌ فریای خۆت که‌وه، نه‌بادا له‌مله‌کی‌تۆکی سه‌خت و

رکدا هه‌لدی‌تیی...! خیرا که، نه‌وه‌ک چاله‌ به‌فری هه‌لتلووشی و هه‌تا سه‌ر و به‌ندی هاوین نه‌دۆزرتیته‌وه...!"

چه‌ند هه‌نگاویکی تریش له‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌دا دوور که‌وته‌وه، به‌فر و به‌سته‌له‌ک له‌بن پیتیا روو ده‌چوو، شوینی پیتاوه‌کانی له‌سه‌ر جئ ده‌ما. "مه‌تان" به‌کلک بادان هات و له‌سه‌ر به‌فره‌که‌دا هه‌لبه‌زییه‌وه و که‌وته‌ راکه‌ راکه‌... دوا‌یه‌ش خیرا خیرا بۆ ژووره‌وه گه‌رایه‌وه، له‌نزیک گره‌ مه‌شخه‌له‌که‌دا هه‌لتتوتکایه‌وه، ئه‌ویش هه‌ر به‌ده‌م هاتوچۆکردن و ده‌ست هه‌لپشاوته‌وه، هه‌ولئ ده‌دا به‌رگه‌ی به‌یانیه‌ سوو سارده‌که‌ بگری...! ئه‌گه‌رچی هه‌وراز و لیژی رۆژگار ترسیان له‌چاویدا کوشتبوو، به‌لام به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی "ره‌خشان" گه‌لئ شپه‌زه و که‌وه‌پیی کردبوو، وه‌ک فره‌ که‌سیکی تیکئاخراو په‌فتاری ده‌کرد...! لایه‌کی له‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌ کرده‌وه: "ره‌خشۆ... نازانم بۆ نارامت لئ هه‌لگه‌یراوه، خۆزگه‌ بمتوانیبویه به‌ته‌نه‌ها تا "هه‌واره‌ به‌رزه‌" م هه‌لگرتبایت... دوا‌ی نه‌ختی کپیون و تی‌رامان: "نارامت بی... من دلنیام زوو ده‌گه‌نه‌ لامان"، به‌ده‌م ئه‌م قسانه‌وه لیبان دوور که‌وته‌وه، هه‌نگاوی نیگه‌رانی و دوولئ، سه‌ر به‌فره‌که‌ی پئ گیره‌ ده‌کرد.

"ره‌خشان" به‌ده‌نگی‌کی پچر پچر، دیسان که‌وته‌وه هه‌نسک و کۆرژن، هه‌ناسه‌سوار و پشووه‌له‌ماو، سه‌ری خۆی به‌ملاو به‌ولادا راوه‌شاند و له‌گه‌لیا که‌وته‌ راجه‌نین و ته‌کاندان... "شێخال" خیرا خیرا چوو تووله‌گه‌که‌ی له‌سه‌ر سه‌ری دامالی: "چی بوو چی بوو...؟! بۆ وا تووره‌ و ته‌نگاوی بووت، ده‌لیتی زیرووت قووت داوه؟!...". که‌وته‌ کۆرژن و پیتکۆل کردن...! کاتی له‌ناو هه‌له‌مووت و گابه‌رده‌کانی لای چه‌م و چه‌ولینگه‌ دووره‌کانه‌وه، نه‌رپه‌کی گه‌وره‌ی که‌وته‌ به‌رگویی... دلئ که‌وته‌ خو‌ریه‌ و راجه‌نین: "ده‌نگی‌کی ئاسایی نیه، نانا نه‌خیر... نا... نه‌ ده‌نگی په‌شه‌با وایه، نه‌ بۆلژنگی ورج، نه‌ لووره‌ی گورگ...!" گورج چووه‌ ده‌روه‌وه، خۆی خسته‌ ناو که‌له‌که‌ به‌رده‌که‌وه، که‌وته‌ چاو‌گی‌پان و هه‌ست راگرتن... ناو ئه‌شکه‌وت کپ

و بچ دهنگ بووه، توله و تاژییه کان زیاتر خوبان ناخنیه بن بالی یه کتره، بوون به کومه لیککی بچ گیان، سرت و خورتیان له بهر بر... سرنجیکی لابه لای بویان رانا: "بهسته زمانینه...! له میتره ههستان پی کردوه، گوئی موچ کردنه و کلک بادانتان به خوږایی نه بوو...!". سهیریکی "رهخشان" ی کرد: "نازانم... تو، تو... بو وا قیت وهستاویت؟ بوچی خوت و ناماده کردوه...!" هیشتان قسه کانی ته واه نه کردبو، "رهخشان" به شهله شهله له شهکه و ته که وه دهرکهوت، سرنجه کانی "شیخال" ی ناوه ژوتر کرد... سنگی خوئی دهرپه راند، سه رکهش و تووره به ملاو به ولادا که وته چاوگیتران. ئیتر که وته چه پوک هاویشتن و کوژن... دیسان له ملاوه نهریه کی گه وره بهرز بووه، شه پۆل شه پۆل ئەم ناوه ی پر له ترس و توقین کرد... به ئه سپایی دهستی بو رهختی فیشه که کانی درپژ کرد، قویچه یه کی ترازاند، پاکه ته فیشه کیکی دهرهینا، چهند دانه یه کی لئ دارنیه ناو عه مباری تفهنگه که یه وه، به هیواشی باقه نه جمه که ی هه لگیتر وهرگیتر کرد و فیشه کیکی لئ خوږییه بهر، ههر له سه رکه چوکان، زیاتر خوئی خزنده ناو که له که بهرده که وه... به هیتر و گوری ته مه ن چل سالییه کی خورت و دنیا دیته وه، خوئی لئ مشتومال کرد... بهرچاوی خوئی له به فر پاک کرده وه، له درزی بهرده کانه وه را که وته سهیر کردن...!

"رهخشان" زرم و هۆر... چهند ههنگاو یکی تریش له دهرگای شهکه و ته که وه دوور که وته وه و وهک سهنگه ر نشینیکی زکماک بهرز هه لپروانی... به دهم چه پوک هاویشتن و قاچ له زوی گیرکردندا، به دهنگیکی بهرز حیلانندی... وهک باز نه ی سیمفونیا یه ک هه موو دهنگه نه شاز و ترسناکه کانی قووت دایه وه... ههر دوا به دوا ی ئەمدا، نهریه کی گه وره تر له جارانی پیشوو، ئەو ناوه ی شله ژانده وه... ههر له ناو سپیره که یه وه لای لئ کرده وه: "رهخشۆ... تو بکشیه، پرۆ ژووره وه، ئەم مهیدانه مهیدانی تو نیه، زووکه خوت لاده...". به للام ئەو زیاتر که وته چه پوک هاویشتن و گوئی

موچ کردنه وه...! پهیتا پهیتا، له گه ل ئەم دیمه نه ترسناکه دا... با سوو سارده که له وژ و ژ ده کهوت، خوږ وهک خه پله یه کی مسین، به بی تیشک و بی گهرمایی، به ئاسمانا بهرز ده بووه وه، جار جار له بن هه وره سپییه که دا دهرده کهوت. بینای سرنجه کانی دوورتر رانا، دالان به دالانی دهورو به ره که ی خوئی خسته بهر نیگا ناوه ژوکانی. له ناو شکیر و تیشه بهرد و پهنا و په سیوه به فر نه گرتوه که دا، هه مان نهر نهر بهرز بووه وه و ناو دۆل و نیهاله کانی هه راسان کرده وه. ههر له گه ل ئەم دهنگه دا، تارمایییه کی زلی که وته بهرچاو، له شوینیکی بهرده لاند له سه رکه چه پوکه کانی هه لترووشکا بوو... ئەم دیمه نه، رۆژانی رابردوی هینا یه وه بهرچاو، قسه کانی "به کراغه"، وهک زهنگیکی چاره نووس سازی له ناو گویدا زرینگایه وه: "دیوی گهر گهر، به لئ دیوی گهر گهر، به خه ون و به کتیب گرتنه وه ی هه موو دیوانه و زاهید و کۆله گه ی دینیک... سندی شکاندوه، گهر فریای خوتان نه که ون هه مووتان دهکا به سه خور، گوندتان به سه ردا ده ته پیتی...!". به دهم ئەم هزر و بیره وه، سهیری دیمه نه که ی ده کرد... به کلک بادان له شوین خوبا هه لسا یه وه، له گه ل جووله ی قاچه کانی بهرد و کولوه به فریکی زۆری رادایه ناو که نده لانه که وه، به چاوه سووره کانی سرنجی بۆلای "شهکه وته مراد" رانا. دوور به دوور "رهخشان" له به رامبه ربا وه ستابوو... چه پوکه کانی دا به ئه رز و که وته وه کوږه کوږ و کوژن. "شیخال" له درزی بهرده کانه وه لای لئ کرده وه: "پاریزم لئ مه په رینه، تو پرۆ ژووره وه، من و لپهره، زووکه پرۆ ژووره وه...!" به للام ئەو به بی په روا... زیاتر که وته سمکۆل کردن...! چهند جارتیکی تریش حیلانندی... "رهخشان... قهت و سه رکهش نه بووی...! بو وات لئ هاتوه...!" به دهم ئەم قسانه وه زیاتر خوئی له ناو سهنگه ردا مشتومال کرد، نهختیکی تریش لووله ی تفهنگه که ی داگرته خواره وه... که وته سهیر کردن... درنده یه کی چاوسوور، زله یه کی ترسناک و شهراوی، وهک پاشایه کی خویناوی، چه پوک له تهخت و تاراجی

خۆی گیر کردبوو...! خولیاى چاوه‌روانىکردن له گوشتىكى تهر و تازه، لىكاوى به‌لا لغاوه‌يدا ده‌تكانده ژيتر چه‌ناگه تووكنه‌كه‌يه‌وه، له‌ناو پانتاييه ره‌شاييه‌كه‌وه، به‌كللك بادان ئه‌و سهر و ئه‌و سهرىكى بۆ كرد، سهرى خۆى شوڤر كردبووه، لمووزى ده‌نا به‌زه‌وييه‌كه و ملئومای ده‌كرد، هه‌ندى جاريش وهك پشيله له‌سهر زگ خۆى ده‌خشان، به‌ماته‌ماته ده‌يوست له "ره‌خشان" نزيك بكه‌ويته‌وه. تا نزيكتر ده‌كه‌وته‌وه، ره‌نگى پيسته‌كه‌ى پرونتر ده‌كه‌وته به‌رچاوه... تووكنىكى زهردى زرۆقى، وهك كاربا ده‌دره‌وشايه‌وه، له‌گه‌ل خالخالى سوور ده‌توت پشكوى ئاگرن تازه له‌نيو كووره ده‌ره‌يتراون... ده‌توت هه‌ناوى وه‌كوئ هاتووه، هه‌لاوه‌ى دهم و كونه لووتى، وهك زوخالى دووكه‌لكيشه‌كان ده‌كه‌وته پيچ و لوول.

چاوه‌روانى ده‌رفه‌تىكى ده‌كرد. تا له‌شوئنى له‌نگه‌ر بگرى و ئه‌ميش برووسكه زه‌برى خۆى لى بوه‌شيني: "ده‌زانم له "ره‌خشان" هه‌ كه‌وتووئيه‌ فېر و فيل... له‌توخمى نيچيرگر و گوشت خۆرن... به‌لام هه‌رگيز ناھيئلم ده‌ستى خۆت پيش خه‌ى... ره‌خشان به‌ته‌نها نيه...!" لای له "ئه‌شكه‌وته مراد" كرده‌وه، گيانله‌به‌ره‌كانى ناوى، ده‌توت سپ و سه‌قه‌م به‌ستاونى... ببوون به‌پارچه‌يه‌ك له‌سه‌هۆل و به‌سته‌له‌ك. به‌تيله‌ى چاوه‌كانى له "ره‌خشان" رامايه‌وه، بزهيه‌كى پر له‌ئاخ و ئۆف به‌سهر ليوه‌ شين هه‌لگه‌راوه‌كانيدا بلاو بووه‌وه: "من وا ليرهم، تو بۆ وا سهرى مه‌يدانت گرتووه، نازانم نازانم بۆ تيمناگه‌ى... خۆزگه له‌ژوووره‌وه سندهم بكرداى!...". سهرنجى بۆ هه‌وراز... بۆ به‌رزترين لووتكه و شوئنه به‌فراوييه‌كانه‌وه رانا: "ده‌بى چى له‌مه‌ خۆشتر هه‌بى، لووتكه شاخىكى وا به‌رز، بيته گلکو و گوڤخانه‌م...!" له‌ناخى ده‌روونيه‌وه، له‌گه‌ليا كه‌وتبووه كيشه و مملاتنييه‌كى وا، هه‌ر ده‌توت له‌شاره ئاگرينه‌كانى ناو دۆزه‌خه‌وه را، به‌سهر ليوار و په‌رژينه بلووريه‌كان و له‌ويوه‌ش بۆ مه‌لبنه‌ند و گوڤه‌رگاي به‌فر و به‌سته‌له‌ك و چاخى سه‌هۆلبنه‌نداندا باريوه‌ته‌وه: "خوا ده‌يكرد زوو پاريزت بدابوايه، جا بزانه

چۆن پيسته‌ت ده‌كه‌م به‌كاله‌ك و پيئاوى مناله پيخواسه‌كان...!" له‌گه‌ل هه‌لكشانى خۆر و جووله‌ى كوئه‌له هه‌وره‌كان، ره‌نگى له‌به‌ر چاوان ده‌گوڤرا، وهك تارماييه‌كى ره‌ش و كرئيت، تيكه‌ل به‌تەم و مژى ياد و يادوه‌رييه‌كانيه‌وه ده‌بوو: "ده‌بى له‌ناو ميتشكى ئه‌و خه‌لكه‌ت ده‌ريتم، له "هه‌واره به‌رزه" بوويت به‌جانوه‌رىكى بالدار و مالتويرانكه‌ر، بوويت به‌ديوتيك، گوند به‌هه‌موو خانووبه‌ره و دار و به‌رديه‌وه، وهك لانك راده‌ژيني، مه‌رگى ره‌شيان پيشان ده‌ده‌ى... كراوى به‌دارده‌ستىكى سته‌مكار...! گه‌ر بزانه‌م خۆشم گرفتى ده‌نيتمه‌وه، واژت لى ناينم... ئه‌ى بۆچى هاتووم...! به‌وه‌ى باشه به‌ده‌ست به‌تالى نه‌گه‌ريمه‌وه...! ده‌بى ئه‌م جارەش ده‌سته‌وسانيان بكه‌م، بر و بيانۆى گه‌نده و مه‌نده‌كان بېرم...! هيچ هيتزى ناتوانى "هه‌واره به‌رزه" م لى بسه‌نى، هيچ كه‌س ناتوانى بمانكات به‌به‌نده و رهنده‌ى خۆى...!". جارجار كزه بايه‌كى سارد و بى گيان هه‌لى ده‌كرد، چهند پرووشكه كرپوه و شلۆقه‌يه‌كى به‌سهردا هه‌لوهراند. سهرى خۆى هه‌لبىرى، ئاسمانىكى خه‌م رچين، به‌بى جووله و ترسناك... ى كه‌وته به‌رچاوه، خۆر وهك گو‌مسينه‌يه‌كى ژه‌نگاوى له‌بن هه‌وره تنۆك تنۆكه‌كه‌دا هه‌ر هه‌لده‌كشا و به‌رز هه‌لده‌چوو. ته‌م و مژى دهم رووباره خوره‌كه‌ى خواره‌ويان، وهك له‌شكرى قۆزاخه په‌يتا په‌يتا به‌رز ده‌بووه‌وه، له‌گه‌ل قه‌دپال و سمپتكه‌كاندا ئاويزانى يه‌كتر ده‌بوون. باگه‌ر و باهۆز له‌هاش و هووش كه‌وتبوو، وهك بلئى دار و به‌رد و به‌فر و به‌سته‌له‌ك و لووتكه شاخ و پير و پياوچاك و هه‌موو مه‌ل و مه‌ليچكه‌ى ئه‌م ده‌ورو به‌ره... خۆى مه‌لاس دابى، هه‌ر يه‌كه له‌هيتلانه و هه‌وارى خۆى، چاوى برىبيته‌ گۆڤه‌پانى جه‌نگاوه‌ران...! سرت و خورتى نه‌ده‌كه‌وته به‌ر گوى... "ره‌خشان" هه‌مديس چه‌پۆكه‌كانى خۆى به‌رز كرده‌وه، ئه‌و گو‌مه مه‌ند و خوتناوييه‌ى شله‌قاندوه‌وه، كوڤژنيكى به‌رزى لى هه‌لسا... له‌نيو كه‌له‌كه به‌رده‌كه‌وه، به‌ماته‌ماته سهرنجىكى بۆ رانايه‌وه، به‌ده‌سته‌كانى ئاماژه‌ى بۆ كرد و به‌ده‌نگىكى نه‌رم

له گه ليا ئاخوت: "برؤ ژووره وه، زووكه ئه م مهيدانه مهيدانى تو نيه... ئه وه شه ره شه ر...! شه رى من و ئه وه، يا من يا ئه و... ليم گه رى با ئه وه له م له ده ست نه چى! پاريزم لى مه په رينه... " هيشتا قسه كانى ته واو نه كردبو، ديسان كه وته وه چه پوك كوتان و كوړه كوړ... دواى هه ناسه وه رگرتنه وه يه كى قوول، هه تا هيزى تيا بوو پر به قورگى هاوارى كى به رزى له ده م ده رفرتايه ده ره وه: "ره خشان، به قوربانتم بم...! بو وا... گه وجانه ره فتار ده كه يت...؟؟!" . به چاوه سووره كانيه وه سه رنجى بو لاي ئه م ده نگ و ديمه نانه وه رانا، له شوين خويا سه نگرابه وه، چاوه كانى زه ق كردنه وه، زمانى به لاشه ويلا كه ي داديتنا... ببرى له بروسكه زه برى ده كرده وه... ئه و بيش ده ويوست نيچيره كه ي خوى به ته واوى به رجه سته بكا و له يه كه م هيرش بردندا يه كسه ر تيك و پيكي بشكيئى...! ئه مجاره ئه سپه بو به ده نكيكى به رزه وه حيلاندى... له گه ل ئه م ده نگه دا،... ئه م له مبه ره وه، پاشه لى خوى گه يانده زه وى... به چاوه سووره كانى لاي له ملا و له ولاى خوى كرده وه... كه وته خو ناماده كردن... "شيخال" له درزى به رده كانه وه، لوه لى تفه نكي ئاراسته كرد: "ته وها بو م راوه سته" سپه رى لى گرت: "گه لى ليمه وه دوور نيت، ده بى يه كه و گولله له پهل و پوت خه م...!" زياتر خوى لى مشتوما ل كرد، نيشانه ي له ته ختى نيوجه وانى گرت، به په نجه زبه رده كانيه وه نيو پيى بو داگرت، دواى هه ناسه راگرتن ده ستي پيا هينا...! له گه ل ده نكي ته قه كه دا چريكه ي لى هه لسا، به ده م و لمووزى خوينا وييه وه خوى هه لدا، وه ك بالدار هيرشى هينا... هه ر له ناو سه نگره كه ي خو به وه، به په له پرووزى و به ده نكيكى به رزه وه كردى به هات و هاوار: "هاى... ئا ئا... ئاى... ره خشا ان... ره خشو خو ت لاده، ره خشو خو ت لاده... له وى لاهه وه... ئيستنا سارد ده بيته وه..." خيرا خيرا لوه لى تفه نكي ئاراسته كرده وه، هه ر له هه واوه گولله يه كى ترى نا به ته نگره يه وه... له گه ل ته وژم و تينى ته قه كه وه، سه ره و ليژ له قه دپاله كه وه كه وته وه سه ر زه وى، ئيتر هه ر به گه رم و گوپى شه به قه برينه كانيه وه،

هه لسا يه وه سه ر قاچه كانى، وه ك برووسك هيرشى هينا... په لامارى يه كترى ان دا، هه ر دوو وه ك راهولى هه ور چه پوكيان له يه ك گير كرد... "ره خشان" پاشه و پاش نه ختيكى بو كشايه وه و خوى خسته سه ر قاچى دواى، خيرا خيرا چه پوكى به رز كرده وه و وه ك تاوى ته ورداس سه ره واندييه سه ر ته پلى سه رى و بوى دابه زى... له ژيره وه به تيژ و تاو سه رى خوى وه رگيتر و ده مى له يه ك كرده وه، كه لبه كانى له قورگى گير كرد... "شيخال" به ته نگاوى، به ده م هات و هاواره وه كه وته خوى... چيتر نه پرژايه سه ر تفه نگره كه ي، جووله و ديمه نى رووداوه كان له تين و تيشكى چاوى ئه مه وه خيراتر بوون... هه لى كيشايه خه نجه ر، هه لى كوتايه سه رى، هه تا خه نجه ر ده گري له بن زگى ختم كرد، به لام هيشستان برينه كانى به ته واوى سارد نه بوو بو وه، به حاله حال چه پوكى خوى به رز كرده وه، له گه ل خو راته كاندندا لا شانكه ي "شيخال"ى هينا يه خواره وه... ده ستي له سه ر مشتى خه نجه ركه ي شل بوو، نه يتوانى چيتر بيه وه شينى و كه وته سه ر زه وى...! له سوپى "ره خشان" هه ستي به نيش و تازاره كانى خو به وه نه ده كرد... ئه م جه سته توند و تو له ي، وه ك خه رقه كو نيكى داربوو، به سه ر ئه رزا كه وتبوو، جار جار دوا چركه كانى ژيانى ده بوون به له رزى كى له شرچين، ماسوولكه و ده ماره كانى ده خسته جووله و لقلقين... له م گوړه پانه دا به فر و خو ين تيكه ل به يه ك بوون، وه ك دوو پاله وانى دؤراو... چه پوكى هه ر دوو كيان، به خو ينى شه به قه برينى جه سته يان سوور هه لگه رابوو. په يتا په يتا له گه ل جيبرينى گولله كانه وه كه وته ئاو زينگان... له جووله و پهل كوتان ده كه وت... برينه قوول و دو پرخانه كانى لى سارد ده بوونه وه... چه ند جار يكى تريبش كه لبه و شه ويلا كه ي له يه ك كرده وه، ده ويوست چه پوكه له رزوكه كانى به رز بكا ته وه، به لام بى هووده، وه ك قاچكه دارى كى دركاوى به سه ر يه كدا كه وتن، كه وته گيانه لا و كر خه كر خى مردن... له سه ر لا ته نيشتيكى لى كوت و خه نجه ره ده بانه كه ش هه تا بن ده سكى ختمى ناو ريخو له و هه ناوى بيوو...!...

هیشتان هەر خوتینیکی گەش و گەرم لە جێ ی برینه‌کانیوه فیچقه‌ی ده‌کرد، هه‌لمی له‌ به‌فره‌که‌وه هه‌لده‌سان... تووله و تاژییه‌کان به‌بۆنی خوتین و که‌له‌شی مرداره‌وه که‌وتنه‌ جووله جوول و قرووسکانه‌وه... پاشان له‌هه‌ر چوار ده‌وری "شیخال" دا هه‌لوه‌سته‌یه‌کیان بۆ کرد و به‌ده‌م و لمووزی به‌لیکاووه تییان ده‌روانی... له‌ناو قور و چلپاو هه‌لپاو خوتیناوییه‌که‌دا گه‌وزتیکی دا، سه‌ری بۆ ئاسمان هه‌لبه‌ری، ورده ورده که‌وته‌له هه‌وره‌کان گرژ هه‌لده‌گه‌رانه‌وه، ئاسمان ده‌په‌ڕوشاند، کپتویه‌کی ورد به‌سه‌ر که‌له‌شه‌ مرداره‌که و "ره‌خشان" و جه‌سته بی‌ماره‌که‌ی ئه‌ودا ده‌باری... نووسکه‌ نووسکی تووله و تاژییه‌کان، نه‌ختی گری و تینی هینایه‌وه به‌ر، له‌ناو به‌فر و لیته‌که‌وه هه‌لسایه‌وه سه‌ر پێ یان، که‌ هه‌نگاوی نا، ده‌وروبه‌ری له‌به‌ر چاو زه‌رد هه‌لگه‌را، خه‌ریک بوو دلێ تیک بچێ و ببووریته‌وه، یه‌کسه‌ر له‌سه‌ر چینه‌چکان بۆی دانیشه‌وه، تووله و تاژییه‌کانیش به‌ده‌وریدا هه‌ر سوور و داسووربان بوو... شان و شه‌پیلک و ده‌ستی چه‌په‌ی، له‌ خوتین سوور هه‌لگه‌رابوو، به‌زۆره زۆر ده‌یتوانی بی‌انجولیتنی... ده‌مامکی خۆی کرده‌وه، به‌جه‌مه‌دانیه‌که‌ی توند جی‌برینه‌کانی پێچایه‌وه. ئاوه‌زینه‌ی فیشه‌کدانه‌که‌ی له‌یه‌ک تراژاند و به‌پژدینه‌که‌ی شوینه زامار و دارووشاوه‌کانی تری پێچایه‌وه...! ئیتر به‌لاکه‌ لاکی که‌وته هه‌ول و برکی خۆگه‌یاندنه‌ ناو ئه‌شکه‌وته‌که‌وه. هه‌ندی جار له‌سه‌ر چۆک ده‌پۆشت، هه‌ندی جار به‌سه‌ر لایه‌ ساغه‌که‌یه‌وه‌دا خۆی ده‌خشان، تنۆک تنۆکی خوتینی له‌دوای خۆیدا جێ ده‌هیششت. ئه‌وده‌م ئاسمان و هه‌ا دایدا، کپتوه و تۆف پشوو ی پێ سوار کردبوو. هه‌ستی به‌ته‌زینی قاچه‌کانی ده‌کرد؛ به‌لام سه‌ری وه‌ک کووره‌ی ئاگر داغ ببوو، چۆراوه‌ی ئاره‌قه به‌لاملیدا ده‌هاته‌ خواره‌وه. له‌به‌رده‌م ئه‌شکه‌وته‌که‌دا ره‌تیکی برد، له‌سه‌ر پشت که‌وت، دۆند و لووتکه‌ شاخه‌کانی که‌وتنه به‌رچاو، بنه‌دار و دره‌خته‌ رووتاووه‌کان و تاویره به‌رده‌م به‌فراوییه‌کانی ده‌وروبه‌ری و ئه‌وانه‌ی که‌ ده‌که‌وتنه به‌ر رووناکی ئاسۆه، سه‌دان دیمه‌ن و

دیمانه‌یان له‌به‌ر چاوا به‌رجه‌سته ده‌کرد...!... ره‌وه مامز، میتگه‌لی شقر و که‌له‌کتیوی، ره‌وه‌ی قاز و قولینگان، "ره‌خشان" ی ده‌م به‌کوژن و چه‌پۆک وه‌شیتن... له‌ناو ته‌راویلکه‌ی سه‌رنجه هه‌لبه‌زیکاوه‌کانیدا ده‌بوون به‌شه‌به‌نگه‌ وینه‌ی جیاجیا...! به‌لام زوو زوو له‌گه‌ل ره‌شکه و پیتشکه‌ی چاوه‌ لێر و ویره‌کانیدا ون ده‌بوون... وه‌ک تینوویه‌کی سه‌رخۆش و جوان په‌رست، ئه‌وساش هه‌ر له‌ جوانی و دیمه‌ن و دیمانه ئه‌رخه‌وانی و سه‌رنج راکیشه‌کاندا تیر نه‌ده‌بوو...! ته‌کانی دا، خۆی وه‌رگی‌رایه‌وه، خۆی خسته‌وه سه‌ر چۆکه‌کانی... له‌گه‌ل هه‌ر هه‌ول و ته‌قه‌لا و خۆبزاوتنیکدا، شوینه‌که‌ی ماکی ماکی ده‌کرد. به‌م دیمه‌نه‌یه‌وه، ئاژه‌له‌کان په‌شیتو و په‌شو‌کاو بوون، وه‌ک بلێی کۆله‌ گروویه‌کی توند و گورچک‌پریان پیتوه نووسابوو... به‌نووسکه‌ نووسک و وه‌رپن، گوزارشتیان له‌خه‌مه‌کانیان ده‌کرده‌وه...! به‌ چاوه‌ ماندوو و خه‌والۆه‌کانییه‌وه لای له‌ دیمه‌نه‌ گری‌تۆکه‌که‌ی "ره‌خشان" کرده‌وه، ناله‌ نال و ده‌نگی‌کی سحرنامیز له‌دۆند و دۆله‌کانه‌وه وه‌زایه‌له‌ که‌وت، له‌ناو میتشکی تاساو و په‌رده‌ی گوی کاس و ته‌په‌کانیدا سه‌دایان ده‌دايه‌وه: "بشمربت هه‌موو شتی‌کت نامری" به‌چاوه‌ پر له‌فرمیتسک و ته‌زیه‌کانییه‌وه، سه‌رنجی‌کی زه‌رد و خه‌زه‌لوه‌رانه‌ی ئاراسته‌ی ئاژه‌له‌کان کرده‌وه... سه‌رو لمووزی تاژییه‌ ده‌م چه‌وره‌کان و قرووسکه‌ قرووسکیان... کلک بادان و خۆ راپسکاندن و جرت و فرتی تووله‌ تیسکن و جیقه‌ جیق و کرووزانه‌وه‌ی...! سه‌رنجی‌کی ناو ئه‌شکه‌وته‌که‌ی دایه‌وه، بار و بنه‌ی زین و رکیتب و رست و لغاو و کتلی و ئاگردانه‌ نیوه‌ مره‌که...، ئه‌وانه‌ی هه‌موو له‌گه‌ل تاریکی ناو ئه‌شکه‌وته‌که‌وه له‌ لا ببوون به‌یه‌ک پارچه و تیکه‌ل به‌ره‌شکه و پیتشکه‌ی چاوه‌کانی ده‌بوون. دیسان لای له‌ "ره‌خشان" کرده‌وه، نیوچه‌وانه‌ سپییه‌که‌شی له‌خوتین هه‌لا‌تبوو... به‌ده‌سته له‌رزۆکه‌که‌ی، ئاماژه‌یه‌کی بۆ کرد: "گه‌ردنم ئازاد که، هاوری و هاوده‌مه‌ گیانی به‌گیانییه‌که‌م!... جه‌وری رۆژگار له‌یه‌کی کردین نه‌ک قورساییی سالانی ته‌مه‌ن...!" هه‌تا ئه‌وساش

"رهخشان" جاربه جار جووله یه کی کتوپری بو ده کرد، قاچی ده جوولاند، چاوه نیوه مره کانی ده کرده وه... یا له رزتیکی له شرچین سه راپای جه سته ی داده گرت... به لام سر و سه قه م په یتا په یتا تینی ده سهند و دواکله ی ژبانی له ناو ده مار و شان کانی جه سته یدا ده کوژانده وه...! له دوا چرکه ی ژبانیدا له رزتیکی کوشنده له سمی قاچه کانیه وه را هات، به ناو دواتلپی خوتن و ده ماره کانیدا گه را، پاشان له رزه که وه ک ماره زیتو له ناو ده ماره کانی نه ژنویدا ته نیییه وه، لیوه کانی وه ته تله خست، دوا ی ساتی چاوه کانی به رامبه ر "ئه شکه وته مراد" له مؤله ق وه ستان، بریسکه ی زیوینی شه خته و به نده ر و به فیری سه ره که لیان لی تیشک ده دایه وه...!

له گه ل برین و ناسۆری نازاره کانیه وه، له ناخی دلپیه وه بو ی که وته قولپی گریان:

"رهخشانه که م هیشتان ته مهن به به ریه وه مابوو... بو وا زوو چاوه کانت وه ک رۆژی گه ش لیم ئاوا بوون...؟ بو...؟ باوه رت بی تا به یان نه داته وه من چاو لیک نانیم، نایه لم مردن خه ونه کانم زینده به چال بکات..." له گه ل سارد و سه رمای نه و رۆژه شوومه دا، فرمیسکی گه رمی بو باراند... هه موو ویست و خه ونه خو شه کانی لی بوون به سووقمانی دۆزه خ و له ناو سه هو لبه ندانی چاوه کانی نه ودا قه تیس کردن، به گفت و زاریکی پر له ناسۆر و گرینه وه بو ی هاته وه گو: "نا نا... سه رده می قاره مانیه تی هیشتان به سه ر نه چوه، پاله وانه نه مره کان و جاخیان روونه...!"

له گه ل دوا ساتی مالتا واییدا، به ریز و نوازشه وه تینی دایه خو ی و بو ی هه لسا یه وه، هاوارتیکی گریان نامیزی له ده ما به رز بووه وه:
"هاشا له و گۆره ی ناله ی نایه... هاشا له و گۆره!"

کو تایی